

٧ الشَّمَقُ ضرب من البنت وشر في الدنيا اسابع كل يوم من بذرة سحقا ترابا ككحل
 والاثر منه فهدك النفس لاسم المتعالي لا شق ككحل صمغ نبات ترابا ككحل
 والمصالح ووجع الوركين شرا مثالا لاف كقال اكل واللوف بنت كحل الغنصل يتدوي
 والطلاء به سحقا بدهن يوقف الجذام دلع كقطع اضرجه فدلح كخضعة غرة وادلع اضرجه
 واندلع السيف من عمده انسل وبطنه فوج امامه والديع الطريق الواسع واحق والنع غاية الطبع
 فخرج راسه مفرحا عريضا جزور من ثل الدبل والجزرة من الغنم والحزر موضع خربا جزرة يقال
 ورقها مدقوقة القروح المتاكله نافع واجر البعير حان له ان يجزر وربعه ان يموت
 الزغب حكمة الشجرات الصفراء ريش الفرف واول ما يبدا من الشعر وما يقع في ريشه عند رقة
 شعره وقد زغب كطرب وزغب واذغاب والذغابة اصفر من الزغب والذغاب الشعر ينبت بعد الحلق
 والكوم جري فيه الماء ويدر الورق واخذ برغبه اى يحد ثانه وما اصبنت منه زغابة نفيشا والزغبه بالضم
 ذؤيبه وبلا لام حار حير ان شاعروا ويغى ولتت عيسى بن حار شمس مسلم والاربع الغرس الابلق
 وزغابة بالضم خثر اى غلط والخاثر الفرقه من الكس والى حيد القليل من الوجع وخثارة الفتي بغيته
 قشفت كطرب وظرف فهو قشفت اذا الوحت الشمس او الفجر فتغيرت والقشفت شدة العيش وحشونة
 والمتشفت الذي تبلع بالقت وبالموقع ومن لا يبالي ما تلح بجده الفاغية نور الحثاء
 حثر الدبس كطرب تحبب الجلد بشر والشى غلط واتسع ويحى عينه فخرج فيها حث احمر او غلظت اجفانها
 من الرمد واحثر الغل تشقق طلعه وكان حبة كالحشرات الصغار
 والفرفرة الحقة والطين والفرقا الطين والكتار الذي يكسر كل شئ كالفرافز وشجر يثبت بها القناع
 ومركب للنفاد وفرفرة علم والفرفور الغلام الشات كالفرافز والخل السمين والعصفور كالفرور
 والفرافز الرجل الاحرق والاسد والخل اذا اكل واجتره وفرفر الشى حركه والنسي ضرب بعاس لجامه
 السنام وحرك راسه واياه صاحبه وكلام غلط والبعير اسرع وقارب الخطو والشي فرفضه وقطعه وكسره
 والغب الشاة مرقها ما رايت احدا يفر من الدنيا فرفرة هذا لا عن يعنى ابا حازم اى يفرقها بالذم
 والوقية فيها

والاربع الغرس الابلق
 الكرم
 في الوصف

2

لحسب

Christiani Ravi
Berlinatis.

مجموع العراب

213 pag.

العرب الملائكة

الكتاب المسمى بكتاب

+ ~~Actet~~ 93²
p. 397

1019

Turc
1275.

TURC
25

Volume de 215 Feuillet
Le Feuillet 214 est blanc

2 Mars 1878.

veinil qui contient plusieurs choses sur l'ilevan -
la grand-mère la médecine de. et son son -
ordre son commencement et son fin et de différents
choses et rempli de vapors.

ف

25

حضر يوم السبت تقرأ كل يوم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَأَذِيقُوا الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ
 وَبَيْنَ الَّذِينَ لَاؤُمُونُ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا
 مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
 وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
 فَاللَّهُ خَبِيرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ أَنْ يَبْصُرَكُمْ اللَّهُ
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَأَنْ تَجْزَلَ كُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِ
 وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ قَالَ هَلْ تَرْتَبُونَ بِنَا إِلَّا أَحَدًا
 الْحَسَنِيِّينَ وَخُنْ تَرْتَبُونَ بِكُمْ أَنْ يَصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
 مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَ دِينٍ أَوْ عَلَى اللَّهِ فِتْوَاكُمْ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 قُلْ كُلٌّ مَتَرْتَبُونَ فَيَتَوَكَّلُونَ مِنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ
 السَّوِيِّ وَمَنْ أَهْدَى بَأْتِجًا الَّذِي أَمْضَى أَصْبَرُوا وَمَا يَرَوْنَ
 وَمَا يَطُورُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ
 وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا الرِّعْبَ عَاشِرًا كَوَابِلَهُ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا
 وَمَا وَجَّهَهُمُ النَّارُ وَبِشْنِ مَثْوَى الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُنِّ

انوار من انوار الالهة هو واضلله الله على علم ومنه على سمع وفكرهم وجعل على قلوبهم عتمة
 اقل ان يكون

ولا يمن عليك يا ذا الطول يا لا اله الا انت اسئلك العفو والعافية
 في المعافاة الدائم في الدين والدنيا والآخرة بفضلك على جميع
 خلقك اللهم ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
 وقنا عذاب النار اللهم يا فارج الهم وكاشف الهم فرج
 همي واكشف غمي واهلك عدوي بقدرتك يا اقدر القادرين
 وارحمي برحمته يا ارحم الراحمين بحق اياتك تعبد وايات
 نستعين وصلى الله على محمد وعلى آله وعترته اجمعين الطيبين
 الطاهرين **حضر يوم الاحد من السبعة بقراء**

بسم الله الرحمن الرحيم ربنا من تدخل النار فقد اخزيتنا وما لنا
 من ابصار هناك تبلوا كل نفس ما اسلفت ورددوا الى الله مولهم
 الحق فضل عنهم ما كانوا يفترون يكاد البرق يخطف ابصارهم
 كلما اضاءت لهم مشوا فيه واذا اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله
 لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير صمكم عن فهم
 لا يرجعون وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشىناهم
 فهم لا يبصرون وكان حقا علينا نصر المؤمنين فيمكنكم الله
 وهو السميع العليم فاذا غرمت فتوكل على الله ان الله يحب المتوكلين
 ان الله يحب التوابين ويحب المتطهرين يا الله يا ولي يا ربنا

صلى الله على محمد وآله وعترته اجمعين

يا سيده يا سنده يا غاية رغبته يا ملجأه يا مولاه ويا مستغاثه
 استألت بكرومك الى كرومك وبفضلك الى فضلك وبحودك وباهلك
 قل بفضل الله وبرحمته فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون يا رب
 اني مغلوب فانتصر قال هذا فراق بيني وبينك سئلت
 بنا وبل ما لم نستطع عليه صبرا اللهم يا حفيظي ويا نصيري
 ويا مغيثي في جميع الاحوال والاستقال اللهم ربنا اتنا في الدنيا
 حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار اللهم يا فارج الهمة
 ويا كاشف الهم فارج همي واكشف غمي واهلك عدوي بقدرتك
 يا اقدر القادرين وارحمي برحمتك يا ارحم الراحمين بحق اباك
 نعوذ واياك نستعين وصلى الله على سيدنا محمد وآله وعترته
 الطاهرين **حضر يوم الاثنين**
 بسم الله الرحمن الرحيم فقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل
 كان زهوقا وتنزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين و
 لا يزيد الظالمين الا خسارا او كظلمات في بحر لحي يغشاه موج
 من فوفه موج من فوفه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض
 اذا اخرج يوم لم يكد يراها ومن لم يجعل الله له نورا فخاله
 من نور يا ايها الناس اتقوا ربكم ان ذلولة الساعة تنبئ عظيم
 فاتها محرمة عليهم اربعين سنة يظهرون في الارض فلا تأس على اليوم الفاسقين

لا يدوقون فيها برداً ولا شراً يا ارحم الراحمين وعسى ان يكون فاقاً
انهم كانوا لا يرجون حساباً وكذبوا بآياتنا كذا باء وكل شيء
احصيناه كتاباً قد وقفا فلن نزيدكم الا عذاباً واصحاب الشمال
ما اصحاب الشمال في سموم وحميم وظل من مجمر لا بارد ولا كريم
كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله ذا الفطنة
مع الصابرين ربنا افرغ علينا صبراً وثبت اقدارنا وانصرنا
على القوم الكافرين فهزمهم باذن الله وقتل داود جالوت
فآتته الله الملك والحكمة وعلمه ما يشاء ولولا دفع الله الناس
بعضهم لبعض لفسدت الارض ولكن الله ذو فضل على العالمين
امنت بالله لا اله الا الله محمد رسول الله وحسبنا الله ونعم
الوكيل نعم المولى ونعم النصير ربنا اتنا في الدنيا حسنة والآخرة
حسنة وثنا عذاب النار اللهم يا فارح الهمم وبالكاشف الغم
فرج همي واكشف غمي واستر عورتي واهلك عدوي بقدرتك
يا قادر القادرين وارحمي يا ارحم الراحمين بحق آياتك
نعد وآياتك نستعين وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين
خمس **يوم من الثلاثة من التوبة**
قل ان يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فاستوكل المؤمنون
انما تكونوا بذكركم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة وما كان
وجهنا على قلوبهم ان ينشروه وفي اذانهم وقراً وان يروا كل آية لا يؤمنوا

وما كان لنفس ان تموت الا باذن الله كما يا مؤجلاً قل كذا حجارة او حديد
او خلقاً مما يكبر في صدوركم مرج البحر ين يلتقيان بينهما بريح لا يبغيان
فياي الآ ربكما تكذبان اللهم انك تعلم سري وعلايتي وتعلم ما في نفسي
ولا اعلم ما في نفسك فاني راض بقضائك وتهذيبك فاني اسير بحملك وانت
تعلم باحوال العباد واشغالهم وحركاتهم وسكناتهم في الليل والايام لا اله
الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجينا من الغم
وكذلك ننجي المؤمنين فالحمد لله خير حافظا وهو ارحم الراحمين اللهم اجعلني
نصيراً وادخلني دليلاً اغني عن الاعداء اللهم ربنا آتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار اللهم يا فارج الهم ويا كاشف الغم
فرج همي واكشف غمي واهلك عدوي بقدرتك يا اقدم القادرين وارضني
برحمتك يا ارحم الراحمين بحسب اباك لعباد وياك نستعين وصلى الله على
الرحمة واله وعترته الطاهرين **حصر يوم الأربعاء**

بسم الله الرحمن الرحيم رب قد آتيتني من الملك وعلمتني من تأويل الاحاديث
فاطر السموات والارض توفني مسلماً والحق بالصالحين قل اللهم مالك الملك
توفي الملك من تشاء وتنوع الملك ممن تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك
على كل شيء قدير **توحي الليل في النهار وتوحي النهار في الليل** وتخرج الحي
من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب ولا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم ولا حيلة ولا محالة ولا اخبال ولا ملأ ولا منجاء
الا بالله عليك توكلت وانت خالق الخلق ومبدئهم ومحوهم من حال الى حال
من فضل الله فلا هادي له ويذره في طغيانهم يعمهون

وَبِكَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ اضْرِبْنَا وَلَا تَخْذِلْنَا وَارْحَمْنَا وَلَا تَهْلِكْنَا أَنْتَ دَجَاؤُنَا
وَمُوتُنَا يَا اللَّهُ بِحَقِّ آيَاتِكَ نَعْبُدُكَ يَا اللَّهُ نَسْتَعِينُ نَعْمُ الْمَوْلَى وَنَعْمُ النَّصِيرُ
اللَّهُمَّ رَبَّنَا اتِّنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
اللَّهُمَّ يَا قَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ فَرِّجْ هَمِّي وَاكْشِفْ غَمِّي وَاهْلِكْ عَدُوِّي
بِقُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَارْحَمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

والله وصحبه أجمعين حصري يوم الخميس من التسبحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَوَفٌّ رَحِيمٌ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ بِكُمْ وَرَحْمَتُهُ كُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلَى جُوهِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
سِجَانًا لِّقَتْنَا عَذَابَ النَّارِ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلَأْتُكُمْ ثُمَّ تَرْدُونَ
إِلَى عَالَمِ الْغَيْثِ وَالْمَشَاهِدَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْجَنِينُ اللَّهُمَّ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا دَافِعَ السَّيِّئَاتِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ
وَيَا كَاتِبَ الْحَسَنَاتِ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ وَيَا مَانِعَ الْبَلِيَّاتِ وَيَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ
أَصْرَفَ عَنِّي وَعَنِّي جَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ النِّكَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَارْزُقْهُمْ وَكُنَّا مِنَ الْحَسَنَاتِ
وَاحْفَظْهُمْ وَلَنَا مِنَ الْحَادِثَاتِ وَالْوَاقِعَاتِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا اتِّنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ يَا قَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ فَرِّجْ هَمِّي
وَاكْشِفْ غَمِّي وَاهْلِكْ عَدُوِّي بِقُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَارْحَمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ آيَاتِكَ نَعْبُدُكَ يَا اللَّهُ نَسْتَعِينُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

طبع في المطبعه المطبوعه في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥

حصن يوم الجمعة

١٧

بسم الله الرحمن الرحيم قلنا يا نار كوني بردا وسلاما على ابراهيم
وارادوا به كيدا فجعلناهم الاخيرين ونجينا هودا وطا الى الارض
بادكنا فيها للعالمين وكنا بكل شيء عالمين ثم نجي الذين اتوا ونذر
الظالمين فيها جثيا ولما جاء امرنا بنجينا شعيبا والذين امنوا معه برهة
مننا ونجينا همن القرية التي كانت تعمل الخبائث واخذت الذين
ظلموا الصلحة فاصبحوا في ديارهم جائعين والله غالب على امره ولكن اكثر
الناس لا يعلمون ربنا افخ بيننا وبين قومنا بالحق وانت خير المأخزين
اللهم المنصورون وان جندنا لهم الغالبون اللهم يا غياث المستغيثين
اللهم يا حبيب التوابين اللهم يا ايسر المسترحسين اللهم يا رجا المومنين
اللهم يا سائر عيوب المعصومين اللهم يا ناصر المضطربين اللهم يا شاهدا
غير غائب اللهم يا قريباً غير بعيد اللهم يا غالياً غير مغلوب اجعل خرابي
فرجا ومخرجا في العاقبة اللهم ربنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقبها
عذاب النار اللهم يا فارح الهمم ويا كاشف الهمم فرج همي واكشف غمي واهلك
عدوي بقدرتك يا اقدر القادرين وارحمي برحمتك يا ارحم الراحمين بخاياك
نعبدك يا اياك نستعين وصلى الله على محمد وآله الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم ان كان رزقي في السماء فانزله وان كان
في الارض فاخرجه وان كان بعيدا فقربه وان كان قريبا فيسره وان كان
كثرا فبارك لي استجب دعائي بخر اذا دعت يا كريم يا ذا الطول برحمتك
يا ارحم الراحمين

السَّوْشِدُ مَنْ لَأَسْمَاءُ الْعَشِيَّةُ أَيْضًا فَسَمِعَ
 كَيْتَمٌ وَنَسُوا عَلَيْهِ الشَّانَ وَيُفْلَحُ أَنْ يَكُونَ مَنْ أَذْكَارٍ عَزُورِيَّائِيلَ
 وَمَنْ يَنْتَضِ صِبَاةَ جَبْرِيلَ عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَمِنْهَا
 مِنْ أَسْمَاءِ التَّنْزِيلَاتِ وَلِزُلْزَلِ كَانِ اسْمُهُ الشَّرِيدُ وَذُو الْقُوَّةِ
 وَالْفَاصِلُ وَالْمُقْتَرِدُ لِلْفَتْحِ وَاسْتَبِيلَا الْعَلْبِيَّةُ وَنَادِي بِمَدِينَةٍ
 بِأَلَا زِدْ وَاجِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِمَا اسْمُهُ الشَّرِيدُ
 فَمِنْهُوَ أَيْضًا أَوْ مَعْلِيهِ أَجْزَلُ لَزِي النَّاسِ أَنْ يَغْلِبَ عَلَيْهِ
 عَنْهُ جَلَالٌ وَيُؤَسِّسُهُ مِنْ قَبْلِ يَوْمِ خُرُوجِهِ مِنَ الْحَرِيدِ وَخَلَّ بِهِ
 عَلَيْهِ يَوْمَ ١٠ وَشَيْءٌ أَيْضًا مِنْهُ وَأَعْلَى خَيْرٍ وَوَفْقٍ
 مِنْ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا اسْمُهُ ذُو الْقُوَّةِ فَهُوَ
 لَمْ يَعْطَى الْمَلَكَاةَ وَالْحَقِيقَةَ فِي فَلُوبِ النَّاسِ الَّذِينَ يَزُورُهُ
 بِمَاذَا أَرَدَتْ الْعَمَلُ بِهِ مَحَلُّ أَرْبَعَةٍ دَرَجَاتٍ مِنَ الْعِصَّةِ الْيَسْرَةِ
 الْخَالِصَةِ وَاصْنَعْ مِنْهَا نُوحًا يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَخِي الشَّامِيِّ جَلَدًا
 الشَّامِيِّ بِمَا زُكِرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَارْمِ الْأَمْعِيَّةَ فِي ذَلِكَ
 لَوْ أَنْ يَكُونَ النِّفَاسُ صَامِتًا أَوْ خَفِيَ بِعُودِهِ
 مَعْقِرَانِ شَعْيٍ وَأَصْلُهُ أَفْرِيفِي وَأَجْلُهُ
 نَمَتْ أَذْكَارُ الْأَمْعِيَّةِ مَنْ النَّاسِ أَنْ يَغْلِبَ عَلَيْهِ كَلَامُهُ
 وَتَوَاصَفَ عَوَالِمُهُ بِحَيْثُ
 الْأُمُودُ وَأَنْ تُحْمَلَتْ شَيْءٌ لَا تَكْلِيْمُهُ أَعْلَى عَلَيْهِ الْقُوَّةُ

الراية حتى يتعجب منها بل يفتح وان دخلت به على علي
فلما وضع يده على الله تعالى وامسك اسم الله المتين
فجاءه شفق من الاقتران اذا داوم احده عليه ذكر
الذي ان يغلب عليه حيل منه بل ان ذكر يكون عذابا
امينا فافوقه وخبره ودياسة وايضا شغل قلبه من
الاداء عليه ولا يمتنع منه وامسك اسم الله السميع
فجاءه اذا تلي ذكر اذا يما وسيل من الله الا جابة ان
الله ذل يرفضه ومن اراد ان يخدم الله جلالة لا
يتركها بلي اخذ من الاثم ويرميه في كفيه ويومعه
فجلالة وحمده ويرغب بالاثم مضروبا في الاثم فما يترك
عزده بل ان الاجابة فخصه من الله تعالى بغير العود المزمع
ومن اراد رؤية الا زواج في غيب به الذي الله ان يترك
له عين اليقين عنهم فيرواه عن اليقين ويتكلم معهم
ويستل عما اراد كما يحييونه الذي ذل ملائمة وفرد في
وامسك اسم الله الرفيع فهو من الملائكة على الاقتران
اذا تلي كل يوم اربعين اذ بعلمه واربعين اذ بعلمه
من اربعين يوما مشواية على حريم وخلصه من
فيغلب عليه حيلته وتبع منه ملائكة الاثم فلا ذل
على مكان فيه يخلصه من حيلته وخلصه من الله تعالى

ك

ك

ك

٩
 وَبِهِ أَمْرٌ أَلَمْ يَرْكَبْهُ الْمَوْلُفُ مِنْهَا أَنْ صَاحِبُهُ يَكُونُ ذَائِعَةً
 وَأَمْلَانَهُ وَيُوقِصُ قَلْبُهُ رُحْمَةً وَأَمْلَانَهُ يَحْمِلُ اللَّهُ تَعَالَى
 وَأَمْرٌ أَلَمْ يَرْكَبْهُ الْمَوْلُفُ مِنْهَا أَنْ صَاحِبُهُ يَكُونُ ذَائِعَةً
 جَلِيلُ الْفَرْدِ عَلَيْهِ الْخَلْقُ إِذَا جُعِلَ ذِكْرُهَا أَيْمَانُهَا
 لَا يَفْرُدُ أَجْرًا أَنْ يَمَاشِيَهُ وَلَا يَغْلِبُهُ بَوَاجِيهِ وَإِنْ عَلُوهُ عَلَى
 فَرَسٍ لَا يَغْلِبُهُمَا أَجْرًا إِذَا جَرَتْ وَفَرَسُهُ الْمَشَاكَاةُ فِي الْبَحْرِ
 فِي سَفِينَةٍ يَمَامَنُوا مِنَ الْعَلَبِ فِي مَسِيرِهِمْ بِأَذْنِ اللَّهِ
 تَعَالَى وَمُسُومٌ الْأَسْرَارُ الْبَرِيْعَةُ وَأَمْرٌ أَلَمْ يَرْكَبْهُ
 الْقَامِي يَحْمِلُ الْقَامِي وَاللَّهُ يَقُولُ وَمُسُومٌ الْقَامِي يَحْمِلُ عِبَادَهُ
 فَهُوَ عِبَادُهُ بِالْفَرْدَةِ عَنْ مُرَادِ كُلِّ أَحَدٍ وَلَا يَكُونُ فِي مَلِكِهِ
 إِلَّا مَا يَرِيهِمْ إِذَا الْأَمْرُ إِذَا جُعِلَ ذِكْرُهَا أَيْمَانُهَا
 تَكُونُ لَهُ سُلُوكٌ فِي الْأَغْرَافِ وَالْأَزْوَاجِ وَإِذَا دَخَلَ بِهِ عَلَى
 عَرَضٍ جَرَّ وَخَابَ وَمُسُومٌ مِنْ حَيْثُ وَوَقْتُهُ وَمُسُومٌ الْأَمْرُ
 الْمُرَكَّبَاتُ وَأَمْرٌ أَلَمْ يَرْكَبْهُ الْبَاعِثُ يَحْمِلُ الْبَاعِثُ لَا سَتِيلًا
 الْحَيَاةُ وَالْحَيَاةُ عَلَى الْأَبْرَارِ وَجَعَلَ الْقُوَى إِذَا أَرَادَتْ
 ذَلِكَ بِمَا قَدْ رَزَقَتْهَا بِأَيْضًا وَجَرَّ بَعْدَ وَمُسُومٌ وَمُسُومٌ
 وَأَقْبَلَ الْأَمْرُ عَلَى خُلُوعِ مَعْرَةٍ وَتَفْلَؤَةٍ فَلَيْبٍ وَأَتْلُوهُ إِلَى
 أَنْ يَهْرَقَ قَلْبُهُ بِأَنْ دَوَّجَهُ تَسْتَمِرُّ بِالْقُوَّةِ وَكِبَايَتُهُ
 بِالْمَرْءِ وَالْبَرِيْعَةُ وَالْقُوَّةُ وَمُسُومٌ الْأَمْرُ الْمَقْوِيَةُ لِلْجَبَا

وَأَمَّا اسْمُهُ الْوَارِثُ فَمُتَوَاتِعٌ لِيَتِمَّ إِذَا جُعِلَ ذِكْرًا
إِلَى أَنْ يَغْلِبَ عَلَى الْإِذَاخِ مِنْهُ جِدَالٌ فَإِنَّهُ يَكُونُ ذِكْرًا مُرَوِّدًا
بِهِ دَيْلُهُ وَرَيْسُهُ فِي قُوَّتِهِ وَيُورِي مِنَ النَّاسِ أَمْرًا عَظِيمًا
مِنَ الزِّيَادَةِ فِي نَفْسِهِ وَأَمَّا اسْمُهُ بِعَوْنِ اللَّهِ تَعَالَى
وَأَمَّا اسْمُهُ الرَّشِيدُ فَمُتَوَاتِعٌ لِمَنْ كَلَبَ الْأَمَانَةَ إِذَا
تَرَوُّرُ طَبَقِ الْإِذَاخِ بِأَنْ لَا مَرُورِيَّةً مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُ وَجْهَهُ
لَا يَفْهَمُ سَمَاءً إِذَا غَلِبَ عَلَى الْإِذَاخِ جِدَالٌ مِنْهُ فَالْإِذَاخُ
جَمِيعُ الْمَطْلُوبِ كُلِّهَا وَمَوْمِنْ الْأَشْيَاءِ الْبَرِيَّةِ
وَأَمَّا الْأَزْدُ وَاجْزُؤُهُ الْأَسْمَاءُ بِاسْمِهِ الشَّرِيدُ
وَذُو الْقُوَّةِ بِأَنْ مَنَادِيْنُ الْأَسْمَاءِ عَلَيْهِمْ إِذَا رُبَّمَا
خَافَ مِنْ الْخَيْرِ يُدْخِلُ مَكْسًا حِصْلَ فِيهِ سَيِّئُ الْحِكْمَةِ وَمُتَوَاتِعٌ
لَا جِرْدَ لَهُ وَمَوْيَاتِي مِنْ أَجْرٍ عَشِيٍّ خَلَعَ مَكْسًا فَإِذَا أَحْدَهُ
أَجْرٌ مَعَهُ لَا يَتَكَلَّمُ أَجْرٌ فِيهِ بِكَلِمَةٍ سَوَاءً لَا يَحْضُرُهُ
وَلَا يَحْضُرُهُ غَيْبُهُ وَمَوْمِنْ الْأَسْمَاءِ ذَوَاتُ الْأَذْوَادِ بِأَفْجَعِ
وَأَمَّا اسْمُهُ الْمُنِيرُ وَالسَّيِّغُ فَمَنْ إِذَا كَانَ الْأَسْمَاءُ إِذَا
كُنِيَ فِي مَضْمُونَةٍ نَفِيَّةٍ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عِنْدَ الصَّلَاةِ وَجُعِلَ
مُتَوَاتِعًا مَكْعَبًا يَرُودُ عَلَى النَّاسِ يَبِيعُ وَيَصْرِفُ فِي أَفْعَالِهِ
إِذَا حُلِيَ فِي خِفَةِ مَنْ أَحْمَى الْأَضْيَافَ وَخَفَى بِسُوءِ مَسْئَلِهِ
وَعَوْدِهِ مَشْرِيقٍ وَفَضْلِهِ وَتَحْلُفُهُ بِغَالِيَةٍ وَمَسْئَلُهُ وَمَلَاوَدُهُ

الْقَدِيمُ
وَالْأَزْدُ وَاجْ

الآخر يوم الخميس أول الثمن والقمر زائر نورته وبومق
 يلقها في متن وتكلم بالاسمين وتجعلها ذكرا اربعين
 ليلة فسيفسها له عن جنوده الملايكة وتحصل له الاجابة
 في الروحانية وتخرمه بطاعتهم ما يرا الارضية واما
 اسمه الصادق والي محمد مرسس وسواله الذي تروره
 الشمس وموكلام الملايكة الذين تجرونها فمؤدتها
 بوقفيها ليس تراخها في صبيحة من الزنب يوم الجمعة
 بغر ملاة العصر ونحزما بل الفضل المروا العود المنزلي
 والسلم المصح وتكلم بالاسمين بعود تكسيها مرة من
 اربعين يوما على ما اذا حمد ليس الله عليه المطالب بان
 الله فيما يرى من الامور بما علمه وان يجمع به على شمع
 مصقب وحمله انساني التي من خلفه امن منه بتقوى الله تعالى
 واما اسمه الباقي والخلق فمما انما في عمان
 لا جرد لما اذا ارسلها في صبيح بوقفيها ونحو بعود منرك
 وزعفران واللحما وزد محلول فيه شئ من المسح والخنبر
 وتحملة معه من يد اوم ذكرى مرة من سبعة ايام ويغتكف
 عليه ولا يفلي على الزواح ولا ما يخرج منها وتحملة معه
 فانه لا يمرض موضع وزميه جن مؤذي الا حتى في من جيبه وقد
 يصنعونه ايضا فيبطلون به الاعمال بالبحر والتجارات

الموجود في الكنوز ومسوحات عظيم وأيام مريض صبح
 له به على شمع وشي به أبا فم من علمته تلم باذن الله تعالى
 ولا تـ لـ الوجران فيه أشي از عجيبة ومنه مرقب على
 مقامات سلوط السالكين خصوصا أيضا بمع بالتسويات
 للتيسين والشاكي للشاكي ينو الويل للآولييا والحمسب
 لا مثل العناية والوكيل لا مثل الانابة والمتوكليين
 والفريق من مثل الفرب والصاد ومع الصاد فيـ
 والمو مع مثل البي والباقي مع الشمرات والمخلاق لـ
 لا اعتبار والمشتـ الخ في منزرا الميران قبل الوجب
 بحسب اختلاف أخوان السالكين وشي به مفصلا يستوعب
 محملات وعمم أبارغما من الشواغل ومبهمات أن لـ
 الفرق لـ من ذلك لانه لا يليق بالوقت الزم وضغنا
 فيه من التبن ومشي لمعة نورانية :

ن الفصح العاشر من الاسماء

المادي : الحبيب : المدين
 علام الغيوب : ذوالجلال : الفروس
 السلام : المومنين : المعز
 المنزل : ويدلح : ذل المعز المنزل وملاي
 آخر سورة العنكبوت وأول الحجر وساد في ذل عن تلم كلامنا

التَّحْقِيقُ
وَالْإِزْدِجَاجُ

التَّوْحِيدَ وَمَا ذَكَرَ فِي تَكْسِي النُّجَى وَبِالْأَسْمَاءِ إِذَا مَوْتَهُمْ
أَمْرًا وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ بِهِ لَمْ يَصِبْ فِي أَمَلِ الْعِلْمِ وَالْحُجَجِ
فَمَا لِلتَّوْحِيدِ الْخَاصِ وَلَا يَصْلُحُ أَنْ يُكْتَبَ وَفَقَا الْأَيْمَانِ
عَلَيْهِ أَمْرًا لَا يَلِيْقُ مَعَهُ أَوْ كَشَفَ سِي مَنْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى
بِمَا يَنْصَحُ عَلَى الْبَلَى إِذْ رَأَى كَلَامَ مَنْ يَنْصَحُ عَلَيْهِ مَعَهُ عِلْمُ
أَوْ حَقِّ شَيْءٍ لَا يَسْتَلِيْقُ بِهِ إِذَا اخْتَلَفَ دُرَى بَعْدَ وَفَقِهِ
بِلَانِهِ يَجْعَلُ مَا سَمِعَهُ وَمَا كَلَّمَ بِهِ بَاقِي اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا
أَمْرُهُ الْبَرِيْعُ وَالنُّورُ أَيْضًا فَمَا انْتَهَى عِلْمَانِ وَلَا مَثَلُ الْوَجْدِ
بِمِمَّا أَمَرَ بِالْجَلِيلَةِ كَيْفَ إِذَا دُرَى كَمَا تَلِيْقُ بِهِ وَفَقَرُ
الْخَلْقِ وَيَكُونُ مِنَ الْبَقِيَّةِ الْخَالِصَةِ وَتَحْمِلُهُ مَعَهُ النَّاسُ
بِلَانِهِ يَنْطَلِقُ بِالْحُكْمَةِ وَأَنْ كَانَ لَا يَعْلَمُهَا فَهُوَ يُسَمِّلُ اللَّهُ
عَلَيْهِ جَمِيعَ مَا لَبَّى بَاقِي اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْ إِذَا أَنْ يُكْشَفَ
لَهُ فِي مَنَاسِكِهِ عَنْ شَيْءٍ يَمِيزُ إِذَا أَوْسَى إِلَى مَرَاتِهِ وَيَضْرِبُ
مِمَّنْهُ إِلَى مَا إِذَا كَلَّمَ بِهِ يَعْزِي عَلَيْهِ فِي مَنَاسِكِهِ دَلِيلُ بَاقِي
اللَّهُ تَعَالَى وَأَمَّا أَمْرُهُ الْكَلَامُ وَالْفَافِي فَمَا فَانِ
الْأَسْمَاءِ لِلتَّوْحِيدِ وَالْعِلْمِ وَمِمَّا كُشِفَ لِلْمَتَّبِعِينَ فِي دَلِيلِ
فَلْيَسْأَلُوا مِنَ الْعِلْمِ مِنَ الْأُمُودِ الْبَاقِيَةِ الْبَعْلُ وَمَنْ
رَسَمًا يَمِيزُ مِمَّنْ وَفَقَرُ مِمَّا يَسْأَلُ بِسُطُورِ غَيْثِ عِلْمِ
وَمَسْكَةً عَنْ مَنْ مِنْ كَوَارِثِ الْحَرِّ بَاقِي اللَّهِ تَعَالَى

ومما يستحق من الثمور والفتوح والله يقول والله يفيض
 ويلبث ما فتحه وأما الأول والأخى مما استعان
 من ربه بما به صحة من الزمب بز عفوان وما أورد وتكلم
 بالانتمين أربعة الأقسام: بتجيبه الروحانية كلها ويلبث
 كل من دون العلم الكثير وكان حجة فابزا يمينه وأنتوكا
 ملاغا بليته بما يشاء من الأفعال وما مر بها يورير من
 الأنفعالات وأما الثاني فبغير ذكرها، ومما
 استحق من ذوقه ومعه أيضا مع الباطن مما هو من مضاجب
 يخلبه به حالة واحدة إذا رما به فتمن ومما عرود
 ملعب وبغير بفضله وتلبي عليه ما فيه وجعل ذكرها دائما
 لم يكن أجر يزكم بذكره ولا يغلبه فيما يورير به عن الله
 وظهرت غداية وأما الثالث الأجل من منى للتعلم
 والتوجيه الخاص وسيكشفا بما للمتبعين من به دليل
 فيشامرون عجائب التخريف من فبغرو بفسه وخلاص
 وبما كان به اختلاف العوام بما غلب ذلك

القسم السادس من الأقسام
 الحليم : الرؤف : المنان
 الكريم : ذو الكون : الوهاب
 الغفور : الغامر : العفو

المجيب : من الفع من الاسماء عليه مراد
ابفا الوجود ودفع الاضرار وجمع المفتوح فاما
اسمه الحليج باع مربع اذا دووم ذكره انزل ذاك كل ما
ازاد من العلوم العقلية باذن الله تعالى واما
الدووم فهو اسم كشيء اذا دووم عليه ذكره الفع الله به
قلبه الحنان والشفقة لجميع عباده الله ورقت قلبه يكون
الله تعالى واما اسمه المنان من كثرة خلائقه
وتلاها بحيث عنه يعون الله واما الذي سمع فهو اسم
ذاكره اذا دووم عليه اثار رزقه يعني مشقة ولا قلب
يعون الله تعالى واما اذوالصول من اذ ان قاتبه
الزنا راغمة صاغية بليتكمز وليضع ثلاثة ايام متواليه
ويؤاد ذكره بيلته امنى دون سوال وسود ذكره لا ذباب
المخلوق من المجهين باجمع واما الوملاب فهو اسم
اذا دووم ذكره سلاطه راي لا ذاق كيف تفسح على الخلائق
ولم ينزل من اجد شتى الا اغلا، وكفى بقلبه الوجود
واما اسمه الغفور فهو لتسكين الغضب من الملوك
اذا غضب الملك على اجد دأومه ودخل عليه امن من شيء
وسكن غضبه باذن الله تعالى واما اسمه الغامر
فهو ايضا اسم ملكوتي لا يدوم اجر ذكره الا كوشب على

نام مادر موسی یوحنا بن
اکر بدستان زنجان نویسی
شیر زیادت شود

Handwritten marginal notes in Persian script, including a large circular flourish.

التخفيف
والازدواج

سر من انما اذ ياب التوحيد انما هو من رأت ذلك
 في مرات كتيبة ومسوم من الاشياء الا قواد با علم ذلك وعلى
 فيه وام الله العفو وموانع بركة اذا جعل
 ذكرها من الخ لا يصيبه مع ولا مزع ولا وجل ولا يزوق
 فوايت الرمي ومسوم من الاشياء الاعلام باجمع وام الله
 الله المحيى بموانع يصرف في التي بيع والتكيب اذا
 داوم اجر ذكره كان مستجاب الرعاء اذا بصير وبصير
 ورائه بكنة با علم ذلك وام الله الله الحليم والروى
 مما انما ان عظيم ان اذا رسا في خلة من البضة مكر
 يوم اجمعه عن الاذان اول الشمس ونحن بتعود وعذب
 وجعل في اذ ايما حمله لا ياتي به مريضا الا برون
 من علة تلح ولا يكلم برجله في ارض الا وكفى
 فيما بركة داية وشاع ذكر حمله بالتي كة عن سائر
 الخلق ومسوم من الاشياء وان كجع به على يوم انيض
 والف في متاع لم تمشه سوس وان كان في مخزون
 كعلم لم تقوته علمه ولا اذى وام الله
 الروب والمنان من رسمها في خلة مكسي من جوع
 ذكر ابتر تبني بالعود والغنى والغلبة واحله
 والكيف به على من الموم مما حمله خايف الا

اَكْمَلَنِي بِإِذْنِ اللَّهِ وَمِنْ الْأَشْرَادِ الْبَرِيَّةِ مَا جَمَلَهُ أَحَبُّ
 خَافُ شَيْئًا إِلَّا أَوْجَرَ اللَّهُ بِرَدِّ الْإِسْلَامِ بَيْتَهُ وَسَخَّرَ رَوْعَهُ
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَذَكَرَ مَنْ لَهٗ الْكَلَامُ أَنَّهُ مَنْ اسْتَرَامَ عَلَى مَنَابِ
 إِلَهِي أَنْ يَغْلِبَ عَلَيْهِ مِنْ جَارٍ عَلَى خُلُوِّ مَعْرَكَةٍ وَصَحَّ النَّارُ
 قَلَمٌ تَعْرِ عَلَيْهِ وَإِنْ صَبَّحَ بِدَعَايَا عَلَى فِئَرٍ تَعْلِي بِإِنَّمَا يَسْتَقْنُ
 غَلِيًّا تَمَّا وَإِنْ صَبَّحَ بِهِ عَلَى شَمْعٍ وَجَمَلَهُ أَحَبُّ وَدَخَلَ بِهِ عَلَى
 مَنْ غَضِبَ سَخَّرَ غَضَبَهُ بِفِرَّةِ اللَّهِ تَعْلِي فَإِنَّهُ مَشْتَقٌّ مِنْ
 الرِّاقَةِ وَالْجَنَانِ وَأَمَّا اللَّهُ الْكَلِيمُ وَذُو الْكَوْلِ
 فَمَّا اسْمَانِ عَلَيْهِمَا إِذَا رُسُلًا يَبْ بِأَكْنَ قَاتِغٍ يَوْمَ خَمِيسٍ
 الْخَمَاسَ عَشَرَ مِنَ الشَّهْرِ وَالْوَقْتُ صَاحٍ مِنَ الْيَوْمِ وَالْوَيْحُ
 وَالضِّيَابُ وَتَحْرِبُ كُنُزٌ وَكُورٌ وَتَلِي الْأَسْعُ الْكَلِيمُ ضَعِيفٌ
 الْأَسْعُ أَرْبَعِينَ مَرَّةً وَجَمَلَهُ مَا جَبَهُ كَثْرَتُ خَيْرٍ وَرَزَقَهُ وَصَلَحَ
 جِلَالُهُ يَوْمَ فَتَحَ وَذَا مِنْ إِبْرِيَّةٍ مَا لَا يَحِجُّ الْعُقُولُ وَمِنْ
 مِنَ الْأَشْرَادِ الْبَرِيَّةِ الْأَفْعَالِ وَأَمَّا اللَّهُ الْكَلِيمُ
 وَالْوَسَائِلُ وَذُو الْكَوْلِ لَا يَسْتَرْخِ عَلَى مَنَابِ الزَّكِيِّ مِنْ فِئَرٍ
 عَلَيْهِ رَزَقَهُ الْإِسْرَاءُ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعَى وَيَكُونُ
 تَأْتِيهِ بِعَرَفِشَةٍ وَكَفَرًا مَوْتٌ بِهِ أَجَلٌ أَفْهَمِي لَمَعٌ
 مِنْ بَرَكَةِ مَا عَرَبُوا عَلَى بَغْرِ ذِكْرٍ وَكَلَامَةٍ جَارٍ وَمِنْ زَادَ
 فِيهِ يَا كَرِيمُ يَا وَهَّابُ يَا ذَا الْكَوْلِ يَا مَكِينُ وَنَفْسُهُمْ وَجَمْعُ

لَمْ يَزِدْ كَيْفَ يُيسِّرُ اللَّهُ عَلَيْهِ الْكَلَامَ مِنْ غَيْثِ غُثٍّ بِفَيْضٍ
عَلَيْهِ مَا يَنْبَغِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ نَصَبَ أَنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى
وَأَمَّا اسْمُهُ الْغَمُورُ وَالْغَابِرُ فَتَعَالَى مُتَفَارِقٌ لَا
يَلْفُشُهُمْ أَجْرٌ فِي خَلْقِ يَوْمِ جُمُعَةٍ بَعْدَ رُوحِ النَّاسِ
مَعَهُ وَتَحْيَا لِلتَّوْبَانِ وَالْفَضْلُ وَجُعِلَ ذِكْرُ الْأَرْبَعِينَ يَوْمًا
أَلَّا يَكُونَ حَامِلَةً مِمَّا يَأْتِي السَّائِرَ الْعَوَالِمَ وَلَوْ دَخَلَ
بَيْنَ السَّاعِ طَوْفٌ وَبُذِلَ لَهُ بِهِ كُلُّ صَغَبٍ مِنَ الْأُمُورِ وَلَوْ
أَصَابَ الْحَجَرُ لَأَنَّ لَهُ وَقِيءَ الْأَشْيَاءِ الرَّجِيءِ تَلِيْنٌ بِهِ كُلُّ الْأَشْيَاءِ
بِفَيْضِ عَلَيْهِ مَا يَنْبَغِيهِ وَأَمَّا اسْمُهُ الْعَبُورُ وَالْمَجِيْبُ
يَلْبِغُ مِنَ الْأَلَمِ خُصُوصًا مِنَ الْأَلَمِ الرَّثِيكِ وَالرَّيْزِ وَمَنْ
رَمَسَهُمَا فِي ذَهَبِ يَوْمِ جُمُعَةٍ وَالنَّاسُ فِي الصَّلَاةِ وَتَحْزَنُ
بِالتَّوْبَانِ وَغَنِيْنٍ وَعُودٍ وَزَعْفَرَانٍ وَتَكْلِمُ عَلَيْهِ بِالْأَمْنِ
جَمِيعًا وَمِمَّا بَعَثَ تَلِيْسِي مِمَّا وَأَصَابَهُ مَعَ مَوْلَى الْأَيُّومِ
وَلَا تَحْسَبْ بِهِ وَمَنْ كَبِعَ بِهِ عَلَى فَيْضٍ مِنَ الْعَفِيْفِ
وَصَلَّى فِي ذَمِّهِ وَتَكْلِمُ بِطَلْعِ الرَّغَوْتَيْنِ لَمْ يُصْنَعْ أَلَمْ الْجَمْعُ
وَلَا النَّادِ وَمِنْ الْأَشْيَاءِ بِسَبْحَانِ مَنْ أَوْدَعَ انْتِهَارُ
أَسْمَاءُ

الْفَسْحُ السَّابِعُ مِنَ الْأَسْمَاءِ
الْكَلَامِي الْغَيْثِي الْقَتْلُ

مُوْثِقَتْ وَبَايَرَتْهُ بِهِنَّ لَتَشْلِيَتْ أَنَّهُ تَخْرُجُ زَاوِيَةٌ تُرْبَعُ
 الْأَصْلَاحُ الثَّلَاثُ وَأَنْ أَدَّتْ ذَلِكَ مَا فِيهِ بِهِنَّ صُورَةً تَكْسِيرُ
 الصُّورِ فِيهِ لِحِمْ مِمَّا فِيهَا عِيَانًا أَنْ شَاءَ اللَّهُ صُورَةً
 تَكْسِيرُ مَكْرَأَةٍ أَمَلُ الْأَنْهَارِ أَخْضَعُونَ بِأَفْعٍ بِهَا إِذَا أَدَّتْ
 رَتْمَهُ وَالْبَعْلُ بِهِ بِأَرْسَمَهُ بِهِ ذَمَّ خَالِي يَوْمَ جُمُعَةٍ عِنْدَ
 الْأَذَانِ الْوَاحِدِ وَأَنْتَ حَامِي الثِّيَابِ وَالْبِرِّ وَارِثُ
 دَائِرَتِهِ وَمُؤَالِزِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِأَفْعٍ يَوْمَ يَقُولُ كُنْ
 فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ يَوْمَ يَبْصَحُ بِهِنَّ الصُّورُ عَالَمِ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ وَمُؤَالِجِي الْحَيِّينَ فَإِذَا تَغَيَّرَتْ بَعْضُ بِلَوِيَانِ
 وَمِيعَةٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مُتَوَالِيَةٍ وَأَذَى الْأَمْعِ مُتَوَالِيَةً بِأَنْ حَامِلُهُ
 يَكُونُ ذَا رِبَا سَةِ وَجَلَاءٍ وَعَزْمًا دَاخِلِيًّا حَمَلُهُ وَتَسْعَى إِلَيْهِ
 سَائِرُ الْعَالَمِ بِأَنْ مَأْوِيَتِهِ لِحْزُ الْإِنْسَانِ وَتَوْسَعُ إِلَيْهِ أَجْرٌ
 بِمَقَرَّةِ الْأَوَاخِرِ إِلَهُ يَنْكُتُ الْأَمْعَ وَفَوْتُهُ وَمُؤْمِنُ الْأَنْهَارِ الْمَلَكُ
 الْبَرِّيَّةِ بِأَفْعٍ مَسْنُودِ الْأَنْهَارِ وَتَرْجُمُ مَا يَنْجَحُ وَأَمَّا
 اسْمُهُ وَالْطُّونُ الْوَسْلَابُ الْغَبُورُ مَسْنُودِ الثَّلَاثَةِ الْأَنْهَارِ
 تَكْسِيرُ مَكْرَأَةٍ
 وَوَاللَّهُ وَوَلِ الْأَوَّلُ وَالْغَابِ رَفِيعٌ وَيُؤَمِّسُ
 مَسْرَاةَ التَّكْسِيرِ بِهِنَّ مِنْهَا بِهِنَّ الْأَنْهَارِ بِهِنَّ عِبْرَانِ وَمَا وَزَهُ
 وَمَسْطَحٌ وَكَتَبَ عَلَى الرَّايِرِ مِنْهُ وَمُؤَالِزِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

والارض وكان غوشه على الماء لينلوح ايج احسن عملا
ولين قلت انك مدعو ثون من بعد الموت ليفولن الربن كبروا
منع ان منزا الا يحرق عيين ما ذا رشح فخرت الحى من يعود من
وعلى وغلدية وتوسكها مع من يرينه بل انه ينال به جميع
الامل باذن الله تعالى وفضل نفقت ذلر الى قوم
كلوا على عافية وبتل حال من الربا مبية والا لحواح يثن
الخلق بصنعوه فمالوا به امور الا اخصى لما ذكى امنى
الغن والزل الى الجميل بل مع نصب ما اردنا كوا واما
اسم النعمان العفو الجيب جمنه الثلاثة الاثمة اذا
كسروا اتوم كزاه

خا ال ع م ج ب ي ال و ف ر ف ال ير سم
منه الاثمة بية بقعة خالصة يوم الاثنين عن افامة ملا
الهم لا زمنه الساعة تفتح فيها ابواب السماء ليصعد
منها العمل وارسم به دايروما جمع تفويل الكتب منى
الله العزى والعلية غلبوا الزنب وفابل التوب شريد
العقاب يدي الصول لا انه الاقوال به المصنى فاذا
رسم وتم ثلثة ليل بفضة فحى من و نوا دالقرنيل
ويكسح بمسح بل يوقم لول به ملا ورد بمسكه عنك
يستجاب دعاوه ويرق قلبه وتخشع الى سماع الزكى

الحكيم ويكون له نصو على جميع أعرأيه أجمعين لأن من نظر
إليه منهم خزل وذل يعشون الله تعالى وميزا كثر ما يتخذه
المتعبرون فترو فلو يعلم للعبد الله وأما الله
الكلامي والغني والفتاح فمولا الثلاثة الأسماء
تضيق في تيسر العيسى وقلب الصغيب من الأمور إذا
أردت ذلك بل زرع الاتع مكسب في صبيحة من الدمار لا تنو
من مغرته لكي لا يخل الله شئ وأزمنة بان من البسطة
البيضا يوم سبت عن ربزوغ الشمس وأنت كاهن الشيا
والبرن ونحن مبيعة يابسة ولا ذن ونحور سودان وتكلم بال
الثلاث سبعة أيام متواليه وأبعود لا يزون بأن ما تطلبه من
الأمور يا تيه وينج سغيح ويعشون الله عليه كل صغيب من
الأمور الشريفة أن شاء الله وميزا تكسب
ال ال ال كاغ ن في في ق ا ح وازم على داي
من الآيه يستبشون بنعمة من الله وأج وان الله لا يضيع
أجر المحسنين الذين قال لهم الناس إن الناس من جمعتوا نفع
بأخشوع جزاء مع إيماننا وما لو أحسبنا الله ونفع الوكيل
بأنقلبوا بنعمة من الله وفضل وان الله لا يضيع أجر
المحسنين وأما الله الزواق والسودود
والكصيف من الثلاثة الأسماء إذا كسبوا أثرا مكررا

نما

لَا أَرَوْكَ لَلْ زَا فِ حَلْ كُ وَ حِ يَ فِ إِذَا رُسُّوْا
مَلَوْكَ لَا أَسْمَدُ عَلَى فَلَاحَةٍ مِنْ ذِ مَتَبِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ عَمَدُ
الصَّلَاةِ وَارْتَعِبْ بِرَأْيِ عِلْمِ اللَّهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ فَلَا يَلْبَسُكَ إِلَّا اللَّهُ
الْعَنِي يُزَاكِيكُمْ أَنْ الرِّبِّ عَنِ اللَّهِ لَا تُلَامُ فَمِنْ مَسْكَةٍ
مَعَهُ لِكَبِّهِ يَوْمَ جَمِيعِ أَمْوَاجِهِ كَلِمًا وَمَوْمِنًا لَا تُلَامُ الْعَلِيَّةُ
وَيُسْمَلُ اللَّهُ عَلَيْهِ الْمَطْلَبُ وَأَمَّا اسْمُهُ الرَّوَّاحُ
وَالْتَّمِيزُ نَعْمَ الْمَوْلَى وَنَعْمَ النَّصِيْبُ مَبْرَأٌ يَصْرُقُ فِي
التَّيْبِ وَلَا يَصْرُقُ فِي التَّثْلِيثِ فَلَا ذَا كَيْسٍ أَتَاهُ كَرَاهٍ
الْحَالُ يَنْزِعُ لَمْ يَوْعِ الْيَرْصِيْنَ مِنْ لَا وَامَّ كَشَرِّ وَ
مَنْزِلُ التَّكْسِي مِنْ الْكَيْ لَا فَعْلَانِ وَمَوْلَى رُبِّ الْعَزَّ وَجَّ
أَنْ مَوْضِعَ أَرْدَتْ إِذَا أَرْدَتْ ذَلَّ بِأَرْزُحْ هَذَا الْأَسْمَاءُ
بِتَكْسِي مَعَهُ فِي صَبِيحَةٍ مِنَ الْبَهْصَةِ وَالزَّمْبُ مَحْلُوقَيْنِ أَجْزَاءُ
مُتَسَلِّوِيَّةٌ وَاكْتَبَ عَلَى دُورِهِ سَيِّمُزُ الْجَمْعِ وَيُؤْتُونَ
الرُّبُّ بِلِ السَّاعَةِ مَوْعَرُومٍ وَالسَّاعَةِ إِذْ مَسَى وَأَمْرُ وَتَجْرُ أَمْدُ
مَنْ الصَّبِيحَةِ بِأَصُولِ الْبَاحِ وَالْفُرْدُ مَا نَا وَتَجْبَلُ الْفَرْمَانُ
الْمَسَاكِينُ وَأَتْلُ لَا تَعْلَمُ أَرْبَعِيَّةٌ مَسَى وَأَذْ مِنْ الصَّبِيحَةِ
يَعْلَمُ الْمَدِينَةَ بِمَا لَعَرُ وَيَرْبِعُ عَنْهَا بِأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
بِمَا عِلْمُهُ وَقَدْ رَأَى ذَلَّ لِرَأْيِ مَيْمَنٍ أَسْمَاءُ عِيْلَ يَشْرُزُ
أَتْلُ كَيْتَ مِنَ الْعَزَّ وَاجِرًا بِمَا عِلْمُهُ وَأَمَّا اللَّهُ

الشرير ذو القوة المتين من الأسماء إذا كسروا أتوا مكزرا
شوال في اليعاقبة في ق م ك و ع د ي ل أمكزا
التكسب مؤنث غني مختلف ما إذا رجع في صيغة من
النسب الآخر يوم الأجر عند كلوع الشمس وتجر بفتح
و لو بان مؤنث أحمر والحق الصيغة بغيره وفي إلى الصلاة
والمكسب بين غنيمة وعليها يكون كوعه و بهود ط و تقول
عليها من اسماء العظيمة كز بلان الطاعني وأمثل
بلر بلانة أو ما ذكر في ث و اردت ان تلتزم منه واذ في ما اردته
من البطل به أو عه بلا تقوم من مقامه دليل الا وضمي البطل
كما ذكر في ته و متواضع المصطفة والوجه باعلانه ومؤمن
أسماء الأسماء وأما اسم السبع والرفيق
والمفتخر من الثلاثة الأسماء إذا كسروا أتوا مكزرا
ال ال ال س ر ر م ي ي ق ي ب ي ب ق د ر ق ر م مكزرا
في صيغة من الخمس الآخر يوم الثلاثاء وعلى ذاب الأسماء
فل الله ملك الملك توتيه الملك من تشا وتنوع الملك ممن
تشا وتنوع من تشا وتنزل من تشا ويرحم من تشا على كل
شيء فريز تخرج الليل في النهار وتخرج النار في الليل وتخرج
الحج من الميت وتخرج الميت من الحج وتوزق من تشا يعني
حساب بلذا رجع مكزرا كما ذكر في ث و نحو بسط صبيحة وعود

五

وَكُنْزُ فَرْيَ إِبراهيمَ ملكوتِ السموت والأرض و ليكون من المؤمنين
 ويحور الورقة بالكور والكور وينام على ذكي ويزكي ما أراد
 أن يراه بأنه يعرض عليه في المنام بأذن الله تعالى وأما
 اسمه علام الغيوب ذو الحلال والأكرام محمد ولا اله الا الله من
 الأنعام المزدوجة التي يلجى فيها التثليث ومو من الأنعام
 المفترسة المكرمة التي جمعت فيها جميع صفات الميامر والى ما
 فإذا كثرت كانت مكرما

ع غ غ ولا في الالاجم كاللوي الاكم اربتيه
 من المتفارب اذا رسموا كما قرأه في صيغة من ذ صب اخر يوم
 الجمعة في الخامسة من الفادو على ذ آي ومع وعن مباع الغيب
 لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البى والحق وما تشغل من ورقة
 الا يعلمها ولا حبة في كلمات الأزهر ولا ذهب ولا يابن الا
 في كتب مبين فإذا تفتت الآية يعني الصيغة يعود
 منبري وعين ولوبان جلاوي سبعة أيام متواليه عشر
 كلوع الشمس وعشر غروبها والليل ايضا تفعل
 به كنز والكلام بالثلاثة الاسماء عشر البخور تسعة وأربعون
 مرة من امسكه عنده وكلب شيئا لا يبلغه من الأعمال اليومية
 بلغة الله دل من حبة لا يغتر عليها بما علم دل وفيه منه
 وفسته على غير تصب ان شاء الله تعالى وأما

[illegible]

السلسلة
العليه

إِلَى زَمَانًا مَّا أَجَلْتُ مُلْكُكُمْ وَأَنْبَلَسَتْ قُرُونُكُمْ
وَفَرَّقِيلُ الْحَامُونَ كَيْفَ يَكُونُ إِذَا أَتَتْكُمْ مُلُوكُكُمْ
فَارْسُ مَا خَرَجَ يَدُكُمْ تَخْلَعُ فِيهِ الْأَسْمَاءُ مَوْفَقِينَ وَمَنْ
لَا يَفِرُّ عَلَيْنَا أَجْرًا مَا دَامَ مَزَامِنُكُمْ شَأْنًا وَمَا
الْحَيُّ الْمُتَعَالِ مِمَّا أَنْشَأَ جَلِيلًا إِذَا رُسُلُهُ بِطَلَانِهِ
مُؤَذِّنُ الْغَوَانِ سَمِعَتْ وَرَفَعُوا رُؤُوسَهُمْ وَرَجَعُوا
مَعَهُ أَجْرًا كَانُوا رُسُلًا عَلَيْهِمْ وَثَمِيلًا لَهُ مَا يُرِيدُ مِنْ
أَجْوَابِهِ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَفَرَّقَ كُلِّ مُمَّا أَرْجَابُ التَّوْحِيدِ
بِذِكْرِ يَلِيْقُ مَعَهُ فَرَعْلَمُ كُلِّ أَنْفَاسٍ مَشْرُوعٍ وَاللَّهُ يَقُولُ
عَوَّسُ يَمْرُكِي السَّبِيلُ

الفصل الرابع من الاسماء
السموية : المفيت : العزيز
التر : المتكبر : المحي
الجم : الفاطر : المحي
والجمال : والاكروام : من العشي اسماء
في فتح جليل رطام : اسم تعلق المحي من محو
السموية : ومن الاسماء المكية التي كانت الا وائل
في تراوهم به ذكرا الى ان يغشي منه حال كافي
في حريمه الاجابات والعامات ولم يكن لا خير

نشر

عَلَيْهِ مِنْهُ وَلَا يَدْرَأُ كَانَ مَسْتَوْرًا يَحْوِلُ إِلَيْهِ تَعَلُّي
وَأَمَّا اسْمُهُ الْمَقْبُولُ مِمَّنْ وَانْ كَلَّا وَلِ مَنْ اِتَّقَى
ذَكَرَ إِيمَانًا زَائِيًّا مِنْهُ كُلُّ مَا يَتَمَنَّى بِهِ يَحْوِلُ إِلَيْهِ
تَعَلُّي وَأَمَّا اسْمُهُ الْعَرَبِيُّ مِمَّنْ وَانْ كَلَّا يَدْرَأُ وَمَنْ
أَجَرَ ذَكَرَ الْإِلَهِ وَالْعَرَبِيُّ مِمَّنْ يَحْوِلُ إِلَيْهِ وَانْ كَلَّا
وَمِنْ الْأَسْمَاءِ الْمُخْتَصَاتِ بِفِيهِ عَلَيْهِ تَعَلُّي مَا يَسْتَلِ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَلُّي وَأَمَّا اسْمُهُ الْمَقْبُولُ مِمَّنْ وَانْ كَلَّا
يَصْلَحُ بِأَزْمَانٍ الْأَعْمَالِ إِذَا اِتَّقَى ذَكَرَ الْإِلَهِ وَانْ كَلَّا
مَا يُؤْمَلُوكَ وَجِيءَ عَلَى مَرْغُوبِهِمْ يَحْوِلُ إِلَيْهِ تَعَلُّي
وَأَمَّا اسْمُهُ الْعَرَبِيُّ مِمَّنْ وَانْ كَلَّا يَصْلَحُ ذَكَرَ الْإِلَهِ
خَلَامَةً لَا تَعْلَمُ إِذَا دَارُوا عَلَيْهِ تَعْلَمُ كُلُّ مَنْ سَوَاءٌ
وَلَا يَفْرَدُ أَجْرًا أَنْ يَرْفَعَ بِهِ ذَكَرَ الْإِلَهِ عَيْنًا بِأَنْ تَعْلَمُ إِلَهِ
غَشِيَّةً مِنْهُ مَمْلُوءَةٌ وَأَنْ كَلَّا وَمِنْ الْأَسْمَاءِ الْمَقْبُولَةِ
الْأَذْوَارِ بِأَعْلَمُ وَأَمَّا اسْمُهُ الْعَرَبِيُّ مِمَّنْ وَانْ كَلَّا
مَنْ اِتَّقَى ذَكَرَ الْإِلَهِ جَنَّتْ بِغَلْبِ عَلَيْهِ مِنْهُ جَانٌّ رَائِي
مَا فِي ضَمِي غَيْبٍ وَمِنْ الْأَسْمَاءِ الْمَقْبُولَةِ الْإِلَهِ
لَا يَسْتَلِ عَلَيْهِ عَلَى حَمَلِهِ إِلَّا أَنْ يَدْرَأُ الْإِلَهِ لَأَنَّهُ يَلْزَمُ
لَهُ مِنْهُ فَوْزٌ فَيُضَيِّقُ لَمْ يَبْقُوا مِنْهُ جَمِيعًا
وَالْآيَاتُ وَأَمَّا اسْمُهُ الْعَرَبِيُّ مِمَّنْ وَانْ كَلَّا

الاسماء

فَعَمَّا لِلْعِلْمِ وَالْإِسْتِغْلَا، وَالْمُقَاتِلَةِ فِي الْحَيَاتِ وَالْكُنُيَاتِ
وَأَمَّا الْعَزِيزُ وَالْمُجِبَارُ وَالْمُتَكَبِّرُ فَمِنْ أَسْمَاءِ صِفَاتِ
الزَّاتِ الْإِلَازِمَةِ لِلْمَحْبُوبِ وَالرَّغْبَةِ وَالْعِلْمَةِ لَا يَجْمَعُ مَعَهُ ذِي
عَزِيزٍ إِلَّا زَيْدٌ عَنْهُ وَلَا ذَلِيلٌ إِلَّا عَنْهُ وَلَا حَقِيقٌ إِلَّا أَزَقِصَعُ
وَلَا بَيْنَ بَيْنِ جَبَّارٍ إِلَّا ذَلٌّ وَلَا يَجْمَعُهَا مَلَكٌ مِنَ الْمَلَكُوتِ وَبَيْنَ كَرَمٍ
إِلَّا وَجَرٌ فِي نَفْسِهِ ذَلَّةٌ وَانْكَسَارٌ وَلَا يَتَوَمَّعُ أَنْ يَذْلُقَ لَحْمِي
مِنَ الْمَرْءِ وَالْمَرْثِيَّ بَلْ إِذَا اسْتَرَامَ الزَّاكِرُ الزَّكِيَّ وَافْلَهُ سَاعَةً
زَمَانِيَّةً بِمَا نَهَ يَوَافِقُهُ بَعْضُ عَوَالِمِهِ عَلَيْهِ جَدَا إِذَا اسْتَرَامَ أَكْثَرُ
مِنْ ذَلِكَ أَوَّلَتْ عَوَالِمُهُ وَرُوحَانِيَا تَتَزَكَّى مَعَهُ وَحَيْثُ يَزْ
تَلَمَّ لَهُ الْأَنْفَعَالَاتُ فِي نَفْسِهِ وَيُعْجِبُ بِفِرْدَوْسِهِ وَصِفَاتِ
نَيْبَتِهِ وَتَضَحُّعِ عَزَمَتِهِ وَأَمَّا اسْمُهُ الْمُجِيبُ وَالْمُجِيزُ
الْأَسْمَانِ عَلَيْهِمَا لَا يَنْفُشُ مَا أُجِدَّ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْحَرِيرِ
فَلَا نَهْ يَتَلَمَّ لَهُ أَقْبَى كُلِّه بَأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
وَالْمَلَا زَيْدٌ عَلَيْهِ

بَعْدُ

اطن على هذا ولا يبالى بالاسرار والورد عتيق وسواها من هذا على شتي ومن هذا سر الالام والاعمال واما الدنقل المير وصبر من وقته
عز او بالاسرار التي تمانى وعشور ونصير وسمو ليد واما
مير وصبر في اجزاء العالم علو وير سمو ليد لا
كانت ارفع علو ليد
في التركيب والاختراع الطائفة بالعلوم والاشياء من السعليات وتعود الى اثار
العلمة ابداع تاني في السعليات وتعود الى اثار السعليات عن تلك اثارهم اثار

ذكر او حمله معه وكلب ابي ما اراد من الاشغال من المليل
نيل ذلك بسرعة وصور ولا زهاب الاشغال فيه كفاية
واما **الاسم ذو الجلال والاكرام** فهو اسم من راسه
في بيضة خديفة واقنر ذكر او حمله معه صاحب
وتوع بالاشاب انقلع عنه شئ به يعون الله ومن ترائع وحمل
بذكره مرة الى ان يوا بفه بعض عوامه كهي له قوة
وكمال واعاب عز وجلالة ومملابة يعون الله تعالى
واما **الاسماء الاربعة المحيية والمحيية** هو
وذو الجلال والاكرام فف يد ان منزه الخمسة الاسماء
مع جيت الشمس في بلحما ومع تحيى الله سا يو عوام
العالم العلوي كله وجميع الاسماء السريانية تعود
الى منزه الخمس ومن فهم منهم ثلثهم ما يريد من الاسماء
عن

مِمَّا يَجْنُو عَلَيْهِمُ الْغُفُورُ فَرَمَوْا مَا نُرِيهِمْ أَوْحَ امْلِكْنَا
 مِنَ الْغُرُورِ مَنْ يَغْتُرُ فُوحَ وَكَفَى يَرْبُحُ بِزُفُوفِ عِبَادِهِ خَيْرًا
 بَصِيرًا بَادَا تَغْنَمُ نَفْسُهُ بِمَنْ بَوَشُقَ وَأَضْلَحَ أَفْرِدُفِي
 وَفَكَحَ بِالْأَسْمَاءِ مَبْعَدِيَّةِ مَرَّةٍ وَالْفَرْقِ الصَّبِيحَةِ بِدَارِ
 مَلِكٍ بِمَنْزِلِ مَلِكِهِ وَيَنْهَضُ عَنْ بَاذَنَ اللَّهِ وَأَمَّا
 اسْمُهُ الْمَغْنَمِيُّ وَالْمَغْنَمِيُّ وَالْمَغْنَمِيُّ وَالْمَغْنَمِيُّ
 إِذَا كُنِيَ وَأَتُوا مَكْرًا ٤٩

أَلْ أَلْ مَغْنَمُ غَنِي فِي أَلْ عَانِ مَ إِذَا رَمُوا
 فِي خَلَاغٍ مِنَ الرِّسْبِ وَيَدَايِي الرِّسْبِ فَلَا تَعْلَمُ النَّاسُ أَنَّ
 فَلَ جَمْعُوا لَمْ يَخْشَوْهُ مِنْ دَمِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمَلَأُوا حُسْبَانَ اللَّهِ
 وَتَحَ الْوَكِيلَ مَا نَقَلُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَسْتَفْهِمْ مَوَ
 وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَلِيِّ بَادَا تَحْمِلُ
 يَجْنُو بِسَبِيلِ وَفَضْلٍ فِيهِ وَغُودَ مِينِي مِنْ رَيْبِي
 يَوْمًا عَشْرَ صَلَاةٍ النَّاسِ الْجَمْعَةُ وَمُسَوِّفَتُ النَفْسِ الْمَعْلُومِ
 وَاحِدُهُ مَعْلُومٌ بِتَرْكِ مِنْ مَيْضِ الْبَيْتِ كَتَبَ فِي الْأَمَلِ وَالْمَسَالِ
 وَالنَّوْكِزَ مَا لَا يَحْضُرُ الْغُفُورُ بَادَنَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا
 اسْمُهُ الْهَادِي وَالْهَادِي مَعَ وَالْبَرِيحُ مَحْمَدُ الْثَلَاثَةُ الْأَسْمَاءُ
 إِذَا كُنِيَ وَأَتُوا مَكْرًا
 أَلْ فِي أَلْ رِبِّ مَغْنَمُ غَنِي الْثَلَاثَةُ

26

وَ أَكْتُبُ عَلَى دَائِرَةِ مَعْنَى الْأَسْمَاءِ فَلَوْ كُنَّا بِالْجُزْءِ
 لَكُنَّا بِرَبِّهِ لَبَعْرُ الْبَحْرِ فَبَلَّغْنَا أَنْ تَنْفَعَكَ كَلِمَاتُ رَبِّهِ وَ تَوْ
 جِينَا مِثْلَهُ مَرْدًا فُلَانًا أُنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَوْحَى الْوَحْيِ
 الْأَمَلُ إِلَهُ وَ أَحَدٌ مِنْ كَانِ يَرْجُو الْفَاءَ بِهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
 صَالِحًا وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا وَ يُخَفِّرُ عَنْهُ
 بَغَالِيَةً وَ مِثْلَهُ وَ تَكْلِمُ عَلَيْهِ بِأَلْسِنَةٍ الثَّلَاثَةِ الَّتِي أَنْ
 يَغْلِبَ عَلَيْهِ حَسْرَتُهُ مِنْهُ فَإِنَّهُ لَا تَطْلُبُ شَيْئًا إِلَّا وَ تَنَالَهُ
 وَلَا تَرَوْهُ أَمْرًا إِلَّا وَ تَعْلَمُ بِأَذْنِ اللَّهِ وَ أَنْ أَرَدْتَ بِهِ سَائِرَ
 الْأَنْبِعَالِ فَإِنَّهُ تَنَالُهُ بِأَذْنِ بِلَا رَحْمَةٍ وَ قُوَّةِ الْأَمَلِ مَا فَتَحَ
 وَلَوْ لَا خَوْفُ الْأَعْدَاءِ لَزَكَيْتَ جَمِيعَ مُتَعَلِّفَاتِهِ كُلِّهَا وَ لَا كُنْ
 لَا يَسَعُ مَخْطُوعُنَا ذِكْرُهَا لَنَا إِنَّمَا ذَكَرْنَا تَبْرًا مِنْ الْأَفْعَالِ
 لِيَسْتَبْدِلَ عَلَى مَا يُفْقِدُ مِنْ الْأَعْمَالِ مَا فَتَحَ كَلَامُنَا وَ مَرَادُنَا
 تَصَبُّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَ أَمَّا ————— أَلَسْنَاهُ الْبَرُّ رَجِي
 الرِّشِيدُ الصَّبُورُ هَكَذَا الثَّلَاثَةُ الْأَسْمَاءُ إِذَا كُنْتُمْ أَتَوْنَ
 مَكَانًا

ال ال ال ب ح ر ش ص ی ی ی ی و ر م س ن ک

سلم وأجره تفارب الأذكار ومتر القسمة عليه
 الأذكار وللناس الذين المتعلقين بأشياء التوحيد من
 السواحد من أذن عليه لم ينو غير
 واستفادت دنيا وأما الله الله الأجر
 يصلح أن يكتب لمن لا له ذرية كما فرضا بل أنه يجمع
 أنى ويرزق ذرية يحول الله تعالى وأما الله
 الواحد من الأسماء الرباعية ذات الصبابة
 فإذا ربي من الأسماء الرباعية على عمل المبعات
 وتلي الأسماء الرباعية إذا كان جاملا يربى من
 المصابة لا تصفه إلا لينة ولا تتركه (العقول) وهو
 من الأسماء الرباعية في جمع خاصية الأسماء الرباعية وهو
 من الأسماء المعلقة وأما الله الصمد فإنه
 أنه مفعول يصلح أن يكون ذكرا للتمت قاضين بالجموع
 خصوصاً إذا كان لا يحسب بالجموع البتة ما لم يصف
 إليه غير من الأذكار بأفعى وأما البعلان فهو اسم
 للمخلوقين بالحق والوثنوسواس وكثيرا احتوا
 واعتما القلب بمنزلة السبب فمنها ذكرا فمب عنه
 ما حرك من ذلرو من الأسماء الرباعية فإنه ما
 داومة من من صفته الأجر من جزئه وسر من

بغير فائدة بل فمحم وأما السميع فهو اسم تشويه
جليل يصلح أن يذكر في آخر كل دعوة يستجاب لحاجة
وتلعبل له الأشياء وهو يصلح للمحيط في الرغبات
خصوصا لما في آخره تسريح له الأجابة يعقون الله
وأما الله الفادر والمفتدر والفوق والافاق
فما ولا مع ذلك لا يحجب الحرب الثقيلة والأعيا ولو
علم من يعلم في الآفاق واستراخ عليه مع
بالم ما يتعاطا الله البتة ومن فليسمع في خاتمة
من آخر يد وتحت به اذ طائر ليربقة وممن
ضعب عن شيء ما وعلفه عليه فيون عليه ووفته
ففس على منزا الفيا سر ما تشا من الأغصان
وأما الفادر مبرد اذا تراوم اصر على في
فويت روجه وبرنه واستقامت حياته وأما
المفتدر فهو اسم يصلح أن يذكر على من أردت
ملاكة والانتظام منه في الآن وأما الفوق
من تراوم عليه لم يعني في سفير ما دام معه
ذكر، وأما الفاعل فهو اسم يصلح أن يلقب به
الأمير أو العيسى البني اذا تراوم عليه ان
أن يرجع له ملكه فإذا كتبه آخر وأما

على الذين من قبلنا ربنا ولا تجعلنا ملاما لكافة لنا به ربنا
ولا تفرغ قلوبنا بعذرنا قد صرنا وسب لنا من لذنوبنا رحمة إنك
انت الوهاب بما تشاء به ربنا بصره عنه كثير من انه مو
السميع العليم يكون منزله صبيحة من البقرة البيضاء يوم
السبت اول ساعة منه وتغنى بتغنى وعود ونصحة تجوز وتكلم
بلا منة الثلاث وفيها يا باسمة اهلوك كذا وكذا والى
الصبيحة في المدة يغتسل به بلانه ينطق باذن الله ولا يلق
فيه باكثر من ثلاث وأما اسمها الضامى الباطن
الحجيج منزلة الثلاثة الاسماء من الاسماء المقررة المعظمة
واكتبا في دأبي منزلة الآية والله العلي ورسوله بل اذا فرغ
على ما رسمنا ووصفنا لا يه من اذكاره في كل ليلة
السلام بلزله انه من فحج به كسسته محلبة وعز عن ساير
المخلوق لان الفسمة والاعنى انما تنزل على من في ميلايل عليه
السلام وفرغ من الله تعالى بنسب الرزق لمن يشاء ويقرر
ومو خلات عليه انقره ربيع الشان من حمله معه امن من
النخل في الرنبا وانما الله برزقه من حيث لا يشع وكان
له عنة وجا عن ساير المخلوق باجمع من الاض
وأما اسمها الرووف المنان الذي مع بمنزلة ثلاثة اسماء
اذا كبروا اتواها كذا
ال ال ال روم ن ك ر ف ان في م بمنزلة التكمي

منه التكمي
ونوع الخلق

انتم الرجوع والخلق والباري بالاسمان يزعمان ضون
الثاني كما بينا من قبل فاذ ارسموا في اليوم المعلوم
كل اول في الخلق وفيه دايمة مواله الخلق والباري الي
ان يبع وتكون الاسماء مكتبة مسكرا :
:

الاردح ل ل ل ف خ ال في م او يتلوا
الانتم عليه بعن ان يبعو ويعدو ومظلكي وفرنيل وسط
ممسح ويعدت كبا عليه ثلاثا عا مله يندل به من العز
والتمكين عند اولات الا من مله الا فردان اصبه ومسو
خاتم الصلابة مسكرا ومع خيف ابن نجني الصوبين في رسالة
إلى العيان **فصل** **واما** اسم المصور والمبر
والعيز من الثلاثة الاسماء اذا كسى وامسكرا :
:

الاردح ل ل ل ع ب د و ر ح م ي في ح ه
من الاسماء تكتب ما يسمي من خد متنا والاعتكاف
عليها وتكون الاسماء اذا ترا خلت وتكسى فوق مينا
تسبح الملائكة وفوق يعلم وأجلت التي حامل تلح
الاسماء العظيمة لانه امتزاج الطبيعة بخصا بعض
ما نشتم في ما من خاتم من الزمب الا في يوم خميس قبل
الزوال وانفس في دايمة الخلق ومو الزمب في يبر والخلق في
يعين ونحوه بلا عية واحده في حي في زما معط بل اذا
لمست به رجلا به حسن او برودة كذا مبيت عنه بعزة

ال ال ال س ع م ي ب ص ي ر ف ر ح ا ي ر س م
مزا ا ي خا ع من الر م ب ا ل ا خ ي ي ي و م ا ل ا ح د و ي ل ف ي ع ل ي ن
ي ي ا ل ر ا ي ر م ن ه ذ ل ر م و a ل م و ز a l ع ل ي ع و ي ب خ ر ب ك ن د س و ك و ر و ك ن د
و ي ق ت ل a ل س ع ل ي ه ي ي ج ع a l ن ي ل و a س ل a ل ب ه م a ا ر د ت ه م ن
a l ع م ا ر ق ح a ب د ع و ت ع و ت ف ض ي ح ا ج ت ع a ذ ن a l l h ت ع ل ي ف ض ل
و ا م a l a س ه a l م ق ت ر و a l ف و ي و a l ف ا ي ع ' ف ت ك ي ي م ن م
ا ي ض a م ك ز a

ال ال ال م ف ف و ف ا ت ح ي ي م ر م ز a ا ذ ا ر م
ي ي ب a ك ن ف ي م ن a l م ي ط و ي ي د ا ي ي ا ن ب ل ش ر ي ط ل ش ر ي د و ي ب خ ر
ب a خ ل ي ط a ف ر ي ف ي و a ض و ل a ل ا ذ خ ي ب l a l ي س ه ا ذ a د خ ل ي ه ع L Y
ا خ ر م س ب م ن ه و خ a ب ه و a ن a l ف ي م Z a a l م خ a ع ي ي د a l م ل ط
ج a ي ر خ ي ب ت و D م ب م ل ك ه م ن ح ي ن ه و ب ع ط ش ت ر ع a ي T h
ف ص ل و a M a l a س ه a l م ح ي a l ف ي و م a l ف ر ي ي م ن
a l l a T h a l a S m a a l ا ذ a ك س ي و a M K Z a E l y M Z a a l ص ب ا T h

ال ال ال ح ي ف ي ف ي ف ي ح و م ي ر م Z a
ت ك ي ي a l S m a a l a l o a f E T h i a l t T h l i T a ذ a ر S M H Z a a l t K i y
ي ي ف ي م N a l Z M R D a l X Z Y W Y Y D a Y Y a l l h a l a M S O
a l M H i a l F i o M w a Z M E Z L R B E R V O M S B E T a Y a M M T O a l i T h w a R M N
ي و م ج M E T a l a l T h i M N a l T h i w a N T K a M N a l T h i B w a l B i Z w a l Z M

يا منة تغترب بالبرضا وزينها بدم الفسوف ربح الطيف بما الطين وان اردت شرب الناس كلهم بما نظرتك والمه بوزية مسكين
عاك الفرية صممت يا الله رغبته هذا يعلو المدرضا والمهرن ان الاخرة باءة ثم المدي قد فرغ ولا الهم روضا به العيش بالهرون

بسم الله الرحمن الرحيم

عليه ذكرى ما من خلوع البجور الى كهنوت فرصة الشمس كل يوم وقبل
لحق الا سمع احيى رزقي وروحي يا محيي يا حي يا قيوم
وخر يعود منبري ومسطح ومسطح بلان الدنيا بجزا بمرما
فلنسمع باذن الله بصل واما اسم الله العلي العظيم
الليكن منكم الا سماء اذا كسى واوالقوي خلع من الذهب
يكون في يوم الا جد عند خلوع الشمس واذا سمع مكسرين
مكزا

ع ح ف ل ا ل ا ل ا ل ي ك ي ك ر ي ب و ا ت ت
ي د ا ي ر و و ل ا ي و و د ك ح ب ك م ا و م و ا ل ع ل ي ا ل ع ل ي ع ل ا ل ه
ي ك و ن م ك ي ن ا م ي ن ا ك ل م ن ر ا ه ا ح ي ه و ك ل ب ا ن ي ص ا ح ي ه و م ا ل ه
و م ن ص ل ي ه ي ك ي ر ل ا ي س ت ل ي ع ع ل ي ه و ا ن ن ل م ت ا ل ي ه ع ي ن س و ر
ر ج ع ت ع ن ه ا ل ي م ا ح ي م ا و ع ا ي ل ت د ل ر ي م ي ن ا ل ا و ف ا ت م ا ف ه
ف ص ل و ا ل ا س ه ا ل م ت ع ل ا ل ا ل م ي ن ي ا ل م ف ي ت م ن ك
ا ل ا س م ا ا ذ ا ك س ت ا ي ف ا م ك ر ا ن

كَمْ اَلْمَعَالِ قَالِ اَلْاَلِ فِي قِيَمِ اِذَا رَمَعُ
مَكَزَايِهِ بِمَنْ اَلْبَغْيِ فِي الْاَضْمِ وَنِيءَ اَيُّكَ بِدِيْعِ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضِ اَنَّا يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَمَنْ يَكُلُ شَيْءٌ عَلَيْهِ لَا تَذَرُكَ اَلْاَبْصَارُ وَمَنْ يَزِرْهُ اَلْاَبْصَارُ
وَمَنْ اَللَّكِيْفُ اَلْخَبِيْثُ اِذَا رَمَعُ وَجَمَلُهُ مَعَهُ اِنْسَانٌ عَلٰى نَسَمَةٍ

و

وتعبر أن الله منكم في دينه ودنياه وتبلغه الملائكة
كل يوم بالبشرى والسوى ورمي الله تعالى ومنا تخرجه
ورد أن الله به جميع مكراب الدنيا والريزواثا والله يوزن
لم يغمه وتلك التي من جميع المخلوقين حتى أن الأرواح
الروحانية تنزل إليه في كل يوم مرتين بالغرابة والغش
ومسوخات الاجابة والنزح فصولا اسما التي في الجمار
المثلي من الانسنة مع الملوحة وفيت عليه اذا اذوا
النصر على اغرايم فليزسوا من الثلاثة الانسنة
مكسرين يعود مع كما سنبهه بعض
ع ال ذال ال كم ق ي ج ا ر ب واكتب
داين انا بفتحنا له بفتحنا ملين ليغمر له الله ما تفرم من
ذنبه وما تاني وية رحمة عليه وميريح صراها مستفيا
وينصرح الله نصر اعزوا في يوم الثلاثاء عن مريح الشمس
وتحره بالبنوا مع وسني خشبة النار ما ذا حمد المله معه
ما من من ذاك من الجيوش اقبل اليهم انهم موا بفرقة الله
تعالى وفرا تخره سلا بوزو وكان بكسي به الي امكة في ايامه
بما ملات وجر عشر او صي به لولر من بقر ما فم
فصل واما اسما المحيكة الباهر المجيد ما ذا كسي وا
اتوام كزوا

ال م ال ب ال م ح ي ك ا ط ر ج ي ه م ن
ر س م ي ي م ن ب ل و ر ص ا م ي و ر س م ي ي ر ا ي ن م ن ر ب ع
ال ر ج ل ا ت ذ و الع ر ش ي ل ف ي ال ر و ح م ن ا م ن ع ل ي م ن ا م ن
م ن ع ب ا د ه م ن ل ب س ه ا و ف ي ه ال ل ه ت ع ل ي ك ل ل ي ل ة ي
م ن ا م ن ع ل ي م ا ي ت م ن ي ي ي و م م ن ا م ن ا ل ع ل ا م ا م ن
و م ن م ن ع ذ ل ل ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن
ال ن ا س ع ن ك ل ي و م م ا ي ك و ن ي ي ا ل ع ل ا م م ن ن ب ع و م ن
و ل س ه و ف ي م ن م ص ر و ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن
ال ع ل ي م ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن
ع ل ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن ا م ن
ب ا ذ ا ر س م و ا م ن م م ن ا م ن ا م ن ا م ن
و م ن م ن ع ل ي م ا م ن ا م ن ا م ن a م ن a م ن
ك ل ي و م م ا م ن ا م ن ا م ن a م ن a م ن
م ن a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن
و a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن
س م ي ع a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن
ع ن س ا ي ر a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن
ذ ل ر و ف س ع ل ي ه ت م ن ا م ن a م ن a م ن
ال ن و ر a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن
م ن a م ن a م ن a م ن a م ن a م ن

ان يبعي به الا احاد الاشخاص ومسومين الفريديات ليس له
 اخ ولا نكح ومن لا سماء التي على قوام الأزواج لان العا
 الزية على الارض والسماء ومسوا لا يمساه ف اذا دأوم
 ذكره سادح البصيرة في الوجود وظهرت عليه برا
 المحبة والاحبابه وصار دعاءه مقبولا وامر به العالم
 فلا يزال بعون الله تعالى وامر الله المجيد بموانع
 كرم وله بعل كثير من قداوم عليه سميت عليه المصائب
 وتروى جنت روجه وقوي خلكه واقلاه رزقه رغبته من
 غني مشقة بل في الله تعالى ومنه من جف ذات الاذكار
 لا يتراوم عليه اجر الا اما بنة فوق روحانية توديه الى
 الكمال ويأتيه رزقه رغبته بعون الله تعالى ما غفل
 وامر الله المجيد والجلال بموانع ما خوذ من الجلالة
 ومسومين التعظيم الموصوب بجميع المحامد الزية اجتمع به
 كل الكمال ومن قداوم عليه ذكرى الى ان يغلب
 عليه منه حال عظم في اعين الناس وتلقوه بالكرامة والا
 بعون الله وفرايت انما امراريس من قفل كنان
 اخرج ذكرى املة اخرج من موضعه تلفته الناس بالبشاشة
 والبر والقبول وملا به كل من راء من الا لمر واجن وكان له
 تضريرا عظيم في الأزواج يلتمس اليه ومسومين ترايع

صو

بين

في

زِيَادَةُ هُنَا
مِنْ

إِلَى هُنَا

خ
أَمَدُ
مُسْتَعَانَات

التَّخْفِيفُ
وَالْإِزْوَاجُ

لَا تُنْمَدُ وَأَمَّا إِنَّهُ الْمُؤْمِنُ فَمَوْأَنُهُ لَهُ اِشْتِفَاقٌ كَثِيرٌ قِيمَتُهُ
أَنَّهُ يُؤْمِنُ بِذَلِكَ مِنَ الْمَخَاطِبِ وَيُخْرِجُهُ مِنَ الْمَيْتَةِ السَّوِيَّةِ
وَيُزِيلُهُ إِلَى غِلَا الْمَرَاتِبِ السَّنِيَّةِ حَتَّى لَا تَعْلُوهُ يَدٌ
وَلَا يَقُوقُ أَمْرٌ أَمْرُ نَحْوِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا ذِيْلَابُ الْإِنْسَانِ
بِهِ إِشَارَاتٌ وَأَمَّا إِنَّهُ الْحَقِيقَةُ بِأَنَّهُ تَسْرِيعُ
الْجَلَالَةِ لِلْمَخْلُوقِ فِي الْأَنْبَاءِ لَا يَزَالُ يَزْكُرُهُ فِي مَوَاضِعِ الْمَخَاطِبِ
وَيُغْنِيهِ عَنْ مَوَاضِعِ جَلَالَتِهِ اللَّهُ مَا يَكْفِي مِنْهُ وَلَقَدْ الْفَقِيَ إِلَهِي
فِي مَوَاضِعِ الْقَنْبِ بِأَنْبَلَتْ عَلَى ذِكْرِهِ وَأَمْرُوتُ بِهِ جَوَارِيَتْ مِنْ
عَجَائِبِ صَنِيعِ اللَّهِ مَا لَا يُزْبَغُ وَمِنْ نَفْسِهِ فِي خَائِجٍ وَفَقْدَةٍ
وَجَعَلَ عَرْدَهُ وَفَقْدَ مَسْكُونِهِ
مِمَّا مَوْفَقًا يَغْنِي تَكْنِيسَ وَبِضْعَتِهِ
فِي بَاطِنِ الْخَائِجِ مُكْنِى الْأَمْرِ فِي
مُسْبَغَاتِ الْأَرْضِ مَا يَكْفِي مِنْهُ وَإِنْ
زَادَ عَلَى قَلْبِي بِأَجْمِيَّةِ إِخْفَافِي

ح	خ	ي	ف
ي	ف	ح	خ
ف	ي	خ	ح
خ	ح	ف	ي

وَمِنْ خَائِفٍ أَنْ يَقَعُ فِي أَمْرٍ لَا يُلِيفُهُ جَلِيَّتُهُ مِنْ نَحْوِي
وَلَا يَسْتَعْنِي عَنْ حِمْلِهِ مِنْ فِجْرٍ شَيْئًا فَيَخْلُقُهُ قِيَامًا مِنْ مَنَابِقِ
اللَّهِ تَعَالَى بِمَا جَعَلَ وَتَرْجِيهِ وَأَمَّا إِنَّهُ الْمُؤْمِنُ وَالْمُؤْمِنَةُ
مِنْ نَفْسِهِمَا فِي بَيْتٍ مِنَ الزَّمَنِ وَتَحْتَهُ بِهِ وَجْهَهُ عَلَى فَرْجِهِ لَوْ كَانَ
لَهُ سِتْرٌ وَحِجَابٌ مِنَ الْأَعْدَاءِ الَّذِينَ يَكِيدُونَ لَهُ وَمَعَ ذَلِكَ

بشراخله و تلا الا سمين اربعة الا ي مية كل يوم سبعة
 ايام متواليه احب الله الروحانية واثاله البقع على
 دمي بعتون الله تعالى و احب الله العني في الدنيا و البر
 ولا يقبل الي ارضي الا برت بحبي تسرع عليه باذن الله
 و اما اسمه الودود و اللطيف مما اسما خليلا
 اذا راسما على خاتم من الزنك الا في يوم جمعة عند
 الصلاة و انت كامي على ذم يترسبعة ايام يكون في
 الجمعة و ان شئت مما يتكسى مما و اتقا فيما جيعا و محي
 بمسح و زعفران شع و كيب و جوزة بوا و اتل الا سم
 ما استلقت الي ان يغلب عليه النوم فتري في
 منام مع ما تظلمه من الامور المي سولة مثل اللشيب
 و التخميل و الا كماع الكلي و ف رضى من ذل لا فها
 الاخوان قش سر و ايه عجائب الا نى ر بما فم هز
 الاشارة فعيما كفاية لا زباب الا ذكارد و من كان له
 فلكي في الا كماع على العلوم فدر على كشف هضن
 النبت و اما اسمه الواسع و الشميل فاما
 اسما عليمان اذا كسى ايه با كن الخناع بعد الترا
 كجعل في الخناع الاول و حمله معه ا حرو و دخل في الحجر
 لم يصبه الحجر بل با و سلم من افنوا لما باذن الله و من

ين

ن

خل

تراوم على ذكره اربعين يوماً ومشي به على الماء لم
 يلبس به فرمك ومفوم من الاسماء العظيمة التي لا يكاد
 ان توجر الا عشر الاكل يدوام اسم الباعث
 والخبيث فمما اذا ان اسلمن في يمان اذا راسا مكسني في
 باطن خاتم من البحر يد في ساعة الصلاة من يوم الجمعة
 المذكورة وتراوم عليه بالزكي سبعة ايام والبخود
 عليه كنز وكون ومسطح وزعفران وغالية وزد
 التي فيس وزديعة المنزلة البستاني اجلته الرو
 ومعل في الباء الاعمال الكمية وان طبع به على ثوبان
 وشمع ابيض وحل في الماء والنفث التي من جيل عن
 براشه انك لو من حبيبه ووفته باذن الله تعالى وان
 طبع به على شمع ايضا وحل في زيت ود من به من
 به حفاة بتمسك باذن الله تعالى ومفوم من اشجار الجنة
 وان من طبع له به على طعام واكله من به جنون افاق
 من صوغته تلط باذن الله تعالى

الفصل الثامن من الاسماء

الشرير	دوالقوة	المتين
السريع	الرفيد	المفتبر
الفاهر	الباعث	الوارث

الحمد لمن عثرني ببلادكم ربه نغايته الوافره ولورني بساطع عذره
 الآيته الزاهرة والصلوة والسلام على افعي من نطق بالصناد
 وافضل من اوتي الحكمة من العباد وعلى الله وصحبه وعترته
 وحزبه ما تلا القرآن العظيم قال ورقوق فحم وقع وأمال
ولبعد فيقول افرأ الخلق الى عفو الحق ابراهيم بن محمد
 الهادي أسبغ الله تعالى عليه بعمدة العوائد والبوادي
 انت من ارفع العلوم قدرا وانفع الفنون ذكرا
 واشرفها انتسابا والطيفضا جوابا علم القرا انت
 ومعرفة الطرق والروايات **ما** منقبة جللت
 والشرف والبهاء ومرتبة جللت عن الفضل والسنا
وكان من بلغ فيها غاية التحقيق وادرك
 نهاية التدقيق واشتهرت درايته في جميع الأعصار
 وانتشرت روايته في جميع الأمصار الشيخ الامام
 والخبر الهام صدر علماء الاسلام وتاج الائمة الاعلام
 الحافظ النافذ والوسيع الزاهد

الصابر الشاكر والحمد للذاكر **جمال القرآن** **وكمال القرآن**
 ولي الله تعالى أبو القاسم الشاطبي الشافعي صاحب الكرامات
 المشهورة والمقامات المحموده والمناقب السنيّة
 والدرجات العلية الذي عرف طير فضله فطار في
 الأقطار وزقزق وسار فصار في سائر الأمصار
 وعلا شعره وحلا وراق في الأوراق وغلا شعره وخلا
 وفاق في الأفاق من دانت له رقاب المعصلات الأدبية
 ولانت له صعاب المشكلات العريضة **لله** دره
 من جبرمك نواحي البلاغة والفصاحة وسبك قواحي
 البراعة والملاحه ومن بدر يقتدى بآثاره ويصنّدي
 بأنواره وإدبه مؤرد كل عالم وعامل وناديه مقصد
 كل فاضل وكامل **كيف** لا وهو في القراءات أحد
 الشيخين وفور فضله يعطو النيرين وهو من الذين
 اتخذوا الزوايا قرا و جعلوا الليل نهارا لا تندرس
 آية رُسده ولا تنكسر رايه زهده تغربضا يله

الأعين وتقرّبوا ضلّه الأسن طامسا استنقى الفاضل
من ورد إفصاله السائع شربة صافيا زلالها وأكثى الكامل
من ورد اجلاله السائع حلة ضافيا أذيا لها **ف**بجاز الله
ما أحل نطافه وما أصفى سلافه وما ألس متونه وما أسلس
قنونه من فهم كلامه البارع تقنّع بالبيكم خجلا ومن علم
نظامه الرائع تلفّع بالصميم وجلا إن خلص المبتلى لم يزد
وإن خصر المعولم يتبدّد أزمّة المعالي بين جنبتيه

شواعنة المبالي بين فكيه

هو البحر علما خزه بحر علمه **ه**عز بحره حدّث فليبه الجاريت

يديه في النظم من هو شاعر **ه**ويعنونه في النثر من هو كاتب

ولعمري **ه**لو عطف أعنة الكلام وصرف أسننه

الأقلام إلى سترح أصناف فضله وبيان الطواف

نبله لما أدرك من ذكره الجميل أثره وقدره الجليل

خطره **ه**كف بهرأس قرائحه ونفاس مدائح

فخرامو بدا وذخر امتلدا يبق بها ونها على مر الدهور

والايام ويوفي سناؤها على كبر الشهور والأعوام أهدى
الله تعالى الى صريحه من صيب الرحمة أغدقه والمرحمة
من نسيم المغفرة أغبقه ورضي عنه وارضاه وجعل الجنة
مرقته وسأواه ومن جعل تظاهر من يدع بيان
وصنيع نظره ولسانه وعذر فوائده ودُرر قلائده
وعرائس افكاره وعرائس ابدانه قصيدة لامية غزائية
خريفية عريضة عذرا تعلو مبانها وتخلو معانيها قد برى
من الشكف اعراقها وعري من التعسف اشراقها
كالمالك لمعت من الابراج وكواكب طلعت من الاحراج
ودروسة حضرا في حزن نشرت رجاها وغادة حمرا في زفر
سفرت عن حياها وخيلة مرصومة مشمولة تارحت
نفاتها وخيلة موشومة مكولة تدرجت صفاتها
ولعمري لقد ترم على اقبان مبانها بليل المعابد
واودع في عذري منظوقا دُررا المقصوم فهي حينئذ حُرر
الاساني ما فيها من نكتة الاوي غرة للألفاظ وما فيها

من نقطة الالهة قوة للأحفاظ **شعر**
ونثر معاني الحزق قد نظمت به من الدرر والياقوت والسلك عنبر
وليس لها كفؤ سوى المدح في الورى وقد كبرت عن ذاك والله أكبر
ع برأه فيها مواضع تحير الأفكار ومواقع تغير
الأنظار فبعض من وقف عليها وصل بهد فكره
الى قصرها ولقط زهر المعاني من غصنها **و** منهم من
امال فتح نظره الى خواكسر فسقط بصرفه عما أودعته
المغاي في منتهى **هـ** اذا في انوار من اليسر مناجاة وهذا
في اطار من العسر مناجاة فاطهر **ز** المخفي من
مقاصد عوائد معانيها وادعت في قلب شوارب
خرايد مبانيها ما يفتح مغلقها ويقيد مطلقها
ويرفع عنها خبر الابهام ومبتدأ اللبس ويدفع
حال الابهام بين السطى والشمس ويكشف عن بديع
وجوهها تمام الثقاب ويصرف من منبع جررها
كمال النصاب بتوضيح **ك** كافية تروى

ب

القليل وتصريحات شافية تُبهر العليل موثقة
 بفرائد من **كفر معاني** تحقيقه ومرشحة بفوائد من
 رموز مباني تدقيقه سمح بها فكري القاتر ولخصها تحول في
 خزانة الخاطر نثرت سواد نظمها على بياض الطروس
 ورصفت عقد عقد هاجوا بصرا الكتب والدروس
فقد ابرمج عقد **لا لب** صباغ المعاني
مستنيرا وبدام شرقا كالشمعة في روضة عز الاماني
وكامل وجه الثاني تبصرة **والمشاعر** او تيسيرا ولا اعد
طبيبة نشر ذلك من منه الافصال لانه **بجريد تلخيصه**
 نقل من اليمن الى الشمال بل صومع **غاية هدايته** على
 وجه الهدية الصالحة واخذمة الشركة الاخيرة
 تكون **لقاصد السبعة** وقوة تشد له عضدا
 وتسلك من بين يديه ومن خلفه رصدا وارجون
 السميع ان يكون لي بهذا الصنيع من جزيل الثواب
 وجميل الخطاب جواهر عقود ومن ورائة العلم

حاشية
 صناعة
 في
 الصناعة
 في
 الصناعة
 في
 الصناعة

٣٢

والعمل بزيادة بلوغ الأمل كما ورث سلمون داود والله
 سبحانه وتعالى أسأل من مديد مئته وكرمه ومزيب
 جوده ونعمه أن يوفقنا لما يرضاه من صالح الأعمال ويعصمنا
 من الخطايا والخطيئ في الأقوال والأفعال ويرحمنا بالقرآن
 العظيم ويمتحننا بالنظر إلى وجهه الكريم في جنات النعيم
 اللهم بفضل تنسصيل تحقيق ما دعوت وتقبل تصديقي
 ما يتصوره رجوت أنك على ما تشاؤ قد يروى بالإجابة جدير
بيان اخذ الرواة عن القم ابله واسطة وبها و ذكرها
 فعن نافع الكسائي وعاصم رواه عن من غير واسطة ولا
 ومع حمزة بصري وأما بها سليم كذا يحيى اليزيدي فقص لا
 وقل عن أبي الجريط وأبي يسار هم وعكرمة بن نعيم ولهم العلاء
 عن القسطنطين عن بكرهم وروى كذا كك القسطنطين عن شبل ومروزي أقبل
 وذان عن أبي بكر بن رواح جيعا على القواسم أحمد خلا
 وذاه عن أبي الجريط وهيب وقله شامهم عن عراك وأبو خالد أسئلة
 كذا عن سويد قد روى وهم عن السند ماري يحيى ذاعلي الجعفي ثلا

وايضا هشام وابن ذكوان قلا على السليم وذاعلى الذماري وقد خلا

بيان طرق الرواة عن القراء

فما عن ذي الرواة فقل أبو شبيب فعز كل طريق على السوي ولا
ويوسف وهو الأزرقي علم كذا أبو ربيعة مع فتى مجاهد اعتلا
كذا كذا أبو الزعماء مع ابن جبريلهم وأحمد قل حلو ان بلدته أجتلا
والأخضر لهر وكن يحيى ابن آدم عبيد فتى الصباح ايضا تجتلا
وادر ليل الحدا دبعه محمد وهذا ابن شاذان أبو بكر أجتلا
كذا كذا الكسائي الصغير محمد ومعه النصيبيني جعفر كجلا

حاصل باب الادغام الكبير

والادغام للسوسي وأظهر لغيره كذا اخذ الشيخ أفهم ذاك من تلا
بالاسناد في التيسير ايضا وقل به الاظهار في خوا المتقل فأجلا
ومنتع الادغام ستة أربع نعم وخصر اثنان منها فحصولا
فذا الاي مع يرك ذلك منون وتأخطاب مخبر خذ متفلا
وجأزه بالنصف ان يك كاذبا ويبلغ غير معه يخل لكم خلا
وواجبه غير الذي قد ذكرته فهذا طريق الحرز كن متاملا

لازم

حاصل ما يدغم من أول كل كلم بيت شفا بشرط خاص ولجملته
 وادغام قاف النون ميمها بشرط هو التحريك قبل تنزلا
 ودال وراي الشرط نوني فتحة مع سكوت الحرف قبل على الولا
 سوى الدال في التام قال براهيما ونحن بلام غير ذي تيسلا

حاصل ما قالون وهشام من الواجهة في يوده وبياته وما بينهما
 بوجهين في ذي الست لي وبواحد بد اعكس ياته ما يطه وحولا

بيان الموجه الستة للقراء في ارجيه

وارجيه من والضم وصله لم لنا وارجه فتا كسر وصله لم جلا
 حاصل ما هشام من الواجهة في اوينكم وانزل والقي

فوال عمران يمد هشامهم ويقصر مع تحقيق همزة صلا
 وفي غيرها هذا ان مع ثالث روى هو المدم مع تسهيل المرفاع فلا
 حاصل ما الحزمة من الواجهة في لام التعريف وغيره من الطريقين مطلقا

وفي لام عرف وصله السكت ضارح قر الخلف مع شي وشيا وفصلا
 وفي نحو قل ان وصله السكت ضيفه خلف فزاجم بالذكاو لتفضلا
 وما قد اتى في الوصل ياتي بوقوعه على المدم مع نقل سوى شي اسجلا

حاصل

حاصل ما للقرآن من الوجوه في الآيات بيوت من مطلق

وأبدل وسجل هو وصل كلهم بالآيات ثم النقل عن نافع حلا
 فورش على الابد عشرة اوجه له فيه وصلا ثم اربعة ولا
 على وجه تسهيل بتقدير الاعتداء **داو** لام استثنائه بعد اوبلا
 فتلها **او** مد قبل **ثلاث** **ثلاث** وثلاث او امد د قبل قصر تأملا
 وثلاث او اقصر بعد تسهيل همزة وقفا له امرب خمسة الاول اسلا
 بتثليث وقف خمسة عشر **مد** واقصر وسر بل قبل تثليث انجلا
 بوقف وقبل القصر وصلا بالاعتداء **داو** لا قالون كذا حمزة تلا
 مع النقل وقفا ثم بالسكت وصله كذا او وقفه خلف خلا د اقبلا
والنفي الحقيقي ومع ذير فاقصر **بوصل** وثلاثه بوقف تكلا
 ثلاثون وحافيه قل مع سبعة ومع ستة كرر ثمانية مسجلا

حاصل ما للقرآن من الوجوه في عباد الاولى على التقادير الاربعه بطريق الاولى

وقل عباد الاولى كانت دم امل **شواهد** والسكت ضارع **ثلاث**
 خلف وزد في الوقف **ثلاث** فتسجعه ومع النقل همز الواو **بلا**
 وقبلة وانقل **ز** وايضا الذين **ثلاث** عدم النقل ابتداء وقد علا

فجري نصر مظهر صب تغورها وبدر دنانل وصل ظي وعمر لا
شدا اد عن جهر است زينب واط صر هدمت لي الخلف فوجبت فلا

توضيح الحكم بلام هل وبل كذلك

فادعها شمس لى وصل ثديها تمنى سناها هل ترى معهم ح لا
وفي الرد تستوى لا واد عن رضى واضحا لها انعميا وموبلا
ولي روضه وحدي زهت طاب ظاها وبل طبع الله الخلف رتقلا
فذي احرف كل على حدة ومو منع الواو قد ياتي به الحكم فيصلا

بيان اسما الاما لتبين

اما لهم صغرى وكبرى فسم دي مخفف واصجاع وبطح وعسولا
ومطلقة خالصة وشديك ويطى قيل كسر واخملا
وتلك بتقليل فسم وبين بين او يد لفظين المراد في حصلا
وتسعى بتلطيف كذا استوتبطه وضد لها الفتح اللطيف تأملا

بيان ذوات اليا وحكم روس لاي لورش

لورش ذوات اليا هو الالف التي تؤول الى اليا قلبا او شبطا كـ لا
ورسما فعمت مطلقا لا كما ركي وفي الاي غير الاله الخلف مسجلا

بيان الاوزان العشرة التي للحرف في باب اللغات الممالة قبل الراء

وعشرة اوزان لهذا افعال قل بفتح وكسر ايضا افعال انزلا
ومفعال الفعلا بالكسر فعل بفتحين مع تثنية فاعال انجلا
كغفار الابصار ارد يارهم يغار وكغار فز يهاو وقسر على
ومقدار د ينا ركضطار افردت والابكار يهاو فاعل اصله انقللا

بيان حكم الناس

تأمل مع اخذ الشيخ في طرق تكملة الامالة للذوري بها وحده بلا
باب فرش الحروف توضيح مسلة تغفر خطايا بالبقرة وغيره للقرآن
ويغفر هنا جحله عم وذكر اذ وانت في مع نونه سيم غب دلا
لكل خطايا ذ او في نوح مثله حوى وسواه اكسر خطيات وآما
والاعراف تغفر سيم والنون حرضا خطايا ما و اكسر خطيات ظالا
وانت وجعل عم تغفر وارفعن خطيا تكم الف خطيتكم كلا
توضيح مسلة جبريل وميكال

وجبريل كسر الجيم عم على حرا وبالفتح در جبريل شرد لا
ويا احدى صفاميكال علم ون حوى احدى صفاميكال لغير

توضيح مسئلة يغفر ويعذب بالبقرة وغيره

ويغفر ذارفع مع يعذب **أنا** وللغير فأجزم ثم أدغمهما **ح** لا
وأظهر **عاجدا** **أنا** ثم أدغم **ب** ثان فقط **م** **شاهد** **ب** **م** **ط** لا
ويغفر سوى ذارفع أو انصبه وأرفع **ن** يعذب لكل واحد **م** **ذ** **ن** **ي** **س** **لا**

توضيح مسئلة يعاينتم

وحيث أن يعاينتم **أقصر** **ك** **ج** **ن** **أ** وسهل **أ** **خ** **أ** **م** **د** **ك** **ذ** **أ** **ب** **ل** **ن** **ج** **لا**
فمن هزة **ه** **أ** **ز** **ك** **ج** **د** **و** **ز** **ه** **د** **ي** **ث** **و** **ي** **ه** **أ** **ل** **ت** **ن** **ب** **ي** **ه** **ل** **غ** **ر** **أ** **س** **ج** **لا**
معا أو لكل قل ومد انفصال من **ت** **ل** **ه** **أ** **ع** **ل** **ت** **ن** **ب** **ي** **ه** **ل** **غ** **ر** **أ** **س** **ج** **لا**
على بدل **ط** **ب** **ي** **ف** **ق** **ط** **و** **ح** **أ** **ر** **ق** **ص** **ر** **ب** **و** **ج** **ه** **ل** **م** **د** **ب** **أ** **ي** **ن** **ه** **ط** **و** **لا**

توضيح مسئلة الريح نشر بالاعراف وغيره

لهنا الريح مع **ن** **ل** **ش** **أ** **د** **أ** **م** **و** **ال** **ر** **ي** **أ** **ح** **ل** **ل** **غ** **ي** **ر** **ن** **ش** **أ** **ص** **م** **ك** **ه** **ف** **و** **ش** **لا**
بفتح **س** **أ** **ال** **ق** **م** **أ** **ن** **ب** **ش** **أ** **ب** **ع** **م** **ب** **أ** **ن** **أ** **ل** **ر** **ي** **ح** **ف** **ل** **ف** **ر** **ق** **أ** **ن** **ز** **أ** **ك** **ي** **ه** **و** **لا**
وبالحج باقية **ن** **ش** **أ** **ك** **أ** **ه** **ن** **أ** **و** **ب** **أ** **ق** **ل** **ق** **ي** **و** **د** **ال** **ل** **ف** **ظ** **ي** **ح** **ك** **ي** **ه** **ف** **أ** **ع** **ق** **لا**

توضيح امالة فوائخ السور

واضباع **ر** **أ** **ك** **ل** **ل** **ف** **و** **أ** **خ** **ص** **ح** **ب** **ة** **ك** **ف** **ي** **ح** **س** **ن** **ه** **أ** **د** **ر** **ي** **ح** **و** **ي** **ص** **ح** **ب** **ة** **ه** **لا**

وَيَا هُفَيُّ كُفُو وَهَاءُ حَمِيٍّ لَا
وَيَا هُفَيُّ كُفُو وَهَاءُ حَمِيٍّ لَا
وَيَا هُفَيُّ كُفُو وَهَاءُ حَمِيٍّ لَا

توضیح مسئلہ پھری پوئیں

يَهْدِي بفتح الياء والهمزة كما دنا وبكسر فيهما صل وعَدَّ
بفتح فكسر وافتح الياء وفتح ها أخـ تليسا بداءكم ويهدي مردلا

توضیح مسئلہ تسلیم یهود و الکھف

هَنَا تَسْلُزْ أَفَحْ دَنَا كِسْرُهُ عَمُّهُ
بِيَا جَارُ وَصَلَا تَسْلُزْ بَكْمِزْ
بِيَا جَارُ وَصَلَا تَسْلُزْ بَكْمِزْ
وَعَمُّ بِيَا وَانْخَفْ مَعْ يَارِغِي لَا
بِيَا جَارُ وَصَلَا تَسْلُزْ بَكْمِزْ

توضیح مسئلہ وان کلاما

لَمَّا أَزْمَأَزَمُوا شَدَّ دُعَاؤُهَا مَا
وَلَمَّا كَانَتْ فِي بَيْتِ طَارِقٍ وَفِي خَوْفٍ لِي خَلْفَهُ فِيهِ نَزَلَا

توضیح مسئلہ یرتعم و یلجب و هیت لک

وَبَرِّعْ اِذَا سَكَنَ رِيْدَتِجْ زَكَا وَبَرِّعْ دُمُ نُوْتِجْ حَوَارِيْهِ كَمَلَا
بَنُوْنَ وَيَا يَلْعَبُ كِيْرَتِجْ وَاهِيْتْ لَكَ بِكْسِرٍ فَمَنْزُومٌ تَاْ اَفْتَحْ خُلْفِ لَا

وكسر فيا فالفتح اذ ما و غيرهم بفتح فيا فتح تاغدا م د خ لا
 توضيح الحكم فيما تكرر استغفارهم
 اذا قد اتى مع ايد ابقالة ائنا معا ائناكم حسب مسجلا
 فالاول والخبر وسئل ثانيا كفى وبالعكس ر ا ف ا بقدا ا ف ا ر م
 ورعد والاسري السجدة الدخ مطلقا واخبر ثانيا النمل واستغفار اول
 وانا فزد نونا كما ام واعكس ا اذا سل ثانيا العنكبوت والاول
 فاخير ليل ا عم علما وعكس ا بواقعة والنازعان روى الم لا
 وكن معهما في ذي والعير فاستلن بكل معا وادد روى ا ف ا ب لا
 توضيح مسألة دري تو قد

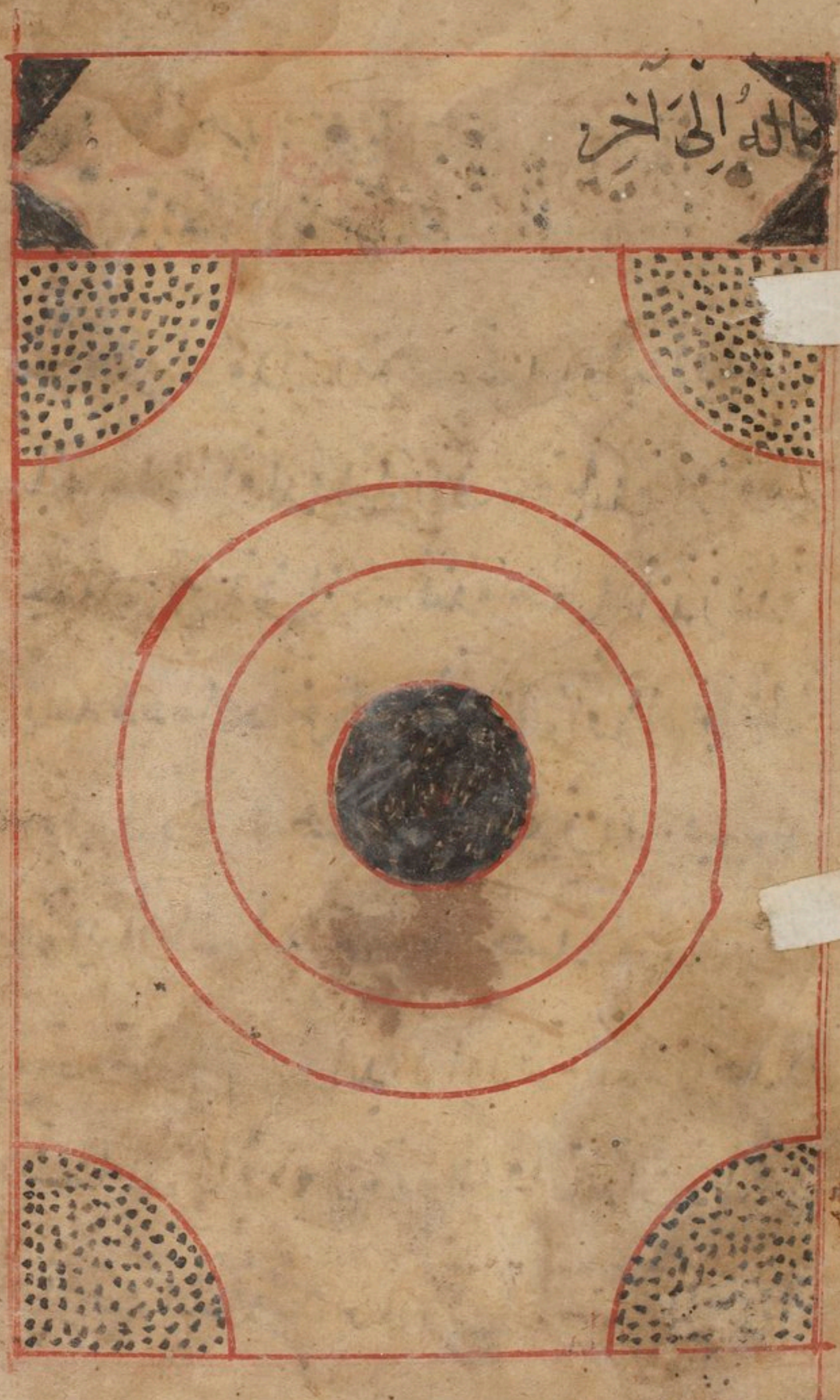
ومع ضم دري مدد وأهزه صافى ومع كسره ر ح ز و ضم وثقلا
 لباقيهم تانيث يو قد ص ح بة وعن عم ذكره وحق تفعلا
 توضيح مسألة يخصمون

ويخيم فز واكسر مع الثقل من رضى ثا ا فتح ر عا ج د ر ا خ ت ل س ر ب ا ج لا
 توضيح مسألة بفصل بينكم
 يفصل جهله كفى سمه شدا ويفصل جهله ساسم زوف لا

والصلوة والسلام على سيدنا محمد خير خلقه الصادق
وقوله ونطقه وعلى الله واصحابه ومحبيه واجبا
اولي الفضل والفيض والعرفان والذير اتبعوه
باحسن ودع من تغلبه القدير عبد الله
الدمشقي في يوم السبت سابع عشر شهر صفر
الحز سنة ١٩٩٣م احسن السخا مكا الى خير امين

منها ما منتهى به على ان يوسع له في السالفة والفعال
في الامور فيجب ان يكون له في الامور عطفه وحقه
في حق ان يكون له في الامور عطفه وحقه في الامور
في حق ان يكون له في الامور عطفه وحقه في الامور
في حق ان يكون له في الامور عطفه وحقه في الامور
في حق ان يكون له في الامور عطفه وحقه في الامور

قاله الى اخره

حوالہ ص ۱۰۱

جَعْفَرُ صَادِقٌ قَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَوَانَتْ أَوْ لَمْ يَسِرْ
لَكُمْ حَاقِلًا أَوْلَدُ وَلِيَكُنْ أَيْ تَمَامٌ بِلَدِمِ أَرْزُومِ
جَوْ قَلْعِنْدِ أَيْ يَارْدِيمِ كَنْدُ وَخَطْمَلَهْ أَنْدَرِ كَنْدُ
زَمَهْ دِدْمِكِ دَاخِرِ جَوْ وَخَاصًا لَكُمْ بَوَانِيَارِ
أَوَّلِ وَقْتِكُنْ كَمْ خِنْدِ سِتَانِ سَفَرِ قَلَمِ بِسَوْنُولَمِ
أَوَّلِ أَيْلِكِ شَرْكِهْ بِدِشْمَرِهْ خِنْدُولِ دَنْ بِرَقُومِ
كَمْ عَرَبِ دِلِ فَهْمِ بَدَلِ أَوَّلِ قَوْمِ لَرِ زَا هِنْدِ لِكِ
نَشْنَهْ لَرِ نِيلِكِ زِيَرِكِ لِكِ وَارِ لِيَكُنْ دِلِ لَرِ
يَارِ سَجَهْ اِسْتَدْمِكِ بُونِ لَرِ اَرَا سِنْدِ بِكُشِي وَارِ

وَرَكْمٍ عَجَائِبٍ نَسْرًا نَدَنَ كُلُّوْرَ غَيْبٍ دَنَ كَلَجِي
فَلَوْزٍ بَرِ عَمَلٍ فَيَلَوْزُكُمْ قَوْمٌ اَنْدَنَ عَاجِزٍ قَالُوْرُلْدُ
صَبْرُؤِيَه سِفَا يَكِ دَر تَلُوِيَه دَر مَان يَكِه كُوْرْدُمُ
كِم بُوَارِ اَنْلَرْدَن دُرْ كِم بِنَ اَسِنَرْدُمُ لِيَسَ بُوَكُشَنَك
قَانِيَه وَارْدُمُ اَنِي نَمَارْ غَارْ كُوْرْدُمُ لِيَسَا اَنَكْ صَحْبَانِ
اَحْيَا رَا اَبْلَدُمُ اَوْجِ بِلِ اَنُوْرْ طَبُوْسَن اَبْلَدُمُ هِيَجِي
كُوْن اَوْلَا دِيَكِم بَرِ عَزِيْبِ صَنَعَتِ اَنْدَن كُوْرْمَلَدُمُ
اَوْجِي بِلِ تَمَامِ اَوْلَدِي اَكَا اَيْنَدُمُ اِي اَوْلُوْمُ وَخُذَا اَوْنَدُمُ
بِنَ بَرِ عَزِيْبِ كِيَشِي وَنَ اِرَا قِ اَلْدَن كَلَدُمُ بُوَعَلِمُ
اَسِيُوَكِم سَن اَنِي جَمْعِ اَحْسَنِ سَن بَرِ غَيْبِ اَبْلَرُوْن كِم
اَنْدَن خَا يَدِ بَرِ لَه جَنَلُو اِيْلِيَه سَن كِم مَقْصُوْدُمُه

ايرت كروكيدم او مريم واردر كه سنك تحبلكن
نوميد اولمايم بس ابستم اولدي ياكما جوابور
مدي آندن صاك دوردنجي يلدن طبو ايلدم آند
صاك اول كنجي كرو ديدم كوله سيري چون بندر اعما
يولدي وبتم صيرم كوردي آندن صاك ايندي اي اغول
بلخلكم بزد قومزد شملو بزدوم دشما نومور
حوق اولور جهانن بزدن آزا اولور سيم آرو
اولور و كند و مراد نده ارر قجنگم انفاق دوشه
ارولف كسته كيم بزد سراسبو سزلردن كس
اني جازويك نسيب ايلرلر امدري بوند كوكلا
طغري اعنفاق بس ددم اي اولوم خدا وندم

بو عظيم

بُو عَظِيمِ عِلْمِ کَم کُور دَسَن نَدُو رَا یَنَدِ اِی اُغْلُوْم
 بِکَل هِر کَم کَنَدُو سَرِن وَ خَاطِرَن وَ نَفْسِن
 اَرُو ایلِیا یوز ایشلردن ناکری تَعَالِی نَدِ
 کِشَا بِنَدَن سَبَقِ ایدَه وَ فِکَر ایلِیا وَا اِی کَنَدُو
 کَنَدُو وَ قُلَا عِنْد وَ کَنَدُو کَو کَلِی اَنُو
 ایلَه عِمَارَتِ ایلِیا وَ کَنَدُو اَنَدَام لَرِن اَنِیْلَه
 ایلِیو وِی وَ کَنَدُو کِز لُسِن وَ اَشْکَان سَرِن
 اَخِلَا ص بَر لَه بَر اَبَر دُو شَه کَم آکَا اَو لَعِلِم لَر
 دِن کِم حِیج کِشَا بِلَو یَا زَمِش دَکَل دُزَن کِم
 دِل دَسَن سَوَر سَن حَا صِلَا اَو لَه بِل کَل اِی
 اُغْلُوْم طَغْرُو لَعِلَه کَم اَو کَدَن کِی عِلِم

دَاخِرِ صَالِ غِي عِلْمِ دُكَلِي تَاكِ تَعَا لِيْبَنَد
كِنَا بِنَد دَر دَاخِرِ اَوَّلِسْ عِلْمِ وَاوَلَا بِي
عِلْمِ دُكَلِ اَنْدَن حِقَارِ اَمْدِي عِلْمِ مُحَكَّم بِلَك
دَن صَالِ اَوَّلِ كِشَلِمِ آكَ يَا بَشَا وَاَنُوَلَه
عَمَلِ اِي لِيَه اِي اَوُعُولِ اَعْتِمَادُكْ اَنْكْ
اَوُرِنْدِ اَيْلَه دَاخِرِ اِي طُوْتْ دُونِ كُنْ
فَكِرِ اَيْلَه وَاَنْدِشِه اَيْلَه وَاخِرِ عِلْمِ دَرِن
فَكِرِ اَيْلَه تَاكِمْ مَعْلُومِ اَوَّلَه سَكَا اَنْدَن عَجَا
يَبْ شَنَارِ بِلَه سِنِ لِيَكِنِ اِي اَوُعُولَه اَخْلَاصِ
اَيْلَه اَوَّلَه وَاِسْتَوَكْ اَيُوصَفُوكْ وَاَكِيْنِ وَ
جَنِيْدِ لِي وَتَكْلِبُوْلَكْ وَكَنْدُوْرِنِ بَكَنْمَكْ

وَ بِيَكَلْنَكْ

وَيَكْلَمُكَ نَذْرُكَ أَيْلَكَ وَدَاخِي شَلْدَن
وَشَرْلَدَن اِرْأَقْ أَوَّلْ اِيْ اُوغُولْ اُوَزْرَكَه
اُولُسُونْ جُوْقْ زِكِرْ اَنَمَكْ اِيْ اُوغُولْ بُوْ
خَلْفَلَرْدُ كَلْ خَيْرْدُرْ زِيْرَكَلِكْ كَنُورْ جِدْرْ
دُوْكَالْ بِلْمَكْ لَكْ قَبُولُسِيْدُرْ اِيْ اُوغُولْ صَبْرْ
يَزْلَهْ طَيْرْلُقْ نَكَا حَلِكْ قَبُولْدَن اَجَا رَايْ
اُوغُولْ دُنْيَا فَا نِيْدُرْسَنْ صَفْرَدَسَنْ دُنْيَا
سَنُوكْ كُوجَكْ يَتُوْ اَوَكْ اَرْتَمَغَا وَارْ قُورْ اَقْ
لَمَغَا وَدَاخِي خَيْرْ جَمْعْ اَنَمَلَهْ بِلْمَلْ كَمْ حَلِكْ
قَبُولْ بِنُوكْ مِفْتَاحْ صِدْقَدَرْ صِدْقُوكْ بَا
شِيْ تَكْرِدَنْ قُورْ قَقْدُرْ اِيْ اُوغُولْ مَالْ

۱۱
بِقُدْرَةِ اللَّهِ عِلْمَ بَابِلِقِ دُرِّ اِيْمَانِ زَخِيَرِ تَقْدِيرِ
اِلَّا اَبُو عَمَلٍ وَدُنْيَا جَرَكِنْدَتِ قُدْرَتِ مَقْدِيرِ اِلَّا
تَقْوَايِ اَيِ اَوْغُولِ خُشَلِقِ اَنُوكِ كِيَمِ بَرِهِيَزْكَارِ
لِقِ بَلِيَشْتِه اِدِنِ تِيْمِي اَيْدِزْ لِسِ بِنِ اَيْنْدَمِ اَيِ
سِيْدِي طَغْرِي اَيْنْدَكِ سِرْسِرْ حَكْمَانْدِي قَبُولِ
رِي وَمَعْرِفَتِ مَعْدِنْدَارِي لِسِ سِنْدَكِ اَنُوكِ
حَقِيْقَتِي بِنِ كِيَمِ سَكَا عِلْمِ حِكْمَتِ وِيَرْدِي بِنِي عِلْمِ مَحْبُورِي
اِيْلِيه سِنِ فَايْدِدِنِ وَنَهِيْحَتِ بِنْدَتِ دِرِيغِ اَتِيْيَا سِنِ
بِنِ اَوْ مِيْنْدِ طُوْتَرُونِ كِيَمِ سِنِكِ قَانْلَكْتِ تَمَامِ نَعْمَلِه
كِيِيْدَمِ دِي كِيَمِ اَيِ اَوْغُولِ تَكِرْدَانِ قَرَقِ تَوَكَّلِ اَللّٰه
اَيْلَه تَادُكَلِي كِرَامَتِ سَكَا دَكِه بِنْدَانِي سَكَا فَايْدِي وِيَمِ

كَيْفَ جِيءَ بِرُكُوتٍ أَوْزٍ يَكْرِيكَ بُولَامِشْ أُولَهُ اِزْ
 شَا اللّٰهَ تَعَالٰى اِلَّا تَوْفِيقِ • وَرَبِّى
 حَفِظْ وَصِيَّتْ لَدِىْ قَبُولِ اَيْلِكَ دَاخِيْ اَوْ كَلَمَشْ خَوْلِ
 اَوْزْدِيْهِ اَوْ لَمَاقِ دَاخِيْ سَفَلَمَاقِ اَنْيَكِمَّ سَكَاوِيْمِ
 حَكَمَدِيْ دَاخِيْ اَمَانَتِ قَوْمِ سَكَاوَا مِيْزْ طُوْشُوْ
 بِيْدِيْ كِدُوْ تَوْفِيقِ • سَكَا دَلَهْ اَخِيْ اَصْرُ بِلِيْشَهْ اَيْلِيْ
 اِيْ اَوْ غَوْلِ اَلْكَ سَنَكْ مَقْصُوْدِكْ بِيْنَكَلَهْ دُنْيَا لِيْ دِيْ
 مَكْ وَدُنْيَا لِيْ اَرْمَلِكْ وَدُنْيَا اَحْقَلْ فَا تِيْذْ مَقْبُوْلِ
 اَوْ لَمَاقِ اَيْسَهْ وَدُنْيَا لَوْ لَعْنِ بُولَمَاقِ اَيْسَهْ حِيْجِ
 اَصْلُوْ اَوْ لَمَاقِ سِيْ بُولَسْتَهْ اَصْلُوْ اَوْ لَمَاقِ سِيْ بُولِ
 نَسْتَهْ سَكَاوَا لَوْ لَا وَا يَا بِيْ مَسْلَمَانِيْ بِيْ غَرْضِ اَجُونِ

حق تعالیٰ خوشنود اولیا یا بیکینه دشمنانق او
زیننه هلاک آتیکه زبان دکور مکه قصدا بدین
زبان اسلوا ولسون کندوا اشکدن زبانده اغدا باسن
اکر سنک ای شورک ایللر جون اولسه ایو بجلوا اوله
شیکلم کندو مرلوا وک اراسن اندن ضاک اول فوللری
عقدلور یتیم بوله بد کندی ماکر ایللر اندن ضاک داخ
برمدن طور و تم باکه چیم نشنه دیمدی تا اوله حد دکن
کم بن کمان اندم کم اول او نطدیم یا خود اوله وعد و
دو کندن کرو وشدن جون اول حالی کور و کم ای او غوله
نه صانور سن اول وعددن دندیم و یا او نطدیم صانور
حاشا لله ولکن بکا یا و ز کمان اولدیم بن دلرون

مصحفك مصحفك ايجند اوچ يوز
 يئيش بىك قاصيت واردر كينه انى عمل
 ايلر ويدر نجسى خور اولدر كنه خيچ عمل ايلر
 كينه عيسى دن آرتن بىس بىس سنور ويدر
 بكا اول غريب نىسالى اقمغا اول درك
 نىسالى فعئل ايلكه نكم اول كىنا ك
 ايجند وىر خاصيت لردن انى صالى
 بوزدى بكا كيم اورتلو طوم بونى وصلايم
 وال شهنيد واول نرحه اولمايم اندن كرو
 وصيت بكا ايلدى بكار واده ويدر و جوف
 ارمغان ويدر و بىنى كندردى و بىم ايله كلدى

اول پي د كننكم يوك د ندم كنلدم انډر
ايندي اي اوغور يلخه فدرن اول نشتكتم
سنگلدر يعنې بوخا زيندر اولما سونلنك مسكه
سني بيله وداغا ايلديكم بديرو اولام انډر
هيچ پاوړن كور مدم وحيچ علم باطل اولما
دي بو كنا بدن داخي ايرق كنا بدن تمې
انډر بن داخي پي بديرو صيت ايلرون كم
هر كم بو كنا پيا كورر اول نشتك بكا وښ
ايلندي داخي عهد پيمان ايلرون
اني سيله كم اول بنمله ايلدي پي
بو كنا بك او لښد فالحه

قَوْلُ نَعْلِهِ تَهْرِيفٌ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ ذَلِكَ فِيهِ
 كَالْحِجَابِ أَوْ شَدَّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَابِ لَمَّا
 لَمَّا يَنْفَجِرُ مِنْهُ إِلَّا نَهَارٌ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَشَقُّ
 فَتَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ
 خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 حَكِيمٌ فَاضِلٌ أَدْرَجْتَ إِلَيْكَ حَلَالٌ أَرَأَيْتَ يَفْقَهُ
 وَعَدَاوَتَ أُولَئِكَ بِدُورٍ سَوِيًّا دَلِيلًا بَرِيًّا صَادِقًا
 مَوْمَدَنَ لِكِنَّكَ دَاخِي تَوَرُّوهُ أَوْ د

سورة المص **بسم الله الرحمن الرحيم**
المص انزل اليك فلا يكن في صدقك حرج
منه لشدة به وزكوى للمؤمنين انبعثوا
انزل اليكم من ربكم ولا تتبعوا من دونه
اولياء قليلا ما تذكرون **حكمكم** انذر
بديان النون يا زهد انذر صا ان يوزن
ايده كدوده كنور من حق تعالى اكا توفيقه
احد ايشكم طوط راسن حله وند بيراوشند
عقل قور اولد جني ستهوا اليها بعنايته الله تعا
قوله تعا يا بني آدم قد انزلنا عليكم لباسا
يواري سواكم وريشا ولباس الثموى

نالك

ذَلِكَ خَيْرٌ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ

حکیم ایله نافعدر اشیوایت توب

ایچوند و طاعت لیچون و حرکم که یکی کوکک

کیسا یکه تبه کون ایور یاد سید و داخی که

رکعت نماز فلسه کوکک سارا سنی اندر صال کتوب

ایله سرجه جتاغه زینتیا غیله یاز سه اندر صال

محو السه آتی کلاب ایل و داخی یوزن و جمعه نین

یوسه و پرداخی زینتون پیرا غنه یز سه اول کوکک

ینا سید کتور سه حق تعالی توب و توفیق لیچند

اوله و دین و ایما ثابت قدم اولایا زین الله تعالی

زینق

قوله تعالى

قُلْ نَصْرَ رَبِّهِ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ **حَكْمُ** أَيْدُرُ
هَكْمُ دَلَسَهُ بِرِسْنَهُ إِلَّا قَوْلُ بَكَاتٍ بِكَ مَنَاءُ بَكَ
فَمَا تَبَكَ مُبَارَكٍ أَوْلَقَ دَلَسَهُ بَوَايَةِ الْمَغَاكِدِ بِجَارِاقِبَالِ
أَوَّلَ نَسْتِ مُبَارَكٍ أَوَّلَ أَمْرٍ اللَّهُ تَعَالَى

حَوَاتُ أَلَيْنَكَ لَيْدَا سَمِ اعْظِمُ حُدَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا عَظِيمُ الْخَضِرِ **يَا** سَرِيحُ الظَّفَرِ **يَا** مَعْرُوفُ

الْأَثَرِ **يَا** عَزِيزُ الْمَنِّ **يَا** مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ
أَبَاكَ نَعِيدُ وَأَبَاكَ نَسْتَعِيذُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

الْعَالِمِ الْعَظِيمِ

قوله تعالى فقلنا اضربوه ببعضها كذا
 لك يحيى الله الموتى ويريكم آياته لعلكم
 تعقلون **ح**كم فاضا ايدز هره دلسكم
 برنسه قول بكي ات بكي مناع قوماس بكي
 دلسكم ابر اكا مبارك اوله اما غا نيت
 ايدجك بو آيت افسه اندن السا مبارك
 اوله انشا الله سورة آل عمران قوله تعالى
 ألمر الله لا إله إلا هو الحي القيوم نزل
 عليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه
 يدبه وانزل التوراة والآنجيل من
 قبل هدا للناس وانزل الفرقان حكيم

حکیم فاضل آیدد بُنک اسم اعظم واردد
هرکیم بواية رعایت آئشه اسم الله
آکا طاهر اوله و عجايب فعللر کون حکیم فاضل
ضال آیدد هرکله یازسه کاغذ مشک و
زعفران ايله و کل صوتی ايله ایللا و دخی
لمی قوما سول الجینه قوسه اول قما سکو نش
طوغما دین اولدین کسلسن اوله دخی اغز
مومر بزله بركيد دخی اوغلانک بویننا
آصا امین اوله شبطاه دن دخی اوغلان
خسنل غنلک و جینل آفندلک و جمیع
بلا لردن و حوادتدن حکیم فاضل آیدد

هَرِّمِ كَبِيرِكَ دَرِ سِنْدِ الْجِدِّ قَلَمِ أَيْلِهِ نَجَاتِهِ
 كَوْنِ أَيْلِي سَاعَتِكَ يَا رَبُّ كَمَشْ يُوْزُكَ قَاسِي
 أَلْتَنِكَ قَوْسَهُ دَاخِي يَا رَبُّ طَهَّارِ ثَلَاثَةِ وَأَحْدَا
 أَيْلِهِ طَا قَلْبِي سَعَادَتِ أَيْدِيهِ وَخَفِ سَوْرِي
 جَمِيعِ خَلْقٍ أَرَأَيْتَ مَقْبُولِ أَوَّلِهِ وَدُشْمَنِي
 أَمِينِ أَوَّلِهِ يُوْأَيْتُ نِي كَا تَنَدِ قَوْلِهِ تَعَالَى
 وَأَنْتَبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْءَ طَيِّبٍ عَلَى مَلِكٍ سَلِيمٍ
 وَمَا كَفَرٍ سَلِيمٍ وَلَا كَلِمَةٍ الشَّيْءَ طَيِّبٍ
 كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسُ السَّالِحِينَ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى
 الْمَلَائِكَةِ بِلَا بَلٍّ هَارُوتَ وَهَارُوتَ وَمَا
 يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا خُنَّ فَنُنَادِ

وَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلِمُونَ مِنْكُمَا مَا يَفْقَهُونَ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا مِنْ بَيْنِ رَيْنَ بِهِ
مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بَارِئُ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
يَضُرُّهُمْ شَيْءٌ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاءٍ وَلَبِئْسَ
مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ **حَكَمَ** أَلَدِر
حَكَمَ بَوَايِثَ بَالٍ بِأَقْرَدٍ نَاسٍ أَجَنَّةٍ أَرْكَل
كَتَلَكُ الْخُورَانِيَّةِ بَالٍ صَوْبِلَهُ خُونٌ أَوْ صَالِحًا أَوْ
أَوْ سَحَرٍ وَارِاسِيَّةٍ بُوْزِلَهُ وَأَوْدَهُ أَوَّلَانِ سَحَرٍ أَثَرًا
أَكْرَأُولَ صَوْبِلَهُ دَلُوزْمَشٍ كِشِي بُوسَالِرٍ وَبَا سَحَرٍ
أَغْرَامَشِي بُوسَالِرٍ وَكُوزْدَمَشِي بُوسَالِرٍ خُوشٍ وَلَا

سورة الفاتحة حليم فاضال يدربوسوردي ايلي بيك
خاصيت و ارد در بيك طاهر نيك و بيكي باطنيد بوشون
عجايب و غرايب نستالرجفند ليكن بزاحيفار اندك
شونكم آساند راني عمل ايك ككزد رانلاري باز دق
بوشون به مبارك در لر مجموع خستلقال شفا در بدندن
كيدر مجموع رنج لري دفع ايدر تيزجك شفا ورر
خاصيت الك نيكده بخشتك علا جند عاجز قالسه
صاغ طرافندن وارث بوشون اوصوب اول اغدان به افسه
الله غنايت بد شفا اوله و بودعاي اقيب اوف ك افر و صغايه
خوش اوله دعا بودر اللهم اشف وانك الشافي اللهم
الك وانك الكافي اللهم عافي وانك اطعافي حليم

حکیم قاضی آید رفق بوسون بدطوطی ادق قبه یدسک
دانی یغور صوبیلن حل ایلسون اول خستک یوزن بوسک
الله فرمان یرک صاع اوله خاصیت شول کیشارکلم اعتقاد
یق در لولکند تعلید واردر یخلود شکی شیه سی واردوز
یاخود یورکند اغریسی واردر ویای شماسی اولسه اوله شودن
ایچور سار الله امرایلن مزکوران اوزندن رفع اولوب صحت
بوله خصیت حکیم قاضی آید بوسون مسک و غور
ایله بدترجه جامه ایچینه کل صوبیله حل ایلسک ایچورسک
شول کیشارکلم کوکاری کور اوله نسته فہم اتخا اول احمد
لیدی کون ایچسار بودر کور نسنار زایلی اوله فہم شتہ
تذہب فہم آید لور ککلیری زوشن اوله ایچلا حکیم قاضی

حکیم فاضل آید رجن بوشون جمعہ کن اول
 ساعت بدالنون جناق ایجنہ النون قلم بدک و مشک
 و کافور ایلہ و کل صوی ایلہ حل ایلست اجستک اول
 صوبی بدششیه تو یغال هرکم اول صودان یوزن
 یوسہ باز شاه قانده وارسه مقبول و دشمن لری
 کوزنه هینلو کورنه و عز و چاه ارشه باذن الله
 تعالی **حکیم** فاضل آید زانک دیانست مسک
 ایلہ بد صوبا جناغہ و اول بها ریغور ایلہ حل
 ایلستک و امضها فی سرمہ انوکله سحو ایلستک هرکم
 کوزنه جکسه کوزنک نورنی آرتا و کوزنی اغر مقدن
 قورنله اگر سرمیه ایلکی ایلکلو کوک خوسک او دین

قُسْكَ دَاخِي قَر نُوْقا اودِيْن قَاتَرَسْكَ هَرِكَلِكُمْ كُوزِن
جَكْسْكَ مَجْمُوع رُوْحَانِي كُوْن اِيْلَاك اِيْلَه سُوْبِلَشَه نِيْمَه دِلَر
حَكِيم فَاضَال اَيْدُر اَكْدِيَارْ سَك يَدِطُوْطِلْمَاد قُجْنَاه
كُلْ يَا غِيْلِيْن حَلْ اِيْلَسْكَ اَخِي اَغَرْد قُولا غَه طُزْ سَك
اَغَرْسِي كِيْد اَيْدُق اَغَرْمِيَا اَلْدِيَارْ سَك بَرَارِي جَبْنَاه
دَاخِي بِلَسَانْ يَاغ اِيْلَه حَلْ اِيْلَسْكَ يَتْمِش كَر بُوْشُوْن
اَوَّلْ يَاغُوْن اُوْزُرْنَه اُقْسَا دَخِي اَوَّلْ يَاغ كَر لَسْكَ
حَلْجَتْ وَقْتِنْد هَرِكَلِكُمْ دَرْمَسْكَ بِيْل رِجْنَه وَفَالْج وَلَفَق
وَعَرَفِ النِّسَا وَيَاغَرِيْن اَغَرْسِيَا اَوَّلْ يَاغَلْدَن سُوْرَلَر
اَوَّلْ اَمْرَا ضَارْشِيْنَا اَوَّلَه حَتَّ اَوَّلَاك مَنَافِعِي فِي حَسَابِدُر
صَايِلَارْ **حَكِيم** فَاضَال اَيْدُر هَرِكَلِكُمْ كِيْك دَرْسِنَه

جُمُعَهُ كَيُحْسِنَ دَ يُطْشُونَا رَنْدَنَ صَاكَ ذَعْفَرَاتٍ
 وَكُلَّابٍ يَلَهُ وَبُوسُورَ لَدُنَّ أُولِي بَيْلِهِ يَا زَالِدُ
 سُورَ لَدُنْ بُلْدَرُذَرُ أَلَمْ ذَا لِكَ الْكِتَابِ وَالْمِ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَالْمَصْرُ وَالْمِ
 وَكُلِّعَصَ وَطَهَ وَطَسَ وَطَسِمَ
 وَيُسَيْنَ وَصَ وَخَمْعَسَقَ وَحَمْرَتَزِيلُ
 الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ وَتِ
 وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ بَوَاوُنَ دَرْتُ سَوَلَهُ بَانَ
 أُولِي فَاحْجِيلُنَ أَيُّوكَ أَوْنِ دَرْدِي كَيُحْسِنَ أُولَدَ أَنْدَ
 صَاكَ بَرِيَانَ قَرَعُوقَامِسْكَ بُوَعُونِكَ أَجِيْنَهُ قُوْبِهِ
 أَيْكِي بَانَنَ كُلِّنَ مَوْمِرِ أَيْلِهِ بَرَكِيدَ لَهُ بَارِ أُولَهُ كَلِنَ أُولِيهِ

وَدَاخِي بَرِيئْتَهُ أَجْنَبَ صَانَهُ سَنَ حَوَكِيكُم بُوفِي
بَلِيئَهُ بَغْلَسَا بُورَكِي قَوْنَلُواوَلَهُ وَهَرَنِيئَهُ كَم
فَضْلَانَسَهُ ائِيرَشَهُ وَدُشْمَانِ كُورِنَهُ هَيَبَتَلُو
كُورِنَهُ وَجَمِيعَ خَلَايِقِي فَا تَنْدَ مَقْبُولِ اَوَلَهُ
اَكْدَرُو لَيْتِي اَيِسَهُ بَايِ اَوَلَهُ اَكْرِ يُوْرَحْلُو
اَيِسَهُ اَوَدَنَهُ اَكْدَقُقَارِ اَيِسَهُ قَوْرَقِ دُو
عَنْدَنِ اَمِيْنِ اَوَلَهُ اَكْرَجَبُوْنِسِ اَيِسَهُ خَلَامَن
اَكْدَغُصَلُو اَيِسَهُ عَصَا دَنِ اَمِيْنِ اَوَلَهُ اَكْد
عَزِيْبِ اَيِسَهُ سَلَامَتِ لِيْغَلَهُ وَطَنِيَّتَهُ وَاَلَهُ
هَرَكُمِ اَللهُ دَنِ نَسَنَهُ دَلَسَهُ قَبُولِ اَوَلَهُ اَكْد
بِرَغُورَتِ كُتُورَسَهُ اَنِي نِيْزِ رَمَانِ اِيْجِيْبَكِ اَرَاَلَهُ

الله

اَكَدْ كَا نَبْ اَصَا فُوسَه صَا عَنِيَه مَشْرِى
 جُوقْ كَلَه اَكَدْ اَوْغَلَا جُفَلَرْ بُوَيْبِيَه بَعْلَسَا لَرْ
 جَمِيْعْ فُوزْ قُولَا رَدَنْ اَمِيْنْ اَوْلَه اِمَامْ جَعْفَرْ
 صَادِقْ رَضِيَ اللّٰهُ اَيْدُزْ هَرَكَمْ بُو سُوْنْ هَرْ
 هَرْ سَا عُنْدْ اَوْفَسَا مَجْمُوعْ كُنَاهْ لَرِي يَارِ لَغَا
 اَكَدْ اللّٰهُ تَعَالٰى يَه تَوَجَّهْ اَيْلَسَه هَرْ مُسْتَكِلْ
 اَسَا نْ اَوْلَه اَكَدْ بَرْ خَسْبِيَه اَوْ مَوْتَسَا شِفَا بُولَه
 اِنْشَا اللّٰهُ تَعَالٰى سُوْنْ اَلْبَقَرِ قَوْلْ
 تَعَالٰى اَلْمَرْذَالِكْ اَلْكِتَابِ اِلَى الْمَفْلُوحْ
 حَكِيْمْ فَا ضَالَا اَيْدَرْ بُو اَيْتْكَ خَا صِيْبِيَتْ
 شَوْلْدَرْ لِيْمْ كَسْنُكْ اِيْمَانِي زِيَادَه اَيْلَرْ عَفْلَانِي

آر نور و پلوسن برك ايلر ونسته اربد ملله
زهني قونلو اولور هر پنج نيمه كون اول ساغلك
بديكي جناغه مسكه وزعفران ايله و ططلو قور
صوي ايلن حل ايلسه اچسه آذن صا اوله
كون طعام مسكه اوج كون بوجلاين ايلسه
اچيلدن طاشندن درلودر لو اسرار لر كسف
اوله اللهم لطيفند مجموع اسرار بديدر
لطيف و كوركلو اوله قول الله تعالى
اوليك الذين اشرؤ و راضلا لله بالهدى
فما رحت جبارتهم وما كانوا مهتدين
مثلهم مثل الذين استوقد نارا فلما اضا

اَنْ مَا حَوْلَهُ زَهَبَ اللَّهُ بِبُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ
 فِي الظُّلُمَاتِ لَا يُبْصِرُونَ صَمٌّ بَلَمٌ عَمٌّ فَهُمْ
 لَا يَرْجِعُونَ أَوْ كَصِيبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ
 وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
 فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذِرُ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
 مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ **حَكِيمٌ** فَاضِلٌ أَيْدِي بُو
 آيَتِكَ خَاصِيَّتِ أَوْلَادِكَ دُشْمَنِي دَنِكَ
 حَيْرَانَ ائْتِكَ لِجَوْنِ دُرِّ وَارِسَتِكَ سُرُودِ
 ائْتِكَ اِجْوَن دُورِ آخِرِي هَلَاكَ اَيْلَرِ اَكْرَدِ لِر
 سَكْلِمِ دُشْمَانُوكِ اَيْشِيَنِي بَغْلِيَا سِنِ الْغِلِ اَوَّلِ
 لِسْنِكَ كُوَكْلِكِي بَارِسْنَدَتِ يَارِغَلِ اِدْنِي وَاَنَا سِي اِدْنِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَنْ مَا حَوْلَهُ زَهَبَ اللَّهُ بِبُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ
 فِي الظُّلُمَاتِ لَا يُبْصِرُونَ صَمٌّ بَلَمٌ عَمٌّ فَهُمْ
 لَا يَرْجِعُونَ أَوْ كَصِيبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ
 وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
 فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذِرُ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
 مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ **حَكِيمٌ** فَاضِلٌ أَيْدِي بُو
 آيَتِكَ خَاصِيَّتِ أَوْلَادِكَ دُشْمَنِي دَنِكَ
 حَيْرَانَ ائْتِكَ لِجَوْنِ دُرِّ وَارِسَتِكَ سُرُودِ
 ائْتِكَ اِجْوَن دُورِ آخِرِي هَلَاكَ اَيْلَرِ اَكْرَدِ لِر
 سَكْلِمِ دُشْمَانُوكِ اَيْشِيَنِي بَغْلِيَا سِنِ الْغِلِ اَوَّلِ
 لِسْنِكَ كُوَكْلِكِي بَارِسْنَدَتِ يَارِغَلِ اِدْنِي وَاَنَا سِي اِدْنِي

حَكِيمٌ فَأَضَاهُ آيِدُ رَجَزٍ أَيْلَى حَلَالٍ أَوْ تَائِبٍ

بِقَضَايَا حَرَاوُلْسَه بِرَبِّينِ سَوْمَسَه دِمَسَه

تَبَيَّنَ صَانُوهُ مِلَّةَ اَكِيْسِنِكَ دَاخِ سُوْرَتَاكِ

دُونِ بَاقِرِ اَكْبَرِ اَيْلِهٖ اَرْكُو كِسْنَهٗ عَوْرَتِ اَدِيْنِ

وَأَنَا سَيِّدُ أَدْنِي عَوْرَتِ كَوْكُسْنَهْ أَرَادِيْن وَأَنَا سَيِّ

اَدِينْ يَانِهْ اَنْدَرْ صَاكْ اَنْدَرْ يُوْا يَنْ كَا عِنْدهْ يَنْ

اَيْتِي مَوَدَّنَكَ اَرَا سِنْدَ قُوْبَالِدَا اَمَّا يُوْزَكِرِي

بِدْبَرِهِ قَرَسُوا دُلَّهُ بِدَعِيَّتِي طُنُلُوا غَا جَوَاءَ

دینک کومده دشمنانوف در حال کیمه اکسیر بر

بِدِينِ شَوْيْلَه سَو دِلْيَا كِيَم اَجْلَدَن غِيَر مَكْسَدَه

نَدَدْنَا مَا كَدَّ نَعُوذُ بِاللَّهِ فَاعْلَمِي حَكِيمٌ

لَا يَهْدِي مَنْ حَشَبَهُ اللَّهُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
لَا يَبْغِي مِنْهَا لَكُمْ وَلَا يَنْهَى عَنْهَا لَكُمْ يَسْتَنْوِي فَنُخْرِجُ مِنْهَا مَا نَحْنُ بِمُتَحَدِّثِينَ
مَنْ يَفْسُدْ قَلْبُهُ فَلَمْ يَمُتْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْجَانَةِ أَوْسَدَ قَسْوَعًا وَإِنْ مِنْ الْجَانَةِ

مُفَسِّدٌ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْجَانَةِ أَوْسَدَ ضُيُوعًا وَإِنْ مِنْ الْجَانَةِ

لا ينبغي من أن رداً منها لا يستقر فخرج منه الماء وإن منها

لِيَايَهُطُ مِنْ حَبِيَّةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَنِ تَوَلَّوْنَ

Handwritten signature or name in Arabic script.

كشك كوكل تغیر اولسه برفردایش و یارد و نشنه جمعه
بزیارنه صقصیه اوزرینه بوائیش اورتاسینه انول اویرنه و آنا سی آویرینه
صونیم بیاغم الحون و یاخوق بزیارنه علوا اوزرینه یازیر آج تدرینه بدوله ارالدینه عجایب
تحت اوله

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

حکایت اوله

فَأَضِلْ آيْدُرْ نَاكَاهَ جَسْمَهُ صَوِي كَسَلِسَهُ بَارِغِلْ
 بُو آيْتِ بَدْبَانَهُ صَا قِصِي أُو زِرْنَهُ بَرَأْفِ قَوِي لَجْنَهُ
 أَرْنَهُ كَسَلِمِيَهَ نَوْدِي كِي وَدَاخِ اَلدَبْرَا نَلُونُكْ
 وَقُو يُونُكْ وَيَا بَدْحَا نُنُكْ سُلِي اَلْكَسَلِسَهُ
 بُو آيْتِ بَارْ بَا قِزْ طَا سَرَا جِنَهُ وَبَاكْ بَغُورْ صَوِي
 اِيلَنْ اَوَّلْ بَارْ رُوِي بُو يَهْ اِجُونْ سُو دِي جُو
 اَوَّلَهُ اَلْكَسَلِمَا قَوْلُهُ تَعَالَى • وَاذْ اَخْذْنَا
 مَلِيسًا قَلَمٌ اِلَى وَرَفَعْنَا فَوْقَكَ الطُّورَ خَذُو
 مَا اَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمَعُوا قَالُو سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
 وَاَشْرَبُو فِي قُلُوبِهِمُ الْحِجَالَ بَلْفَرِحَهُمْ قَلْ بَيْتًا
 يَا مُرْكُمْ بِهِ اِيْمَانِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

مؤمنین

حَكِيمٌ آيِدٌ حَرِيْمٌ بُدَابِتْ بِاِقْدَرِكْ دُو
 زُلْمِشْ طَاسَهْ يَارَسَهْ دَاخِرْ اَرْكَلْ كُونَلِكْ حُجُورْ
 اَيِدْ وَطَاقَهْ صَوِيْلَنْ يُوِيَهْ نُونَهْ اَوْضَا اَوَّلْ
 اَوَاخِرْ نَدَكَلُو سِي وَارَا يَسَهْ بُوَزَلَهْ وَاَوَّلْ
 اَوَاخِرْ اَوْطُوْر اَمَلْ سِي حَارَقَلِبَا اَلْاَوَّلْ صُو
 اَيِلَنْ بَرْدَلُوْر مَشْ كِسِيْنِي نُوَسَلَرْ وَاَيَا بَرْدَشْحَرْ
 اَوْخُوْر مَشْ كِسِيْنِي نُوَسَلَرْ وَاَيَا بَرْدَكُوْر دَكَمَشْ
 يُوَسَالَرْ رَحْمَدَتْ قُوْر طَلَا **قَوْلُهُ تَعَالَى**
وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَاسْمِعِ إِبْرَاهِيمَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ حَكِيمٌ فَاضِلٌ آيِدٌ بُدَابِتْ

عاجز قلا ازین ارشاد تو زو حلوایه یارب یدر کحل اول گشت اجلایکم عجایب کورسین
 بدست اندر سه شنبه کون ایکنی ساعده یارب

قَوْلُهُ تَعَالَى
 قَدْ تَعْلَمُ

در هر کس بود این بدو
 یارب من و یارب من و یارب من
 غزل و کلام ایله
 بوز اس و او
 صوبیلر بوزشک و
 ووز کافور و بوز و کافور
 کدغن همکار یوز
 طولیله جسمه قانی و
 بعوه الله

قد نرى ثقل وجهك في السماء فلو لبنت قبلك نرضاها فويل وجهك
شطر المشرق والمغرب وحيث ما كنتم فولو وجوهكم شطره وإن الذين آمنوا
ليعلموه أنه الحق من ربهم وما الله بغافل عما يعملون

54

فأصابت لفتوة رجبين كيداً رداً حتى سولت رمت
أيدين بيلار الجون كه بدت رحت أبار الغل
يرطاسن كم اسكندري اوله حلي اورغل
بوايت اكا مشك وزعفران آيله كاموراه
يارغل داحر يوغل اغزي وكوزي اكلش
كشي يورن يوسون واند نصال اوخون
اكا يقسون او **ه** كون بوثر بجه دوركل
شفا بوله مور تلاء انشا الله الكراول صودان يل
طوطان كسنگ اونسنه صجسك اويوزكن في الحار
شفا بوله نوالي **ه** ولكل وجهه هووليها
فاسبق الخبرات اينما تكلو نو آيات ربكم الله

جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **حَكِيمٌ** فَاضِلٌ
أَيُّدِ الرَّسَبِ وَأَيُّوْكَ خَاصِبَتِي قُحْمُونِ ائِجُونِ دُرِّ وَاعْرِ
اِجُونِ دُرِّ فَجَانِ بُوَايَتِ يَارَسَكِ اُغَرِيوْكَ طِنِي يَابِ
سِنْدِ يَابِ اُغَرِي اَدِيْتِ وَيَا قُحْمُونِ اَدِي اَنْدَرِ ضَاكِ
اَوْرَنَّا سِنْدِ مَحَلِّهٖ بِرَدِيوَانِ كُمِ اُغَرِي وَيَا قُحْمُونِ
اَنْدَرِ جَمِيعِ اَوَّلَا فِي اِلْحَالِ يَابِ سِي جَلَزَنَهٗ مُخَيَّرَاوَلَهٗ
كُنْهٗ مَكَانِنَهٗ دُوُسَهٗ كُلَّهٗ قَوْلَهٗ تَعَالَى **الْم**
تَرَا اِلَى الدِّينِ خَرَجُوْ مِنْ دِيَارِهِمْ اَوْ تَوَفُّوْا حَزَنًا اَلْمَوْتُ
حَكِيمٌ فَاضِلٌ اَيُّدِ الرَّجَزِ بُوَايَتِ يَارَسَكِ قَلِيْلُوْطَاسَهٗ
بَادِلْجَانِ صَوِي اِيْلَهٗ اَزْسَكِ حَوَاوِ صُجْسَكِ اَنْدَرِ يِلَاوِ
وَعَرَبِ اَوْنَهٗ وَبَوِوْ وَتَوَرِّثْ قُوْشِ قَالِبَا هَلَاوِ اَوَّلَرِ

قَالَ الْحَكِيمُ كَذَلِكَ يَنْجُ نَبِيَّهُ كُونَ سَحَرُ وَقَتْنَدَ
 دُرَّتْ زَيْنُوتْ يَبْرَاغِنَه اَوْدَكْ دُرَّتْ كُنَّا رِنَدَ
 كُنْسَكْ نَقْدَرُ بُونَ وَاَرَا نِسَه قِرْلَا قَوْلَه نَعَالِي
 اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَاْخُذُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
 لَّهٗ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ **حَكِيمٌ** اَتَدْرُ
 فَرَكَمَ يَارَبِّ دُكَانَتِكَ قَوْسَه وَيَا اَوِي قَبُوسَتِكَ قَوْسَه
 مُشْتَرِي سَيِّ جُوقِ اَوَّلَه دَاخِرِ اَعْنَدَ كَرَمِيَه قَوْلَه نَعَالِي
 قَوْلَه اِذَا قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ
 يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ نُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدًا مِنَ السَّمَاءِ
 قَالَا اَنُفَوِّا لِّلّٰهِ اَنِكُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ قَالُوا نَرِيْدُ اَنْ نَّأْكُلَ
 مِنْهَا وَتَطْهِيْنَ قُلُوبَنَا وَنَعْلَمُ اَنْ قَدْ صَدَّقْتَ

وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ قَالَ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ
 لَنَا غِيَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَآيَةً مِنْكَ وَآيَةً
 خَيْرَ الدَّارِ فِينَا حِكْمَتُكَ أَنْتَ خَيْرُكُمْ دَلَسَا لَكَ ذَرْبُكَ
 خُشَاؤُهُ دَرْبُكَ وَنَعْنِي كَثِيرًا وَلَهُ حَمْدُهُ أَشْلَسَا حَوْ
 نَعَالِي كُلِّ زَائِدٍ أَسْبَوَا بِنَهُ آيَةٍ آجٍ جَنَاعَهُ لَهُ
 يَلْعَوْنَ أَنْجَارًا وَلَهُ رَيْعُ الْآخِرُونَ أَوَّلَ كُونَتِهِ أَرُو
 أَبَدَتْ بَرَهُ كَنَدُودَ كَوْرَسَهُ أَوَّلَ كُونِ كُونِ دُعَا
 دِينَ جَمِيعَ مَصُوفٍ حَاضِلٍ أَوَّلَهُ حَبِيبُ مَمْلُوحٍ أَوَّلَهُ
 مَالِ نَعْمَتِ جَوْقٍ أَوَّلَهُ حَرَمَتُنَا دِمَكْزَ زَائِلٍ أَوَّلَهُ
 سَوْنُ أَنْعَامٍ لَبِىَّ اللَّهُ الدَّهْرَ الدَّهْرَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
 ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ **حَكِيمٌ**
 أَيُّدُهُمْ أَسْبَوَاتُ هَرِصَبَاحٍ وَهَرِكِيحَةٍ يَدِي
 أَقْسَا هَرِزَاوُودُ قِيحَةٍ تَمْنِيهِ مَسْحِ أَيْلَسَه جَمِيعِ دَرْزَلَرِ
 دَنْ وَآلَمِ لَدَدَنْ دَاخِرِي نَكَلِه رَنُحِ لَدَوَارِ أَيْسَه نَلِسِنْدُ
 آمِينَ أَوَّلُهُ بِأَذِنِ اللَّهِ تَعَالَى قَوْلُهُ تَعَالَى فَلَمَّا نَسُوا مَا
 مَازَكُوا رَبَّهُ فَغَضْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى
 إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَا بِغَنَّةٍ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ
 فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
حَكِيمٌ أَيُّدُهُمْ أَسْبَوَاتُ دَلِسَكَمِ دُشْمَنِيكَ سَرَايِلَرِي
 خَرَابِ قَيْلَه وَغَمَزِنِ السَّكُ فَلَا أَسْبَوَاتُ اسَلِي سَلَوَكَه

سُكُوتُهُ يَارَسُوتٍ أَوَّلُ سُكُوتِي أَوَّلُ بَانَ أَلْبَسُوتٍ
دُشْمَانِيكَ سَرَابِيكِهِ صَحْبُوتٍ مَقْصُوتٍ حَامِي أَوَّلِهِ
قَوْلُهُ تَعَالَى وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
كُرْسِيِّهَا مَعَاشٍ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ
حِكْمُهُ أَلَدُّ رَأْسِ بَوَائِبِ رِزْقِ الْجُودِ دُوزْخِ كَلِمَتِهِ يَارَسُوتِ
جُمُعَةٍ تَمَارِزِنْدِ صَالِكِ كُنُودِ بَرْلَه كُتُورِ سَهْدِهِ يَرْبُدُكُمْ
وَأَرْسَدَ نِعْمَتٍ وَخَيْرٍ وَاحْسَانٍ عَظِيمٍ جُوفِ أَوَّلِهِ
قَوْلُهُ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْمَى الدِّجْدِجَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
أَمْرُ نَبِيِّكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِينَ أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَّى

عَلَى الْعَرْشِ وَسُحَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلُّ جَبَرٍ
 لَا جَلَّ مُسَمًّى يُدِيرُ الْأُمُورَ بِفَصْلِ آيَاتٍ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمَنْ حُلَّ الثَّمَرَاتِ
 جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النُّجُومَ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يُفَكِّرُونَ **حَكِيمٌ**
 أَيْدُرَ أَسْبُؤَابِتَ عَمَلَاتٍ أَنْتَ لِحُجُونٍ وَهَسْرَ بِلَرٍ
 وَبَسَاتِنَارِي وَبَاغَارِي وَدَاخِي تَجَارَتِ مَالِي زِيَاةً
 فَلِقَ لِحُونٍ دُرَّ حَرَكَمٍ دُرَّتْ بَابَ كَاغِدَ يَارَسَدَ شَرَا
 وَيَادُكَانُكَ وَيَا بَاغُونُ وَبَسْتَانُكَ دُرَّتْ دِيَوَادِفُنْ
 أَلَسَا أَلَا دُنْ وَعَمَلَاتٍ أُولَا بَدُكَانَالِ زِيَادَ أُولُو

قوله تعالى ولقد جعلنا في السماء بروجا وزينا
ها للناظرين وحفظنا لها من كل شيطان رجيم
حكيم ايدز هر كتم اشبو آيني كيك در سته
يازسا كندو بدله كنور سه جيج خلايوا سند
محبوب و مرغوب اولاً باز شاها رقتند نور لو
و حرمشو اولاً قول و تعالى و انزلنا من السماء
وهو الذي انزل من السماء ماء لكم منه شراب
ومنه شجر فيه تسيمون ينبت لكم به الذرع
والذين يوتوا و النخل و الاعناب و من كل الثمرات
ان في ذلك لآيات لفوم يفكرون حكيم
ايدز اشبو آين جو افسا و داخي كندو بدله كنور سه

نَعْنِي جَوْقَ وَدَرِ لِي خَوَشِ **قوله تعالى**
 وَقَدْ بَدَأَ دَخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي
 مَخْرَجَ صِدْقٍ وَجَعَلْنِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
 نَاظِرًا وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ
 الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا **حكم**
 اَيُّدُرْ اَسْبُو آيَتِ بَارِشَاهَلَرْ فُتْنَه كِرْمَكِ
 اِيچُون دُرْ كَدْلَدَرِ اِيكِي رَكْعَتِ عَمَّا زَقْلِسَرِ
 اَسْبُو آيَتِ اُفْيَا سِنِ نَا سُلْطَانِ وَارِجَه
 عَظِيمِ اِقْبَالِ وَالْاَمْرُ كَوْنِ سِنِ اَنشَا اللّٰهُ تَعَالَى
قوله تعالى وَلَا تَكْرِهُوْا قَتْلًا نَفْسًا نَكَمُ عَلَى
 الْبَغَاءِ اِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ تَحْصُوا لِيَتَّبِعُوا عَزَّ وَجَلَّ

الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرِهَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ سَرَّ
بَعْدَ كِرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِمَنِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَفَقِّهِينَ
حَكِيمٌ أَيْدِي السَّبُّوَاتِ زِنَادٌ ظَلَمَ
صَقْلًا مَا قَلْبُوهُنَّ دُرَّ الدِّبْرِ كَسَنَهُ اسْتَبُوَاتِ
خَالِصُ صَوَاوِرِ رَنَّهُ أَوْ قَوْسَهُ أَوَّلُ صَوِيلِهِ
أَوْ نَ يُغْرِسَهُ أَمَّا كَيَّ بَسْرَتِهِ أَوَّلُ أَمَّا كَيَّ زِنَا
أَيْدِي كَسَنِيهِ يَدِي كَوْنٍ يَدُونِ أَوَّلَ فَعَلِي تَرْكِ
أَيْدِي صَلَاحِهِ مَشْغُولٍ أَوَّلًا نَشَأَ اللَّهُ تَعَالَى
قَوْلُهُ تَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَابَرَكُمْ

أَيَّانَ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رُبَّكَ بِغَا فَا لَعَمَّا
 تَعْمَلُونَ **حَكِيم** آيْدُرْ هَرِكَمَ ائِسْبُو آيْت
 كَيْلَشَسْتِي اوزَرِنَه اُفْسَا دَرَا حِم وَدَنَا بِيَرْ جَوْ
 اُولَا وَبِرَكَّت وَيَا اَلله اَيْشَا اَلله تَعَالَى
 قَوْلَه تَعَالَى فَاِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّ حَسْبِيَ اَلله لَا اِلَهَ
 اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
حَكِيم آيْدُرْ هَرِكَمَ دِلْدَسَد خَلَا يَوَارَا سِنْدَك
 مَجْبُورْ اُولَه وَمَدْعُوبْ اُولَه اَزِيْبَد كَيْجَسْتِي دُون
 يَارُو سِنْدَك ائِسْبُو آيْتِي اَوْ طُو زَكْ اَوْ قُسُون هَرَا
 قُوْدُقْجَه اَيْلَشُون تَكْرِي تَعَالَى بِنِي خَلَا بِي اُولَه
 اَسْتَه خَلَا بِي بِنَم اَوْ سَتْمَه مِهْمَان قَلْعَل خَوْتَه

أَمْرٌ بِدَلِّهِ رَحِيمٌ هُمْ مَرْحُومٌ أُولَهُ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى
سُورَةُ صُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّكَابُ
أَحْكَمْتَ آيَاتِهِ ثُمَّ فَصَّلْتَ مِنْ لَدُنْكَ حَكِيمٌ خَبِيرٌ
أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ نَزِيرٌ مُبِينٌ وَبَشِيرٌ
تُحَرِّقُونَ إِلَيْهِ يُمْنِعُكُمْ مَنَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى
وَيُؤْتِي كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاذْكُرُوا
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ إِلَى اللَّهِ مَرَّةً
جَعَلَكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ حَكِيمٌ أَيْدَرُ
أَسْبَوَاتٍ عِلْمٌ أَوْ كَرْنُكَ لِيَجُونَ دُرُوءًا سَانُلُوعِلَهُ
حَكَمْتَ وَبَلَاغَتُكَ وَفَضْلُكَ وَدَقِيقُ سَوَزَلَرِ سَعْلَا
أَنَّكَ بَدَلَهُ أَرُو صُوْبِدَلَهُ أَوَّلُ صُوْبِي دُرَّتْ كُونِ أَرِثَهُ

كَيْتَبَهُ حَقُّ تَعَالَى أَنْتَ حِفْظُ زِيَادِ أَيْدٍ عِلْمٍ
 أَتَأْتِي بِرُكْنِهِ رُؤْيَى قِيلًا أَنْشَأَ اللَّهُ قَوْلَهُ
 تَعَالَى وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا نُنَوِّكُ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ
 هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا أَرْيَاؤُنَا وَعَلَى
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ **حَكِيمٌ** أَيْدِ زَمَكْدَ
 كَيْتَبَهُ جَنِّي أَسْرَى أَوْلَسَهُ يَكِي قَوِي صَوِيحُ الْعِلِّ
 أَتَبَوَّأِي أَوَّلَ صَوَارِزِهِ أَوْ قَوْغَلِ أُنْدُصَالِ **اللَّهُ**
 أَوَّلَ دِيْوَانِهِ دُرَّتْ يُولُ أَيْدِ لُغِي يَدِهِ أَوَّلَ صَوِّ
 بَدَلَهُ غَسْلُ أَلْسُونِ زَحْمَتِ يَدِي زَايِلَ أَوْلَهُ **اللَّهُ**
 سَوْنُ الْحِجْلِ لِسَى اللَّهِ الدَّخْمُ الرَّحِيمُ إِنَّا خَرْنَا نَزَلْنَا الذِّكْرَ
 وَإِنَّا لَهُ لَخَافِقُونَ **حَكِيمٌ** أَيْدِ كَيْتَبَهُ أَتَبَوَّأِي

بِرَبِّانِ مَكْسَدَ يَارِسْكَ أَنْتَ مَاكَ أَرْبَابَهُ كَحَسْبِي
فَرَقَ كَرَأَوْقَسَهُ دَاخِي يُوْرُكَ قَسِي التَّنْكَ قُوسَا
كَتْدُو نَفْسِي أَعْلَى قِرْنِي وَدَلِي جَمِيعِ أَحْوَالِ سَفَلْنَا
خَوْشِ أَوَّلَهُ وَدَاخِي أَوَّلِ يُوْرُكَ مُؤَمِّه مَهْرَاتِيسَا
هَرُخَسْنِيَه تُوْتَرْدُرْسَهُ شِفَا بُوْلَهُ اِنْشَا اللهُ
قَوْلُهُ مَعَا وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّا
هَا لِلنَّاطِقِينَ وَحَفِظْنَا هَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ الرَّجْمِ
حَكِيمٍ اَيْدُرْ هَرِكْتُمْ اَسْبُوْ اَيْنِي كَيْدِ دَرِسِنَه يَارِسَهُ
كَتْدُو دَنِيْلَهُ كُتُوْرْسَهُ جَمِيعِ خَلَايِي اَرَا سِنْدَ مَجُوبِ
وَمَرْغُوبِ أَوَّلَهُ وَبَارِشَا هَلَرِ بَانْدَ يُوْرُكُو وَحُرْمَلُو
أَوَّلَهُ اِنْشَا اللهُ مَعَا سُوْرَةُ بَنِي إِسْرَآءِيلَ اَللَّهُمَّ اَلْحَمْدُ لَكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ وَجَعَلْنَا
 بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِلَا آخِرَةِ حِجَابًا
 مَسُورًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوْنَ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا زَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
 وَحُوِّ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا **حَكِيمٌ** أَيْدُنَا سُبُوحَاتُ
 ذِيوِ يَدَيْنِ زَايِلٌ قَلَمًا قَلْبًا وَنُزْجَرُ قُجْرًا وَفُسْكَ أَوْ كَسْنًا
 أَوْ سَتْنَةً كَهْ قُورُ قَمِشْ أَوْ لَا يَا خِيَالِ كُوزِنْدَه كُورِ نُوْرُ
 زَايِلِ أُولَهْ أَرْتُو كُورْمَبَا سُوْرَةُ الصَّافِيَاتِ قَوْلُهُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالصَّافِيَاتِ صَفًا فَالزَّاجِيَاتِ
 زَجْرًا فَالثَّالِيَاتِ ذِكْرًا إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

أَنَا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَتِهِ الْكَوَاكِبِ
وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى
الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَعَذِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُخُورًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ إِلَّا مَنْ خِطَفَهُ الْخُطْفَةُ
فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ حَكِيمٌ فَأَمَّا
أَيُّكُمْ يُجْزَىٰ نِيسًا مَزْدَكِي دَلِي صَدِ لَوْ شِئْنَا بِرَلَه
أَلَدْنَصَالِ أَشْيَوَايِبِ أَقْسَادَاخِي أَتَيْتْنَا أَخْضِرَايَا
فَلَمَّا جِئْنِي بِكَيْتِهِ سُورِ سَاعَتِ حَاضِرَاوَلَه
سُورَةِ ص بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هُجْ أَرْكُضْ
بِجِلِكَ هَذَا مَغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرٌّ حَكِيمٌ
أَيُّكُمْ هَرَكْتُمْ لَهُ قُوِي فَأَرْسَهُ أَشْيَوَايِبِ جُوفِ

جَوْفِ أَقْسَا

جُوقِ أَوْ قُصُونِ مُبَارَكٌ صُوجِفُهُ تَكْرِي
 أَمْرٌ بَدَلَهُ وَدَاخِي قَوِينِ أَوْ زَرِينَهُ أَفْسَهُ
 سَوْدِ جُوقِ أُولَهُ وَنَعْمَلُوا أُولَهُ بِفَضْلِ اللَّهِ
 تَعَالَى **سُورَةُ الذَّمْرِ** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 وَاللَّهُ قَدْ أَنشَأَ لَكُم بَيْنَ الْأَرْضِ وَبَيْنَ السَّمَاءِ
 وَجْهًا يَا نَسِيبِيْنَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ لِلْجُنَّةِ
 وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ **حَكِيمٌ** أَيْدُرُ بَوَائِبَ
 عَزَلِكِ أَيْتَمَكَ إِيحْوَدُكَ كَيْلِكَ دُشْمَنُ بَوْرِفِهِ
 قَدْ شَوَّاهُ قُسُهُ فَفِيَرُ ذَيْلًا وَلَا خَلَاءَ بَوَارِكِهِ
رَغَبٌ قَلْبِيَا أَنَا اللَّهُ **سُورَةُ الْفَتْحِ** إِنَّا

وَأَرْسِي

وَأَرْسُهُ سُورِي كَرِ أُولَهُ وَدُسْمَانِ أَوْزَنِهِ
 نَصَرَتْ بُولَهُ سُورَةَ الْحِجَابِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا
 مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا
 وَلَا يَغْنَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا أَجِبْ أَحَدُكُمْ
 أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْنَاهُ
 وَالتَّقْوَى اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ حَكِيمٌ
 فَاضِلٌ أَيْدُرَاسِيَوَيْتُ كَوَظْ سَاكِنِ ائِمَّةُ
 ائِمَّةُ دَاخِرِ ظَنِّ زَايِلِ ائِمَّةُ ائِمَّةُ دَاخِرِ
 سَيِّطَانِ وَتَسْوَسِيْنَدَنْ دَفْعِ ائِمَّةُ دَاخِرِ
 وَتَكْرِي تَعَالَى قَانِدِ حَاثِ رَوَا ائِمَّةُ

اُولَاق اچوندد هرکم اسبومعنی د لرسه
بدریگی ندرسه اجهه اسبوايت يغموز
صوي بدله وزعفران ايله بپيرام کجسي ناز
سون يغموز صوي بدله موانشوز اوله اجهه
اجسون کون دغما دین جمع مزکور
ذايال اوله قول **عنا** يايها الذين آمنوا
اصبروا وصابروا ورا بطوا واثقوا الله لعنکم
تفاحوز حکيم اندر بوايت منع اچوندد
قولي فجاقدت واونک او طورما ز عورتی اوله
خويدن کسر ساکن اولوز ترشخند دلفي ايدز خمين
يان ادلفي بسون پيدون شول مکسنه اچونکم شايدتي

فَرَقًا لِّمَا يَدَّ مَعَ أَوَّلِهِ قَوْلُهُ دَعَا وَمَنْ يَشْفَعُ
 شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ
 شَفَاعَةً يَّكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ مُّقِيبًا وَإِذَا أَحْبَبْتُمْ بِحَبِيبَةٍ خَيْرًا لِّحَسَنٍ
 مِّنْهَا أَوْ رَدُّوْهَا إِنْ أَلَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا
 حَكِيمًا ^{أَوَّلُ} أَيْدِ زُبَايْتٍ مِّنْهُ لِيُجَوِّزَ دُرَّكَ عَنْهُ
 أَوْ لِقَاسِ بَرٍّ أَحَدًا قَاتِلًا مَعَ أَيْدِ زُبَايَا
 بَرٍّ حَاجَّتْ طَلَبَ أَيْدِ زُبَايَا أَوْ لِقَاسِ بَرٍّ يَأْتِ بُوَايْتِ
 جُمُعَةٍ كُونَتْ كُنْشَ طُغْيَانٍ وَفَتْ بَرٍّ بَارَ بَرِّكُمْ

إِلَيَّ يَكْرِفُونَ الْفِتْرَ أَوَّلَهُ دَلِي كُنُودٌ كُنُورٌ حَاجِبِي قُبُولِ
أَوَّلَهُ بَكَارٍ يَانِتَبَ وَغَيْرُ لَرٍ يَانِتَبَ بَوْنُحْدَ دَلِي أَيْدِ
يَدِكِسْنَه يَانِتَبَ حَاجِبُكَ أَوَّلَهُ حَاجِبُكَ رَوَا أَيْلَسَه
بَارِسُون كُنُودٌ كُنُورٌ سُون حَاجِبِي وَارْتَبَلِبَ التَّسُونِ
فِي الْحَالِ رَوَاقِلَه أَلَدِ بَكَارٍ قَانِتَبَ دَرِ الْغَيْرِ قَانِتَبَ دَرِ
قَوْلِهِ تَعَالَى فَدَمْدَمَهُ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بَرِيهِمْ
فَسَوَّيْهَا وَأَلَّيْنَاهُ فَعَفِيَهَا **حِكْمٌ** فَاقْضَالَا تَيْدِ
هَرَكَمَ انْتَبُوَانِتَبَ بَرِيَانِ سَفْصِيَا يَدِسَدَ أَوْنِ
أَوَّلَ صَفْصِيَا دُوكِبَ أَوْنِ أَيْلَسَه هَرْمَوْضَعَدَ كِه
دَلِمَزَ أَنْتَهْ أَوَّلَ أَوْتَدَنَ صَحْسُونِ تَيْزَحَكِ خَرَابِ أَوَّلَهُ
سُونِ اللَّيْلِ لِلَّيْلِ الدَّحْزِ الدَّحِيمِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى

إِلَى يُسْرَى يَدِ

إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ أَيْدُرْ هَرِكَمِ اسْبُؤَايْتِ النُّونُخَّةَ
 أَوْزِرْتَهُ يَارِسَا أَوْيَحْ لَوِيَكِنْ أَيْوَلْ أَوْلَيْتَكَ أَلَدَّ
 صَالِ يُوَزَكْ أَيْدُبْ كُتُورْسَه حَوِيْنِ كِمِ وَارْسَه
 قَدِمِ مُبَارَكْ أَوْلَا وَتَغِيَتْ فِرَاوَانْ أَوْلَه وَخَلَا
 يَوَارِ اسْنَدِ مَرْغُوبْ أَوْلَا وَآكِرْ سَكَلْ أَوْزِرْتَهُ كِرْسَه
 تَنْدُرْسَتْ أَوْلَه حَكِيمٍ أَيْدُرْ هَرِكَمِ اسْبُؤُسُوْءِ يَزْسَا
 مَحْوَاتِسَا صُوِيْنِ أَجْسَا تَنْدُرْسَتْ أَوْلَه صِيْحْ أَرْتَا
 قَوْلَه نَعَا قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَى وَزَكَ
 اسْمُ رَبِّهِ وَصَلَّى بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ خَيْرًا وَابْقَى أَنْ
 هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى طَحْفِ بَرَاهِمِ

وَمُوسَى قَوْلَهُ تَعَالَى فَافْضِلْ لِي
 هَكَذَا بَدَلَهُ يَكُنْ مَعَهُ الْجَنَّةُ يَرْبَهُ
 أَقْرَبُ صُوبَهُ مَحْوَالَهُ دَاخِرُ قُوتِ يَأْذُوكَ
 أُولَى قُوتِ يُوَدِّنْ قَهْرَكُمْ أَجْسَهُ تَكْرِيبُ تَارِيَا
 لَا يَفُوقُ دَرَكَهُ مَشْغُولٌ أَوْ لَا وَدُعَايَ تَكْرِيبُ
 قَاتِلُهُ مَقْبُولٌ أُولَى قَوْلَهُ تَعَالَى يَسْأَلُ
 أَلَمْ تَشْرَحْ خَلْقَ لَيْلِي الدَّحْرِ الرَّحِيمِ أَلَمْ تَشْرَحْ
 لَكَ صَدْرَكَ إِلَى آخِرِ حَكْمِ أَيْدِيهِمْ
 أَتَشْبُو سَوَى بَدْرِهِ جَنَاحَهُ كَيْلَابُ أَيْدِي
 مَحْوَالَهُ مَهْلِكُ أَجْسَهُ شَاكٍ شَرِكٍ غَضَبِي
 وَكُلُّ دَارٍ لِي وَأَنْدَلِيشُهُ سَيِّدِ شَيْطَانٍ وَسَوِي

قَوْلِي

بَارِئٌ مَلَكٌ

قُرْقِسِي زَايَالَهُ لَا **قَوْلُهُ نَعَا** سُونَ الْعَا
 دِيَاتِ لِبِسِي الدَّحْنِ الدَّحِيمِ وَالْعَادِيَاتِ ضَحَا
 وَالْمُورِيَاتِ قَدَحًا إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ آيْدُر
 هَمَكُم بُوَسُونَ دَارِيْمَ أَقْسَا أَحَ اِيْسَه دِيو
 اَكْصُوسُورَايْسَه قَانَدَه اَكْدِيْعَتِ اَزَايْسَه جُو
 اُولَه وَدَرِ لَكِرْخُوشَاوَلَه مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَشِبُ
قَوْلُهُ نَعَا سُونَ الْفَارِغَةُ لِبِسِي الدَّحْنِ الدَّحِيمِ
 الْفَارِغَةُ مَا الْفَارِغَةُ وَمَا اَدْرِيكَ مَا
 الْفَارِغَةُ إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ آيْدُرْ هَمَكُم
 اَسْبُوسُونَ أَقْسَا اَكْدَرِ لَكِي دُنْيَا لَغِي آز
 اِيْسَه جُوقِ اُولَه مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَشِبُ

وَإِذَا طَرَسَ جَنَاقُ اجْنَدِهِ بِأَرْسَدِ قُوَى صَوْبِهِ
بِذَلِكَ مَحْوَاتِسِهِ أَوَّلَ صَوْتِهِ أَوْ اجْنَدِهِ صَجَسَهُ
أَوَّلَ أَوَى جَهَنَّمَ جَزَاءَ وَرَقًا مَلِيًّا قَوْلَهُ **يَعْلَمُ**
سُورَةُ الْكَافِرَاتِ رَبِّهِ لَيْلَةَ الدَّخْرِ الرَّحْمَنِ الْكَافِرَاتِ
تُرْحَنِي زُرْتُمْ الْمَغَابِيْنَ إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ أَيْدُرْ
هَرَكَمَ يَغْمُورُ يَغَارُ كُنْ أُنْفُسُهُ زَخِيْنٌ عَظِيمٌ
أَوَّلًا أَكْرَعَ يَغْمُورُ صَوْتِي أَوْ زَرْبُهُ أَوْ قُسُهُ
أَوَّلَ صَوْبِهِ دَاخِي صَوْفُ فَلَسَا أَوَّلَ صَوْدَرِ
هَرَكَمَ الْجِدِّ عَظِيمٌ مَنَفَعَتِ أُولَهُ قَوْلَهُ
تَعْلَمُ سُورَةُ الْغِيلِ لَيْلَةَ الدَّخْرِ الرَّحْمَنِ
لَمْ تَذْكُرْ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْغِيلِ

إِلَى آخِرِهِ

إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ أَيْدُهُمْ جَرِيهٌ مُّقَابِلُ
 أَوْ لَوْ وَقْتُ جَرِي أَوْ زَرْفَهُ أَوْ قَوِيَّتُ أَفْرَسَهُ
 مِنْهُمْ وَأُولَا دُشْمَانِ أَكْرَدُ شَمَانُكَ يُورِيهِ
 قَدْ شَوَّ أَقْسَهُ نَفَرْتُ بُولَهُ **بِغَالِي** سَوْنُ الْقَرْشِ
 لِبِسِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَطْلُفُ قَدْ لَيْسَ أَيْدَاهُمْ
 إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ فَاضَالُ أَيْدُهُمْ دَائِرُ
 أَقْسَهُ قَرْقَدُ وَعِنْدَ أَمِينِ الْكَرِيمِ قَبْلَ مَارِبِ
 زَعْفَرَانِ أَجْسَهُ أَكَلَا مَا أَغْوَا جَرِيهِمْ وَسَلَرِ
 بِهِ مَضَرَّتْ أَيْمِيَا اللَّهُ غِنَا تِلْكَ أَنْشَأَ اللَّهُ
قَوْلُ تَعَالَى سَوْنُ الْمَاعُونِ لِبِسِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِذْنِ إِلَى آخِرِ ٥

سورة الاخلاص حكيم فاضل

مَالَهُ إِلَى الْآخِرِ حَكِيمٌ فَاضِلٌ أَبَدُ هَرَكِهِ سُلْطَانٌ
 قَتْلُهُ كَرَجَتْ أَقْسَا شَرِنْدَنْ أَمِينٌ أَوَّلًا وَهُدْرَةٌ
 أَوْ زَرَّتْهُ أَقْسَاهُ الْكِسْلَةُ بِحَثِّ بُولِهِ سُوءٌ قَلَّ
 عَوُزٌ بِدَبِّ الْفَلَقِ وَقَلَّ عَوُزٌ بِوَابِ النَّاسِ إِلَى الْآخِرِ
 حَكِيمٌ أَلَدٌ رَأْسُ بَوَسُوءٍ أَرْتَهُ أَقْسَا يَجْمَعُهُ
 دَكْنٌ أَمِينٌ أَوَّلُهُ الْكَمْحَةُ أَوْ قَسَا أَرْتَيْدَكَ حِنْ
 وَالنَّاسِ شَرِنْدَنْ أَمِينٌ أَوَّلُهُ دَلْفِي هَرَفْتَنْ أَمِينٌ
 أَوَّلُهُ الْكَرْسُلَانْدَرْ وَبَارِشَا حَارِ قَاطِنٌ كَرَجَتْ
 أَقْسَاهُ شَرِخْشَمٌ لَدَيْ دَفْعِ أَوَّلِهِ خَيْلْدَرْ وَاحْسَانْدَرْ
 دَكْلَهُ الْكَرْبَازْسَهْ أَوَّلُ رَنْجِ الْجُونَكَمْ أَوْ غَلَا نَجْوُ قَالِدَا أَوَّلُ
 بُونِينَهْ طَقْسَا لَرَجْمِي زَحْنْدَنْ أَمِينٌ أَوَّلُهُ انْشَاءُ اللَّهِ

اَوْ قَلَّ عَوُزٌ بِدَبِّ الْفَلَقِ وَقَلَّ عَوُزٌ بِوَابِ النَّاسِ إِلَى الْآخِرِ
 حَكِيمٌ أَلَدٌ رَأْسُ بَوَسُوءٍ أَرْتَهُ أَقْسَا يَجْمَعُهُ
 دَكْنٌ أَمِينٌ أَوَّلُهُ الْكَمْحَةُ أَوْ قَسَا أَرْتَيْدَكَ حِنْ
 وَالنَّاسِ شَرِنْدَنْ أَمِينٌ أَوَّلُهُ دَلْفِي هَرَفْتَنْ أَمِينٌ
 أَوَّلُهُ الْكَرْسُلَانْدَرْ وَبَارِشَا حَارِ قَاطِنٌ كَرَجَتْ
 أَقْسَاهُ شَرِخْشَمٌ لَدَيْ دَفْعِ أَوَّلِهِ خَيْلْدَرْ وَاحْسَانْدَرْ
 دَكْلَهُ الْكَرْبَازْسَهْ أَوَّلُ رَنْجِ الْجُونَكَمْ أَوْ غَلَا نَجْوُ قَالِدَا أَوَّلُ
 بُونِينَهْ طَقْسَا لَرَجْمِي زَحْنْدَنْ أَمِينٌ أَوَّلُهُ انْشَاءُ اللَّهِ

أول الأمر أضره أو سبوا
أول الأمر أضره أو سبوا

أول الأمر أضره أو سبوا
أول الأمر أضره أو سبوا

أول الأمر أضره أو سبوا
أول الأمر أضره أو سبوا

سورة الكافرون **حليم** **أبدر** **هركم** **تو**
سورة إلى آخره **أفسه** **درث** **كده** **ختم** **صوابن**
توله **هركم** **دأيم** **أفسه** **شركدن** **وشكدن**
ويا **وزاعنفا** **تدن** **امين** **اوله** **وهركم** **يكث** **شبه**
كون **كون** **طوغا** **دور** **ركن** **اون** **كده** **أفسه**
حاجت **دلسه** **هر** **حاجت** **مقبول** **اوله**
بامر **الله** **تعا** **قولعا** **اب** **الذين** **سيفن**

هم **من** **الحسن** **اوليك** **عنها** **مبعدون**
لا **يسمعون** **جسديسها** **وهم** **فيما** **اشتهت**
انفسهم **خالدون** **يخرنهم** **الفرع** **الاكبر**
وننلفيهم **املا** **يالة** **هذا** **يومكم** **الذي**

تو **عقدون**

ولدين **صفلا** **بق** **الجو** **نذر** **ور**
اولدغي **وقت** **وقا** **كون** **أندن** **صا**

قَوْلُهُ تَعَالَى قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَيْسَ الْاِجْتِنَاءُ
 مِنْ هَذِهِ لَنْتَكُونُوا مِنَ الشَّاكِرِينَ قُلْ اَللّٰهُ
 يُنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ دَلِيلٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تَشْكُرُونَ
 حَكْمُ اِيْدٍ مَلِكٍ دُونَ كَيْدِهِ يَلْزَمُ خَالَفَ اَوَّلِهِ
 اَنَالَ رَحْمَتٌ وَيُدْسُهُ اِسْبَوَابُ كَاغِدٍ يَارِبُ دُكُونِ
 بِدَا قَسْوَنَ اَمِيْنٍ اَوَّلًا لَرْتَعْبُونَ اَللّٰهُ سَمِعَ قَوْلَكُمْ
 وَعِنْدَكَ مَفَاتِيْحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ
 مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا
 وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتٍ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ
 اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِيْنٍ وَهُوَ الَّذِي يَنْفُضُكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ

مَا جَرَحْنَا بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ
مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
وَهُوَ الْغَافِقُ فَوْقَ عِبَابِكُمْ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا
وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْخَلْقُ
أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ حَكَمَ اللَّهُ
بِوَايَةٍ بَازِيَةٍ كُنَّا نَبْذُرُهُ بِأَسْوَأِ الشَّيْءِ فَوَعْلًا
حَصْرًا مِّمَّا كُنتُمْ تُشْكِكُونَ أَوَلَيْسَ أَشْكَاكَ إِنشَاءُ اللَّهِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُهُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ
الْوَسْوَسَاتِ الَّتِي تَتَّبِعُونَ هُنَّ السَّيِّئَاتُ
الَّتِي يَتَّبِعْنَ أَوَّلَ مَا نَفَسْنَ فِي أَعْيُنِكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ الْوَسْوَسَاتِ الَّتِي تَتَّبِعُونَ

قوله تعالى وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

نَجْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ
اتَّخَفُوا إِذْ أَمْسَلَهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ **حِكْمٌ آيَةٌ** اسْتَبْرَأْتِ

نَافِعُ دُرُودُكَ اغْرِسْنِي وَكُوْنِي غَرِيسَتَهُ مَجْمَعُهُ كُوْنُ

كُوْنُ دُعَاؤُكَ يَدِي وَرُقْ كَاعِدَ يَارِزْ عَلِ اجْعَلْ شِفَا

أَوَّلًا بِأَمْرِ اللَّهِ **قوله تعالى** وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ

يُجَدِّعُواكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آيَدُكَ

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ **حِكْمٌ آيَةٌ**

بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَا كُنِ اللَّهُ الْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ يَا أَيُّهَا ابْنِي حُسْبُكَ وَمَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

حکیم آید را نبود دفع امتک لیجوت در سلطان
 و سس سسندت هر کم رمضان آیتک اول
 جمعه سسندت آیلله الیک ارا سسندت بدیان حربه
 یا بدیان بشارت فقا و بشارت صوف بار سسندت یازده
 یا سسندت کور سه جمیع ملت دشمن اول سه کار
 قلمیا شیطان و سس سسندت و بری زحمندت
 و کور کور قضا کرد آمین اول **قوله تع**
 و ما جعل الله ان یشر و لنطمین قلوبکم
 به و ما النصر الا من عند الله العزیز الحکیم
حکیم آید هر کم رمضان آیتک یا کم یحیی سسندت
 زعفران و کلاب آیلله یا رب کور و کور سه دانم شار

نُفُوسًا وَلَا وَدُئِهَا نَظَرَ نُوْلًا حَيْثُ قَوْلُهُ تَعَالَى
 يُدْرِكُونَ أَنَّهُ يُطْفِئُ نُوْلَ اللَّهِ بِأَفْوَاحِهِمْ وَيَأْتِي اللَّهَ
 أَنَّهُ يُتَمَّ نُوْلُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ **ك**افِرُونَ
حَكِيمٌ أَيْ ذَرَاهِكُمْ أَسْبُوْآيَةِ يَكِي طَابَهُ زَعْفَرَانٌ
 أَيْلَهُ بِأَرْسِهِ حُوْدٌ وَعَنْبَرٌ جُوْرَانِشِهِ سِنْدُكَ
 يَا غِيْلَنَ حُوْا نِشَهُ اِكِي قَاسِي اَرَا سِنْدُكَ دُرُشَهُ مُجُوبُ
 وَمَقْبُولُ أَوَّلِهِ وَسُوْرِي شَيْرِيْنِ يُوزِي نُوْرُلُوْا وَلَا اِيَكِي
 جِهَانَدَ شُوْرِي رَاسَتَ كَلَّا **قَوْلُهُ تَعَالَى**
 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **حَكِيمٌ** أَيْ
 حَقِيقَتُهُ دِلَرَسَهُ خَلَا يُقَا رَا سِنْدُكَ مُجُوبٌ وَمَرْغُوْبٌ أَوَّلًا

ازین کجسی دون یار و سید ایسبوا ایسی او تو
کے او قسوں هر او قد قجه ایلسون ای تکرر دعا
بنی خلا بنی او سینه و خلا بنی او سینه مهر بان قلندر
حق تعالی امر بید رحیم و مرحوم او **قوله**
قل من یرزقکم من السماء و الارض امن بملک
السمیع و الا بصار و من یخرج **مقا** الحی من المیت
و یخرج المیت من الحی فسیقولون الله قل افلا
تشفون **حکیم آید** شبوا یث اغلا
آسان دغماق الجون در و زق آسانلو
غله حاصل او ملو ایچوندر و هر کم قبی
قابنه یارب خاتون کسینی صاغ قوقنغسا

بَغْلَسَا اَعْلَانِ اَسَانَاوُغَلَه وَجُونِ كَلَه
 وَهَرَكَمْ كَاغِدَ يَارُبْ كَوْنُ بَزَايِلَه قَبْلَسَا
 كَنَدُو كَنُورَسَه هَرَبِي يَه وَارِسَه اَسَانِ
 لَوُغَلَه حَا صِلَاوَلَا ~~قوله~~ **قوله**
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
 قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَاكَ فَلَيْفَ حُوَّاهُنَّ
 خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ **حكم** اَيْدِهَرِيخ اِيچُون كِه
 قَارِن وَهَلِه حِنْدَ اُولَا اِنِي دَفْع اَمَّاك اِيچُون كِرْدَرِه
 بِنْدَاوُجْنَاغَد يَارَسَق اُولَاوَا حِنْد كِه هَر كَرَنِيكَا
 اُولَا مَسْرَاوَلَا اَنْدَن صَاك مَحُو اَيْلَسَاوُورَايَا نَصُورِ

٤
 رَنج
 رَنج
 رَح

نَبِيَّهِ وَبِرَّيَانِ طَبَرْدَ شَكَرَ قَلْبَكَ هَرَكَمَ اَنِي
اَبُو رَسَكِ جَمِيعَ عِلَّتْ كَمِ اَجْبَدَ وَاَرْدَرِ اَبَا اُولَا
قَوْلُهُ نَعَا يَبْتَغُونَ الدَّرَجَ لَا عَوَجَلَهُ
وَحَشَعَتِ اَلْاَسْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا
هَسَا يَوْمِيذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنَازِلَ
لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ اَمْرِهِ
لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ **نَعَا** وَقَدْ خَابَ مَنْ جَلَّ ظَلَمُهُ
وَمَنْ يَعْلَمُ مِنَ الصَّالِحِينَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَحِثُّ
ظُلْمًا وَلَا حُضْمًا **حَكِيمٌ اَيْدَرُ** هَرَكَمَ اَنِي

سُبْحَانَكَ

دَرِسِنَه يَارْسَه نَابَرَه فَيَكُلُ لِحْنَه قَوِيَسَ
 اَغْلَاغَانِ اَوْغْلَانِ بُوَيُنَسَا دَا قَسَالِ اَغْلَاغَانِ اُولَه
 هَرَكَم يَارْدَرْ كَنَدُودِ كُورَسَه دُشْمَانِ حَيِيلُورَه
 كُورَكَه هَرَقِدْ كُورَسَه قُورَقَه **قوله تعالي**
سورة غفر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ
 اِنِّىْ لَا تَخَافُ لَدِىَّ الْمُرْسَلُوْنَ اَقْبَلْ لَا تَخَفْ
 اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ لَا تَخَافُ دَرْكَا وَلَا حَشِيَّ
 لَا تَخَوْجُوْتْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ لَا تَخَافَا اِنِّىْ
 مَعَكُمْ اَسْمَعُ وَاَرٰى **حكيمة آيد** هَرَكَم اَسْتَبُوْا بِيْ
 عَقِيْقَاوَزْدَنَه جَمْعَه كُوْنِ دَجَبْ اَيْنَدِ هَرَكَم كَامِ بَرْمَا
 غِنَدِ اُولَسَه خَلَايِقَا اَرَا سِنْدِ مَقِيُوْلِ وَاَسْرُغُوْبِ اُولَه

قوله الحمد لله الذي سیریکم آینه فتع
 فونها وماریک بغافل عما تعملون **حکیم آید**
 هرکم آسبوایت کیسی اوزرینه افسه در احم
 ودنا نیرجوق اولاً ویکت وی **قوله** ^{و القلم} **تعا**
 بسم الله الرحمن الرحیم واصلح فواد امر موسی فارغان
 کادت لشیدی به لولا ان ربطننا علی قلبنا لنکور
 من المؤمنین **حکیم آید** بوائیک خامیت اولدره
 برعورنک اوغلانی اولور طورماز جوزدشی مکی عا
 دت ادرغسندر ویا خود اولو طوغان اولاً آسبوا
 زعفران وکلاب الله صرحیه سوزیکلی جنانغه که صود
 دیکدک اولاً یازغل یغور صیلله محواتکل داخی برز

جَلَابٍ فَتَقَالُ أُولَٰ خَنُونٍ لِيَجْرُ كُلِّ جِيٍّ عَلَيْنَا
 ذَا يَلَا أُولَهُ **قَوْلُهُ** سُجَّانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
 وَرَبِّكَ يَعْلَمُ مَا نَكُنُ صَدُورُكُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ وَهُوَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَوَّلَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ
 الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ **حِكْمٌ آيَةٌ** أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 حَالِكُكُمْ هَلَمِنَدَنَ ظَالِمُكُمْ ظَلَمِنَدَنَ كَرَايَتُكُمْ
 كَرَمِنَدَنَ جَوْرَانِدَجِي بَارِشَاهُكُمْ جَوْرِنَدَنَ
 غَيْبِنَدَنَ لَكُكُمْ غَيْبِنَدَنَ ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ
 ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ ائِسُّوْ
وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ آمِينَ وَلَسْتَ بِ
 زَكَاوَالِدٍ قَوْلُ لَارِدَنَ **قَوْلُهُ** كَذَلِكَ يُطِيعُ

يُطِيعُ اللَّهَ عَلَى قُلُوبِ ~~الْقُلُوبِ~~ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
حِكْمِ آيِدُر بَوَائِبَ دُشْمَانِ وَحَيَوَاتِ سِرِّ تَرْدِيدِ
فَلَمَّا قَلَّ يَجُوزُ دُرُّ هَرَكِمِ بَوَائِبِ بَرِيَابِ نَبِيٍّ يَا زَسَدِ
أَنْدَنُكَ آيِدَا كَزَالِكَ يُطِيعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
يَا زَسُونِ كَمَذُودِ كَنُورِ سُونِ دُشْمَانِ أَيْلَنَةِ كَلَسُونِ
أَنْدَرِ قُورَقَا هَلَاكِ أُولِهِ **قَوْلُهُ** يَا بَنِي آقَمِ
~~الْمَعْلُومِ~~ الصَّلَاةَ وَأُمُورَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهٍ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ
حِكْمِ آيِدُر هَرَكِمِ نَمَانِ وَطَاعَةِ وَخَيْرِ عَمَالِ
أَمَلِكِهِ كَا هَلَّاكِ أَيْلَسِهِ أَشْبَوَائِبِ صَرْجِهِ جَامِدِ يَا زَسُونِ
كُلَّابِ يَلِهِ وَزَعْفَرَانِ أَيْلِهِ يَارِبِ يَغُورِ صُورِ بَرْلِهِ مَحُورِ

آذِنَ صَاكُ أَيُّكَ رَكْعَتٍ نَمَازٍ قَلَسُونِ بِرِفَاحَتِهِ وَبِرَبُّوَانِيَّتِ
 أَقْسَهُ أَوْ فِي كَوْنٍ دَاخِي شَيْكَلَهُ أَلَسُونِ خَيْرٍ وَأَحْسَنَ
 جَوْقٍ أَوَّلَهُ **قَوْلَانِ** وَقُلْ جَا لِحُورٍ وَمَا يَبْدُ **بِ**
 الْبَاطِلِ وَمَا يَبْعِدُ قُلُوبَ أَنْ ظَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى
 نَفْسِي وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَى رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ
 قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَى إِذِ فِرْعَوْنُ قُلُوبُ فُلُوتَ وَأَخَذُوا مِنْ
 مَكَانٍ بَعِيدٍ وَفَدَّ كُرُوبِهِ مِنْ قَبْلِ وَيُقَرِّفُونَ
 بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَصِيلَهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
 مَا يَشْتَهُونَ كَمَا بَشَّاعُهُمْ مِنْ قَبْلِ أَنَّهُمْ كَانُوا
 فِي شَكٍّ مُرِيبٍ **حَكِيمٌ** أَيْدُرُ بَرَكْسٍ دَلَا سَاكُمُ دُشْمَانِ
 مُبْتَلَا فَلَا يَرَا مَا زَنْسَنُ بَرَلَهُ دَاخِي خَرَابٍ قَلَا أَنْكَ

بَاطِلَان

آنوڭ املاکن واسبابن اورتش قوتو صوی
که بریا طمان اوله استوائت ایلک باب کاغذ
اول صوایله از دلی اول صوی دشمانوڭ سرایت
صاح مقصود حاصل اوله **قولنامه** سون باطل
بسم الله الرحمن الرحیم ان الدین یتلون کتاب
الله و اقام الصلوة و انفقوا مما رزقناهم سراً
وعلاً منیة یرجعون حیاً ان تبون لیوفیهم
اوجورهم ویزیدهم من فضله انه غفور شکور
حکیم استوائت مال زیاده اولسون بخوندر
تجارت الخذل هرکم درت بان یکی باموق بیزنه
بازسه قماش الحینه قوسه هرتریه وارسه مال

ارطاق احنه اوله

ارطاف الجند أولا **قوله** ان المنفقين
 في مقام ائتين في جنات وعبود ثايل يسور
 من سند نس وائس تير في منقا بلين كذا لك
 زجناهم **جور عني** يدعون فيها بكل فاكهة
 امنين لا يذوقون فيها الموت الا الموت **قوله**
قوله نثر الاولى ووقيتهم عذا
 ب الحجة فضلا من ربك ذالك الفور العظم
 فانما يسرناه بلسانك لعلمهم يتذكرون
حليم آيلد اذ ريكه اسبوايت او ياطه
 ايله الكندي ارايسند يرا ري بن طهار نله
 باز سه كذود كور سه محن قوي سوزا سنن

فَسَبِّحْهُ أَوَّلَهُ دُشَمَنْ أَوْ زَرِنَه غَالِبِ أَوَّلَهُ دُشَمَنْ

اَكَاظَمَرِ بُولِيَا **فَوَاقِئَه** سَوْرَه **اِقْب**

بِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي بُوَسْوَسَ جَمِيعُ صُورَلَرِ

دَنْ اَوَّلِ اَنْشِيدُزِ حَوَكِمِ حِفْظِنْدَنْ نَشْكَايَتِ

اَيْلِسَه كَرَكْدَرْ كِمِ اَشْبُوَسْوَرِ مَمَالِمِ يَعْلَمَه كَرِ

بِرِ بِلْعَوْنِ جَنَانَه بُولَادِ قَلَمِ نَرَلَه نَفْسِ

اَيْسَه اَمَّا نَفَاسِ سَايَمِ اَوَّلَه قَجَانِ تَمَامِ اَوَّلِسَه

نَفْسِنْدَنْ فَرَاغَتْ اَيْلِسَه دِلِي نَرَلَه يِلَا يَانِ

اَنْدَنْ صَاكِ قُوِي صُوِي نَرَلَه اَوَّلِ جَنَانِ عِذْوَلِ

دُرَا اَحْلَا اَوَّلِ صُوْدَنْ اَجِبَه حِفْظِ فَصَاحَتِ

زِيَادَه اَوَّلَه دَقِيقِ عِلْمِ دَقِيقِ سُوْرَلَرِ خَا طَرِنَه

اَغَايِنْدَنْ

طَوَاطَا

سورة النين حاكم ايدز حوكم بوسون
 الى اخر يا غ قايته زعفران و كلاب ايله ناز
 داح شعبان اي بغور بدله حوايشه اول صور
 باغه بستان صجيا غايث ايو و بركشوا اول لاش
 الله **سورة الشمس حاكم ايدر** والشمس
 والضحى والقب اذا نلها والها اذا جليها
 جليها به دكن اسبوان صارو حرير يك تنه كون
 باز اميك غنبر جور ايد باز ماقدن فارغ اولي
 اول ابث الوب عتيق يوزك قاشدكر الله و
 فكرتم كدود كنورسه جمله خلايق ارا سلك محبوب
 و مرغوب اوله انشا الله ما **سورة الطلاق**

حَكِيمٌ **أَيَّدُ** هَوَكُمُ يَوْسُورٌ إِلَى أَخِي بِرُكَا عِنْدَ بَارِيهِ
دَاخِي صَوْلَهُ خَوَاتِمُ دَاخِي يَدِي صَحْبًا أَوْلَى
يَدِي لَيْسَ قَرَارٌ **أَيَّدُ** **سُورَةُ الْمَنَافِقِ**
حَكِيمٌ **أَيَّدُ** هَوَكُمُ يَوْسُورٌ كَوْرًا عَدِيسٍ أَجْوَنَ وَبَا
يُوزَكُ عَدِيسٍ أَجْوَنَ وَيَا قَارِي عَدِيسٍ أَجْوَنَ أَفْسَا
زَايِلَ أَوْلَى **سُورَةُ الْمُحْتَجِّ** **حَكِيمٌ** **أَيَّدُ**
هَوَكُمُ طَلَاغُهُ مُبْتَلَا أَوْلَسِدُّ يَوْسُورٌ بَارِي
صَوِيهِ بِدَاغَا أَوْحَ كُونِ أَيْحَ قَرْنِيَا أَجِبَهُ زَايِلَ أَوْلَى

قوله وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ
 فِي الْأَرْضِ مَرَاغِبًا كَثِيرًا وَأَسْعَةً وَمَنْ يَخْجُ
 مِنْ بَيْنِهِمْ مَهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْ
 لَهُ الْمَوْتُ فَفُتِّدَ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ وَ
 كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا **حكم فاضل**
الله نَوَائِثُ بَوَكُوبِهِ وَسِحْرُ أَغْرَاسِهِ لِيُجْوَثَ دُرُّ
 وَقَتْلُهُ أَوَّلَ مَسْحُورِكَ صَاغَ آيَا سِنِّهِ بَوَائِثُ
 يَزْسُكُ دَاخِي دَلِيلُهُ يَلَا سَهَ يَدَيْ كَوْنِ طَهَا
 دَنَلَهُ وَأَبْدَسَتْ أَيْلَهُ أَجْ قَرْنِنَا بَاطِلًا وَلَهُ أَوَّلُ سِحْرِ
 وَأَوَّلِجَهَ آرْتُزَاكَ سِحْرُ وَبَكُوبِ اسْتِلْرَاكَ رَقْلِيَا أَصْلًا
قوله لَا يُجِبُ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ إِلَى قَوْلِهِ

عَفُوًا قَدْ بَرَكَ **حَكِيمٌ فَاضِلٌ** **أَنْدَرُ** هَرَكَةٍ
يُؤَايِتُ يَارِبُ كُنُودٍ كُنُورٍ سَدَ كِسْتَهْ أَنِي غَيْبٌ أَتَمَّ
وَكُنُودٍ أَخِي دَائِمٌ حَقٌّ لَكِي سَوِيلٌ أَوَّلُهُ وَبَكَارٌ وَأَوَّلُو
لَدَقْتَنَدَ عَزِيزٌ وَمُحْتَرَمٌ أَوَّلًا **قَوْلَانِ** **وَأَمَّا**
سَمِعُو **قَوْلَانِ** **وَكَذَلِكَ** نَبِيُّ إِبْرَاهِيمَ
مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ
فَلَمَّا حِينَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى نَوْكًا قَالَ هَذَا رَبِّي
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ **أَحِبُّ** لَا فِلِينَ فَلَمَّا رَأَى
الْفَرَجَ بَارِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ
يَهْدِي رَبِّي لَا كُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ فَلَمَّا
رَأَى الشَّمْسَ بَارِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْبَرُّ

فَلَمَّا أَفَلَ

اَفَلَمْ تَقَالَ يَا قَوْمِ اِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
 اِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرِ السَّمَوَاتِ
 وَالْاَرْضِ حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
حَكِيمٌ قَاضٍ اَللَّهُ هَرَمَ اَشْبَوَاتِ
 بِدَارِي قَبْ اِيَّجَنَه اَقْصُو بَرْلَه اَرْسَه اَوْج صِبَا
 اَجِسَه هُوَ تَعَالَى اَكَا هِدَا يَتِ وَا وَعِقَال قَدِ اسْت
 نَدِبِرُوِي وَهَرَكَم كَلَاب وَزَعْفَرَان بِرْلَه صَرْفَه خَبَا
 بَاَرْسَه دَاخِي يَكِي بَال بِرْلَه هُوَ اَلْسَه وَكَلِ اَصْفَهَا فِي
 بِرْلَه سَحَى اَلْسَه اَوَّل سُرْمِي كُون نَه قَوْلِسَه بَلَا
 وَا بَاَرْسَاهَا قَشِنْدَ مَقْبُول اَوَّلَه وَجَمِيعَ خَلَا يُق
 اَرَا سِنْدَه كُوْر كَلُو وَحُرْمَتُو اَوَّلَه وَهَرَكَه دِلْسَه

مَدْعَى أَوْزَرْنَهُ غَالِبًا أُولَا وَجَدَ قَوِيَّ أُولَهَ وَسُورِي
فَصِيحَ فِصِيحِي أُولَا طَوِيْمًا رَاكَ عِنْدَ رَعْفَرَانِ أَيْلَهَ
بَارِ سَوْنِ صَوْرِي لَهُ مَحْرُوسُونَ هَرَجَبَاهُ رَسْنِيهِ أَجَلُهُ جَبُونِ
فِي سَنَبِهِ كَمَ أَجْسَهُ وَشَمَانِيهِ قَهْرَ أُولَهَ مُحِبِّ بَرَاهَ
قَوِيَّ دَلِيلَ بَرَاهَ **قَوْلُ الْقَائِمِ**

قَوْلُكَ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** وَأَرْفَأَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ
 يَأْتِيهِ فِي جَاغِلِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً فَالْوَلِيُّ الْجَعْلُ
 فِيهَا مَنْ يَفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
 نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَ
 ضَمَّهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ
 هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا
 عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
حِكْمَةُ فَاضِلٍ أَيْدُرُ بَوَائِتُكَ خَاصِيَّتِي أَوْلَدُنِي
 تُسَلِّكُنِي كَشَفَ مُغِيبَاتٍ كَيْبٍ دَاخِرٍ جَنَابِ رُو
 أَدَمِيَارٍ كَنُذُوبِهِ مَسْحٍ فَلَا غَسْلَ إِلَاهٍ أَوْ رِيحٍ

دَوْتَغَلْ أَيُوكْ أُولُنْ بَنِي نَسَبْ كُونْ جُمُعَه
يَجْنِي أُولَسَه أَفْطَارْ أَيْدِ سِنِ بَقْلَا وَسِرْكَهْ وَشَكَرْ
وَآرْبَا اَتَمَكِي آيِلَه دَاخِي أُوِيَا خَجَانْ دُونِ يَارْ وَنِي
أُولَسَه طُورَا طَهَارْتْ أَيْدِ قِبْلِيَه فَرْسُو تَوْحِيدْ أَيْدِ
أَوْقِيَا أُوْتُوزْ كَرْ وَبُوتِي دَاخِي أَيْدِ **أَيْنَهَا الْأَدْرَ**
وَإِخْ الظَّاهِرِ الْمَوْصِلَةِ لِلْمُفْدِيَةِ الْمُوَكَّلُونَ
هَذِهِ الْآيَاتُ الْمَطْبُوعَاتُ سِرُّهَا الْمَوْدِعُ
فِيهَا أَجِيُوا الدَّعْوَةَ أَفِيضُوا النُّورَ رُوحًا نَيْتَكُمْ
عَلَى حَتَّى أَنْطِقَ بِمَا حَقِّي وَخَيْرٌ بِالْكَافِرِينَ
صَادِقًا وَآمِيلُوا إِلَى وَجْهِ بَنِي آدَمَ وَبَنَاتِهِ
حَرًّا وَآمِيلُوا إِلَى قُلُوبِهِمْ رَعْبًا وَرَضِيًا

وَبَعْدَ اَنْذَنْ صَاكُ يَا بَرْصَرَجَهْ جَا مَدَّ
 مَرَسِي صَوِي بِلَرْ وَكَشِيك وَزَعْفَرَانِ اَيْلَه
 دَاخِرِ كُلِّ صَوِي بِلَرْ يُوِيَا دَاخِرِ لَيْلَهْ اُوِيُوِيَا
 بُوَعْمَلِ يَدِي كَزْ يَا بَشَلَرْ يَدِجِي كُونِ بَنَجِيه
 كُونِ اَوَّلَهْ اَيْتِي قَرَقْ كَرِ اَوْفَا بُوَعْمَلِ بَرِخْلَوَهْ
 اَوْدَهْ كَرِ عَوَّ خُوْرَايِدْ وَبُوَشَرْ بِلْدَهْ اَجَا
 يِنَا اُوِيَا مِيَسَرْ اَوَّلَهْ دُرْلُو دُرْلُو بَشَا رَتَلَرْ
 هَرْنِيَهْ فَصْلَا تَشَهْ اَرِيَشَهْ **قَوْلَانَهْ**
 اَفْعِيْرْدِيْنِ اللّٰهْ يَبْعُوْنِ وَلَهْ اَسْلَمْ هُنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَالْبَيْدَتُّ
 جَعُوْنِ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا

اُنْزِلَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَيَعْقُوبَ وَالا
 نْسَابُ مَا اَوْثَقَهُ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ
 مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ وَلَاحُنَّ لَهُ مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَنْبَغِ
 غَيْرَ اِلَّا سَلَامٌ دِينًا فَلَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ
 فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ **حَكِيم آيِدُر** نُوَا
 يَنْدَكْ خَاصِيَّتِي نُوَدَكْ اَيْنَا مَا سِنِ كَدَر مَكْ
 اِيچُونْدُر نُوَايْتِ يَانِ طُوطِلَا دُقْ يَكِي خَبَاغَه
 بَرَاقْ يَا يَغُور صُوتِي وَيَا قُولِي صُوتِي كَدَشْ
 كُور مَحْسِ اُولَه اُولَه آيْتِ اُوزُرْ خَبَانِ اِيچِن قُولُ
 اُولَه كُون اُولَه خَسِنَه اِيچُور شِفَا بِلَا اَنْشَا اللّٰه
حَكِيم آيِدُر نُوَايْتِ اُوْجِي دُشَرَاد مَكْ

نُوَا
 ۴

قَوْلًا غِنَاهُ أَقْسَلُ أَوَّلُ سَاعَتِ فَلَمَّا جُنَّ أَوْفَوْ
 سَكَ هَهُ كَوْنٌ هَرَجِيحَهُ أَوَّلُ أَجْعَلُونَكَ قُلَا غِنَاهُ أَبَدُ
 أَوَّلُ رَجْخِ الْكَأَوِاقِعِ أَوَّلِيَا **ح** **قَوْلًا تَعْمَلُهُ**
 وَكَأَيِّنْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ
 كَثِيرٌ قَوْلًا وَحَنُوءًا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
 وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا الْفَالُورُ بِنَا زُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
 وَثَبَّتْ أَفْدَامَنَا وَانصَرَفْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 فَاتَّأَمَّهُمُ اللَّهُ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ
 الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ **ح** **كَلِمَاتِهِ**
 يُؤَيِّنُكَ خَاصِيَةً وَلَدَرِكُمْ غُصَّةً وَمَلَأَنِي كِدْمًا

اَجْوَدُ زَوْجٍ وَسُودُ اَوْ عَشَقٍ هَوَا سِنٍ كَدَرٍ مَكْرٍ
اَجْوَدُ وَوَكُوكُلٍ طَعْنٍ كَدَرٍ مَكْرٍ اَجْوَدُ
وَدَاغِي مَالِئِدَةٍ وَاعْلَانِدَةٍ يُوَايَتِ بَارِغِلٍ
كُنْشِ طَعْمَادِيْنِ كِمَكِي كُنْ يَدِيَاكَ يَكِي جِنَاغِدِ
بِرَارِي مَكَانِدِ اَنْدَرِ صَاكِي قَارِصُوِي اِيلِيْنِ وَيَا
صُوُو صُوِيْلِيْنِ بُوُو دَاخِرِ اَوْجِ كُوُو اَحِيْدِ بِيْبِرَارِ
اَرْدِيْجِيْ جَمِيْعِ مَتَلَشِيْ اَوْلَدُو عُوُو نَسْنَلَدِيْتِ
اَمِيْنِ اَوْلَا سَيِّ اَنَسَا اللّٰهَ تَعَالٰ **قوله**

يُرِيْدُ اللّٰهَ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سَبِيْلَ الذِّكْرِ
اِنِّيْ قَبِيْلٌ وَنُيُوْبٌ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ وَاللّٰهُ
يُرِيْدُ اَنْ يُّنَوِّبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَشْعُوْرُ

الشَّهْرَ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ
 أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلُقًا نَسَانُ ضَعِيفًا **حَكِيمًا**
فَأَمَّا الْبَدْرُ الدُّرُوبُ غُلَامُشِ قَوْلُ قَوَيْنِ دَرِ سَنَه
 يَأْزِبُ دَلْحَى كَنُورُ دَرِ كُنُورِ سَه شَوْل مُرِيدُ كِه عَا
 بِدُكْ وَرَا حِدُكْ دَرِ شُخُوكْ دُورِ دَلُكْ مَنَارُكْ
 لَجَه وَبَرْدَمِ اَوَّلَه دُورِ شَمْسِنِدْ عِلْمِنِدْ وَعَا مَلِنِدْ
قَوْلًا عَا سَجْدُونِ اٰخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْ
 مَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَكُمْ كَلَّمَ اَرْدُو اِلَى الْفَتْنَةِ اَرُو
 كِسْرَافِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَرِلَوْكُمْ وَيَلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَلْقُوا
 أَيْدِيَهُمْ فَمَدُّوهُمْ وَأَقْبَلُوهُمْ حَيْثُ تَفَقَّهُوهُمْ وَأَلَيْكُمْ
 جَعَلْنَا لَهُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا **حَكِيمًا**

٥٩
فَاضِلٌ لِّدُرِّ بَوَآيَتِ اَوْدَتِ قُورْدِي قُوشِي
وَشِيَا طِنِي وَبُولِ كِبِ وَجَنِيَالِي كِيدِ رَمَلِي
اَلْجُونْدُ زَهَرُ لَه بُونِي يَارَسَه بِرِطَاسِ اِجَنِكِمِ
اَقْ بَفَرْدَن ~~طَلَه~~ دُوزِ مَشَا لَه وَاِجَنِي وَ
دَمُورِ اَوَزَرِن بَادِجَانِ صُوي اِيلَه وَاوَل
يَا زُوي يَنَه بَادِجَانِ صُويِلِي يُوِيَه وَ
اَوَصَا جَا هِيَج نَسَنَه قَالِمِيَا فَرَلَه وَاوَل اَوَا
اَيْرِقْ شَيْطَانِ كَمِيَا **قَوْلِ تَعَالَى**
وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَإِنْ يُرِدْ لَكَ خَيْرٌ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ
يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

حِكْمِ قَاضِي الْيَدْرِ اَسْبُو اَيْتْ سُكَلِ الْجَوْنِ

لَهْ سُكَلِي زَايِلْ قَلَمَاقِ الْجُنْدَرِ هَتْ لَهْ يَلِي الْبَنَهْ
 بَرَكْ طَبَرْ زِدْ شَاكْ اَسْبُو اَيْتْ نَقْشِ الْبَلَسَهْ
 اَلَّذِي صَاكْ رَوَانْ صَوْدَانْ كِسَهْ صَوَالِسَهْ
 صَحْ وَقْتْ صَوْبَرْ لَهْ اَشَاكْ شَرِيْثِ الْبَلَسَهْ
 سَكَلَهْ لَجُورْ سَهْ جَمِيعْ سُكَلِي زَايِلْ اَوَّلَهْ كَحْنِ
 بُولَهْ وَاوْنِ اَوْجْ كَهْ اَقْسَا حَاجَتْ رَوَا
 اَوْ مَلَايْجُونْ حَقْ تَعَالَى رَوَا اِلَهِيَهْ

حِكْمِ قَاضِي الْيَدْرِ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بَقْدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ
 زَبَدًا رَابِيًا وَمَا تَوَفَّدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءً

فَيَذِّ

وَحَلِيَّةٌ أَوْ مَنَاعٌ زَعَدُ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذَّوَّبُ
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُسُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَالْحَسَنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ
لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا أَوْ مِثْلَهُ مَعَهُ لَا
فَنَدَعِيهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَا
وَيْلَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ **حَكِيمٌ**
أَيُّذَرُهُمْ كَيْفَ دَلَّ بِوَايِثِلِهِ كَلِمًا عَلَيْنَ بِلَا أَسْتَو
أَيْتُ كَيْفَهُ وَكَذَلِكَ سَكُنَ كَرَهُ أَوْ قَسَوْنَ هَرَبُ كَيْفَهُ
دَوْشَكَ كَرَهُكَ وَفَتْ وَأَيْتَسُونَ **وَأَيْتَسُونَ**

دِكْ

يَا مَنظَرُ

يَا مَنْظُورَ الْعَجَائِبِ وَمُعَلِّمَ الْإِنْسَانِ
مَا لَمْ يَعْلَمْ وَمُعْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ
وَدَلِيلِ الْحَايِرِينَ بِمَشِينِهِ وَهُوَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَسْأَلُكَ أَنْ تَطْلِعَ عَلَيَّ
عَلَى مَا عَفَدْتَ الصِّمِيرَ عَلَيْهِ الْجُودَ وَيَا
أَوْيَانُفَكَ كَوْسُثِرَ لَهْ أَكَاخِرَتِهِ دَلَرُ سَهْ بَعُورِ
اللَّهُ تَعَالَى

بزرگتانه توخی بوی توخی
اوج درهم اکی درهم
خطما توخوی
یکرم دانه

آبه کومجی توخی بنفشه
اکی درهم اوج درهم
عنابه
یکرم دانه
ارک دانه
اون بش

سنامکی انجر قزل اوزم
بش درهم بش دانه یکرم درهم
رازبان توخی
اوج درهم

اناسون طوغ اوتی قنطاریون
اوج درهم اکی درهم
صورنجان
اکی درهم

بوزیدان خیارشنبه ایچی زیتون یاغ
اکی درهم اون درهم
شکر
اوج درهم

بوربربوچق درته
درهم
زکر

ما ماطها ما هوست

عَبَّ الْعَبَّ سَرَبُ الْمَاءِ مِنْ غَيْرِ مَقْصُودٍ كَرَدَ وَالنَّبْتُ طَالُ وَالرُّوْحُ صَوْتٌ عِنْدَ غُرْقِ الْمَاءِ كَمَا هُوَ بِالْفَتْحِ
الْبُرْدَانُ وَصَوْنُ النَّفْسِ فِيهِ بَعْدُ بَعْثُ الْبُضْمِ الْعَيْنِ وَكُسْرُهَا أَيْ كَبُرُ وَجَبَّ وَجَبَّتُ إِلَى حَالَتِهِ تَحَوُّنَهَا وَجَبَّ بِالْمَاءِ أَوَّلَ فَرْجِهِ وَارْتِفَاعُ مَدَا
أَصْلُهُ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى أَوَّلِ كُلِّ شَيْءٍ يُقَالُ عَجَبًا بِالْأَسْوَاقِ وَعَجَابًا بِالنَّحْوَةِ وَهَذَا وَجَبَّ بِهَمْزٍ بَاجْمَعِهِمُ الْعَجَبُ كَسَادٌ مِنْ صَوْفٍ وَالْيَتِيمُ
مِنْ الْيَتَامَى وَالثَّابِتُ الْمَثَلِيُّ وَنَعْمَةُ الثَّابِتِ وَنُوبٌ وَاسِعٌ وَالرَّجُلُ الْهَوِيلُ كَالْعَجَابِ وَصَنَمٌ وَمَوْضِعٌ الْعَجَابُ الْوَاسِعُ الْخَلْقُ
وَالْجُوفُ وَالنَّاقِمُ الْخَسِرُ الْخُلُقُ وَالْأَعْبَتُ الْفَقِيرُ وَالْعَلَفُ الْإِنْفِ وَالْعَجِيْبَةُ الْخُتْمُ مِنْ مَعَايِرِ الْعُرْفِ وَغَالِيَةُ اللَّشَاءِ وَالْعَجَبُ
السَّيِّئُ وَالرَّسُّ الْكَبِيرُ الْجَرِي وَالْهَرَّاءُ الشَّدِيدُ الْجَرِيَّةُ وَالْفَرَّاسُ لِلنَّحْلِ بْنِ الْمَنْدَرِ

حُظْرَبٌ قَوْسٌ شَدِيدٌ تَوْبِيْهَا وَالْحُظْرَبُ الْمَشْرِائِلُ وَمِنْ رَجَالِ الشَّدِيدِ الْخُلُقِ مَقْنُونٌ قَالَ وَكَأَيُّ تَوْبٍ مِنْ يَلْعَبُ مَخْطَرٌ فَلَيْسَ
عِنْدَ الْغَرَائِمِ جَوْلٌ وَالصِّيْقُ الْخُلُقُ وَكَحُظْرَبٍ امْتِلَاءٌ عِدَاوَةٌ أَوْ طَعَامًا أُخْطِرَ دَمُخٌ دَمُخٌ تَدْمِيحًا طَائِدًا رَاسٌ وَالرَّحْمَةُ الْمُسْتَبِيرُ
قَسَفٌ كَطَرَبٍ وَطَرَفٌ فَهُوَ قَسَفٌ إِذَا الْوَحْتَةُ لِلنَّفْسِ أَوْ الْفَقْرِ فَتَغَيَّرَ وَالْقَشْفُ شِدَّةُ الْعَيْشِ وَخَشَوْنَةُ وَالْمَقَشْفُ الَّذِي يَبْلُغُ
بِالْقَوْتِ وَبِالْمَرْقَعِ وَمِنْ لَابِيَاءٍ مَا تَلَطَّحَ بِحَدِّهِ عَاقِبَتُهُ لَفَتْحٌ شَحِيحٌ كَلِمَةٌ سَرِيَّةٌ تَنْتَجِ بِهَا الْأَفَالِقُ بِلَا مَقَامٍ

لِطَبِّ مَنَلْنَهُ الرُّقُوقَ وَالسَّحَابَ وَكُنُوبَهُ عَنْهُ وَعِلَاجُ الْجَسْمِ وَالنَّفْسِ وَالطَّبِيبُ الْعَالِمُ بِجِوَارِطِهِ وَأَطْبَاءٌ وَقَدْ طَبَّبْتُ بِالْكَسْرِ طَبًّا
وَالْمَقْطَبُ الَّذِي يَتَعَالَى عَلَيْهِ وَكُلُّ حَاذِقٍ عَالِمٍ طَبِيبٌ وَطَبَّتُ بِالْفَتْحِ وَسَوَّيْتُ لَوْجِي لِيَتَوَصَّفَ وَالطَّبِيبُ الْقَاضِي لَا مَنَلْنَهُ مِنَ الْخُصُومِ
بِمَنْزِلَةِ الطَّبِيبِ مِنْ أَصْلِهِ الْبَدَنُ وَمِنْ أَحَبِّ طَبَّ لَيْ تَأْتِي فِي الْأُمُورِ فَتَلَطَّفَ وَالطَّبَّ بِالْكَسْرِ الشَّرِيفَةُ وَاللَّارُودَةُ وَالشَّانُ وَالْعَاوَةُ
وَالطَّبَايَةِ بِالْكَسْرِ الْجِلْدُ الَّتِي يَغْطِيهَا الْخُرْزُ مَعْتَوِضَةٌ عَلَى مَوْضِعِ الْحَرِّزِ وَمِنْ طَبَّ السَّقَادُ كَرَدَ وَطَبَّيْتُ وَالطَّبَّ بِالْكَسْرِ فَلِطَبَايَةِ وَالطَّبِيبِ
طَرِيقَةٍ مِنْ رَمَلٍ أَوْ سَحَابٍ وَالشَّقَّةُ الْمُسْتَطَلَّةُ مِنَ النُّوبِ وَالطَّبَّ بِالْفَتْحِ وَالطَّبَايَةِ بِالْكَسْرِ لَيْسَ كَلِمَةً فِي الْأَفَالِقِ وَطَبَّيْتُ نَعْلًا لِلشَّيْءِ
طَرِيقًا إِذَا طَلَعَتْ وَالطَّبِيبُ أَنْ تَعْلَقَ السَّقَامُ مِنْ عَمُودِ الْبَيْتِ ثُمَّ تَحْتَمِلْهُ وَالطَّبْطُ صَوْتُ الْمَاءِ وَخَوْفٌ وَقَدْ تَطَبَّبْتُ بِالْأَفْهَرِيِّ هِيَ صَكَاةُ
وَقَعَ السَّيَاطِرُ عِنْدَ الْفَرْبِ وَوَقَعَ لِلْأَفْهَرِيِّ عِنْدَ السَّحْبِ وَطَبَّا طَبَّا لَعَبْتُ أَسْمَعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ طَالِدٌ لَمْ يَكُنْ يَسِيرُ

لَقَافٌ طَائِدٌ أَهْدَى إِلَيْهِ قَبَادٌ قَالَ فَلَكَمُ وَالطَّرْطَبُ لَقَنْفَذٌ وَأَسْتَقْفُ الْبُذْبُ وَالْفَرْطَبَانِيَّةُ الطَّرِيقَةُ الْخَرَجُ
الْعَرَبُ بِالْفَتْحِ وَالتَّوْبِكُ جِيلٌ مِنَ النَّاسِ الْوَلَعْدُ الْعَرَبِيُّ بَيْنَ الْعَرَبِيَّةِ وَالْعَرُوتِيَّةِ وَالزَّبِيَّةُ عَرَبِيَّةٌ أَيْضًا وَهِيَ أَسْلُ الْإِمْرَارِ وَهِيَ عَنْ نَفْسِ الْعَرَبِ
فِي الْخَوَاتِمِ مِلْهُ هَوَانٌ كُنْتُ فِيهَا مَحْدُودًا بِاسْمِ فَضْلِ الْقُرْآنِ وَالْأَعْرَابُ مِنْهُمْ كَمَا فِي الْبَادِيَةِ وَلَيْسَ جَمْعُ الْعَرَبِ بِاسْمٍ جَمْعٌ لَا وَاحِدٌ وَجَمْعُ
أَعْرَابٍ وَتَعَرَّبَ صَادٌ أَعْرَابِيًّا لَا تَعَرَّبَ بَعْدَ الْمَهْجَةِ أَيْ لَا رُجُوعَ إِلَى الْبَدْرِ لِأَنَّهُ كَانَ رَدَّةً فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ فَبَيَّنْتُ وَتَعَرَّبَ تَعَرَّبَ الْعَرَبُ
الْعَرَبُ الْعَارِيَةُ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ كَالْعَرَبِ وَرَبَا قَالُوا الْعَرَبُ الْعَرَبَاءُ وَالْمُعَرَّبَةُ وَالْمُسْعَرَةُ الدَّخْلُ الْبَيْعُ الْعَرَبِيُّ وَالْأَعْرَابُ خِلَافُ الْبَادِيَةِ
وَالرَّسُّ الْعَرَبِيُّ وَالْخَيْلُ الْعَرَبُ خِلَافُ الْبَرَاذِينِ قَرِيبًا إِلَى الْجَمْعِ بَيْنَ الْأَمَانِيِّ وَالْهَامِيَّةِ أَعْرَابُ الرِّجَالِ وَلِذَلِكَ وَلَدَتْ فِي الْأَلْوَانِ وَتَكَلَّمَ بِالْحُسْنِ وَالْبُشَى
لَعْرَابَةٌ بِالْفَتْحِ وَالْكَسْرِ كَعَرَبٍ وَاسْتَعْرَبَ وَرَدَّ عَلَى الْبَيْتِ فَدَّ وَحَقِيقَتُهُ أَنْ يَخْرُجَ عَلَى الْكُنْيَةِ الْأَفْصَحُ وَالرَّسُّ أَجْرَاهُ وَعَرَفَ الْعَرَبِيُّ مِنْهُ مِنَ الْكَلَامِ
ذَاهِلٌ وَالرَّسُّ هَاهُنَا فَغَرَفٌ مَعْتَقٌ وَهَجْنَةٌ وَسَقَى الْقَوْمَ كَانَ مَرَّةً نَحْبًا وَمَرَّةً غَسًّا ثُمَّ كَانَ عَادِمًا وَاحِدًا وَنَحْبَةً أَيْ مَرَّةً وَمَرَّةً أَيْ مَرَّةً وَاحِدًا وَمَرَّةً
بِاسْمِ الْبَيْتِ يَعْرِفُ عَنْ نَفْسِهَا الْمَطْرُزُ بِالْكَسْرِ فِي مَعْنَى الْمَطْرُزِ مِنَ الْعَرَابِ وَكُلُّ مَنْ لَمْ يَلْجَأْ إِلَى الْأَعْرَابِ وَالْأَعْرَابُ وَالْأَعْرَابُ
الْفَقَاعُ أَوْ التَّخْرِيفُ وَتَزَوَّجَ الْعَرَبُ وَهِيَ الْحَبَّةُ الْمَزُودُهَا وَالْفَاسِدَةُ أَيْضًا وَالْفَاحِلَةُ كَالْعَرَبِ وَالْعَرَبُ الْفَاحِلَةُ

ع عَرَبٌ كَعَرَبٌ وَالْمَعْرَبُ الَّذِي لَهُ خَيْلٌ عَرَابٌ وَمَنْ لِحَيْلٍ الَّذِي لَيْسَ فِيهِ عَرَبٌ وَسَوَاعِدُهُمْ أَحَابَاؤُهُمْ وَابْنُهُمْ
 وَعَرَبٌ عَلَيْهِ فَعْلٌ قَتَحَ وَمَنْطِقُهُ صَدْرُهُ مِنَ الْحَنِّ وَالْبَصِي تَكَلَّمَ وَعَنِ الْقَوْمِ تَكَلَّمَ عَنْهُمْ وَالتَّعَرُّبُ قَطْعُ سَعَفَاتِ الْخَلِّ وَالْإِبْرَازُ عِيَانُهَا
 أَرْضُ عَرَبٍ الدَّائِيَةُ غَمٌّ تَكَلُّبُهَا وَاللَّكْنَةُ مِنْ شَرِّ الْمَادِّ الْعَاقِيَةِ وَالتَّخَاذُ فَرَسٌ عَزِيْزٌ وَتَعَرُّبُ الْمَا سَمِ الْإِبْعَى أَنْ تَيْفُوقَ بِهِ الْعَرَبُ عَلَى مَنَاجِمِهَا
 وَالْعَرَبُ فِي كَلِمَةِ الْمَاءِ الصَّافِحِ وَفِي كَلِمَةِ الرَّاءِ وَفِي الْمَعْدِيِّ وَالْعَرَبُ الْحَرْجُ نَلَسَ وَتَوَرَّمَ وَتَقَعَّ وَبَقِيَ لَهُ أَرْضُ بَعْدَ الْبَرِّ وَالْهَرِّ عَمْرُو الْبَيْتِ كُنْزُهَا
 فَهِيَ عَرَبِيَّةٌ وَالْعَرَبِيَّةُ فِي كَلِمَةِ التَّهْرَانِ الشَّيْبَانِيَّةُ وَالنَّفْسُ وَفِي كَلِمَةِ الْمَدِينَةِ وَأَقَامَتْ فَرَسٌ بِهَا فَتَنِي الْعَرَبُ إِلَيْهَا وَالْهَطْلُ أَنْ يَكُونَ
 رَأْيُهَا فَعَالٌ وَخَرَبَتُهُ أَرْضٌ مَا يَحِلُّ حَرَامُهَا مِنَ النَّاسِ لِأَنَّ الْوَرِيْعِيَّ الْخَلَّاجَ يَنْعِي الْبَيْتَ عَمَّ وَالْعَرَبُ الْبَيْتُ طَوْفٌ وَفِي كَلِمَةِ الْبَلَدِ كَيْسَلُهَا
 وَمَا بِالْأَرْضِ عَرَبٌ أَحَدٌ وَكَتَبَ الْعَرَبُ الْبَعِيرَ جَرِيًّا طَرَفًا عَلَى عَاتِقِهِ جِلْدُهُ وَالْبَقْرَةُ أَكْشَهَتْ وَعَرَبُهَا الثَّوْرُ مَنَاجِمُهَا وَيَعَرَّبُ سَخَطَانُ ابْنِ الْوَالِي
 أَوَّلَ مَنْ تَكَلَّمَ بِالْعَرَبِيَّةِ وَعَرَبٌ لَمْ يَكُنْ هَلْ صَارَ عَرَبِيًّا دِيَوْمٌ عَرُوبَةٌ يَوْمَ الْحُجَّةِ وَتَوَرَّبُوه طَرَفًا أَوْ ضَعِيفٌ عَرُوبًا دُاسُ السَّيْلِ
 رُبَّ نَعْمَةٍ وَعَرَابَةٌ رَجُلٌ مِنْ الْأَنْصَارِ وَالْعَرَبَانُ وَالْعَرَبُونَ دَعَمُهَا مَدَوَانٌ يُعْطَى الْمُشْتَرَى لِلْمَدَامِ دُنْيَا وَالدَّوْرُ مَادَامَ أَنْ تَكُنْ
 حَسِبَ ذَلِكَ فِي الثَّمَنِ وَعَنِ مَالِكٍ مَدَوَانٌ يُعْطِيهِ وَيَقُولُ أَنْ لَمْ يَتِمَّ الْبَيْعُ فَهُوَ كَالْعَرَبِ وَأَعْرَبَ عَلَى الْعَرَبَانِ وَفَرَسَانِ عَمْرُو
 وَأَحَابَاؤُهُ بَعْضُ الْفَرَسَانِ وَالنَّفَايَةُ تَقَشَّفُ دَنَفُ الْمَرِيضِ كَطَرٍ ثَقُلَ كَادَنَفٌ وَأَدَنَفُ الْمَرَضِ عَزَّ بِالْمَدَنَفِ
 مُحْكَمٌ وَلَمْ يَزَلْ السُّدُودُ الْمَرَضُ الْمَلَاذِمُ وَرَجُلٌ دَنَفَ أَيْضًا لِلْمَذَكْرِ وَالْمَوْنَةُ وَالنَّثْنَةُ وَالْجَمْعُ فَإِنْ كَسَرَ النُّونَ انْثَنَتْ وَثَنَتْ وَجُمِعَتْ
 فَتَنَتِ الشَّمْسُ دَنَفَتْ دَنَفَتْ لِلْغَيْبِ أَصْفَرَتْ صَحْلٌ كَطَرٍ صَادِجٌ لَكِنْ لَا يَبْلُغُ لَدُنْكَوْنِ حَشَّةٍ وَمِنْ جَيْشٍ يَجْلُوهُ عَلَى الْجَزَاءِ الْمَوْجِبِ
 مَا فِي الصِّدْلِ الَّذِي يَبْتَاعُ الْأَدْوِيَةَ حَبَاوِلُهُ الْقُلُقَاسُ أَصْلُ نَبَاتٍ يَدْخُلُ مَطْبُوعًا يَسْمُنُ يَسْمُنُ وَيُرَدُّ فِي الْبَاهِ وَالْأَدْمَانِ
 بِبَلَدِ السُّودَانِ وَالْقَمُوسُ يُعْرَفُ فِي الدَّلَالَةِ مِنْ كَثَرَةِ صَوْنِهَا وَالْقَامِسُ الْبَطَارِقَةُ وَالْقَوْمُ مِنَ الْأَمْرِ

لَمْ يَكُنْ

قَالَ صَحِيحٌ **وَالْمَهْمُ**
ما صح حرفه ولا علتوه في الواو
والياء والالف نحو كتبت
والهمزة

وَالْمِثَالُ **وَالْأَحْوَقُ**
ما كان عين فعله متعللاً نحو قال
وباع وخاف
وغيره

وَالْقِيَمَةُ **وَالْمَبْنِيُّ**
ما ألف منه حرفاً فاعله نحو طوى
وقفاً وزواي
وغيره

وَالْمَضَاعِفُ
ما كان عين فعله ولا منه حرفين متتابعين
كقوله

وَمَدَّ أَوْدَهَا عَلَى وَجْهِهَا سَبْعَةَ أَبْوَابٍ وَحَمَلَتْ لَهَا عَرِيضَةً كَعَرِيضَةِ الْحِسَابِ
وَسَمَّيْنَاهَا عَلَى هَذِهِ الْأَمْثَلَةِ الَّتِي هِيَ الْمَاضِي وَالْمُسْتَقْبَلُ وَالْمَصْدَرُ وَالْفَاعِلُ وَالْمَفْعُولُ
وَالْأَمْرُ وَالنَهْيُ وَالْمَجْمُوعُ

أبواب

أَوْثَبَ : يَوْثِبُ إِثْبَابًا : فهو مَوْثِبٌ : وذاك مَوْثِبٌ : أَوْثَبَ لَا تَوْثِبُ : أَوْثَبَ يَوْثِبُ لَوْثِبَ
 وَشَحَّ : يَوْشَحُ تَوْشِيحًا : فهو مَوْشَحٌ : وذاك مَوْشَحٌ : وَشَحَّ لَا تَوْشَحُ : وَشَحَّ يَوْشَحُ لَوْشَحَ
 وَافَقَ : يُوَافِقُ مُوَافَقَةً : فهو مُوَافِقٌ : وذاك مُوَافِقٌ : وَافَقَ لَا تُوَافِقُ : وَوَفَّقَ يُوَافِقُ لَوُفِّقَ
 ائْتَمَبَ : يَتَمَبُّ ائْتِمَابًا : فهو مُتَمَبِّ : وذاك مُتَمَبِّ ائْتَمَبَ : لَا تَتَمَبُّ : ائْتَمَبَ يَتَمَبُّ لَتَمَبَّ

انفعل خال
كره شد

اسْتَوْجِبَ : يَسْتَوْجِبُ اسْتِجَابًا : فهو مُسْتَوْجِبٌ : وذاك مُسْتَوْجِبٌ : اسْتَوْجِبَ لَا تَسْتَوْجِبُ
 تَوَهَّجَ : يَتَوَهَّجُ تَوْهَجًا : فهو مُتَوَهِّجٌ : — : تَوَهَّجَ لَا تَتَوَهَّجُ
 تَوَاتَرَ : يَتَوَاتَرُ تَوَاتُرًا : فهو مُتَوَاتِرٌ : — : تَوَاتَرَ لَا تَتَوَاتَرُ

فَعَلَّ وَهُوَ الْمَكْرَمَةُ

وَسَوَّسَ يَسَوِّسُ وَسَوْسَةً : فهو مُسَوِّسٌ : وذاك مُسَوِّسٌ : وَسَوَّسَ لَا تَسَوِّسُ
 وَسَوَّسَ يَسَوِّسُ لَوَسَّسَ

بُيِّنَتْ هَذِهِ الْأَبْنَاءُ

وَجُمِعُوا وَشُعِبُوا : مَا زِيدَتْ فِي الْبِنَاءِ الشَّلَاكِي الْمُنْقَدِمِ
 وَتَجَرَّى مَجْرَاهُ

والأجوف مقببوما على

المضى والمقبب والمفعول والامر والتمنى والمجرى تقول
 للمذكر القاس صان يصون صونا فهو صاين ومصون ليصن لا يصن صير صاير يصن
 صاننا يصونان صونا فيما صاينان ومصونان ليصونا لا يصونا صيا صانان ليصانا
 صانوا يصونون صونا فهم صاينون ومصونون ليصونوا لا يصونوا صيروا صايرين ليصانوا
 الامر

للمؤنث القاس صانت تصون صونا فهي صاينة ومصونة لتصن لا تصن
 صانتا تصونان صونا فيما صاينتان ومصونتان لتصونا لا تصونا
 صنن تصن صونا فمن صاينات ومصونات ليصنن لا يصنن
 للمخاطبة صنت تصون صونا فانت صاينة ومصونة صني لا تصني
 صنتما تصونان صونا فانتما صاينتان ومصونتان لتصونا لا تصونا
 صنتم تصونن صونا فانتم صاينون ومصونون تصونوا لا تصونوا
 للمخاطبة صنت تصونين صونا فانت صايتان ومصونتان صوتي لا تصوتي
 صنتما تصونان صونا فانتما صايتان ومصونتان تصونا لا تصونا
 صننن تصنن صونا فانن صاينات ومصونات صنن لا تصنن

والنفس صنت اصون صونا فانما صاين ومصون
 صنتا تصون صونا فخن صاينان ومصونان
 وكذا يبيع ببيع ببيع خاف خاف خونا ثم خاف خف لا تخف
 ثم لا سمع

المزید منه

ابواب

اثَابَ : يَثِيبُ : اِثَابَةٌ : فَمَوْثِيبٌ : وَذَاكَ مُثَابٌ : اِثْبُتْ : لَا تُثْبِتْ : اَوْثَبَ : يَوْثِبُ : لِيُوثِبَ
 بِوَيْثٍ : يَبُوبُ : نَبِيَا : فَمَوْثِبٌ : وَذَاكَ مَبُوبٌ : يَوْبٌ : لَا تُبَوِّبْ : يَبُوبُ : لِيُوبَّ
 جَاوَبَ : جَاوِبٌ : جَاوِبَةٌ : هُوَ جَاوِبٌ : وَذَاكَ مَجَاوِبٌ : جَاوِبٌ : لَا تُجَاوِبْ : جَوِبٌ : جَاوِبٌ : لِيُجَاوَبَ
 اخْتَارَ : اخْتَارَ : اخْتِيَارًا : فَمَوْخْتَارٌ : وَذَاكَ مَخْتَارٌ : اخْتَرَهُ : لَا تُخْتَرُ : اخْتَرْتُ : اخْتَرْتُ : لِيُخْتَرُ
 اخْتَارَ : اخْتَارَ : اخْتِيَارًا : فَمَوْخْتَارٌ : وَذَاكَ مَخْتَارٌ : اخْتَرَهُ : لَا تُخْتَرُ : اخْتَرْتُ : اخْتَرْتُ : لِيُخْتَرُ

اسْتَعَانَ : يَسْتَعِينُ : اِسْتَعَانَةً : فَمَوْسْتَعِينٌ : وَذَاكَ مُسْتَعَانٌ : اسْتَعْنِ : لَا تُسْعِنُ : اسْعِنُ : لِيُسْعِنَ
 تَصَوَّرَ : يَتَصَوَّرُ : تَصَوُّرًا : فَمَوْتَصَوِّرٌ : وَذَاكَ مُتَصَوِّرٌ : تَصَوَّرْ : لَا تُصَوِّرْ : تَصَوَّرْ : لِيَتَصَوَّرَ
 تَنَاوَلَ : يَتَنَاوَلُ : تَنَاوُلًا : فَمَوْتَنَاوِلٌ : وَذَاكَ مُتَنَاوِلٌ : تَنَاوَلْ : لَا تُتَنَاوَلْ : تَنَاوَلْ : لِيَتَنَاوَلَ
 اِعْجَجَ : يَعْجَجُ : اِعْجَاجًا : هُوَ مُعْجَجٌ : اِعْجَجْ : لَا تُعْجَجْ
 اِسْوَادَ : يَسْوَدُ : اِسْوَادًا : فَمَوْسْوَادٌ : اِسْوَادْ : لَا تُسْوَدْ

بَابُ تَنْثِيهِ هَدِي

الْاِثْنِيَّةِ وَجَمْعُهَا وَحُومُهَا مَا زِيدَ فِي

لِلْبَيْتِ الثَّلَاثِي شَلْطَقْدَم

واللّٰفِيَّة مَقْسُومًا عِلًا

الماضي والمستقبل والفاعل والمفعول والامر والنهي والمجمل
 للمذكر الغائب طو ي ي يطوي طيّا فمَوطا و مَطو يّ لِيَطو لا يَطو يَطوي مَطو يّ لِيَطو
 طو يّا يَطويان طيّا فمَطاو يّا ن مَطويّان لِيَطويّا لا يَطويّا طويّا يَطويان لِيَطويّا
 طوّا يَطوون طيّا فمَطاوون مَطوون لِيَطووا لا يَطووا طووا يَطوون لِيَطووا
 للمؤنث الغائبة طوت تَطوي طيّا فمَطاويّة مَطويّة لِيَطو لا تَطو
 طوتّا تَطويان طيّا فمَطاويتان مَطويتان لِيَطويّا لا تَطويّا
 طو ين تَطوين طيّا فمَطاويّات مَطويّات لِيَطوين لا يَطوين
 المخاطب طويت تَطوي طيّا فمَطاويّة مَطويّة لِيَطو لا تَطو
 طويتّا تَطويان طيّا فمَطاوويتان مَطوويتان لِيَطويّا لا تَطويّا
 طويتن تَطوين طيّا فمَطاوويتان مَطوويتان لِيَطوين لا تَطوين
 المخاطبة طويت تَطوين طيّا فمَطاوويت مَطوويت لِيَطوي لا تَطوي
 طويتّا تَطوين طيّا فمَطاوويتان مَطوويتان لِيَطويّا لا تَطويّا
 طويتن تَطوين طيّا فمَطاوويت مَطوويت لِيَطوين لا تَطوين

النفوس طويت لَطوي طيّا فانا طابو مَطوي
 طويتّا لَطوي طيّا فمَطاوينا مَطوينا

وكذلك بقي ولا تعرفه لا توح ولي يلى لم لا توك وجي توحى اتج لا توح

نعم اسم سودا

بلا شاملا

نكلا شاملا

اَرْ وَي يَرْوِي اَرْوَا هُمُ مَرْوِي وَذَاكَ مَرْوِي اَرْوِي لَا تَرْوِي اَرْوِي مَرْوِي لِيَرْوِي
 رَوِي يَرْوِي تَرْوِي هُمُ مَرْوِي وَذَلِكَ مَرْوِي يَرْوِي لَا تَرْوِي رَوِي لِيَرْوِي
 سَاوِي يَسَاوِي مَسَاوَاهُ هُمُ مَسَاوِي وَذَلِكَ مَسَاوِي سَاوِي لَا تُسَاوِي سَوَوِي سَوَوِي لِيَسَاوِي
 اسْتَوِي يَسْتَوِي اسْتَوَا هُمُ مَسْتَوِي وَذَلِكَ مَسْتَوِي اسْتَوِي لَا تَسْتَوِي اسْتَوِي لِيَسْتَوِي
 انْطَوِي يَنْطَوِي انْطَوَا هُمُ مَنطَوِي 4 انْطَوِي لَا تَنْطَوِي 4 4
 اسْتَمَوِي يَسْتَمَوِي اسْتَمَوَا هُمُ مَسْتَمَوِي وَذَلِكَ مَسْتَمَوِي اسْتَمَوِي لَا تَسْتَمَوِي اسْتَمَوِي لِيَسْتَمَوِي
 تَقَوِي يَتَقَوِي تَقَوَا هُمُ مَتَقَوِي 4 تَقَوِي لَا تَتَقَوِي 4
 تَدَاوِي يَتَدَاوِي تَدَاوِي هُمُ مَتَدَاوِي وَذَلِكَ مَتَدَاوِي تَدَاوِي لَا تَدَاوِي تَدَاوِي لِيَتَدَاوِي
 اَعْرَوِي يَعْرَوِي اَعْرَوَا هُمُ مَعْرَوِي وَذَلِكَ مَعْرَوِي اَعْرَوِي لَا تَعْرَوِي اَعْرَوِي لِيَعْرَوِي

زاد في ثلثية هذا الباب وجمعها ووجوهها ما يزيد في الشاثلاني المقتدم

الفعل اذا كان منقوصا او لم ينفك ما زاد على ثلث احرف ينقلب واوه الاخرة ياك في
 جميع الامثلة نحو استدعي واستدعيت وهو مما لا في الاخبار عن جماعة الرجال
 نحو وفوا واستوفوا ودعوا واستدعوا الواو والياء اذا اجتمعا والاول منها ساكن
 ينقلب الواو ياك نحو كئي ونصري والايام واصلها مكئي وناصري والايام ام هم

والمقصود مقسوما على الترتيب

[illegible]

المزيد على الترتيب المتقدم

أبواب

افتي مثل أدوي

فتوراد

مثل روي

بترورد

جاني مثل ساوي

محابر

اجتبي مثل اشتوي

بكرز

انبرى مثل انطوي

استغنى مثل استهوى

تغنى

تغنى مثل تقوى

بواشده

نصلي مثل مداوي

ازدوين

زاد في تشية ذلك

وحمعه ووجوهها ما زيد في البناء الشلا في المتقدم

المستقبل من مخاطبة الموث الواحدة ومخاطبة جماعة الموث في باب اللقيف

والمفوض ياتي بلفظ واحد: محدهيت تدهين ودهيتن تدهين ورويت تدوين

ورويتن تدوين ووليت تلين ووليتن تلين الا في باب دعا بدعوا واخوانته فليستقل

منها في مخاطبة الموث تدعين وجماعة الرجال والسا تدعون داعون ودعاه والاصل

داعيون ودعيتهم

الجمع من الباء

والمضاعف مقسوما على

الماضى والمستقبل والفاعل والمفعول واللامى والنهى والمجهول غول

للذكر العاصي : يَدَّتْ بَشًا : فَمَرَّاتٌ : وَمَبْثُوثٌ : لَيْبَتْ : لَيْبَتْ

بَشَاءُ يَبْشَانِ شَاءُ فَمَا بَأْسًا نَ وَمِثْرَتَانِ لَبِثًا لَا يَبِثًا

بَشُوْاۤ يَبَشُوْۤنَ شَاۡءً ۚ فَمِنْۢ بَآئِنٍ ۙ وَمِنْۢ بَشُوْۤنَ لَيَبْشُوْۤاۤ لَا يَبْشُوْۤاۤ ۚ

للمر العاصم بثت بثا فني ياشه وميشوثة لبث لايت

بَنَّا بَنِيَّانَ بَشًّا ۖ فَمَا مَاتَانِ وَمِثْوَتَانِ لَبِثَا ۖ لَا بَشًّا ۖ

بَشَرٌ يَشُكُّ مَلَأَ فَمَّ بَانَاتٍ وَمَشْتَوَاتٍ لَيْبِشُ لَا يَشُكُّ

للخاطب ثلث ثبوت بثا : فانت باث : وحيثوث : وثبت وثبت وثبت وثبت

تَتَنَمَّاءُ تَبَشَّانَ بَشًّا فَاتَّمَابَاتَانِ وَمَبْشُوتَانِ بَشًّا لَا يَبْشَانِ

ثُمَّ تَبْتَغُونَ بَشَاءً فَاَنْتُمْ بِاَثْوَنَ وَمُبْتُلُوْنَ بَشَاءً لَا تَبْتَغُوْا

والمحاطبة بَشَبَ بَشِيرًا فَأَنْتَ بَاشَّةٌ وَمِبْشُوتَةٌ بَيْتِي لَا بَيْتِي

بَيْتُهُمَا بَيْتَانِ شَا، فَأَمَّا بَاثِنَانِ وَمِثْوُتَانِ شَا، لَا تَبْشُرَانِ

بَشْتَن بَشْتَن مَلَّ فَاَنْزِلَا نَاث وَمِثْوَات اَبْتَشَن لَا بَشْتَن

وَاللَّيْلِ ثَلَاثٌ أَبْشَرُ شَاءَ فَأَيُّ بَابٍ وَمِثْلُ

فَمَنْ يَنْتَبِهَا فَحِينَئِذٍ وَمِثْقَالِ ذَرَّةٍ

وذكر في الترمذي وعنه يعرض في بعض الامور وعنه يعرض في بعض الامور

أَحَبُّ شَيْءٍ : أَحِبَّايَا : فَمُحِبٌّ : وَذَاكَ مُحِبٌّ : أَحَبَّ : لَا حُبَّ : أَحَبَّ خُبَّ لِحُبِّ
تَبَيَّنَ : كَوَبَّرَ

حَالُ خَالٍ مُجَالَهُ ^{وَحَالُهُ} فَهُوَ مُجَالٌ وَذَلِكَ مُجَالٌ خَالٌ لِخَالٍ خَوْلٌ خَالٌ لِخَالٍ
اِخْتَصَّ لِخُتْمٍ اِخْتَصْلًا فَهُوَ مُخْتَصٌّ وَذَلِكَ مُخْتَصٌّ اِخْتَصَّ لِخُتْمٍ اِخْتَصَّ لِخُتْمٍ
اَنْصَبَتْ نَحْوُ اَعْوَجَ

استغفر لیستغرا استغفارا هو مستغفر و ذال صتغفر استغفر لا تستغرا استغفر لیستغرا
حبيب خوتعا

تَضَامٌ عِلْمٌ تَضَامًا فَهُوَ تَضَامٌ تَضَامٌ لَا تَضَامٌ

ما أبدل من أحد حر في تضعيفه فالفعل

خمدک : یزدیدب : زبدیتہ : هو مدیدب : وذاک مدیدب : رطب کاتریدب : دیزب بدیدب : لندیدب
مندیب : يتلیدیب تدلیبا : فلو متدیوب : ————— مندیب کاسدیدیب : —————
جذباید
جذبید

وَجَمْعُهُ وَشَعْرُهُمَا

مازید فی البینا التلا فی اطمق دم ع

فصول في التصريف المصَادِرُ غَيْرُ مُنْقَاسَةٍ وقد جَاءَتْ مِنْ بَابِ فَعَلَ يَفْعُلُ يَفْتَحُ لِلْعَيْنِ ١٢

فَعْلٌ وَالْغَائِبُ وَفَعَالَةٌ وَفُعْلَانٌ وَفُعْلٌ وَفَعَالَةٌ وَفُعْلَانٌ وَفُعْلٌ وَفَعَالَةٌ وَفُعْلَانٌ

وَمِنْ بَأْفَعِ الْعَمَلِ الْعَيْنُ فِي الْمَاضِي وَكَسْرُهَا فِي الْمُسْتَقْبَلِ

فَعَلَ وَفَعِلَ وَفَعَلَهُ وَفَعِّلَ وَفَعَّلَهُ وَفَعَّلَا وَفَعَّلُوا
وَفَعَّلَانِ وَفَعَّلَانِ وَفَعَّلَانِ وَفَعَّلَانِ وَفَعَّلَانِ وَفَعَّلَانِ

ومن بنا فعل بفعل في العينة الماضي وضما في الغابر

[illegible]

وَعَالَةً ^{عَمَلُهُ} فَعَالٌ ^{لَزُومٌ} فَعَالٌ ^{سَمَاعٌ} فَعَالٌ ^{غَشِيَانٌ} فَعَالٌ ^{زَمَامٌ} فَعَالٌ

وَمِنْ أَمْثَلِ يَفْعَلُ يَضُمُ الْعَيْنُ الْمَاضِي وَالْغَائِبُ

^{طرافه} اِذَاكَزَ الْفِعْلُ مِنْ بَابِ الْأَصْوَاتِ فَصَدْرُهُ يَأْتِي عَلَى فَعِيلٍ وَفَعَالٍ خَوْصَمَيْلٍ وَمَهْمَلٌ
^{ضعيف}

وإذا كان الفعل من باب الاضواء فمصدره يأتي على تعبد وفعل أو مبدع
وإذا كان من باب الاهتياج والحركة فمصدره يأتي على فعلان نحو رقات وإذا كان من الغيوب
فعل ففعل والمصدر بالميم يأتي على مفعل يفتح العين من جميع الافعال الثلاثية المماثلة
وهي مرجع ومحيص ومغفرة ومغذرة ومعصية ومن باب المثال يأتي على مفعل بالكسر وكذلك

وهي مرجع وحيد ومصدره **المرجع** وهو الذي يرجع اليه في كل شيء
والمكان والزمان الا قولهم ادخلوا امرحدا موحد ومن باب المنقوص واللفيف **مفعل** بالفتح نحو مدعي
ومقضي ويقال قمت قائما وعافاه الله عافية فيقام الفاعل مقام المصدر **فصل**
من الفعل الماضي والمستقبل يقال لما مضى وقته كان فعلا وكذا في الآخرة ولا يقال قسموا يقسمون
من الفعل الماضي والمستقبل يقال لما مضى وقته كان فعلا وكذا في الآخرة ولا يقال قسموا يقسمون

والفعل الماضى والمستقبلين ^{في الماضي}
وقاسمهم ومقسمون لان جمع الرجال وقسم يكون خبرا ويكون دغا ويكون من باب المعاليتة ويسم
يكون حالا ويكون مستقبلا فان خلاصته للمستقبل قلت سيقسم وسوف يقسم وان خلاصته للمستقبل
قلت سيقسم وسوف يقسم وان خلاصته للحال قلت انما يقسم ويقع قسمنا نقسم على الواحد
اذا كان ملكا قال الله تعالى نحن قسمنا بينهم معيشتهم ونحن نقص عليك والفعل اذا تقدم الاسم يوحد نحو قسم الرجل

تنگ گوش : بزرگوار گشت : بطش چله برد : نیکو حسن و املک : شک عیب کرد : **ب ت**
 تلم رخنه کرد : جثم بر جای بیستاد : جذب بکشید : جزم بر ریخت : جزم بساخت : **ح**
 جلد تار مانه زد : جلس نشست : جلس در زندان کرد : حتم واجب کرد : حلس : **ح**
 کمانی برد : حرد قصد : حرص بر شد : حرم بی مهر کرد : حرب رسید :
 حرم حرم کرد : حسر و خجسته شد و رنج کرد : حسم برید و د : کرد پس یک و کر :
 حصب سنگ انداخت : حطب هیزم کرد : حطم بشکست : حقد خلت کرد :
 حفر فرو کند : حقد کین گرفت : حلق بنده کشید : حلف سو کند خورد : حلق
 سر سترد : حمل برداشت و حمل برد و زن آبستن شد : حن در زمین بریان کرد :
 خبر بیا ز موی : خبر نان بخت : خبط پای بر زمین زد : ختر و ختل : **ح**
 بفریفت : ختم مهر کرد : ختن ختنه کرد : خدش برود : خرد بدوخت :
 خرق سوراخ کرد و بدرید : خسر و اخسر بکا هانید : خسف بر زمین فرو برد
 و ماه بگرفت و گرفت شد : خصف لعین و دخت و بر هم نهاد : خصد
 خار از دخت برد : خطم ماهار و بینی کرد : خفت مات :
 خفر و آینه گرفت : خضر خضر کرد و فروداشت : و خشن از کرد :
 خفوق لاجست : والنقل صوت و الراية اضطربت : خلب بفریفت :
 خلط بیا میخت : خمش خدش : خنق خند کرد و بر سر فراز آمد :

دفواب بیکار رخت و رخت شد: دفر در خاک کردم در فاشک رخت
 درق آمد رزد: درض اسب فروخت: ربط اسب بست: رجع باز آمد
 و باز آورد: رجعت الناقه بار نگرفت: ردم رخنه بر آورد: زفر اخرج
 النفس باینش ز فن بای بازی کرد: سبق پیشی گرفت: سرق نردی کرد
 سرد زره بیوست: سفر بدشت و رسولی کرد و جای رفت و تقاب
 کشاد: سفک خور رخت: شتم دشنام دادم صبر صبر کرد و گندم
 بر توفه کرد: صدف واکشت: صرم برید: صفد بند کرد: صفر
 صغیر زد: صرف بگردانید: ضبط فرو گرفت: ضرب بزد: و برفت
 و شتر بکشن آمد: و رک بجست: ضرب علی الذنیر انامه: صفر
 موی تافت: طرف چشم جنبانید: طمس ناپیدا کرد و ناپیدا شد: ظلم
 بیداد کردم عیس روی ترش کرد: عبط شتر کشت بی دردی عتب
 خشم گرفت: عند حاضر آمد: عتق ازاد شد: عثر دزد کرد: عجز
 شست شد: عجن خمیر کرد: عدل داد کرد و باز کرد ایند و ز راه باز شد
 عذر بیستاد: غسل کرده دوید و نیزه جنبید: عصب بست: عصر
 شیره کرد: عصف باد سخت جست: عصم نگه داشت: عصه سخن
 زشت گفت: عطش شنوشه آمد: عجب جامع کرد: عقد کرده و بیان کرد

عقر شتر گشت: عقل خردمند شد و دیت داد و مگوهر بر شد: علف علف
 داد: غبطه آرزوی حال کسی خورد: غرور بفریفت: غرور میخ گرفت: غ
 غرور درخت گشت: غرور آب گشت: غرور برشت: غسل بشت: غ
 غشم ظلم: غصب بستم ستد: غفر بیا مرزید و خوف در شد
 غلب غلبت کرد: غمربو شید: غمز کسی و اکت و هشتارد: غ
 غنیمت بیازمود و فتنه کرد و سوخت: غم کردن شکست: فرص
 تعلیل فرو سفت: فرض چیزی و ابرید و فرضیه کرد: قصد رک: ر
 فصل از شیر باز کرد: قصد چیز ناپید اجست و چیز کم کرد: فلو بشکا
 قلس آتش فراز گرفت: قبح برانگشت ستد: قبض بید گرفت: قدر
 انداخت کرد و دیک بر نهاد و توانست و قوله تعالی و ما قدرنا الذوق
 قدره ای ما وصفوه حق صفت و تشک کرد من قوله تعالی و من قدر علیه
 رزق: قدر انداخت: فرض شعر گفت و موش جامه بر یک طرف
 متهم کرد و بوست باز کرد: قرز هام کردن کرد: قسط بیداد کرد
 قسم قسمت کرد: قشر بوست باز کرد: قصد اهنک کرد: قصف
 رعد بانک کرد و دست بردست زد: قطف انکور جید: قضر
 بر زنجیست: قلب بگردانید: قنصر صید کرد: قنط نومید شد

کبت نیست کرد و عکس کرد: کشف دست و ابر نیست: کدم بلند از گرفت:
کذب دروغ گفت: کسب بساخت: کسف افتاف گرفت و بی برید:
کشر ندان سپید کرد: کشط برهنه کرد: کشف برهنه کرد: کظم
خشم فرو خورد: گفت فرامم آورد: کلسر نخت کرد: کلم جراحت کرد:
کند ناسبایی کرد: کنز کج نهاد: کنس در غار شد و جای رفت:
لبس کار در شورید: لطم لب زد: لفظ زده بر افکند: لغت مکرر آید:
ملح ملک مانند آزه دهر کرد: ملک خداوند چیز شده: نبد طرح: نلسر سخن گفت:
نظر رک بجست: نشف موی بر کند: نخت بر آشید: نخر خفته نخره کرد:
نرب آمو بآنک کرد: نزع و ایستاد و ارزو بود: و بر کشید:
نزل فرود آمد: نسیب غزل گفت: نسج بیافت: نسف بدامید:
نسل شتابید: نشط بیست و مار گزید: نصب دیک بر نهاد:
و بر بای کرد: نطح سرور زد: نطح سخن گفت: نظم و امام برد: نغف
کلاغ بآنک کرد و بآنک بر کوسبند زد: نفث دردمید: نفسم
انکار کرد: نکص بان گشت: نلح بر نی کرد و محامعت کرد: هبط
فروخت آمد و فروزاورد: هتف بآنک کرد: هتک بره درید:
هجر در دل افتاد: هجم وقت درآمد: هدم ویران کرد: هدر خون
باطل شد

و کیوتر بانک کرد: هذر هززه گفت: هرف ملح کرد: می جک: هزل بازی
 کرد و نزار کرد: هزم هزمت کرد: هشتم ناز در کاسه کرد: هس با حوشتن
 کشید: هضم بگو ازانید: هضم من حقه طایفه ترکم: هلك نیست شد
 هم مطلق هزم هر کور و عیب کرد: همس از نرم دادیم

~~بافعال یفعل یفسر العین و الماضی و فتحها و الغایر~~

ح خل خیل شد: بر ص بلسر شد: برق خیر: بر ص ستوه شد: بشم

ناگوار شد: بطر بدید: بعد هلك: بعلمت خیر شد: بکم كك شد:

ت بلع فرو و اوارید: بجمع نیکو گویه شد: تبع و اتباع بر روی کرد:

ث توب در ویش شد: ثقف اخذ: شکل دوست را گم کرد: جع

یلنه برید شد: جرب کرگن شد: جرض شرق جرع ابن جرع خور:

جرع زاری کرد: جنف مال جمل نادان شد: جشع حریص شد:

ج جشم کار در خویشتر گرفت: حبط کار بیاد شد: حبل آشتن شد:

جشع حریص شد: حدب مهر پانی کرد و حدب شد: حدویر هیزد:

حرج دك شك شد: حزن عکین شد: حرض مکر الراء و ضمها اشرف

على الملك: حسب بنداشت: حسر ارکان خورد: حصر دل

شك شد: حفظ نگه داشت: حمد بستود: حنث سوگند

دروغ کرد:

خدر بای خفت: خجل خجل شد: خرب بیزان شد: خسری کاشت: خطف
بر روی: حفر اشچیا: خلسه من بینی شد: دنف کذاخته شد
دانس شوخ گرفت: دهم رسید: در و دلق تیز زبان شد: دوح
سود کرد: رحم بخشود: ردف و اردف و سر آمد: رضع شیر
خورد: رغبت رغبت کرد: رغبت غلبه آورد: سیر شد: رغد
عیش فراخ شد: رگ بر نشست: رکن مال: رنق تیره شد: رهب
ترسید: رهق رسید: ردف ریش از رده شد: ردق چشم
سبز شد: زکری بدانت: زلع دست شکافت: زلق بخیریک
زهد راهل شد: سحر افسوس داشت: سخط خشم گرفت: سعد
نیک نخت شد: سغب کرسنه شد: سفدمرغ کشر کرد: سغه
جملک سقم: بیمار شد: سکر مست شد: سلم از بالا برشت: سمج
نمک شد: سمع شنید: سمن فرجه شد: سمانی خواب شد:
شبع سیر شد: شبق آن دو یکجاست: شش درشت شد:
شرب بیاشامید: شر سربد خوش شد: شروق اب در کلن ماند:
شرك اینها از شد: شکس شهرت شمت شاد کام شد: شعلایر امن
در آمد: شنج انجوع گرفت: شنف دشمن داشت: شمد کوی داد:

و حاضر آمد، صبح مهمای کرد، سعد بر شد، صغیر شد و نبرد،
 صغیر خوان شد، ضبع شتر کشت کرد، ضحاک بخندید، ضمیر پذیرفت،
 طبع دشت طرب کرد و آرزو بود، طعم خورد، طمع پیوست،
 ظفر دست یافت، ظلف مشهور شد، عبت بازی کرد، عبد
 غضب، عجب شکفت ماند، عجب لاغر شد، عجل اشتافت
 عرج لنگ شد، عرق خوی بیامد، عشق عاشق شد، عصل اعوج نابود
 عطبه لاک شد، عطش تشنه شد، علو درخت بگرفت، علم
 بدافت، عمر طال عمره، عمل کار کرد، عمر بخیر، عنت ضر
 و ملک، عمد و جیت کرد، غرق کمرسینه شد، غرق غرقه شد،
 غم تاوان زد شد، غضب خشم گرفت، غلب سستبر کرد، شد
 غلت غلط کرد در ثمان، غلط غلط کرد، غم دست چرخ شد
 غم غنیمت گرفت، فرح شاد شد، فرو و فرع بر رسید، فرکت
 المرأة زوجه از دشمن داشت شوی را، فشل بد دل شد، فقه
 دریافت، قبل پذیرفت، قدم آمد، قرب نزدیک آمد، قرم کوشد از دور
 قعر ضد حریف، قلع زردی نداشت، قلع حور و سندان شد، کبر نژاد آمد
 گره دشوار داشت، کسل کاهل شد، که در شکم نابینا شد، لبت دنگ کرد،

لبس پوشید: لثم بوسید: لحن در رسید: لرب و لزوم بیستاد: لست لعت

لعب بازی کرد: لقمه لقمه برداشت: لمج از ور شد: مجل نفط:

مذل دست خفت: مرج قلو ش مرج فسط: مغل شکم اسب بدر آمد:

مجل فراخ چشم شد: مخر بوسید: مدم بشیماز شد: مدم بالقوم

مستاه قوم کرد: نزع موی از کنار ناصیه: فشد: نصب دجده شد:

نضج تخت شد: نعم نیکی یافت: نعل تباها شد: نفد چیزی بسرام:

نکب مال نکد قل خیره: نمل بکذاخت: نمل شرب الشرب الاول:

هرم پیر شد: هلع زاری کرد: ما فعل یفعل فعالة فهو فعیل

بدن فره شد: بصرینا شد: بعد دور شد: بغض دشمن شد: بلغ بلیغ

شد: نخن و ثقل کران شد: جین بد دل شد: جسر دلیر شد: جسم

تناور شد: جعد جعد موی شد: جلد جلد شد: جمل نیکو شد: جنب

دور شد: حدث نوشت: حرم ز استوار شد: حرم فار و اشد: حسن

نیکو شد: حصف محکم کرد شد: حصن استوار شد: حفر حقیر شد:

حلم بردار شد: حمض ترش شد: حموی خرد شد: خبث بلید شد:

خبر بشناخت: خشن درشت شد: خلص و اخلص رسید: شد:

خلق کن شد: رجب بلید شد: رجب فراخ شد: رخصار زان شد:

رخم نرم اواز شد: ردك ضد كبر: رطب تر شد: رعنر عনা شد: رفع كبر:
 رفوق لان رفقت سلا شد: سختم نرم موی شد: سرع رود شد: سلا سترك شد: **س**
 سمح راد شد: سمل نرم شد: صعب دشوار شد: صغر خرد شد: **ص**
 ضرع وضعف سست شد: طلق طامراة زن هشته شد: ظرف **ظ**
 زیرك شد: عتق كمن شد و آزاد شد: عذب آب خوش شد: **ع**
 عرض كمن شد: عزب عزب شد: عسركار كمران شد: عظم ضخیم
 عقر امراة نازانیده شد: عمن تر رفت شد: غلط ضد لطف: **ع**
 فم سستور روا شد: فصیح تیز زبان شد: فقه علم فی الدین: **ف**
 فح رشت شد: فتر كمن خوش شد: قرب تر يك شد: قصر کوتاه: شد: **ق**
 قعر عمق: كبر كابر بر ك شد: و چیزی بر ك شد: كثر بسیار شد: **ك**
 كرم كرم شد: كمم بد دل شد: كم كوشد او: رشت: لطف لطیف شد: **ل**
 متن صلب: مرد سست شد: مكن بن ركوار شد: ملح نمک شد:
 مهن خوار شد: نبل نبل شد: بنه شرف: نجل شجع: نجس بلید شد: **ن**
 خف تر شد: نر راندك شد: نمك شجع: **م**

الهاموز

با اثر یاد

اثر ز کسی حدیث کرد، اجر مزد داد، احد فراز گرفت، اکل خود رعیت
کرد، امر فرمود و بسیار کرد، امل او مید داشت

با ابوقیاق
ابرخره با بنو العسکری کرد، ابوقیاق تخت

اجل برانگشت، اجز الما تغیر، از م عض اسن بکست، اسن تغیر
اظر شنی، افک بگردانید، افل فرو شد، افن حلب مافی الصرع

الت و الات بکاهانید، ما اثریات

اثر بر و مند شد، اذن ستوری داد و کوش کرد، ارج بوی یافت، ارق
سهر از ف نزدیک آمد، اسف عمکین شد، اسن بی هوش شد، اشر مدینک اخم
اسف امن آمر شد، الف احب، الم در د یافت، انر شاد شد، انف انف

داشت، او در کز شده با ادب یاد ب، ادب مر منلی شد

ادب خرد شد، اسل ثم موی شد، با بار ب مار
بار حیه فرو برد، تاحت النجته بانک داشت، تار کین خواسته جار
زاری کرد، داب بالغ فی السیر، ذال مشتاف برقت، راب نیکو کرد
ساب خنق، سال خواست و پرسید، لام نیکو کرد، ماد تبحتر، ماد

با حیرت جان، حیرت بر بقدر، ریم مهر بازی کرد، سیم صحر
بابو سر بیوس، موسی و پیش شد، روف مهر باز شد

ضوئک نزار شد گوئد اغتم. لوم سفله شدم باید ای بدا
 بدافع شیا قبل غیره. برآیه شدن بیماری. تنائیت. خباستر.
 حجامت گچ کرد. حساد و کرد و دور شد. در آدفع. در آفریند رزاً
 زیان کرد. رفا فو کرد. رقا خون بیستاد. ربایر فرار شد. سلار و غن
 گذاخت. صبار کیشی یکیشی شد. ضنا گوزدک بسیار شد. فتاحوش
 دیک و انشاند. فطانت گچ کرد. فقاجشم بر کند. قراخواند. کشایران
 خشک کرد. کفانکو سار کرد. کلا حفظ. لحا بینجافت. ملا بر کرد.
 نساً آخر. وزجر الناقة بالمنساة. نشا بر آمد. نکا بوسنت از ریش باز کرد.

هدا سکن. هنا قطران الود و جا خایر بکند. با هنا عینی.

هنا اعطی. هنی یکسر النور گویند شدم با بری. بی بری.

بیزار شد و ز بیماری به شد. خطی کند کرد. دخی و جد الهم. ثم دخی.

شخی دشمن داشت. طفی السراج جراح بلبشست. ظمی تشنه شد.

مافیه ای باز ال فحی ناکه آمد. مهری افسوس داشت. با بکو و بکو.

بکو و ابکا کم شبهر شد. بطو ابطا. جرو نیک داشتند. دقو گرم شد.

دقو خوار شد. ردو نکوسار شد. با آب. بووب. آب جمع.

آذ انقل. آس بادا شد. آل ما زامد و ستر شد. ما ارض بیض.

ارض هزک.

بِأَوَاكِيدٍ وَأَذْنَهُ دُرُكُورٌ وَالْجَنَانُ

بِأَيْسَرِ يَاسٍ يَيْسِرُ وَيُيسِرُ نَوْمِيذْ شَدَه بِأَسِيٍّ يَاسِيٍّ

أَسِيٍّ حَزَنٌ وَهُوَ أَسِرٌ وَأَسْوَانٌ بِأَوَاكِيدٍ ابْنِ بَارِزْدَه

مَا أَتَى يَاسِيَةً أَتَى آمَنَةً أَتَى وَأَكْرَدَ أَتَى نَافَا: اِدَى الرَّائِبُ

خَزَنَةُ الرِّبِّ الْقَدَرُ دِيكُ بَرَجُوشِيدُ وَالْجَلُّ عَسَلَتْ: اِنِ هِنَاكَمُ بُوذَمُ

بِأَبَابِ بُودَ بِأَبَا زَامَدَ وَأَقْرَارُ أَوْرَدَ: وَبَابُهُ قَتْلُهُ: سَا

عَلَيْنَ كَرْدَ: نَا بَرَامَدُ وَكَرْمَانُ كَرْدَ يَقُولُ عِنْدِي مَسَالِكُ وَمَا لِي إِخْرَجْتُكَ

وَأَثَقَلْتُكَ بِمَا أَكَايَادُ وَادَا بَفَرِيفَتَ: اسَادُ مَزَانُ كَرْدَ

أَلَا عَاجِزٌ شَدَّ نَاكَ آيِدُ دَامِرُضْ شَاخَوَاسْتَنَ: هَمُ

بَابَايِ يَبَايِ بَابِي كَبِيرَ: دَايِ بَفَرِيفَتَ: شَايِ سَبِقُ مَائِ سَعَابَتَ

نَايِ دِهَرُ شَدَه بَارِ آيِ يَرِي دَايِ دِيذَمُ بَا جَا تَجِي

جَا آمَدَ: ضَا الْفَجْرُ رُوشَنُ شَدَ: فَا بَارِزْدَه قَاقِي كَرْدَمُ نَا وَكَحَا تَجَا

وَجَا بَكَارُ دَزْدَه بَا وَطِي رِطْلُ وَهُوَ شَادَ: وَطِي بَابِي بَرِزْمِينُ نَمَادَ

بَا وَضُو بُوَضُو وَضُو نِيكُوشَدَ: وَطُو نَزَمُ شَدَه بَا وَآيِ يَارِي

وَايِ وَعَدَ: نَا آجَ يُوُجَحُ لَحَ النَّشْرُ بِرِخَاسْتَ: آجَ مَعْصِيَتَ

خَوَانَدَ: اِنَّ آجَ: اَمَّ قَصْدُ كَرْدَ وَامَامِي كَرْدَ وَبَرِ شَكْسَتَ: اِنَّ نَبَا لِيْلَمُ

الْمَثَالُ مِنْهُ

با وزع بَرَعٌ و زع باز داشت وضع نهاد و اسب
 نیک دیدن و قع بیفتاد و در کسی افتاد و کع کردم گزید و لغ سر
 در آستخو کرد و هب داد با و تدای شد و قد میخ کوفت
 و تد کینز کیفت و کینور کرد و یکاست و شب نخست و جب واجب شد
 و بیفتاد و بیاشفت و جد یافت و جفا اضطرب و جم اندک شد
 و جم ارز و خاست و خد بشتافت و غز نیزه زد و خطه الشیب
 خالطه و دج رک اسب زد و دق باران آمد و ورد آمد و زر گنبد
 وزن بسخت و سطر در میان شد و سوق کرد کرد و بار برداشت
 و سم بداغ کرد و شتم دست بسوزن بر گند و صب هوار شد
 و صف نشان داد و وصل رسید و بیوست و مدیه داد و صحر روشن شد
 و ضرب یافت و عده و عده کرد و عظم پند داد و غلطفیل شد و شراب
 و قدر یک باد شاه شد و فر حقه چیزی بگزارد و قب در آمد
 وقت هنگام بود و قد اتش شجید و قد میفکند و قدر خانه
 نشست و قر حلم و قص کردن شکست و وقف بداشت و بیستاد
 و قم اذک و کز لکر و کفاب خانه در آمد و اشک آمد و کز بر خایه
 نشست و لچ در شد و ولد زاد و لوق دروغ گفت و نم مکر ریخت

روح آتش شخید و هم دال الجیزی شد: و من سست شد و سستی کرد:
یا وی یو یو یو
و یوهیلاک شد: و جمع در درخواست

وَجَلَّ تَرَسِيدٌ وَحَلَّ دِرْوَاحُ افْتَادٍ وَسِعَ احْطَاءٌ وَسَنَ نَعْسٍ وَشَلَّ
شَوْخُ كَرَفَتٍ وَصَبَّ وَجَعٌ وَغَرَّ كَرَمٌ شَدَّ وَلَهُ عَقْلٌ يَشُدُّ وَبَحْ كَرَمٌ يَشُدُّ
وَمِدَّ وَجَلَ وَمِمَّ غَلَطَ كَرَدَ بَا وَثَقِيَ ثَقُفٌ

ویدل و جک و هم غلط کرد با و ثقیل است
و ثقی استوار شد و گستاخ شد و در ثقی میراث یافت و رع بر میزد

و هم بیا ماسید و موع عاشق شده با و بِل یو بِل
و بِل دشوار شد و تر جای نرم شد و ثوق استوار شد و حر ردی ^{شمار شد}
و حرف بسیار موی شد و خم و بِل و رد کلکوز شد و زرع بزدل شد

و شمع اسب سبك دويد و سم ييكو شد و وضع فرو مايد شد و فح في شهرم شد
و كج جامه شوخ گرفت و با يعر ينعر

يعرف المغز بن مالك كرد

بِئَع وَائِنَع بَارِ دِرْخَتِ نَخْتِه بِاِيسِرِ بِيَسِرِ
بِسِرِ قَارِ بَارِ بِيَزِدِه

بایلیس شیلِس یبِس خُشک شد: یتیم بی مدد شد: یقط میذار شد:

ما بئر يكثير - بئر كارسبك شذه

الاجوف

ما باری بَورُ بار میان مود و نیست شد و کاسد شد :

باع بر شرم خورد: بال بول کرد: تاب تو به کرد: تاق از زوبند: تاب بازگشت: **ت**
 تار بخاست: جاب سوراخ کرد: چاد باران آمد و نیک شد و سخی شد: چار **ت**
 ستم کرد و ز راه باز شد: جاز رو اشند: جاس تر دد: خلال الدور **ج**
 الغارة: جاع گرسنه شد: جال طاف: چاب کنه کرد: چار باز آمد: **ح**
 و کاسته شد: چاز جمع: حاش صید براند: حاص چشم دروخت:
 حاط صان: حاک بافت: حال بنیر السین جدا کرد و سال بازگشت
 و برگردید و شتر بار نگرفت: حام حول الشی: حیران چیز کردید: خار کاو **خ**
 بانک کرد: خاضر فیه در چیزی رفت: خان خیانت کرد: **د**
 بگردید: داسر ح من کوفت: داف مزج: دلم همیشه شد: داد بر آمد: **د**
 ذاق خشمیدم: راب شیر ماست شد: راث خر سر کین افکند: راح شبانگاه **ر**
 کرد: راد آب و گیاه جُشت: راز آرمود: راض کُره: اموخت: راع و روع
 افزع و راع اعجب: راع بجفت و بگرتخت: رام جُشت: زار زیارت کرد: **ز**
 زال بگشت و شد: ساخ بای فرو شد: ساد ممتد شد: ساس سیاست **س**
 کرد: ساط خلط: ساغ بگوار شد: ساف شتم: ساق بر اند: ساق اطسا
 الالکم آب بر زد: ساک مسواک کرد: سام چشم انسانا مشقت
 او شرا و ماکرد و شراب مرده را گرفت: شاد بیامخت: شاران بکیر رفت: **ش**

ص

شاصر ساک : شاق از رو بود و از رو مندر کرد : صاب تیر راست شدن : صار اناک

ط

ع

غ

ف

ق

ک

م

ن

ه

ب

صاع ز رکری کرد : صال علیه حمله برد : صام روزه داشت و شتر مرغ ریلو

روزه بالا گرفت و بیستاد : طار بیرامون گشت : طاع فرمان برد : طاف بگریخت

طال دراز شد : عاج خول شد : عاد باز گشت و بیمار بر سیدز شد : عاد الی

الدر و اخدای بنامید : عاض باداشد : عاق باز داشت عال نجفت

و بفزود : عام سحج : غار آب بر زمین فرو شد : غارت عینه چشمش باز شد

و افتاب فرو شد : غاصر مدبر با فرو شد : غال املاک : فات اندر گذشت

فاح بوی داد : فار بجوشید : فان برست و ظفر یافت : فاق بر بالا شد

فاه سخن گفت : قات علف داد : قاداس کشید قال له او را گفت

قام برخواست : کار فروز شد : کان بود : کات عمامه عمامه بچید

لا شمتی التراب لوثه : لاح بگردانید و روشنای یافت : لاد عا د

لاط لواطه کرد : لاک بخایید : لام بنگویند : مات نمرد : ماج موج زد

مان بگردید : ناب نهایت داشت : نباح نوحه کرد : نار بدید آمد و بر مید

ناسخ بیدید : ناش مرغ آب خورد و بر گرفت : ناصر بگریخت : ناط بیابوخت

هاد تاب : هان شکافت : هاع بر ریشید و ترسایید : هان دك

بات همه شب بود : تقول بات یفعل کذا : با باع بدیع

باد نیست شد: باض خایر کرد: باع بفروخت: بان مندرجدا شد: تاه تکثر
 و تحیر: جاش بر جوشید: حاد و حاص مکشت: حاضت المراهی بخان شد: **ح**
 حاف بیداد کرد: حاق به مکره نزل به چاک نسج: چان هنگام بود و ملاک شد
 خاب نومید شد: خار یکی داد: خاسر کانت خاط بدوخت: دان یاداش داد: **خ**
 و بام گرفت: خام عاب: راب شک کرد: راث درنگ کرد: راح اینوئید: **د**
 راش بر بر نهاد: راع باز آمد و نیک شد: رام برح و یستعمل بحرف النقی
 ران علیه غلبه کرد: زاد بفزود و فزود شد: زاف بمره شد: زان
 بیار است: ساب و ساح آب دوید: سار سرفت: ساح در زمین رفت: **ز**
 ساف بقیع زد: سال فاض: شاب سر سبید شد: شاخ بیر شد: **س**
 شاد و شاد: افراخت: شاط هلاک کرد و ملاک شد: شعاع: **ش**
 شام تیغ در نیام کرد و تیغ کشید: و شام البرق گوشه باران داشت: شان
 عاب: صالح بامک داشت: صاد شکار کرد: صار شد: صاف تابستان کرد: **ص**
 صان بکشت: صار کردند: ضاف ممان شد: ضاق تنک شد: ضاع: **ض**
 کم شد: ضام ستم کرد: طاب خوش شد: طان پیرید: طاش تیر خطاشد: **ط**
 و سر سبکی کرد: طان پلندود: عاب آهو کرد و سوراخ کرد: عاث فسد: **ع**
 عاج نفع: عار مری الارض غیری ضبط و منه العیبار: عاشق بنیشت:

عاف الطایر زجره: عال افتقر: عال درویش شد: عام ارزو شیر خاست:

ع ان چشم کرده غاب نابیداشد و آفتاب فرو شد: غاغر نقص کرم و متعد:

ع غاظ اعصب: فاظ نمر: قاس قیاس کرد: قاط روزگرم شد: قال خواب:

ک نیم روز کرد: کاد سکا لید: کاسن برک شد: کاع بد دل کرد: کاک بمود:

ل کات واکت حیس کات نقص کاق سزاوار آمد: لکن نیم شد: ماد مجنبد:

مار جلب الطعام للبیع وللعیال: مار جدا کرد: مار خلط الشعر بالموف:

ماط دور شدن: ماع بگذاخت: مال نجفت: ماح کیا خشک شد و آرزو:

خاست: هاد مجنبا شد: هاض کسر: هال فراوان تخت: هام دلگیری:

شد: هاجار تجار: حار فرو ماند: خاف ترسید:

خال پیداشت: عاف کرامیت داشت: غار غبیرت برد: کاد خواست:

نال یافت: نام نجفت: باحول حول: حول اخول شد:

صور مال عنقه من الکبر: عور یک چشم شد: ماجید تجید:

جید دراز کردن شد: عین بزرگ چشم شد: غید ناعم شد: میل کرد شد:

ح اللیف

با ثوی ثوی: ثوی پیستان: جوی کرد کرد:

خوی خلا و مقدم: ذوی شرمید: روی روایت کرد: ذوی بامم آورد:

شوی بریان کرد. ضوی الیه آوی. طوی نور دید. عوی سک بانک
 کرد. غوی ضل کوی بداع کرد. لوی صرف شلوی غریبه مطلد.
 نوی بیت کرد. هوی سقطه با ثوی یثوی. توی ملک
 جوی و دوی در درک خاست. حی زنده شد و شرم داشت خوی
 شکم تمی شد. روی سیراب شد. ضوی هرزل طوی جاع. عی درماند
 قوی قوی شد. لوی و زمانه شد. هوی اجبت ما و حجت طی
 و دی خوزن بکاداد. و ری شش گرفت. و شی شکاشت و سعایت کرد
 و عی حفظ. و فی بالعهد بمان راست داشت و فی مالک مدینه ساواه
 و فی تم. و فی حفظ. و بی و فی سست شده ما و حجت یو حجت
 و حجت ستم سوه شده با و لی یکی. و لی توی و لی فرمان
 او بخوشتن بود. و دی الزند خرجت مانم

المنقوص

با دمای بدی. دی سخی رسید. ری بحر انید
 و گوش داشت. سعی سعایت کرد و صدقت سندا و بدوین. سعی سخی
 صغی الیه مالک طفی بخدا ندر گذشت. الحی لام و قشر. نعی خبر
 مرک آورد. نعی باز زد. ما بلا ی. بلو م

ت بلا از مود: بد اظهر: بد ابياديد: شد بدالتر رايش بر کرد: تلا خواند و شد
 ثغاكوسبند بانك زد: جلاخرج عن الوطن وصقل جثاوارانوشت
 ح جفا جفا کرد: چنانکه تن حلاشیرین شد: حداساق حيا مشی علی رکتیه
 واغطى حذا نعل نعل انداخت: حشا خاک انداخت: حنت النجعة
 ح بکشن آمد: حنا اشفق: حناد و تا کرد: حشایا کند: خزاساس
 حبا آتش مرد: خطاکام زد: خلا خالی شد و مکذشت: حشاسرکین
 د افکند: دحا و طحا بسط: دناز دیک شد: دجاتار یک شد: دعا
 خواند: دعالة افریز کرد: اورا: دعا علیه نفرین کرد: دلا دول کشید
 ذرا بدامید: دما و بی خورد: رسالت: رشا پاره داد: رغال البعیر
 صاح: رنانظر: رتا شد و از خن: رجا او مید داشت و نیز سید
 زجاتیسر: زکا بفرو: زقا صاح: سجا سکن سها عنه غفل
 سلا عنه خرسند شد: سجا سچی کرد سطا علیه: بطش سها و سنا
 ش بلند شد: سخا سخی شد: سرا کشف: شکا کلد کرد: شجا اند و بکر کرد
 شجا فاه دهن باز کرد: شجا فوه دهن باز شد: شتان مستان کرد
 شد اغنی: صهاد لکسی جفت و باز صها آمد: صفا صافی شد
 صر صها هشیار شد: ضعا الثعلب روماه بانک کرد: ضفا اتسع

طحا و غسا و غضا و عطائا ریک شد: طما المأمدة: طفا بر سر آب آمد: ط
 علا بر کوار شد و غلبه کرد: علا فی الارض تکیه: عدا بتاخت و ستم کرد: ع
 عدا طور: ان حد مکذشت: عفا عنه عفو کرد: عفا چیز خواست و بسیار شد: ع
 و نابیداشد: عشا اظلم و قبل العرض عنا خضع: غزا الجهاد رفت: غ
 غلا دور اندر شد: غدا بامداد کرد: غدا سال و رتی: فلا فطم: فسل: ف
 بازداد: فشا اشکان شد: فقار تکی شد: قصاد و ر شد: قران تکی شد: ق
 فساد سخت شد: قلا بریان کرد: کساد بر بوشانید: کما بر روی افتاد: ک
 لها غفل لغارشت گفت: مکا صغیر زد: لجابر است: نما بفروخت: لمر
 لحاقصد: نبا حفا: نرا علی بر روی جشت: نضار نار کرد و جامه بر کشید: ه
 هجا محو کرد: هها اخطاه ناسر و یستروا
 سر و بر کوار شده یکی بگریست: سرای بر تراشید: بغی جشت: ب
 بغت المرأة زنی کرد: بغی بغی کرد: بنی بنی کرد: بنی علی املا
 دخل منما: تنی و تاه کرد و باز گردانید: جبی جمع و استنوفی: ج
 جزی کافا: جنی از نب: جنی میوه رفت: جری المکا و الراح
 والفرس رفت: حک حکایت کرد: حی نکه داشت: حی انفتد انف
 داشت: خدی و رکوی اسب دید: خصی خصی کرد: خفی بدید: کرد: خ

دَمی علم و خَلک رقی افسوز کرد	ر
زَدی علیّه عابد زنی زنی کرد	س
بَشَب رفت سقی واسقی اب داد سبی اسیر کرد	ش
شَرای خرید و فروخت صلی و اصلی در اتر کرد	ص
عَصی عاصی شد غلی جوشید غشی منش بگردید	ع
فلی سرچست قری اضاف قَدت العین رمت بالقذی قلی	ق
اَبغض قضی حکم قضی حقّه حقش بگزارد قضی لحبه مات	
قضی العجب داشت کفی بسند کرد کفی تعرض کرد	ک
مشی بردت مضی بگذشت منی تقدیر کرد و شمتوت یافت	م
مَری دردوشید نفی براند نفی نسب و زاد و رفع	ن
<hr/>	
هدی راه طرد هدی هرزه گفت مابلی و بلی	ه
بلی کمز شد بقی ماند حلی تب خال بر آمد و نجشم شیرین شد	ب
حظی کی امی شد حفی لطف کرد حهی نفسیده شد خزی	ح
بنفزی بن شد و شرم داشت خفی بهمان شد خشی خاف کردی	د
خون آلود شد دکت زیرک شد رقی بر شد رضی خوشنود شد	ذ
رضی بلسندیده ردی ملک سلی عند سلا سخی سخاوت کرد	س
شقی بدخت شد شیخی غص و غتم	ش

شوی از زو کرد

شری کفس بر آمد صلی در آتش شد شوی از زو کرد صلی الشمس بر زلفها ضری **مرض**
 خوف کرد ضعی هرگز طری تازہ شد عتی فسد عری برهنه شد عی نابینا **ط ع**
 شد عشی شکور شد غنی بی نیاز شد غنی اقام غشی اتی غبی جمل **ع**
 غری اولع فنی نیست شد قلی خاشاک در چشم افتاد قنی حفظ **ف ق**
 قعی بعد کوی خفت لمی غفل نسی فراموش کرد ندی نیم گرفت **و ل ن**

المضاعف باب ث بدش

بث پیرا کند بس جفف وقت بد سبق و اخلاق بت قطع بت ترک **ب**
 بل رحمة وصله من سلب ج و بط بشکافت تل بر عملوا فکند ل **ت**
 صبت جت و جذ ز من یزید جز و جب قطع جر از ب جر بشید **ج**
 جسرک مالید جش حش جل لقط الجملة و می البقرة جت و حص **ح**
 بر اینکحت حج امنک کرد حل باز کشاد و فروذ آمد حق ثبت
 جفف کرد چیزی در آمد و موی ز روی بکند حم اذاب و قد حص
 بکشت خط وضع حد باز داشت و حد زد و حد نهاد
 چک خارید حش آتش کرد حث فرك و نفق الورق حص محشید
 و موی بر د خط کتب خر شوک خش و رس کرد حص خاصه کرد **ح**

د خب بویید: خد شق: دغ دفع فی جفوة: دل راه نمود: دست بنماز کرد
 و قوله تعالى سبما موفعل من ذلك اصله: دست فقلت احدى السبیر یا
 دوق بکوفت: در شیر فرو هشت: دك بشکت: دم بنکوهید
 ر در بر اگند و افتاب بر آمد: دپ طرد: رد باز کرد: دایند و باز داد: دپ
 برورد: رخ حرک رم نیکو کرد: رش آب زد: رص لحکم: رف نرید
 رد کوی بست: زم ما هار در کرد: زق ز قدر کرد: زن نعت کرد: رخ دفع
 زف زن خانه شوئی برد: سب دشنام داد: سرافرح: سل بکشید و دزدی
 کرد: سن صور و حد د: سد کله بست: سهر هر داد: سخ بر تخت و کوبند
 ش فریه شد: شق بشکافت و دشوار شد: شک بشک افتاد و شکافت شد
 سخت بست: شد علیه: علا سن صبت شب او قد: شیخ سر سکت و بیامخت
 ص شف احزن: صد بر گردید و برگردانید: صح کر کرد: صف بر شسته نهاد
 صر صک دست بر پیشانی زد و چک بر کرد: صر بکشت: ضر و اضر زبان
 ط ط کرد: ضم الف: طم خلق و غلب: طر طراری کرد: طل خون باطل کرد: طن
 گمانی برد و بدانت و ظنه بالسرقه: اتمه: عن غلب: عد بشرد: عوق
 عصی: عن عز و لده: دفع عنه: يوم استبوعه: عس عسر کرد: عثه بيو
 غ خورد: عب شرر الما من غیر مقصن عم شمل: عل آب دوم داد: غفر
 غل دست بر گردن بست

غل و اغل خیانت کرد: غم همگی کرد و پوشید: عط غمسن و خسر
 النایم: غش غش کرد: غص اغصی: غص منه: اهان: غص اطلالة: ردّها
 فک باز کشاد: فل کند کرد: فت ریزه کرد: فصر بشکست: فرغ الدابة **و**
 دندانش نکرست: قص اثره پی شد و خیر گفت و موی برید: قطر قلم برید **ق**
 قد جامه برید: قمر سرد شد: قس وقت نم: قم جائی رفت: قدر اش
 کد کوشید: کب بروی افکند: کر باز گردانید و باز گردید: کن و اکن **ک**
 پوشید: کف باز شد و باز داشت: لم جمع: لف در پیچید: لدر داد **ل**
 کوزک: مر بگذشت و تلخ شد من احسن و قطع الخیر من مت نهاد:
 مل چیزی در آتش افکند: مح اب زد من تخت: مت الیه ترسل مضر
 و امض اوجع: مد بکشید: نصر علیه نام زد کرد: نصر الحديث دفعه: هز **ن**
 بحسب ایند: مم به خواست و بکذاخت و غمگین کرد: هشر بک تخت
 هب استیقظ و باد جنت: هذ بشکست: با بصر بیضر
 بشر ارتاح: بصر بوقت بل و ابل از بیماری به شد: تب خسر: تم تمام شد **ب**
 تخ خمیر ترش شد: جد نوشد و کوشید: و سخن حقیقی گفت: جن علیه اللیل **ج**
 شب در آمدن: جل عظم: جم الما و اجم کثر: جم بر آسود: جف خشک شد
 جن مساز شد: جر کره شد: حق وجب: جل مزاحرام و احل از احرام بیرون آمد: **ح**

خ ح ل ه الشئ وحل عليه الشئ وجب شد غضب خرسفت خف سبک شد
 د خسر خسب شد لحم اللحم واحم صل دت نرم رفت دق مار یک شد
 در ذل حوار شد و رام شد دف زود بید دز انقه قطره رق تنک شد
 ر وینده شد رک ریک شد رف مروغ داد و مرغ کرد بر گردید نرم پیوست
 ز رق اخلق رسیت زن بنا لید زف شتابید زج رکب فیه الزج
 س سد راست شد شخ خل شت برا کنده شد شط دور شد شب بر شت
 ص شد سخت کرد و سخت شد شد ملج بک فلان سخت دوست دارد ترا
 ص ص د بنا لید صر الباب والقلم والتعل بانک کرد صل آمن بانک کرد
 ض صل اللهم واصل کوشد کنده شد صح در ست شد ضب سال ضلی ره شد
 ط ضج صاح طف الخ نافریت من امتلایه طن کوش بانک کرد عز ار چند
 غ شد و دشخوار شد عف بار ساشد غث واغث ترا شد فز بکر سخت
 ق فر الید و ابن او کز سخت فح و کشر مار بد مید فریستاد قل اند کوشد
 د کل کند شد کع باز تر سید مح و امج اخلق نیم سخن جید نق صاح
 ه ند تفرق نش المقلی صوت نش الحین بید هف خف هر یک بانک کرد

هشتر ناز نرم شدم با بر بیدر

ب بر نیکی کرد و مهریانی کرد و راست گفت و سو کند راست شد بخ
 گلو فام آمد

تَرَامَتْلَا عَظْمًا حَرَّازَا شَدُو كَرَم شَدُو سَفَا قَمَح شَل خَشَك دَسْت شَدُو **ت ح س ش**
 شَم اَبُو بِيَد شَم بِلَنَد بِنِي شَدُو صَم كَر شَدُو صَب اَوَز مَنَد شَدُو صَك الر كَبَتَان **ص**
 اَصْطَكْتَا صَن تَخَل طَب عِلْم طَف قَل ظَل رَوَز بُوذ عَض بِلَنَدَان كَر وَت **ض ط ع**
 عَك رَسِيد بَرَامَد عَلَل اَب دُو م خورَد عَض بَال طَعَام طَعَام دَر مَكُون مَانَد **ع**
 عَضَامَتْلَا عَض تَا ز شَدُو فَطَر وَش شَدُو فَتَر جَوَاب مَانَد قَر جَشَم رَش شَدُو **ف**
 قَطَرَط الشَّعْر جَعَد كَسَر كَو تَاه دِنْدَان شَدُو لَح سَتِير كَرَد لَذ خُوش شَدُو لَد جَنَك **و ل**
 كَشِيد لَب عَقَل لَف سَتِير رَا ز شَدُو لَح جَشَم دُو سَد مَسْرُف اَبَسُوذ **م**
 وَامْتَصَّ طَرِيذ مَل مَجَر وَدَا جَب وَارَاد هَشَار تَلَح وَاصِل مَا فِي هَذَا الْبَاب **و**
 فَعَل بَكْسَر الْعَيْن تَقُول بَر وَت وَمَلَكْت بَكْسَر الشَّافِي مَنَد وَكَذَلِكَ فِي اخَوَانَتِهِ
 الْمَلْتَشَعْبَه

افعل

ب اَلْحَجَّ شَاذ كَرَد اَبَدَل مَدَل كَرَد اَبَرَم اَحْكَم اَبْسَل خَذَك اَبْشَر بَشَر اَبْصَر
 دِيَد اَبْطَل اَبْطَل كَرَد اَبْعَد دَوَر كَرَد اَبْغَض شَمَر دَا شَت اَبْلَس بُو مَنَد شَدُو
ت اَتَبَعَ دَر دِي دَا شَت اَبْلَغ بَر سَا بِنَد اَلْخَف هَدِيَه دَاد اَتَرَب تَوَانَكِر شَدُو
ث اَتَرَع بَر كَرَد اَتَرَف وَسَع اَتَقَن اَسْتَوَار كَرَد اَلْخَر كَم اَن كَر دَا ثَبِت اَسْتَوَار كَرَد
ج اَثْقَلَت الْحَامِل كَم اَن يَسْتَاذ اَتَرَد رَخْت بَارَه اَوَرَد اَجْبَر سَتَم كَرَد اَحْكَم
 دَر سَوَاخ كَرَد

اجعل اسمع: اجلب برانگشت: اجمع استوار کرد: اجمع علیه عم کرد:

اجل علیه کرد:

اجرب الخط: اجرم گناه کرد: احبس اسب در سبیل خدای هست: احبط

ح

کار بیاد داد: اجمع مزد دل شد: احث نو کرد: احزن غمگین کرد: احسن الیه

نیکی کرد: احسن بدانست: احسب بی شمار داد: احصد استوار کرد و

مدر و آمد: احصر جلس احصن نکند داشت: احضر حاضر کرد و اسب روانید

اچکم استوار کرد: اخبت خشع: اخبر آگاه کرد: اخرج بیرون آورد: اخسر

خ

بکاهایند: اخفر نقض العهد: اخفق نومید شد: اخلد الی الارض مال:

اخصر و پژه کرد: اخلف وعده خلاف کرد: اخلق کن شد و کن کرد:

ادبر برگشت: ادحض باطل کرد: ادرج بتورید: ادرک در رسید

د

ادلج ساریه اول اللیل: ادمن پیوسته داشت: ادهن دامن: اذعن

ذ

کردن داد: اذنب ببرد: اذنب گناه کرد: اذخ جرب سخت: ارجف

ر

خبر بد گفت: ارجل بپایه کرد: اردف اسب را اندر آمد: ارنم رعد مانند کرد:

ارسل فرستاد: ارصد ترقب: ارضع کوزگی را شیر داد: ارطب رطب

داد: ارقل شتر دید: ارکب المهر بخد رکوب رسید: ارکس نکس ارمل

از نوش شدند و حصیر یافت: ارطب بتی ساینید: ارهف تیز کرد: از حق ابطال

ز

از بدگف آورد: از عکسبیل کرد: از لف قزب: از لق اصابت بالعین

از مع عزم: اسبع بمدفت ماه زای: اسبع تمام کرد: اسبح عفو کرد:

س

است موی سیاه کرد و نیست کرد: اسرج نیز بر کرد: اسرف فراوان کرد:
 اسعر رخ کرد: اسعط و اینی افکند: اسعف حاجت روا کرد: اسفر
 روشن شد: اسلف و اسلم سلف داد: اسقط فکند: اسکن بیارامانید:
 اسلم مسلمان شد و هلاک داد: اسمع بشنوائید: اسمرفی بد کرد: اسند
 اسناد گفت: اسنه یک ساله شد: اشبل اشفق: اشحم کر: **عنده الشحم**
 اشرق روشن شد: اشرق دخل في الشروق: اشرك انباز کرد: اشعر
 خوز رخت ملکه: اشعل الترافد وخت: اشفق معربانی کرد: اشکل
 مشکل شد: اشمت شاد گاه کرد: اشهد گواهر گرفت و حاضر کرد:
 اصبح در بامداد شد و بامداد کرد: اقبال ابکر و اشرق و اظہر و **امسی**
 دخل فیها: اصحر صحرا رفت: اصدق کلین کرد: اصرخ بفریاد رسید:
 اصعد المعنی الیهاب: اصفد داد: اصقب قرب: اصلت تیغ کشید:
 اصلح نیک کرد: اضعف مضاعف کرد: اضلع اقتل اضم در دل گرفت: **ض**
 اضحک بخندانید: اطلق برکشاد: اطب بسیار گفت:
 اظہر پیدا کرد و در زمان پیشتر شد: اظلم تاریک شد و در تاریکی رفت: **ع**
 اعجب بشکفتی آورد: اعجز سبق: اعجل ایشتابید: اعجم
 عجم کرد: اعدم درویش شد: اعذر بعد از آورد و خشنود کرد:
 اعدر عروس کرد:

اعرض عنه بر گشت: اعرق ریشه فرو برد و خوی بیافرد: اعسر درویش شد
و دشوار زاد: اعصر خنجر خنجر رسید: اعظم بزرگ کرد: اعصر جعل
للعفاص: اعقب با داشت از دو میراث هشت: اعقد انگیز فلج نمود کرد:
اعلم علامت کرد: اعلن جهه: اعنب انکورداد: اعنت مضرت کرد:
اغدق ارسل القناع: اغرق باب فرو برد: اغرق القوس نزاعها:
اغرم تاوان زد کرد: اغسل شستن آورد: اغطش تار یک شد
وتاریک کرد: اغفل ترک: اغلق در بست: اغلف در علاف کرد:
اغمد اقرب: اغمض ترخص فی اخذ الشیء عند اشتراک: افحش فحش گفت:
افردت نما کرد: افراط از حد در گذشت: افرع شاخ بیاورد: افزع
صب: افسد تباه کرد: افضل فضل کرد: افطر روزه کشاد: افلت
برست: افلح نیکی یافت: افلس مفلس شد: افند دروغ گفت: اقبر
در گور کرد: اقبل روی باز کرد: اقر درویش شد: اقط قحط
رسید: اقدام فراییش شد: اقترض بام داد: اقربن اطاق: اقسط داد
کرد: اقسم حلف: اقصر بان ایستاد: اقضم جوف فاستورداد:
اقطع مرکب گشاد: اقطف انکور سفت آمد: اقفل رزیش گفت: اقفر
سرای خالی شد: اقفل قفل بر زد: اقلع بان ایستاد: اقنع ارضی: الکبر بزرگ یافت
اکثر توانگر شد: اکذب دروغ زن یافت: اگر ستم کرد:

اکرم کرامی کرد: **ا**قل جعل کافلاً: اکثر فیه روز شد: اکمل تمام کرد: **ا**ثب
 دست سترگفت: **ا**عان ^{الکف} الهم لغام بر کرد: **ا**لخدمال: **ا**لحف **ل**: **ا**لخود در ساینده
 الهم تریب سنت داد و کوشد بسیار شد مرد را: **ا**لزم لازم کرد: **ا**لهم در دل افکند
م **ا**جل الخط: **ا**مسک نگه داشت: **ا**مسک عند دست باز داشت: **ا**مطر بیارید
ف **ا**معن اسرع: **ا**ملک آسان شد: **ا**ملح شور کرد: **ا**ملک زن باز داد: **ا**نبت برو بیاید
انتر کنده شد: **ا**لجد بجد شد: **ا**لجز وعده روا کرد: **ا**ندر نوادر گفت: **ا**ندر بیم کرد
انزل فرود آورد: **ا**نرف خزن بسیار گرفت: **ا**نشد شعر خواند: **ا**نشر زده کرد
انشر حرک: **ا**نصت خاموش شد: **ا**نصف داد داد: **ا**نطق بسخن آورد
انظر اعمل: **ا**نعل نعل بر زد: **ا**نعمر الله بک عینا خدای چشم بتوروش نکند
انقض جنبانید: **ا**نقد فرستاد: **ا**نفق نفقه کرد: **ا**نقد برهانید
انقض حمل الشیء و اثقل: **ا**نکر زوج: **ا**نکر نکر: **ا**نمک عاقب: **ا**هطع اشرع: **ه**
اهک نیست کرد: **با** **ا**لهاموز منده

اذ آب همه روز بر رفت: **ا**ساد همه شب بر رفت

با **ا**نطایب بطی: **ا**نطاد بر آمد: **ا**خطا غلط سموا
انطاشاخ بکرد: **ا**قرأت امراة از طهرت و از احاضت: **ا**نشأ ابتدا کرد
انسا آخر: **ا**هر آنیک بخت: **با** **ا**وطایوطی: **ا**وطانم کرد

او ما اشارت کردیم با استایستی

استایندی کرد: استایه طنابند و ظن بندد: افا اعدادیم

با اثر یوتی اثر بر کرد: اجر میزد داد: اذن

علم آسف اغضب: آلف عزاد کرد و عزاد شدند: آمن بکر و بد و آمر کرد

انسر بد و شاد کرد: انت دختر زاده: انق اعجبیم با المثل منه

اوتق نیست کرد: اوتدیخ گرفت: اوترو شر کرد: اوتق احکم: اوتغ اهلك

اوجر دار و داد کودک را: اوجس اضم الخوف: اورث میراث داد:

اورد شکوفه بیاورد: اورد آورد: اورط در بلا افکند: اورق درخت

برک بیاورد و نومید شدند: اوزع اللهم: اوسع استغنی: اوشك اسرع:

اوشم انکور راسیاهی رامد: اوصد در بست: اوضع اسرع: اوضم وضع

على الوضم: اوطن بوطن کرد: اوعدیم کرد: اوعز الیه بد و فرمود: اوغل

سار سیر اشدیدا: اوفد و قدر ستاد: اوفر تمام کرد: اوفض بشتافت

اوقد اتش کرد: اوفر بار در کرد: اولم و لیمت کرد: اوج اندر آورد: اومض

برق تافت: او هنر سست کردیم با ایش یوتی ایتن نکو سار زاده:

ایسر توانگر شد: ایفع بلغ مبلغ الرجال: ایقن یقین دانست: ایلمن یمن شد:

با اوج خروج اوج درویش شد: احوال یک ساله شد:

اروح کوشددم گرفت. اعوز افتقر. اعوص ای بالکلمة العوصاوهی التي لا یسدى لها
 اعول زار بکر بست. با ای یو. ای داد. ازی بخردا. شست
 آلی سو کند خورد. آلی تاخیر کرد. با آتای بتای. آتای تپاه کرد.
 ازات امراه بدیدامد آستنی. امای هم بسد کرد و بسد شدیم. اشوی تیر خطا. افکند
 اقوی زاد کسسته شد و قافیت شعری بگردانیدیم. با ایدی نیکی کرد.
 ما اعیامته کرد و مانده شدیم. با اوی ماوی کردیم.

الاجوف منه

اباح مباح کرد. اباز بدیدامد و بدید کرد. اتاح تقدیر کرد. اثاب مژد. داد. ب. ب. ب.
 اثار بر انکحت و قلب الارض للزراعة. اجاب پاسخ داد. اجار زینهار داد. ج
 احاز جایز داشت و جایزه داد. اجاف در باروی فرو کرد. احاط بی امن. ح
 در آمد و دیوار بن کرد. صربه. فما احاک فيه السیف ای لم یعمل ادا و بگردانید. د
 ادا ل دولت داد. ادا ز نام داد. اذاع اشکاره کرد. اذاق نجشایند. اراب. ذ
 صار دار بیت و ارا بنی کذا بشک افکند مرا. اراح علیه میرد. اراح رد.
 النعم بالعشی الی المراح و برهانید. اراد خواست. اراق بر تخت. از اراح علیه میرد. ز
 ازاع بگردانید. ازال زایل کرد. اساع بگردانید. اسال بر تخت. س
 اشار اشارت کرد. اشار علیه مشورت کرد. اصاب صواب یافت. ش. ص

اصاح الیه گوش داشت • اضاع کم کرد • اطاع فرمان برد • اطاق توانست • اعاد

دکرانه گفت • اعباد منع • اعار عاریت داد • اعمال بر عیال شد • اعان

یاری کرد • اغاث فریاد رسید • اعار تاراج کرد و رسن محکم تافت •

افاد چیزی یافت و چیزی داد • افاض الناس ضرع وفات ای د فعوا •

افاضت فی الحدیث • خاض فیہ • افاق و اهر آمد • اقات توانست • اقا ح

هم کرد • اقال اقاله کرد • اقام اقام الصلوة و هما و بیستاد و بر بای کرد •

الام الی یامیلام علیه • الام نرم کرد • الاق و بیت راطبق کرد • امات طبر ایند •

اماه کار در آب داد • اناب رجع الی الله • اناخ بخوابانید • انار روشن شد •

اهاب بترسانید • اهاب به بر خوانند • اهان خوار کرد • اسابذی خرد •

الف

ایل العذر عذر مان کرد • امدی بدید کرد • ابقی بماند • ابلی بگریانید • اثری توانگر شد •

الله علیه ثنا کرد • اجر بی براند • احلی ز خانه بی وز کرد • اخفی بشمرد •

وطاقت داشت • احفی الحیة المسئلة و سم اسب سمانید • ناحی کم کرد •

اخری خوار کرد • اخنی تباه کرد و فخر گفت • اخفی پنهان کرد • ادلی دول

در هشت و ادلی نجسته حجت آورد • ادنی نزدیک کرد • اندری بفکند •

ارینه علیه راد • ارحی و از جا آخر • ارحی سست فرو هشت • اردی

نیست کرد •

ارضی خوشنود کرد. از جی براند از روی به قصر از می خرمایم خنده شد.
 ارضی بخت. اسری بخت رفت. اشکی مکه آورد و کلد برد. اصبی بگردانید.
 اصبی اسمان پاک شد. اصبی البید کوش باوی کرد. اصبی پاک کرد.
 اصبی جای کشت. اصلی در انش کرد. اصبی جاشگاه بر خاست. اطری.
 بستود. اطغی راه کرد. اعدی باز آفت. اعطی داد. اعنی نابینا کرد.
 اغدی سک دمانید. اغدی هیچ. اغشی بیوشید من قوله تعالی کما
 اغشیت وقوله تعالی فاعشینام ای اعینام عن الهدی اغشی چشم
 برهم نهاد. اغفی نام. اغنی توانگر کرد. وقوله تعالی شان یعنیه ای تصرفه
 عن قرابت. افی فتوی کرد افی فارسید کنا یته عن المجامعة. اقوی دور کرد.
 افعی بر دو گونه نشست. افی اعطی القنیه والنشب. اکی قطع.
 وبلغ الحجر. اگری بگری داد. الغی ترک الحديث. الفی یافت. القی بفلک.
 الی مشغول شد. املی زمان داد و املی کرد. ائنی من المیته. امدی من
 اودی من الودی. الی مشغول شد. الحی برهائید. انسی فراموش گردانید.
 الحی بپر بپر برد. انمی باز نمود. اهدی بدید داد.

اللفیف

اوحی دل بالقول والفعل. اودی ملرد. اوری انش زد. اوصی وصیت کرد.

او بی اند جای کرد. اوفی وفا کرد و تمام برداد. اقوی نزل القوا. اولی داد. آلی
سوکند خورد. با ایکی داد. آدی سوتوی نمودم

المضا ع

ابر علی و ابل علی غلبت کرد. ابل مرل مرض شد. ابن مقام کرد. اتم سپهری کرد.
اجد وجد تحت بیستاد. اجد کار دینر کرد و سول داشت. احب دوست
داشت. احسن کما نید من قولی لا یسمعون حسیسها. اخو در هشت کرد
و یحی گفت. احل فرو آورد. اخب اسب بکفوه برد. اخل به بکذاشت
ادل کستاجی کرد. اذل خوار کرد. ارم سکت. ازل الیه نعمة نعمه کرد.
ازن نعمت افکند. اسر بنمان کرد و فی القدر از و اسر و الندامتهای
اظهروها. اسف مرغ بریر اند پرید و مرد در کار حقیر شد. اسر بیر شد.
اشط جور کرد. اصبر علی الذنب بر کتاه بیستاد. اصل اللحم وصل گوشت
کنده شد. اصم کر کرد. اطل اشرف اطل سایه بر افکند. اعد مساحت. اعز
ارجمند کرد. اغب هر سه روز زیارت کرد. اغذ بشتافت. اخل غله باز داد.
اقر خست و امل. اقصر جای در هشت شد. اقف مرغ کرک شد. اقل برداشت
و کم کرد و کم خواسته شد. اکبت بروی افشاد. الکن بنمان کرد. الب معنی
الح سحی کرد. الطائق اعد الم فروز آمد. امد افروز کرد. امد اغث

امر رسن تافت و تلخ شد
و تلخ کرد

امض ببرد آورد: اهل برانلید: اهل اوان برداشت: امام باندوه آورد:
 با **فَعَّ** بترکم کرد: بدل بگردانید: بدن بناور شد: **ب**
 بده اسرف: بر زسبق: بترک بارک الله گفت: بشر مزه داد: بصر
 بینا کرد: بکر بگاه خاست: بلغ برسانید: بئر نیست کرد: ثوب بحال کرد: **ت**
 ثبت نگاه داشت: شبط عوق: شرب عیر: ثقف راست کرد: ثلث
 بسه کرد: وكذلك رتع و خمس ای العشرة: ثمر بر کرد: ثمن بها کرد:
 جدل بیفکند: جرب بیاز مود: جرد بر مننه کرد: و تیغ کرد: جلد بجلد **ج**
 کرد و تار یاند زد: جمش جمش کرد: جمع بارها کرد کرد و نماز جماعت کرد:
 جنب بر هیزانید: جمن بار بیار است: **ج** چیر بیکو نبشت: حلق طریث **کرد ح**
 حلق فیه چشم درشت: حذر بر هیزانید: حشر کسی بر کسی اغالید:
 حرض حرض حرف بگردانید: حرم ناشایست کرد: حرق بسوزانید:
~~چرا که باین حاصل میزد: حصن استوار کرد: حفل الشاة لم تخلها~~
 وقتین حکم حاکم کرد: حلق مرغ در هوا بشد: حمد قال الحمد لله:
 حمد شرح کرد: حمق احمق کرد: و احمق خواند: حمل بار بر کسی نهاد:
 حنط حنوط بر کرد: **خ** خبر آگاه کرد: حرب ویران کرد: خلد
 جاویدان کرد: خلص بر هانید و خالص کرد: خلف و ابرس هشت:

د خلق بیافزید: دیزند بیز کرد: و از اذ کرد از سر کرد: دخن دود داد: ددع

درهوش بایند: دله خرد ببرد: دمت نرم کرد: دمر نیست کرد: دمتو و دوش

ذ شکنجه بر نهاد: ذرب زبان تیز کرد: ذکر و ایاد آورد: ذلک بشت

خواند و الترتیل انزال القرآن بعضه اثر بعض: رجع لخر کرد ایند

س رفع باره در هشت: رگب در نشاند: زمل جامه در سر کشید: زلق

نمونه کرد: سبح قال سبحن الله: سبح خفف: سبد موی سترد:

سحر علك سحر رام کرد: سرج چراغ کرد: سرح کشیل کرد و بای کرد:

سرق دزد خواند: سطح هام باز کرد: سغر بخر کرد: سقف سطح:

سکر چشم بست: سلب سوک داشت: سلط بر کاشت: سلم

علی سلام کرد و درست کرد: سلم لک کرد و داد: سلم بسیار:

ش سمد موی سترد: سموط شمار کرد: سند بر هم نهاد: شبهه مانند کرد:

شتر را سو کرد: شذرب درخت باخت: شرع گوشت شتر حرام کرد:

شرد بر مایند: شرف ضد غریب: شرک شرک بر نهاد: شقوق

بشکافت: شمت بر جماع الله گفت: شمربکار جابلی کرد:

ص شمپس در آفتاب نهاد: صبح کیف اصبحت گفت: صدر بدیش

نشاند: صدع فرق و صداع داد: صدق راست گوی کرد

و صدقت ستند:

صرّج بصادوج کرد: صرّج بدید آمد: صرد عطا کم کرد: صرف بگردانید:
 صغر روی بیکسو کرد: صغر خرد کرد: صفد غل کرد: صفر
 زرد کرد: صرّج بیالود: صرّس بدندان گفت: ضعف افزون کرد: **ض**
 ضمیم بریان کردم: طرب الحماّم صاح: طرز طراوت بر کرد: **ط** طرق
 راه باز داد: طفل افتاب زرد بیستاد: طلق بای کشای کرد:
 طهر پاک کرد: مع ظلم بیستم آورد: عبد ببندگی آورد: **طع** عبر
 خواب گزارد: عجل شتاب کرد: عجز پیر شد: عدل راست کرد:
 عذاب عذاب کرد: عذر قصر: عرج بیستاد: عرس نزل وقت السحر:
 عرض نمود کرد: عرف آگاه کرد و خوش بوی کرد: عرق بخای آورد: عذر
 باری کرد و ادب کرد کم از حد عشره مک سبذ: عطر خوش بوی کرد:
 عطل بی کار کرد: عفر خالک الود کرد: عقب باز گشت و در پی داشت:
 عقد کرده زد: عقف بدود را آورد: علق بیاوخت و تعلیق کرد:
 علم کسی را بیا موخت: عمر دهر از زندگانی کرد: عنف بنداشتی کرد: **ع**
 غرد الملك اصاح: غلس شبگیره کرد: فتر سست کرد: فلتش باز **جست**
 فتق نغم فخر اب راند و عاجری کرد: فجع ارجع: فرط ضیع و ترک:
 فرغ فارغ کرد: فوق برا کنند کرد: فرغ بیم را بر کرد:

فسردید کرد: فسق فاسق کرد و فاسق خواند: فصل تفصیل کرد: فصل فضل نهاد:
 فطر روزه کسر یکشاد: فکر فیه اندیشه کرد: فند کذب: فهم در مانده کرد:
 قبل بوسه داد: قتل بسیار کشت: قدر انداخت کرد: قدس مال کرد:
 قدم فراموش شد و فراموش کرد: قرب بنزدیک کرد: قرط کو شوارده کرد:
 قرط مدح: قرع سر یک دیگر زد: قسم قسمت کرد: قضب از سر زد:
 قطع مانع کرد: قلب بگردانید: قلدر دیگر زد کرد: قلم ناخن جید:
 قصر پیرامون درویشانید: کبر قال الله اکبر: کثر بسیار کرد: کبریا و نذر کرد:
 کذب دروغ زن کرد: کرم بزرگوار کرد: کره دشوار کرد: کفر فرماز:
 پوشید: و مرقی که دو سو کند را کفارت کرد: کفل یابید از کرد:
 کفن کفن کرد: کلف رنج بر نهاد: کلم بسخا آورد: لحن لحن گفت:
 لقب لقب کرد: لقن در دهان داد: متع و امتع بر خوردنی داد:
 متع الله به و امتعه: اجله عشره: مثل عقوبت کرد و صورت:
 کرد: محصر طهر: وقیل اختبر: مرد برهنه کرد: مرض بیمار کرد:
 و بیمار بستید: مرغ اسب را مراعه کرد: مرز میهم داد: مرق:
 بدرید: معك مرغ: مسك دست درازد: مکن جای داد:
 ملح بملح کرد:

ق

ک

ل

م

مجلس لوق ممد ساخت ممل زمان داد بنه ز خواب بگرد بخد
 بیار است نزل فروزاورد نصف و اینمه کرد نصد و هم نهاد
 نعم در نعمت داشت نغص عیش تلخ کرد نقب در شهر هالشت
 نکس سگون کرد نکل عقوبت کرد ملق بلیشت هیچ ورم
 هجر کم گاه برفت هجر نشت کرد هذب بی عیب کرد

با المهور منده این ملج مرد کرد اثر نشان کرد

اتم بن و مند کرد اچج اتش بر کرد اجل زمان داد اخر باز سرا فکند
 اذن بانک نماز کرد ارث هیچ ارخ ماه و هر روز نوشت ارش
 هیچ از راز از نسبت اسس بر لحد نهاد الف کرد کرد
 امر امیدی داد امل امید داشت امر امین کرد انب ملامت کرد
 اوب تسبیح کرد اول تفسیر کرد اهل از زانی داشت

با ابد زور مند کرد راس متری داد
 راف مهربان کرد با جزا دلیر کرد جزا جزو

جزو کرد نیاگاه کرد با

بق او نبوا جای گرفت رواقیه را و طالبتش کاز فانه کرد
 با المثل منه و نخ ملامت کرد و اثر

و ثوق استوار کرد. و جگر فرسناد و روی فراز کرد. و حد تنها کرد. و دق بدو غ کرد.
و زك عليه الذنب كناه بر کس نهاد. و زع قسمت کرد. و شیج بیار است. و صم اندام
شکست. و طد و ثوق و طن تر بر کار نهاد. و ظف و ظیفه کرد. و فر تمام کرد.
و فوق شایسته کرد. و قف جمع لوقت. و قمر بر ك داشت. و قع توقیع کرد.
و كت انكور را سیاهی در آمد. و كذا استوار کرد. و كر اطعم الطعام عند البنا
و كل بر کاشت. و الا جوف بواب باب باب کرد. و توج
تاج بر سر نهاد. و ثوب با داشت داد. و كفت الصلاة خیر من النوم. و حوط دیوار کرد.
حول بگردانید. و خوف ترسانید. و حول داد. و دقخ اذك دود بگرد.
دوم مرغ دور بر شد. و روح خنك کرد. و روض بر وضه کرد. و روق صافی کرد.
روح زرد داد. و زور مرقد کرد. و مرغ سینه بیاورد. و زوق بنکارید. و سود
سیاه کرد. و مهتر کرد. و سوغ جوز سستی کرد. و سوق بازار کرد.
سول بیار است. و سوم نشان کرد. و شور ندامت خورد. و شوش کار بهم بر کرد.
شوق از زمین کرد. و شك خار بر نهاد. و صوب صواب کرد. و صوت بانك کرد.
صور بنکاشت. و طوح دور بگفت. و طوع فرماز بر کرد. و طوق هر گردن کرد.
عوج گز کرد. و عود بخوی کس کرد. و عوض عوض کرد. و عوق باز داشت
عول داشت با نهاد. و غور قبله کرد. و فوض امر البیای فعله البیة فوق
فوق نیر کرد.

قور خزینه برید و سرای سپید و سرخ کرد: قوض خیمه برکشید: قوم راست کرد:
 کور لفت: لوٹ براندود: لوح غیث: لون ملون کرد: موال خواسته خدای کرد:
 نور روشن کرد و بشکفید: نوش نوبی داد: مو و جمود کرد:

بیت الف الحدیث لیلاً و شیخون کرد: بیز بدید کرد:

تیمر بنده کرد: تبه و حیر حیران کرد: خیل شبیه: زیف بثمره کرد: زیل

فرق زمین بیاراست: سیب و سیچ ستور گذاشت: سبیر براند: شیخ

بیر کرد: شتید بنی افراشت: شیع جنازه شد: ضیف همان کرد:

طین پندود: غیر سر زفتش کرد: عین پیدا کرد: غیر بگردانید:

قید بند کرد: قیض قلد: میتز جدا کرد: ییب بدندان گرفت: هیچ جنبانیدم

المن قوص منم: ثقی یک بر نهاد: شنی دو تاه کرد:

جرای خراک الله خیرا گفت: جلی دیداری کرد و باز بصید نگری: جلی زیور بر کرد:

خلی رها کرد: دلی رسن در جباه هشت و قول تغلی دلیما مغرورای غرها باطلک

ذری جومین باخت: ذکی کوس بند کشت: زنی بیرورد: رجی او مید

وار کرد: زجی روز کار راند: زکی فجور کشت: زنی دشنام داد:

سجی روی: پوشید: سخی انش و ابشورید: سری کشف: سلی اندوه زدل ببرد:

سمی نام کرد: صدی صفوق صهی الشاة اذالم خلیما وقتیز او تلت: صفی

یکتا کرد:

صلی نماز کرد و درود داد و تفاوت یقال صلی علیہ و صلاۃ النار عی بعیت کرد
عری برهنه کرد عزی تعزیت داد عشی شام داد عتی اندام اندام کرد
عنی رنج کرد غدی جاشت داد غشی و غطی پوشید علی عالیہ بر کسی کرد
غم غطی فی دیک ابزار کرد فدی فدا کرد قذی کیغ ز چشم بر آورد
فغ دغنی داشت کنی کنیت کرد لقی بذیره آورد لمی بیازی آورد
مشه کار گزارد و بر فتن آورد منی کام داد لخی بر هابند لخی بعد نقی صفی

الفیه
ما اذی یلزارد ه ما منه و ذی سوی الحفرة وهی
اندر ز کرد و فی تمام بداد ولی بر کشت و ولایت داده با
حیا آفرین کرد ه با روی دیر سوی راست کرد قوی قوی کرد
ما المضاعف بدد فریق تبب خسر جصر یکم کرد جل
جل بر افکند جنس سپهر کرد حبیب دوست دار کرد حرر بنیشت
و آزاد کرد حلل حلال کرد جم بنیت اول الریش من الفرخ خفف
سبک کرد زیب اسرع ذلل خوار کرد رتب بر ورت رگ دیر کرد
زیب میوین کرد سبب سبب کرد سدد راست کرد شیب شیب کرد
و هو ان یقدم کلاما امام حاجت شقوق شکافت ظلم کم راه کرد طقف
طقف بکاهانید

عج کرد بر انبخت: عدد بارها شمرد: عضو بدند از گرفت: عجم عامه در دست
 غرر بفریفت: عز ز قوی کرد: فصر رگب الفص: قد قدید کرد: قرر بفر کرد
 قلل اندک کرد: کب کتاب کرد و نکوسار کرد: کرر در گران کرد: کلل افسر
 بر سر نهاد: لب گریبان گرفت: مدد یکشید: نرد دامو کرد: هرد بهتر ساینده:

بافاعل و ملون بیش از این و اکثر الا القلیل و مصدره مفاعله و فاعل

بادر الیه تا ختن برد: بارک فیه و علیه و له مبارک کرد و اصله و اطب **ب**

باشتر که مسش باکر بگاه خاست: تابر علیه و اطب: جادل خاصم: جامع **ج**

جساع کرد: جامل نیگوی کرد: جامد فیه کوشید: چارب جنگ کرد: **ح**

حاسب شمار کرد: حافظ بر چیزی ایستاد: چالف لازم: خادن **خ**

دوستی گرفت: خادع بفریفت: خاصم بیکار کرد: خاطب سخن گفت:

خافت ضد جاهل: خالف مخالف شد: دافع مرافعت کرد: دامن لاین **د**

ذاکر و ایاد آورد: رابط ربط الخیل مع العدو فی التغور: راسل **ذ**

بیغام فرستاد: راعم از کسی رابرید: رافق رفیقی کرد: راقب گوش داشت:

راحم مزاحمت کرد: سابق پیشی گرفت: سارع شتابید: ساعد یاری کرد: **س**

ساح بلیذکاری کرد: سالم صلح کرد: ساح نری کرد: ساهل ساح:

سامم قارع: شابر و ماهنت: شاحن دشمنی کرد: شارک هنبازی کرد **ش**

شازر خشم نگرید: شاهد دید: صابر صبوری کرد: صاحب هم راهی کرد: ص
 صادف دید: صالح دست فادست داد: ضاجع هم بستری کرد: ضارع ص
 شبانه: ضاعف و ضعف افزون کرد: طابق بین توین ای لیس و اجداد: ط
 فوق الآخر: طارح سخن بر افکند: طالب مطالت کرد: طالع نیک در سر: ط
 ظاهر طابق و ظاهر هم بشتی کرد: و ظاهر من امراته: قال لها انت علی کفر ای
 عاتب عیب کرد: عاجز اعجز: عاشر معاشرت کرد: عاقب اعقب ع
 عاقد واثق: عاج در مان کرد: عامل معاملات کرد: عاتق دست بگردن
 در آورد: عامله عمد کرد: غادر ترک: غاضب از کسی خشم شد: غافص ع
 فجاء: فاروق جدا شد: قاتل قتل: قاسم با کسی سو کند خورد و قسمت کرد: ق
 قاطع و ایند: کاتب بنده و فروخت: کاشد دندان واکرد: کلبس الحار کار ل
 در خوشتر گرفت: لازم با کسی بست: ملحق ملحق کرد: مالکس مکار کرد: م
 نابذ رومی نادم ندی کرد: نازع سکار کرد: ناضل تیر انداخت: ناظر ن
 مناظره کرد: نافر فاخر: نافق منافعی کرد: ناقش سخن کرد: هاجر از مکه
 مدینه رفت: المهمه وزمنه بارا مرد
 ارز و زهن باز شد: دار باز داشت: فاجا نا که فراز آمد: کافا مکافا کرد
مالا عاون المث المنه با واخذ فراز گرفت
 و اطوار افق

با و اثر پیوسته داشت. و اثب نجست. و اثق بجان کرد. و اجد روی باروی کرد
 و ادع صالح. و ارد خادع. و ازن همسنگ کرد. و اصل پیوسته داشت.
 و اظب علی الامر بن بر کار افکند. و اعد و عده کرد. و افاق در خورامند. و اقع در
 کسی افتاد. و اقف بیستانبند با کسی. الا جوف منه
 جاور خواب داد. جاور همسایگی کرد. جاوز فرا گذاشت. جاور همسایگی کرد.
 حاول طلب داول دولت داد. راود اراد. ناول علاج. ساوم بیا کرد.
 ساور سکا لید. عاون یاری کرد. کاوح خاصم. لاود من قول تعالی تسئلون
 منکم لو اذای من یستثنی صاحب استلاله و خرج ناول فادستاد.
 با منه بایع القوم دستمایگی کردند. باین خالف. شایع
 متابع شد کسی را. عابر عیار کرد. عاین دید. ع المنقوص منه
 باری برابری کرد. بامی فاخر. جاری دوید با کسی. جازی یاداشد اذ.
 حاجی محابا کرد. حازی برابریستاد. حاجی نگاه داشت. حاجی
 وارث. راعی مراعاة کرد. راعی تیر انداخت با کسی. ساعی ناکرد بابرستاران
 سامی فلخر. صافی دوستی گرفت. ضامی مشابه. عادی دشمنی کرد.
 عاطی ناول. عافی عافیت داد. عالی دست او راست. بتیر انداختن
 فادی داخرید. قاسی رنج کشید. کاری بگری داد. لاجی بوستین درید.

لاقی عین ماری ستیز کرد. ناجی راز کرد. نادی مکی او از داد تاغی کوزی را بنواخت.

اللفیف منه آخی برادی کردیم

با حبا با خبیبه کردند بیکدیگر را بهم. باد آوی دارو کرد.

ستاوی برابر شد. ناوی دشمنی کرد. واری پوشید. وازی برابر بستاد.

وافی آمد. والی پیوسته کرد و دوستی گرفت. با رای دوروی کرد.

المصاعف منه

بار بر کرد واکسی حاجت آورد. حاد خالف. خال دوستی گرفت.

با کسی شاق و خالف. صار کردند. صام قام معه الی امر عاد شمار نکند داشت.
عاز غالب. عاضر ندان گرفت. با کسی قاصر قصاص خواست. لاج حاجت گرفت.

ماسر فرا پسود. واد دوست داشت. ما نفعل

تبتل انقطع الی الله. تبتل بر آمد. تبحر سخن در در شد. تبحر خور کرد.

تبدل بدل کرد. تبرج اندی الطحاسن. تبرج بیرون شد و طهارت کرد.

تبرع تطوع. تبسم خندید. تبصر دید. تبطل ماطلی کرد. تبدل گندی کرد.

تجرع تجرعت خورد. تجرع نالید. تجشم رنج برداشت. تجنب برهیزید.

تحدث حدیث کرد. تحدث فرو داد. تخرج برهیزکاری کرد. تخرق گشت.

تخسر خسرت خورد. تخصن تعفف و تخصن حصن گرفت. تخفط نگاه داشت.

ح خبط الشيطان اذا مست وحيته : تختم انكشتری کرد : تخطف بر بود : تخلف
 د باز سر ایستاد : تخلق خوفا کرد : وخلق بر کرد : تخم مقعده بر افکند : تدبر تفکر :
 د تدبیر جامه بر سر کشید : تدرج پایه پایه بر شد : تدبیر سر اندود : تدبیر یاد کرد :
 ر تر بر توقف : تربع چهار سو نشست : ترنیل بست خواند : ترجج ركب الارض حوطة
 ترجل بسیار شد و روز بر آمد : ترجل یار بر گرفت : ترجم رحمك الله گفت : ترشف
 و از حید : ترفوق درنگ کرد : ترقب چشم داشت : ترکلای بر پیل زد :
 ر ترنم بانگ کرد : ملحن : تریدکف بر آورد : ترید بدخوی کرد : ترحف و اخریه :
 س ترلع دست و پای شکافته شد : ترمل جامه در سر کشید : تسلق بدو ابر شد :
 ش تسلیم پذیرفت : تسمع فاشنود : تسنه و تسنی تعبیر : تشجع دلیری کرد :
 شحط خون بگریزد : تشرف شریف شد : تشفع شفاعت کرد : تشمر جابك بیستاد :
 ص تصبر صبر کرد : تصدر در پیش نشست : تصدع بر اکتد : تصدق صدقت داد :
 تصرف کار و بار کرد : تصرم سال سر آمد : تصعب دشوار شد : تصعد بر شد :
 ض طضع تامل : تصلف لاف زد : تضرع زاری کرد : تطلع نکه در کرد :
 طع تطهر باکی کرد : تطرف زیرکی کرد : وظلم منه کله کرد : تعبد بر ستید :
 تعجب شکفت داشت : تعجل اشتیافت : تعذر کار بکنک آمد : تعرض
 تعرض کرد : تعرف شناخت : تعرف عنه خبر بر و هید : تعرق اكل
 اللهم العظم

تعلّم اموخت : تعسف بی راه شد : تعصب لریختنی کرد : تعدا منک حسرت :
تعمّه پوشیده شد : تعمّر شرب القلیل : تفتح کشاده شد : تخراب وید : تفتح
بای عز و انماذ : تفرج بکناد لش یارمید : تفرس ترسم : تفرق برانگه شد :
تفسح فراخ شد : تفقد باز جست : تفقه فقیه شد : تفکر فیه اندیشه کرد :
تفکّر تعجب و تندم و میوه خورد : تقبل پذیرفت : تقدم فراییش شد :
تقرب نزدیکی کرد : تفرط کوشوار در کوش کرد : تقشع الغیم میغ بشد :
تقطع تحت شد : تقطع سبیش جست : تقنع مقنعه برافکند : تکبر
بزرگ میشد : تكثر بسیار کرد : تكثرج کرو گرفت : تکفل بایندانی کرد :
تکلف تکلف کرد : تکلم سخن گفت : تلبث درنگ کرد : تلحف لحیف برافکند :
تلمم باره در هشت : تلمظ جابلی کرد : تلقف فرو آوارید و سخن گرفت :
تلمج و تلمن نماری کرد : تلمج سخن گفت : تلمع بر خوردنی گرفت : تلمن مانده
جیزی شد : تجمع اكل اللحم باللبن : تجسر کبر شد : تجل بدست آورد : تملد
تمسح بالهندیك : تمط موی زاندام بشد : تمسك به سخت داشت : تمطن
کمر بر میان بست : تمط موی زاندام بشد : تمکن هامون بلشت : تملح
ناز بر نمک زد : تملق جابلی کرد : تملر زبرک شد : تملد درنگ کرد :
تنجم و تنجم بلغ افکند : تنزل فرود آمد : تنصح نصیحت کرد : تنصر ترساشد :
تنصل عذر کرد : تنعل نعل کرد :

ع و

ق

ک

ل

م

ن

تفسیرم بزد. تختد بیدار شدم الهم وزمنه

تابط ز برکش بر گرفت. تا شم بزومند بشند. تاذن آگاه شد. تازر از اوست.

تاسف غم خورد. تا کل خورده افتاد. تالق و شنای یافت. تاله خدای پرستید.

تامر امیری کرد. تامل نگه در کرد. تانث ماه شد. تانوق فیه استواری کرد.

تاهب له بستانه کرد. تاهل زن کرد. تاوب جبری رسید تاود

دو تابشد و گران شد. تاوّل فسر. تاوه آوه کرده ما تشاب دهری کرد. تراش

مهری کرد. نشام شوم داشت. نضال باریک شد. نکاده الام کارش

دشوار شد. تلام خسیسی کرد. تبرّایبزار شد. تجشّاره بر آورد. تخطا

کام نهاد. تفیابساید کرد. تقرّای کرد. تلکابای از کار باز آورد. نمازا

افسوس داشت. تمیتا بساخت. تانی ابا کرد. تانی شمیل. ناخی اخذ

الحلان. تاسی تعزّی. تانی ترفوع. تو ذات الحفرة راست شد.

توضاب دست کرد. تو طائر مرم شد. تو کاک حامل علی العصافی المشی

توحد توحد

المنه توجه روی فراز کرد. توذف

بیاورد

لشتافت. تورد شکوفه بیاورد. تورع برهیز کاری کرد. تورق برک

تورم بیاماسید. توسط میالچی کرد و در میان شست. توصل تقرّب

توسم تفرس. توضیح روشن شد. توحد شوار شد. توحد توحد. توکل توکل کرد.

توقدا لش بشخید: تو فرخویشتر لسنک داشت و بسنک شد: توقع انتظار:

توقف بستاناد: تو کف انتظار: تو کل بشت کسی باز کرد: تولد براد: تو متون

کمند در کردن افکند: تو تم گمانی برد: تیقظ تجد تیقن یقین داشت

تیمم اهنک کرد: تیمن نخست داشت الاء خوف منه

تدیغ حزن غالب شد: تدیز بدید آمد: وثبت خیر حیران شد: تخیف

بیداد کرد: تخین وقت بود: تخب نومید شد: تخیر بر کن شد: تخیل پیدا شد

تزید تکلف فوق حاجت: تزیل تفرق: تصیح الحش: تشقو قصید

صید کرد: تضیف مهان کرد: تطیب طبیب بر کرد: تطیر اختر داشت

تغیر بکشت: تغیط خشم گرفت: تقیح ریش بریم شد: تقیل شراب

تیم روز خورد و بی شدند: تیز آنهم شد: ه با تتوج تاج بر سر نهاد:

تجوز روا شد: خوب زاری کرد: تجوز و تخیر مال من موضع الی موضع:

تخوف بترسید: تخوق حلقه در کوش کرد: تخوز تنقص: تزود توشه

برداشت: تسود مهری کرد: تسور بدیوار بر شد و دست و بجز در

دست کرد: تشوک مسواک کرد: تشوم علامت کرد: تشور تشویر

خورد: تشوف تزیین تشوق ارزو بود: تضوع بوی رسید: تطوح

آمد شد کرد: تطوع افزونی کرد: تطوف طاف: تطول: تفضل: تفوت

تفاوت: تغود اعود بالله گفت

تغوط طهارت کرد. تقول زر گفت. تلوم انتطر. تنور نون بر کرد و زرد و باقش
 نکرید. تهور دیوار بیفتاد. تنوع بر پیشیده المن قوص منه
 تبخی جست. تبلی بلسر خواند. تجلی روشن شد. تخری صواب جست
 تجنی علیه بماند جست. بزوی. تخلی تمی شد. تدلی فرو داد و قولی
 فتدلی ای تقرب. تردی از ماله در افتاد. تزکی باز ساختند. تسبی طیلسان
 بر افکند. تسرای سربه کرد. تشغلی تفرق. تشکی کله کرد. تصدی له تعرض
 تطنی کمائی برد. تعدی بخدا ندر گذشت. تعفی درهن. تغشی آمد. تغنی
 سرود گفت. تفتی جوامردی کرد. تقبی قیامت. تقلی بنقض. تکسی
 کلیم بر افکند. تلقی قبل واستقبل تلحی عم سامه زیر رخ آورد. تلظی
 زمانه زد. تلمی بازی کرد. ملطی خرامید. ملکی متنع. ملنی ارزو کرد.
 و بر خواند من قولہ تعالیٰ الا اذ امنی القی الشیطان فی امنیته و دروغ گفت
 من قولہ تعالیٰ لا تعلمون الكتاب الا امانی. تنجی دور شد. م
اللقیف منه تروی سپر شد.

تروی در گوشه نشست. تسوی راست شد. توخی قصد. توفی واستوفی
 طرد و طبرانید. مثل نیقن واستیقن. توفی برهیزید. تولی تقلد. تولی
عنه اعرضه المضاعف منه تجب جب کرد.

خجند نوشتند: جحش خبر بر شوید: حجب دوست کرد: خویشتر را: خست
 جستن: خلل حلالی خواست: ^{حسن الله امره} خد نزار شد: تخف موزه در کرد:
 تخلخل کرد: و در میان شد: ^{حسن البصر} رخسار دور کند: تذلل خوان شد:
 نزد کردید: تسلک بسوی فرو غریزید: تشدد سختی کرد: تشفق بشکافت:
 تشم انبویید: تطیب بر شکی کرد: تطلد در سایه نشست: تغرر عزیزی کرد:
 تعفف بر هیز کاری کرد: تغلل غالبه برگرد: تفتت زهم بر یزد: تقرر
 کار درست شد: تقرر من طعام کرده: تکفف دست فاداشت
 نکلا افسر بنهاد: تلب کلم بر افکند: تلصص دزدی کرد: تلخ و تمکرمغز
 مکید: تمدد تمدید کرد: تیمم آمدن کرد: ع با افعل و افاعل
 بقول: تفعل افعل و فی فاعل افعال خوا تاقل ای تشاقل اد برای تدبر
 لذارک ای ندرارک: از گرای ندگر: از کی ای ترکی پاک شد: او ملای نرم
 از اورای تر اور: استارع ای تسارع: اساقط ای شاقط:
 اصدق ای صدق: اطاول ای تطاول اما مثل ای تماثل: اطوف ای تطوف
با تفعل تبارک و خسته شد: تباعد عنه دور شد: تابع
 پیوسته شد: تشاقل خویشتر را کران ساخت: تمایل و نمود: تحاکما الی القاضی
 بامم بقاضی شدند: خامق خویشتری جزو ساخت: تجامل علیه روی زور کرد:
 تخار سر خویشتر را کنک ساخت:

تخاصموا بامم بیکار کردند. تخافتوا بامم راز کردند. تدارک فادست آورد.

تراجع باز پس آمد. تراطم تکلم بالعربیة. تراکب بهم نشست. تراکم بهم افتاد.

تراجم تراکم. تساتل بیوسته شد. تسارع الیه بشتافت. تساقط باران.

درخت بیفتاد. تشابه بیکدیگر داشت. تشاکس اختلاف واللیل والنهار.

متشاکسان ای متضادان. تصالحوا بامم آشتی کردند. تطابقوا بظاهر و باطن.

تطامن الخفض. تظاهر و اضمحلال. تظاهروا بامر الله معنی ظاهر. تعاج.

خود را نیک ساخت. تعارفوا بیکدیگر بشناختند. تعاسر تضایق. تعاهد.

تعهد کرد. تغافل غافلی کرد. تغابنوا بیکدیگر غیب کردند. تغام و ابکد کرا.

تجشم نمودند. تفاخروا بیکدیگر فخ کردند. تفارصوا ب رومی بگویم بنو بهر خور.

تفاشل سست دل شد. تفاقم کار بزرگ شد. تکاثف انبوه کن شد.

تکاش و لغز کردند. تقابل و روی بامم کردند. تقادم کن شد. تقاعلفیه.

تکاسل کامل شد. تماثل بیمار به شد. تمارض خود را بیمار ساخت.

تمالک خواسته داشت. تنابروا لقب نهادند بیکدیگر. تناصر و یاری کردند.

تنار عوانعاطوا. تنافر و افتاد. تناد و تحامی. تنادوا القوم اذا اندر بعضهم بعضا.

تنافس و الحاسد و الحام. وز تدارک اختلاف تراکی.

بدیداند. تسألوا از یک دیگر پرسیدند. تطاطا خضع. تنای دور شد. م.

المش^ع ال تتابع در میدی افتاد. تجاوز فرا گذاشت.
تداینوا الزم بام گشتند. تداول دست زد بگرد. تشاور و ابام کالینند.
تطاول دراز شدند. تعاون و یاری یکدیگر کردند. تلا و موا یکدیگر را ملاعت
کردند. تناوش و تناول برداشت. با تطایر تفرق و دلب

الاجوف منه تو اكل القوم بشت و ايك در نمازند

با تیا سر جلس علی الیسار: نیامز جلس علی الیمین^۴ امنقوض^۵
 حاشی برهیزد: تجافی ارتفع: تداعی دیوار سیفتاد: تدانی نزدیک شد:
 تراخی بستنی کرد: تراصوامه داستان شدند: تصانی عاشق شدند: تعاطی تناول
 تعالی بزرگ شد: تعای خویشتر را کور ساخت: تغانی بی نیاز شد:
 تفانی بر رسید: تقاضی تقاضا کرد: تکاری بگری فاستند: تلاشی نیست شد:
 تلا فی باد ست: ورد: تلاقوا ای یکدیگر رسیدند: تمادی بغایت رسید: تماری
 فیه شک: تمار و اهام سستیز بردند: تناجوا بهم راز کردند: تنادوا یکدیگر را
 لواز کردند: تناسی فراموش کرد: تنهادی تمایل^۶ تنامی خبر رسید: ۵

باقی بنام خداوند
با تدویج او کردیم

اللفيفة نواری بندها شد: تواصوا

بایک دیگر اندر ذکر نمود المضاعف
بنابر قواعد و قوانین

تخا جوایکدگر جت گرفتند: تخات الورق: تناثره قاضوا یکدگر را اوز و لیزند
تسا بود شنام دایند یکدگر را: تشاف آب همه باز خورد: تضام گری کرد:

تاسوایکدگر را بسوزند: **تأفعل و لحی لازم**

انجس آب روید از چشمه: انبسط کستخی کرد: انبعث برخاست:

انتقل بکشت: انجدر در سوراخ شد: انجفف سخت بیفتاد: انجذف

دریده شد: انخرک باز بر افتاد: انخلع دست ز جای بیامد: انخنوگلو گرفتند:

انذفع اندر ایستاد: اندمل برآ: انزعج ز جای بشد: انسلخ خرج من الشی

و ماه مکدست: انشمر جلد شد: انطلق بر رفت: انعمر خاک الود شد:

انقصم انکسر انفر کشاده شد: انقطر شکافته شد: افلت برست:

انفلق شکافته شد: انقرص مات: انقشع میغ بشد: انقعر زن و بیخ بیامد:

انقلب باز گردید: انقمع خوار شد: انکدر اندر جست: انکشر جلد شد:

انهمر ریخته شد: **المهم** وز منده: اناطر انعطف:

با انکف باز آمد: **الاء جوف** **منه**

انباع غرق چکید: انخاز کرد آمد: انخاض باب فرو شد: انساب بارزود بگذشت:

انصاع زود بشد: انصلع بوی دمید: انعاج بدوید آمد: انقادله

گردید: انقاض دیوار بیفتاد: انماز جدا شد: انمار دیوار بیفتاد:

المُنْقُوصُ مِنْهُ أَنْبَرِي لَمْ يَشْرَأْ مِنْهُ أَنْقَضِي بِرَيْسِيْدِهِ
المُضَاعَفُ مِنْهُ أَنْدَحَ اتَّسَعَ أَنْفَكَ زَالَ أَنْقَضَ مَرْغَدُورُ

ب
دَامَ دَوِيْفَتَادِعَ بَاءَ افْتَعَلَ ابْتَدَرَ الْبَاءُ

ج
بَشَّافٌ : ابْتَدَعَ جَبِيْرِي نَوْعَانِي : ابْتَسِمَ لَخْنَدِيْدٌ : ابْتَكْرَكَاهُ خَاسَتْ :
ابْتَلَعَ بَلْعٌ : ابْتَمَجَ فَرْجٌ : ابْتَمَلَاوَاتْلَاعَنُوا : ابْتَمَلَّ الْبَاءُ زَارِي كَرْدٌ : اجْتَذَبَ
بَاخُوِيْشْتَرُ كَشِيْدٌ : اجْتَرَمَ كَنَاهُ كَرْدٌ : اجْتَرَحَ لِسَاخَتْ : اجْتَمَعَ كَرْدَامَدٌ :
اجْتَنَبَ بِيْرَهِيْزِيْدٌ : اجْتَمَدَفِيْهِ كُوْشِيْدٌ : اجْتَلَسَ حِلْسٌ : اجْتِمَعَ حَجَامَتُ كَرْدٌ :
اجْتَزَّ جَبِيْرِيْ بِيْرَدٌ : اجْتَدَمَ بِسُوْخَتْ : اجْتَرَزَ بِيْرَهِيْزِيْدٌ : اجْتَرَسَ
يَا سَرْدَاشْتٌ : اجْتَرَفَ بِيْشَهْ كَرْدٌ : اجْتَرَقَ بِسُوْخَتْ : اجْتَسَبَ
مَزْدَسْتَدٌ : اجْتَشَدَ شَرْطُ بَرَايَسْتِيْدٌ : اجْتَضَرَ حَضَرٌ : اجْتَطَبَ هِيْزِمُ كَرْدٌ :
اجْتَضَرَ حَظِيْرَهْ كَرْدٌ : اجْتَفَلَ اجْتَمَعَ : اجْتَقَبَ بِرَسْ كَرْتٌ : اجْتَلَمَ
خَوَابُ دِيْدٌ : اجْتَمَلَ بِرْدَاشْتٌ : اجْتَنَكَ اسْتَا صِلَوْ قِيْلَ قَادٌ : اجْتَبَرُ
اَزْمُوْدٌ : اجْتَدَعَ بِفَرِيْفَتٌ : اجْتَرَطَ تَبِيْعُ كَشِيْدٌ : اجْتَرَمَ مَلْرُوْدٌ : اجْتَصَرَ
كُوْنَاهُ كَرْدٌ : اجْتَصَمَ الْقَوْمُ سِيْكَارُ كَرْدَنَدٌ : اجْتَصَدَ مَلْرُوْدٌ : اجْتَطَفَ
بِرُوْدٌ : اجْتَلَبَ بِفَرِيْفَتٌ : اجْتَلَجَ جَشْمُ جَسَتْ : اجْتَلَسَ بِرُوْدٌ :
اجْتَلَطَ دَرَمُ اَمِيْحَتْ : اجْتَلَفَ خِلَافُ كَرْدٌ دِرْ حَلِيْثٌ وَ اَمْدَشْدُ كَرْدٌ :

اختلق دروغ ساخت: اخترمقنعه بر سر افکند و می کرد: اختنوق حبه کرد: ر
 ارتباط بست: ارتباط درو حل افتاد: ارتجج بسته شد: ارتجرج حرکت
 ارتجرج در میانک کرد: ارتجل افتضاب: ارتجل برداشت: ارتخص از آن خرید:
 ارتدع وقع في الرداع: ارتطم درو حل افتاد: ارتعد و ارتعش بلرزید:
 ارتفع علا: ارتفوا تكاء على المزق: ارتقب چشم داشت: ارتكب بر معصیت
 نشست: ارتمن کر و کرد و کر و بست: اردجر انقط و زجر: اردحم زحام کرد: ز
 ازدع بکشت: ازدوج جفت گرفت: استبقو ز پیش بشد: استخر استعطف: س
 استنثر نوشیده شد: استترك انبازی کرد: اشتعل سر سبید شد: اشتعل علیه
 کرد آمد و کلیم نحو شتر در گرفت: اصطرش شکیبای کرد: اصطنع نیکی کرد: اعتبر
 عبره گرفت: اعجز عامه در بست: اعتدل راست شد: اعتذر عذراورد:
 اعترف اقره اعتزل بایکسوشد: اعتصر الیه بشت و انماذ: اعظم
 دست اندر زد: اعتقد در دل گرفت و ملک اندوخت: اعتقل نیزه بر داست
 و زبان بسته شد: اعتكروا کشت: اعتكف تر تص في المسجد: اعتلف
 علف خورد: اعتمد علیه بشت و انماذ: اعتمر عمره کرد: اعتنق در گرفت: ع
 اعتبط بر زرش کرد: اعتبق شرب بالعشی: اغترب بغربی شد:
 اغترف اب بجنکال بر گرفت: اغتسل سروتن بشت: اغتم اشتهی النکاح:

اغتم بغیمت داشت افتخر فخر کرد افتزع دوشیز کی برد افتصد
رک خویش زد افتصح رسوا کرد و رسوا شد افتقدیم کرد افتقد درویش شد
افتتلوا جنك کردند افتقم در میان شد افتقدار توانا شد اقرب نزدیک
شد اقتراف ساخت اقترن بامم بست اقسیم القوم لحال القوا و قسمت
کرد بامم اقتصد میاخی کرد اقتطع باز برید اکتحل چشم رشت
الکسب اندوخت اکثر دانه بست الکسع اشفق التبر الامر والتك
اشتبهر التحد التجأ التحف لحاف بر افکند التروق والتضوق واد سید
الثقت باز نکردم و التهم و آوارید النقط بر حید القسرحیست التهم
المتب التشر بانه زد امیجی از مود امتدح بسترود انتبد بالکوشه ی
لشست انتبیر بیدار شد انتشار انتشار انتخب برگزید انتزع بکشید
انتسف استلب انتشار بر آکند شد انتصد از دست انتضوا تیر انداختند
انتظار تقب اشعل فعلن در مای کرد انتقب نقاب بست انتقد
نقد کرد انتقم مهمان یک خواند انتقص بکاست انتقل نقل کرد
ونقل خورد انتقم من داد سست انتهب بغارت کرد انتمس بدندان گرفت
امتبیل حیل کرد **المهم** موزمنه ابتدا مبداء کرد
اجترأ نیک دل شد اجترأ بسنده کرد احتیاستر احتکا کره برزد
ارتبا بر بالا شد احتبائی خرید اقترأ بر خواند التجا بست باز افکند

امتلا بر شد و منه ابتاس نومید شد افتاد آتش بر کرد و منه
 اتاد دهنک کرد اتار کین خواست اطاد استوار شد و منه
 ایتز دیک بر جوشید ایتیم بی شد الاء خوف منه والفاعل والمفعول
 ابتاع بخرید احتاج خواسته ببرد و ملاک کرد احتاج حاجت بود
 اچتاز کرد لرد احتاط کوش داشت احتال حیلت کرد اختار برگزیدن
 احتال تکبر اختان خیانت کرد ارتاب شک ارتاع خاف از داد بفروند
 اردار زار اردان بسیار است استاف شتم استاک مسواک کرد استام
 بما کرد اشتار اجتنی العسل اشتاق آرزو بود اصطاد صاد اعتاد
 خوفنا کرد اعتاض با داشت اذ اغتاب عینت کرد اغتاض خشم گرفت
 اغتال اهلک افتال راه بزد نهاد اکتال خود را بپیمود التاف بیاشورید
 التاح عطش التاح احترق امتار علف کشید امتاز جدا شد انتاب
 نیابت داشت ویدرگاه شد انتاش تناول امتاج مست شد و بچیدند
 با احتوش کرد امد اعنور در بر اندام قوچ ابتغی جست
 ابتلی آزمود و مبتلی کرد ابتنی بنی اجتدی طلب الجدوی اجتلی جلوه کرد
 و بجیزی نکرید اجتنی میوه رفت اجتنفی به اکرام کرد و بای تمی شد
 احتی منه به هین بد اجتفی بنماز شد و به روز آورد ارتی او میداشت
 ارتدی را بر افکند ارتشی شتره سست ارتضی پسندید ارتعی جبر کرد

ارتقى كف از شیر بر آورد: ارتقى السروفیه بر شد: ارتقا بیک دکر انداختند
از دری و از دی خوار داشت: استی اسیر کرد: استقی اب کشید: اشتی
خرید: اشتکی نالید: اشتی از رو کرد: اعتدی ز حد گذشت: اعتری
ای غشی و صاب: اعتری الیه انتسب: اعتلی علیه قهر: اعتنی بر گزید
اعتنی بر بیمار داشت: اعتدی بامداد کرد: افتدی خویشتر باز خرید: افتری
در رخ نهاد و بوستین پوشید: افتدی بکی برد: اقتفی ز بی شد: اکثری بگریختند
الکشی جامه پوشید: الکفی بدستند شد و بسند کرد: الکفی کیت کرد
القی ریش راورد: النقا فام رسیدند: امتری فیه شک و امتری پیور آورد
امطی بر پشت نشست: انتضی تیغ کشید: انتفی هر ب: انتقی بر گزید و استخراج
النتقی وهو الملح انتهى باز ایستید و بکرانه رسید: اهتدی زه برده و من
ادعی فراز خواست و دعوی کرد: ومنه اصطی بر گزید: اصطی بقت
ومنه اصطی بر الودیم اللفیف ^{اجتوی کره}
اجتوی جمع: ارتقای من الی: ارتوی سیراب شد: استوی برابر شد و بلغ
الشد و اعتدک فی القوة واستنقره و قد: اشتوی شوای: انتوی نیت
کرد: ومنه ابتسی اقتدی: ابتلی حلف و ابتلی من قولهم ما الوقت
نحی ای ما ترکض ضحیته: ومنه: اتقی بر هیزید: اتکا علیه ^{چشمیدم}
المضا عف

اینتر بود: استل تر شد و ز بیماری به شد: اجت زین میکند: لحتز بریدن: احج حجت گرفت: **ح**
 لحتز گیاه جید: احفف: بیر امن درامد: لحتز گریه شد: لحتز طوطی ریش درامد: **ح**
 احفف لیس الحفف: اختل حاجت بود: ارتدمی مل شد: استنب دشنام داز: **رس**
 استند راست شد: استنل تیغ کشید و در دی کرد: استن سنت نهاد: **ش**
 اشتف اب مده خورد: اشتد سخت شد و بدوین: اشتط نا واجت جست: **ع**
 اشتو بشکافت: اعند شبنه افخر: اعتد عده داشت: اعتر تعرض **ع**
 للمعروف: اعتر عزیز شد: اعتر مل شد کرد: اعتر اشیا نه نهاد: **ع**
 اعتل بهانه آورد و بیمار شد: اعتم عامه در بست: اعتر بفرقت: اعتم **ع**
 اندوه برد: افتر بخندید: اقتصر مهر شکست: اقصر منه قصاص خواست **ف**
 وقصر گفت و زنی شد: اقتصر ختری برد: اکثر ز زده ستر شد: التذ **دل**
 مره یافت: امتصر و امتك میزد: امتل بر باز کرد: امتن منت نهاد و بیک کرد: **م**
 امتنر خندید و منه: اتبع زنی شد: الجدر یازر کانی کرد: اتخذ **ه**
 چیزهای خورد: اتخم تخمه بود: اتز رازار هست: اتز زبتر از و سندی: انسخ **ه**
 شوخ گرفت: اتسع فراخ شد: اتسوق امتلا و تکامل: اتسك مسواک کرد: **ه**
 اتصل بیوست: اتعط بید گرفت: انغر گوزک را دندان برامد: اتمم بنه **شد**
 و منه: ادخر اندوخت: ادخل افتعل و دخل ادع ستون نهاد: ادکراذ کرد: **ه**
 ادج شب کرد: اطرد بیوسته شد: اطعن طعن زد: اطفح کف یک **ه**
 بر گرفت: **ه**

اطلع دید و رشد: اظلم بیدار کرد: ومنه اصطح صبر و خج کرد: اضطجع
بر بیل و خفت: اضطرب زهم بیفتاد: اضطلع بر خاست: اضطمر در در داشت
اضطمد قوس: با ایستفعل استبدال الخط خط خواست
استبرد سرد داشت: استبشر شاد شد: استبصر دید: استبعد دور داشت
استبهم پوشیده شد: استثقل کران داشت: استخفر گوزن و فاحور در آمد
استجمع کرد آمد: استحسن نیکو داشت: استحفظ نیک داشت: استخر خواست
استحق حقیر داشت: استحكم استوار داشت: استجمل نادان داشت
استخرج برون کشید: استخلص خالص خویشتر کرد: استخلف خلیف^{کرد}
استدبر سر واکرد: استدرج سخن از دهن بیرون آورد: استذکر درس
اللفظ: استرجع باز ستند و انالید و انالیر جمع و لغت استرخص
ارزان داشت: استرسل انبسط: استرضع شیر داد: استرق یارن
خواست: استرهیب بترسانید: استسخر فسوس داشت: استسلم کردن داد
استسمل آسان داشت: استشرف کردن بیفراشت: استشمد گوی کرد
استصعب دشوار داشت: استضعف ضعیف داشت: استطرف طرف
داشت: استطرف بطرف داشت: استضعف ضعیف داشت
استطرف طرف داشت: استظفر زیر کرد: استعبر اشک فرو داشت
استعجب طلب العجبی: استعجب عجب داشت: استعجل عمل استعذب
خوش داشت: ۴

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ اِیُّ یَسْرَ جَانِبِكَ : جَنَانِ دَلِ : جَوَابِ : بَاسِخِ : حَوَادُّ رَاذِ :
 وَالْجَمْعُ اَجْوَادٌ وَاسِبٌ نَبِکَ رَوْ وَالْجَمْعُ جِیَادٌ : جِهَارٌ مَا یُضِلُّ جِیَالَ الْاَسَارِ :
 حَرَامٌ عَرَامٌ شَدَنَ رَجُلٌ حَرَامٌ اِیُّ مَحْرَمٍ : حَصَاةٌ خَرَدٌ وَسَنَکَ رِیْزَةٌ : حَصَادٌ
 دُرُودَنَ جَنَانِ رَحْمَتٍ وَمِنْهُ جَنَانِیْکَ : طَلَبُ الرَّحْمَةِ : جَفَاوَةٌ کَرَامِیْ کَرَدَنَ
 حَوَالَهُ حَوَالَهُ : حِیَا شَرْمٌ : حِیَاةٌ نَدَ کَانِیْ خَرَابٌ وَبِرَازٌ خَسَارٌ خُسَارَةٌ :
 کَا مَشَّ : خَصْلَصَةٌ دُرُوشِیْ وَشِکَاوِ حِیْرٌ : خَفَا بِنَمَازِ شَدَنَ خَلَا خَالِیْ شَدَنَ
 خَلَاقٌ مَعْرُ : دَلَالَتُهُ مَفُودَنَ دَوَامٌ لِلدَّقِیْمَةِ : ذَکَا لَتَمَامِ الشَّیْءِ :
 ذَکَا السَّرِیْعُ الشَّیْبَابُ لِلنَّمَايَةِ وَفِي الْفَهْمِ اِنْ یُکُونُ تَامًا سَرِیْعُ الْقَبُولِ :
 زَکَاةٌ کَثْرَتُ الْخَیْرِ : رِیَاحٌ سَوْدٌ کَرَدَنَ رِضَاعٌ وَرِضَاعَةٌ شَیْرٌ خُورَدَنَ :
 رَمَادٌ خَاکِسْتَرٌ : رَوَاحٌ شَبَابُکَاهُ : رَوَاحٌ لِلْمَلِیْلِ : زَکَاةٌ عَزَکُوَاتٌ لِلْجَمْعِ :
 زَکَاوُ زَکَاةٌ لِلطَّهَارَةِ وَالنَّمَا : زَوَالٌ یُکَثِّرُ وَشَدَنَ زَهْلَةٌ لِلزُّهْلِ :
 سَامَةٌ لِلضَّجْرِ : سَحَابٌ اَبَرٌ : سَدَابٌ عَسَلَادٌ رَاسِتٌ شَدَنَ سَرَابٌ کُورَابٌ :
 سَعَادَةٌ نَبِکَ نَحْتِیْ : سَفَاهَةٌ لِلسَّفَةِ : سَلَامٌ بِنِیْ عَیْبٍ وَدُرُودٌ سَلَامَتٌ :
 دَارُ السَّلَامِ مَلَشَتْ : سَلَامَةٌ اَزْ یَلَا یَسْتَنُ سَمَاعٌ شَنُودَنَ سَمَاکَ اَسْمَانٌ :
 وَالْجَمْعُ سَمَوَاتٌ : وَبَارَانٌ وَالْجَمْعُ سَمِیْقٌ : سَمْنَامٌ کُوهَانٌ : سَوَارَاسْتٌ اَنْ تَلَمَّ
 عَلَ سَوَابِیْرَ اَسْتَنَ : سَوَا الْجِیْمِ وَسَطْهَا : شَفَاعَةٌ خَوَاطِشٌ : شَرَابٌ ع

شغاف بوشش در کشتن و شقاوت بدختی : شمانه شاد کام شدن :

شهادت گواهی دادن و حاضر شدن : صلاح بامداد : صبیانه آرزویدن : صحاب

ص

و صحابه للصحبة وللاصحاب صداق کل بین : صغار خوار بی : صلاة نماز و رحمت

و کشت و دعا و درین صلاح نیکی صواب : حضرات خوفناک درین ضلال و ضلاله

ص

کم راحی : طعام خویش : طلاق عمن اطلقت الناقة وطلقت : طوار میراموز : کشتن

ط

لا آتیه هو الالذهر ای مده : طهارة باکی : ظلام تاریکی : عتاد حاضر آمدن

طاع

وساز : عداوة دشمنی : عذاب سختی : عی آرمین به درخت و بی گره :

عطا بخشش : عشا شبانگاه : عفاناییداشدن : عقار نذا بنده شدن

علامه نشان : عوان گدا : عقار نذا بنده شدن : عوان گدا : بانو و گاو نیم بر :

عبا و نادانی : عتائه نزاری : عذاة بامداد : و قوله تعالی از عدا عداکان غراما :

ع

ای هلاک : و قیل عذابا لازما : غم امیر : غیابة الحجت لظلمتها : و لکل ما غیب عنک

شیاء : فراش بر وانه : فرشته یکی : فراخ برداختن : فساد تباهی : فظاظة زوثر شدن

ف

فکاک واکشادن : قواق طمق دار مایین الجلبتین : قواق للفوت : فها منه رجوات ماندن

قرا به خویشاوندی : فرار للاستقرار : قساوة للقسوة : قسامة للاقتان : تقسم

ف

علا اولیا المقتول اذا ادعوا له : قضا حکم کردن : قناعة خرسندی : کرامت

د

کرامت کفاله بایدانی کردن : کلالان قوت الرجل و لا ولد و لا والد : کما کند

لباشه در نك كردن لحاج و لجاچه ستيه كردن لحاق در رسيدن لذاته جنك كردن
 لذاته و لذات خوش شدن و مآب للمعاد: متاع لكل ما يتفجع به متابة اى مرجع للناس
 يتوبون اليها كل عام: مخافة يوم: محاضرتهم الولد اى تحركه ليخرج: مرارة تلخ شدت
 مساه عمكين كردن مساسه بانه: معاد الله و عوده و عياده بفتح الذا الى استخير
 بالله عز و جل و قوله تعالى ارا الذي قرض عليك القرآن لرادك الى معاد اى ترجع الى مكة
 و قيل الى الجنة: معاش حاي ريسن مغارات لما يغورون فيه اى يغيبون
 مفار رستگارى: مقال و مقالة للقول: مقام حاي ريسن اذن ~~مكان و مكانه~~
 حاي ~~مستحق~~ مكان و مكانه حاي: مكاد و مكاة من كدت افعل كذا: ملال و ملالة
 سير شدن ملاوة اى حين من الدهر: منام خواب و قيل هو العين لان العين موضع
 النوم: مهمل للموان نواة الفستق: نبات رستمين ندامة للندم: نفاذ سر آمدن
 نكال عقوبت و قوله تعالى فاخذ الله نكال الآخرة و الاولى اى اغرقة في الدنيا و عذبه
 في الآخرة: نبال للزيادة: نوال للعطا: نهار و شنى روز و مال للمعاينة و للو
 حامة: و شاق استوارى: وفاة مرگ: و قار اهشنگى و بزرگى و قوله تعالى مالكم
 لا ترجون و قارا اى عظمة: الوكلاء من اغتق اى اخامات العبد صار ماله لمعتقه
 هبا كرد بکسوا رخ در افتاد: هلاك للمهلكة: هو اسمان و زمين و قوله تعالى افئدتهم
 هو اى لا تعي من الخير شيئا: هو ان للوزن و ما فجال و فجاله بضم او لما و فتح ثابهما

ا ب ت

ث ج

ح خ

د ذ ر

ز س

س

ص ض ط

ف

ك م ن

ا

ب

ما اُجّاج ابي تلخ : اناس در دمان بساق و بصاق خيوي بگام گريستن و قد يقصر : ترا بجاك
 ترا تميها : ثبات كروه : تواج يانك ميش : جذاد ريزنده : جراز يقطع كل شئ جفا
 روز آورد : جناح بزه : جوار زاري كردن : حطام ز ريزنده : خفاف سخت سبك
 خوار يانك كاو : دخان دود و قحط : يقال كان بيننا امر ان تفع لدخان يري الشرة
 دعا خواندن : دياب مكس و تيع : خواباد نرم : رفات ريزنده : ركام ابر بر هم افتاده
 زجاج آبكينه : زقاق كوچه : سبات راحت خواب : سعال سرفه : سلا لند
 كل بيوسنه : وكذلك كل شئ قليل يستل فرشي كالقصاله والخالة والقلامه
 ونحوها : سوال خواستن و نرسيدن : شجاع دلبر و مان : شولط زبانه التري دود
 صواع بيمانه : عجاب شگفت : غبار كرد : غشار و د آورد : غراب كلاع و تيع
 غلام ريزك : فتات ريزنده هم مافات آبي خوش فواق طقدار مابين الخلبتين
 فواد دل و كيار بزرگ : مقامة مستاذن : مكال للصفير : نحاس مسرود و دود : نفاس

غنودن و بافعال و فعاله بكسر و لمما
 اسارتند الهه خدای عزوجل امام بيشرو و راه و كتاب امام مبين للوج المحفوظ
 امته للجمع : اما للجمع الامة : اناث مادگان : انا اب دان : ايا دكر از كردن
 و شيمار دن ايات باز آمدن بخار در ياهها : بساط كسندني : بشاره مژه
 بضاعة سرمايه : بطلانه دوست و آستر : بغال ليرنا : بقاع پار و زمين

بلاد شهرها: بنادر و راست: تجاره باز رگانی: تلاوة دفتر خواندن: ثقال: **ت**
 لجمع ثقیل: ثیاب جامه و قولد تعلی و شیاک و طهر ای عکاک فاصلح او قلبک
 و طهر: حبال کومها: جدار دیوار: جفان کاسها: جمال و جمالات و جمالت: **ج**
 اشتران: جنایة جنایت کردن: جناز باغها: جمان المیت و العروس
 و المسافر جهاز: مع حبا داذن: حباک لواحد الحباک ای الطرابوش: **ح**
 حجاب برده: حجارة سنگها: حجاب بای بالاها: جدار لجمع جدید:
 حراصة للحفظ: حساب شمار و شمار کردن قولد تعلی عطا حسابا ای کثرا
 جفاف کنار: حکایة و حمایة للحفظ: چهار خری: حیابة کناه کردن
 ختام مهر: ختامه مسک ای آخر طعمه یوجد فیہ طعم المسک خزانة: **خ**
 کجینه: خصام لجمع الخصیم و للمخاصمة: خطاب سخن گفتن: خداع فریب و
 خفاف لجمع الخفیف: خلاف پند و خلیف کردن و قولد تعلی
 او تقطع ایدهم و ان ظلم من خلاف ای بده البمفی و رجله البسری
 مخالفین و قطعها: خلایع و دوستی کردن و میان چیز و خصلتها: خمار
 مقنعه: خیاط سوزن: خیام خیمها: خیانه و صفة الخیار
 از تبایع الرجال ثم یقول احدهما للآخر اختر فان اختار الفسخ
 انفسخ و ان اختار الا مضاً و جب البیع: دراسته درس کردن: **د**

در جای که نشانه کرده خلف کنند
 خداع فریب و
 الدائیس

د

ر

ز

س

ش

ص

ض

درایه داشتند دسار سمار و بندها گشتی در کلا دولما و دماخونها
 دهان از این سرخ و جمع دمنش در یاسه خرمز کوفتن در یار سراهام در راع
 رشن در یاد راندن رباط الحیل للمخسر فی فوقها و لم یشد به رجال^{رباطه}
 مردان و بیادگان رجال الموضع الطعام رساله پیام رعاشبانان
 و قولت علی و فی الرقاب یعنی المکان تدیر رکاب حجازگان رعایه
 للرمی ریاض بوشش بیکو ریاضه کره آموختن زیاده فروختن
 زیاده بر سیدن سراج جراع معایه غمر کردن سفاح للرها سقایه
 بمانه و آب دادن سلاح سیلح سوار دست بوشش سیاط جمع
 السوط سیاه ممتد شدت سیاقه للسوق سیاحت در زمین
 رفتن شتار مستان شر آخر یزدن فروختن شعار زبر و شن
 و علامت شفاه لهما شفا در شتی دادن شعاران تقول لوط
 زوجنی اخنک و از و جک ابنتی او غیر نما شقاق خلف آوردن
 شمال دست چپ شهاب باره ی اکثر و ستاره شیع اشکاره
 شدن صباغ نار خورش صحاف کاسیمایمن صراط راه و گشتن^{جمع صوم صباغه در کبری صبیانه}
 صفاف صفها صیام روزه داشتن صیاح بانك داشتن
 ضرا و مضرت کردن صبار و شنی صیافه مهمان شدن طباق

طبقها و سازگاری کردنش بحال سبزی ز **ط** ظلال سیاهها: طماح سرافراشتن **ط** ظلال سیاهها
 طماحتشنگان طهاران تقول الرجل له مراته انت علی کظما اُمّی عبادۀ **ط** ع
 بر سببندش عباد بندگان خدای عباد خواب کنی اردن عجا فتران
 عشارا شتران ده ماهه آبستن عظام استخوانها: عقاب عقبتهما: و عقوبت
 کردن عمارستون عماره آبادانی کردن شترکند عماران از بعضی للرجل شی
 فیستری گزیده خاصه: عماران بخستین عیال عیاد
 و ابنه شدن عیافت کراهیت داشتن **ع** عشا و عشا و عوشش
 عَصَاتُ لجمع غَضَبَان غطا برده: غلاف **ع** فرار للمرب: فدا
 باز خریدن فراش کشتن: جعل لكم الارض فراشای دلگیا لکنه
 فصال و فطام نشین باز گرفتار **ع** قرآه خواندن کتاب: قصاص **ق**
 لقتل القاتل بالقتل قلاۀ کردن بند: قلائدیر: قیام لجمع
 قایم و لمصدر قَام و لقوام الامر: قال الله تعالی جعل الله اللعبة
 للبيت الحرام قیاما للناس ای قواما: قیامت و سنجین **ق** کتاب
 نامه: کرام کهسان: کفائل الاوعینه و اچرها کف و قولی تعالی
 الم لجعل الارض کفانا: ای یضم طهرها الا حیا و بطنها الاموات
 کفایه بسنده کردن کلاۀ نکند داشتن کفایه تعرض کردن

ل
كان للفظ اجمعه اكنة: كياسة: بركي: لباس: بوشش: وزن: لباس: النقوى

شرم: لسان: زبان: لسان: الصدق: شاي: نيكو: لزام: للعذاب

اطلازم: لقاديدن: لواد: ان: يلود: بعضهم: ببعض: اي: يستتر: به:

م
ليان: نرمي: كردن: مثال: بستر: و: نموده: جيز: امثلة: بر: بحال: للسعاية

والتعريض: للملاكة: مر: اللج: ك: مزاج: اميزش: مساس: في: اسودن

ن
هماد: لجمع: الممد: نتاج: زه: بخار: اصل: ند: آندى: كردن:

نسان: نان: نصاب: ملابج: فيه: الزكوة: نفاس: بر: اذن: نفا: ر

رميدن: نفاق: وروى: نعال: نعلما: نعا: لجمع: النعجة

نكاح: زن: كردن: و: محامعت: نياط: رك: دك: نيابة: نيابة: اشتن

و: شايته: سعابت: كردن: و: قولد: نعل: اشد: و: طآ: اي: اجدر: ان: بواطى: اللسان

و: القلب: و: القلب: العمل: و: عاباه: د: ن: و: فاق: ساز: كاري: و: فادة

نزديك: باد: شاشدن: و: قايبة: للحفظ: و: كالت: و: كيلى: كردن

و: لا: بتر: كارد: در: خوشتر: ك: قتن: ه: ان: للابل: البيض: الكرام: و: للرجل: اللين

و: للمرأة: الكرمه: ه: د: ان: باشوى: ج: اذن: هداية: راه: مودن: هلال

ماه: نو: هداية: تويت: كردن: هياج: شتر: مست: شدن: ه

ما: فاعل: و: فاعلة: بفخ: او: لما: و: كسر: ثا: الثمما

آجلة: و: آخرة

ان: جهاز: ن

آخر از که و ابر بود و فی صفات الله تعالی از همیشه باشد از قدر سخن
 آثم بر و مند ما اسر لک بر کشته الهه بتان غیر آینه استی جز
 بار می آفرید کار باسل دیر باطن نماز از جوئی باطل نادرست
 بالغه تمام بایر زبان کار با بر در ویش تاسع نام
 ثالث سوّم ثامن هشتم ثاقب روشن جایه حوض چار حه و خارج
 سک شکاری چار به کشتی و کیرک جامع گرد کننده امر جامع
 کاری جامع چون آذینه و غزو جانب کرانه جاهل نادان
 و قول تعلی فالج املاّت و قرامیغها چار جرد یوار چادر حذر کننده
 چار بر یا سبان حاسد بدخواه حسد و حساد پیر و کذلک
 و اکثر اخوات حاشر تحشر الناس حاصب با ذی کسک فشانند
 حافظ لولدا لولد و للناسر جفدة للجمع و قول تعلی ایتم المردودون
 فی الحافرة ای الی اول امرا حافظ نکه دار چامض ترش چامل
 ابرتن حامیتر کرم چاویة للمبعر جوا یا بشار خاتم املشهی
 و آن فایس خازن نکه دار حاشع فروتن خا طری کسه کار خافض
 فرو نمند خالفة للمرأة خلف روجمک البیت خالک جاودانه
 خالص و خالصتیک تا خالق افریننده خامس بنجم خایر و خایه
 خایر

د
در
ر
س
ش
ص
خائنه للحیاته: دابر القوم آخرهم: داخر خوان: ما دافق انی و نرنده: دایرة
السوء ماید و رفس الدهر مما یستوهم: داریات بادها: رابع چهارم: اخذ
رأبیه کرفت سیاحت: راجل سیاده: رجال و رجالة و رجل الجمع
راجفه للنخبة الاولى: رادفة للنخبة الثانية: راسخون في العلم
ای ثابتون: راصد نكاه بان: راصیة حشود و بسندیده: رافع
بردارنده: راقد خفته: راکع پشت بخم: راکب بر نشسته: راهب
دیری: رهبران الجمع: رارع برزگر: زانیة زن بلیدگار: ساچات
هفت سینه سیاره و جائنما مومنان کیاسانی بشود: سابع هفتم
سابق پیش رو: ساجد سجده کنده: ساحر جادو: ساحل کنار دریا:
سادس ششم: سارقینة جوی خرد: سامر محدث شب: سامل
للامی و الخاشع و المساکت و اللقایم و اللجنین: سامرة روی بریز
سماح للصائم: سایبة للناقة التي سببت بئدرا و ارجب فلا تخش
عن رعي و کما یزکما احث: سابل خوا منده و بر سنده: شاحی الوادی
کنار رود کنده: شافع للشفیع: شاکلند خوی: شاکر سپاس دار
فرمان بران: شارج بلد: شانی للمبغض: شاهد لیوم الجمعة
ولحم صلب السعلیب: وکوا: صابی: کاز کیشی بکشی بشود: صابر شکبار

صاحب زنت صاحب خداوند و بان صاعقة آتش آسمان صاعر خوار صافن
 است سه بای استاده صالح نیک مرد صالحه نیکی طارق ستاره و آنک **ط**
 شباید طلعیة للطغیان کالعافیة والراهیة من المصادم
 طاهر پاک طایر مرغ طیر و طيور للجمع طایر هم ای مایه طیر و نه
 طایره فی عنقه ای سعادته و شقاوته طایفه گروه ظالم بیدادگر **ظ**
 ظاهر بیدار مستی عابد بر سستند واقف داننده عائق میان **ع**
 دوش و گردن عاقبة باد سخت عاجله این جهان عادیات
 اسبان عادل داذگر عارض ابر عارفت نیکی عاشق دهم
 عاصف باد سخت عاقل خرز مند الدیة علی العاقلة ای علی بنی عمه
 عاقر نازا بنده عاقبة سرجام عاکف شهری عامل کار دار
 قولد علی و العالمین علیها ای العمل علی الصدقة عالم داننده
 عابد درویش عارم ناوازانده و الغار میز للذین علیهم الذین **ع**
 ولا یجدون القضا غاسق شب غاشیة رستخیز غالب علی امره
 غلبت کشته غایط زمین بنشیب فاجر بزمرد فاحشة معصیت **ف**
 فارض پیر فاره للاثر و الحارق فاسق للفاجر فاطر هشت کشته
 اصغر فاقع زردی زرد فاقرة للراهیة فاکد خوش منش و میوه دار

قَابَضَ بَارِهُتَانِدَه جِيزَهَا: قَادِر تَوَانَا: قَارِعَتِ رَسْتَحِيزِ وَ سَخِي قَاسِط
بِیْدَا دِکَر: وَقَوْلُهُ تَعَالَى سَفَرًا قَاصِدًا لِي غَيْرِ شَاقٍّ قَاصِفًا دَر خَت
شُكُنْدَه: قَاضِيَه مَرَك: قَاعِد بِنِيَادِ خَانَدَه وَ زَرْزَه بَشْدَه: قَوَاعِد
لِجَمْعِهِمَا: قَانِت فَرِهَانِ: قَانِع خَوَاهَنْدَه: قَاهِر بِلَيْشِ مَرَكَلَه کَار خَوِیش
بَقْمَرِ کَاتِبِ دُیْنِ: کَادِح کَار کُنْدَه: کَارِه دَوْمُنَشِ: کَاعِب نَاوِشْتَان
کَافِر تَا کَرْدِیدَه: وَ رَزِیْدَه: عَنَى عَنِ الدَّالِّ بِالْكَافِ أَيْ التَّأخِيرُ بِالتَّأخِيرِ
کَاهِر فَالِ کَوِی: کَاھِل مِیَانِ هَر دَوْدِ وَ شَرِ: کَلَح کُشْ کُنْدَه: کَلَعِیْه
لَلْغَوِ: کَلَهَبِیَه قَلَوِیْمِ اِی شَاعِلَتِه: مَا جَدِ نَزْرَکَ: مَا رَدِ دِیُو سَتَبَه
مَارِج زُبَانَه آتَشِ: مَالِک بَادِ شَاه: مَا نَع بَارِ دَارَنْدَه: مَا جَزِ دَنْدَان
خَرَدِ: نَاخِرَه یُو سِیدَه: نَادِم بِشِیْمَانِ: نَارِ عَاتِ فَرِشْتَن کَانَ
کَافِرَانِ کُشَنْدَه: وَقِيلَ النَّارُ عَاتٌ غُرْقًا هُنَّ الْقِسْمُ: نَاسِک بَرِ سَتَنْدَه
نَاشِیَہ اللَّیْلِ سَاعَاتُه: نَاشِرَاتِ لِلرِّیَاحِ نَاتِی بِالْمَطَرِ: نَاشِرَاتُ
فَرِشْتَن کَانَ کَافِرَانِ سَخْتِ کُنْدَه تَا جَانِ دَا دَ نِشَارِ شَوَانِ وَ دَ
وَقِيلَ النَّاشِرَاتُ الْاَوْهَاقُ نَاسِخ مَا نَسَخَ غَبِرَه: نَاصِرِ یَا رَ
نَاصِح نِیکِ خَوَاه: نَاصِیَه مَوَی بِلِشَانِ: نَافِلَتِ لَوْلَا لَوْلَا وَ لِلْفَضِیْلَتِ
وَارِثِ مِیْرَاثِ دَارِ وَاجِفَه اِی خَافِقَه: وَاجِدِ یَکِ: وَازَرَه کَنَاه

واسع بینی ساز و راد: واسع للمحیط بكل شیء علما: واقعة ر حیدر
 مادر: والد از پدر و مادر: واهیه ای منخرقه: هالك نیست شده: هاویه در زخ
 یابش خشک: **نوع** منه و صورته قاع بکسر العین
 باد بیابانی: تاز و دم: یقال هو ثانی اثین و ثالث ثلاثة: حارم للفحل
 للذی جمی طهره: الحادی عشر یازدهم: راسر کوه خاره: راع شبان رعاه و رعاه بز
 زاز بلیذکار: طاع نافرمان: عاد بیدادگر: عاص نافرمان: غار غاری غار و
 بی راه: فان نیست شده: کاف بسندکار: ناسر فراموش کننده: ناد الجنث
 فلیذع نادیه اهل نادید و ادرود کرده: هادره نماینده

نوع منه و صورته قاع بضم العین

هزار ای ساقط: هاع ای جازع و اصلها هایع: لایع: **نوع** منه و صورته قاع مشدح العین
 آم للقا صد قال الله تعالی آمین البیت الحرام ای قاصدین: جاز مارخر و پیری: **نوع** منه و صورته قاع مشدح العین
 جاقدر ستخیزم: **نوع** منه و صورته قاع مشدح العین: جاهلیت از زمان الفتره: لاهای الا کذب

بافاعل بفتح او و له و ثالثه

آخر از دیگر: عالموز جهان و جمانیان: عالم یکی

بافعیل و فعیله بفتح او و کسر ثانیهما

اثیر کزیده و تاثیر کننده: ائیم بز و مند: اذین بانک غاز: اریکه تخت را استم

التيم للموالم، امير استوار، البلد الامير مکه، امير فرمان روا، امير ناليدز،
 بحيرة لفاقه اذا اجت خمسة ابطر فان كانت الخامسة اثني عشرت اذها اي قطعت
 وحرم اكل لحمها ولبنها، تخيل ع بديع نوکنده و نو برکت بي کناه، سيق للير ق
 بشير مرده دهنده، بصير بينا، بصيرة لما اعتقد في القلب وقولت علي
 علي نفسه بصيرة اي عين بصيرة وقيل الا نسان بصيرة علي نفسه والها للمبالغة
 كعلا فذو نسيابة، بعير اشترى، عبيته لما استبهم عن الجواب لي استغلون
 عييج للحسن الطمخ، تبيع للتابع، تربية لموضع القلادة من الصدر، تليد کنز
 قیل کران، جنير يك سويشاني جميل كروه، حليم دوزخ، جليد نو
 جليد بست، جميع مده، جميل نيكو، جنير كودك در شكلم، حبيب
 دوست، حبيكة للطريقة، حنيت زود، حلقينه باغ، حديث ع حليد
 آهرو جيز تيز، جبرير بزنيان، حريق اشر سوزان، حسير مانده، حسييس
 بانك اشر، حسيب بسنده و شمار كننده و توانا و دانا و كوهري، حصيد
 اذا المي اثره، حطيم بير امن كعبه، حفيظ للحافظ، حقيق عليك ان يفعل
 كذا و حقيق عليك ان تفعل كذا و حقيق علي ان تفعله اي حق حليم درست
 و درست گفتار، حليف هم سوکنده، حليم بردبار، حليل شوي، حليمة زن

لا يهاحل له وحلها حميد ستوده حمير خزان حميم خویش واکرم و عرق
 حمیل الکفیل: حمید للشوری بالحجارة المحمّاة: حمير مع بان شدن حنیف
 مسلمان و متراکان علی بن ابرهیم علیه السلام: خبیث لصد الطیب: خیر آگاه
 همه چیز: الشجرة الخبيثة للكشوث و قمل می الخطه: خدیجة الخداع
 خدیز دوست: خصیم للمخاصم: خطیئة كناه: خفیف سبك: خلط انبار
 و يكون واحدا و جمعا: خليل دوست: خليفة لمن يقوم مقام من قبله: خليفة
 حوی و خلقان خلیع كاللعین: خمیر سرشته: خمیس لشکر: يوم الخميس روز پنجشنبه
 ذبیحة کشتی: ذلیل خوار: ریب بسر زن: ریلبة دختر زن: رحیم صفت
 رحيق شراب ویژه: رحیم بخشاینده: رشید راست: نقد پروانه نهای
 رضيع فرزند شیر و همشیره: رفیع بردارنده: رحيق بار: رقیب نگه دارنده
 رقیم نام و لوح کتبا صاحب کدف بروی نبشته بود: وهو ملعني بفعل و قيل
 مواثم الوادي الذي فيه الكدف: ریم استخوان ریزه: زفير اخراج النفس
 بائین زعيم للكفيل و للعظيم: زيم للمعلق يقوم ليس منهم: ابن السبيل گذر
 سبيل راه و في سبيل الدراي ما فيه للطاعة: سدید راست: سریر تخت
 سريرة دل و نهائی: سریع زود: سعید نیکوخت: سعير انشر سفید نادان
 سفیر رسول: سفینه کشتی: سفیم بیمار: سکینه للسكون و قولی علی سکینه منکم

دیو

ز

و هات

سر

س ش

ص

ض

ظ

ع

و جنان و بی امر الله تعالی سمین فره : سمیع شنوا : شیبید بنای : شیب
 باد و نای استادن : شیح عیل : شدید القوی : صفر جبریل علیہ السلام : شدت سخت
 شریک انبار : شریعة راه مسلمانان : شعيرة المنسك شعایر کرب و بی اعلام
 الحج و اعماله : شفیر کنار چیز : شفیع خواست کننده : شمشید کوی راست
 و داننده بی گمان و من استشهدت : معرکه المسلمین : صبی کوزک : صیحة بامداد
 صحیفه صحیح درست : صديق دوست : صدید زرد آب : صریح بگفته
 صریح بانك در : صرم شب و روز : فاصحة كالصرم ای سوک آخر وقت
 كالليل : صعيد روی زمین : صغير كوجك : صليب و سخت
 صلیل اواز آهن : عجيج بانك : ضریع جنس من الشوك الواحدة ضریعة
 ضعيف و ضمین للكفیل : ضنین للخیل : طریق و طریقہ راه : طریقة
 للملا و للدين : ظنین بانك گوشش : طويل دراز : ظمیر بار : طميرة نمان
 بیشین : ظل ظلیل سایه ای تمام : ظنین تمام زده : عبيد بندگان
 عتق کنش و کریم : عجيب شکفت : عدیل بهمتا : عریف یقیب
 عزیز ارجمند و بی مهتا و سخت : عزیة للعزم : عشیر شوی و دیک
 عشيرة و زمان : عصب سخت : عظیم بزرگ : عقیم بازدهن و زن
 ناز اینده

علم دانای عیند سینه کش غنیمه ملاصحت من اموال الحارمین قبیله ملافتت
 من اصبعیک من و سح البدن و عرفه و للفتنة التي تكون في سطن النواة و فیه
 کروه و فریضه و فریضت و فضیلة دودمان فقیر درویش فقر آیین فضیحة
 رسوای و طبع کار بزرگ دشوار و قبیله بنکاه و قبیله کروه و پاندان
 قیل کشته و قدین توانا و قدیم کمن و قریب نزدیک و خویش قریب یار
 قصیدان للکانبین الموکلین بالخلق و قلیل اندک و فیض پیاهن
 کبیر بزرگ و کثیر توده و ریک و کثیر لصدا القلیل و یقعان علی الواحد
 و الجمع و کریم دهنده و خوامش و کرامی و کظیم غلین خاموش و قلیل
 بایندان لطیف دورانده و پسنده او رفو کننده و لعین للملعون
 لفیف مهم و لیسیم فرومایه و متین سخت و مجید بزرگوار و محض
 للخیض و محض ای مغدک و مدین ای مخزنی و مرید ستیسه و معناه
 اند عری و الحنیر و ظهر شره و مرئی خوش و مرید بیمار و مرید للزیادة
 مشید یک کرده و مشیئة خواستن و مصیر المرجع و مشیب بزرگ
 معین للظلمة و مکیده سکا لیدن و ملک باذ شاه و مبین خوان و مامین
 ارضعیف و هو النطفه و اما الدافق و خیل خرمانان و ندیر بیم کننده
 نرف مست و نسی و نسیمه للتاخیر و نسیمه للذیجة و یفترت بها الی الله تعالی

ثم انسجوا فيه حتى جعلوه لموضع العبادة. نصيحة نيك خواستن نصيب بهره.
 نصیر یار. نصید المنصور. نطیحة المنطوحتة حتى تموت. نعيم لصد البوس
 نصیر کرده و بیرون رفتن. نقیب مثل العرف. نقیم للنقرة في ظهر النواة
 نكیر للانكار. نميم و طيمة سخن حذر. ماویل لصد المرئي. و تیر ركرك
 وثیقة استواری. و حب و حیف طیدنك. و جید روی شناس
 و نبرد ستور. و سیلت للقرينة. و صیلت من الغم كانوا اذا ولدن الشاة
 سبعة ابطن نظر و افان كان ذكر اذ نحوه فاكلوه و ان كان انثى تركت في
 الغم و ان كان ذكر و انثى قالوا وصلت احاها فلم تذبح لاجلها. و صید
 عتبة الباب او وسط الدار و قیعة در کسی افتادن قالوا وصلت.
 وکیل کار راز و عید نیم کردن و لجة دوست. و لید گوزك. هشیم
 للحیطام. منی نوشتن طلع مضیم ای مضوم. یتیم بی پدر. یتیمه للموت
 طین دست راست و سر کند. یقینے گانی.

فوع منه و صورته فغی مشد الیام بریة للخلق
 بغی یلید کار و قول بغی او لو یقبة ای زودین. حبة درود و از شامی
 و منه التحیات لله. نفی ترسکار. جنی نازه. هم حفی. مهربان و خواننده
 سخت و دانا. حمية انف داشتن. حوة للعمر. حفی. خوش شیده. دعت

رضی پسندیده ز کی بار ساء نفس ز کیتا لم تذنب قط سرای حوی خرد **رزس**

سمی هم نام سوی راست شقی بدخت صبی کوردی صبیته دخترک **ش ص**

صفی دوست عریة للخله تباع رطبها من رجل محتاج بتمر مکیل **ع**

بعد از تحریر الرطب عشی وعشیه شبانگاه عصی نافرمان

علی بزرگ غنی بی نیاز غوی بی راه فری للعظیم العجیب قوی نیرومند **ع فوق**

قصی دوزخ ملی للحنین الطویل منی اب شست بنی یغمبر لحنی هم از و قولت علی **من**

خلصوا حیا ای اعترلوا الناس بیننا حوز ندای لحنی نسی فراموش کننده **و**

اندرز وصی للموصی الیه ولی یار هدی میا بدی الی مکده هدیه یکی **ه**

بافعول وفعلت ففح اولها وضم ثانیها **ا**

بعوض نشه جر و زانک هر چه بیند بخورد جزوع زاری کننده **دلبرم**

چر و رما ذکر مبحث جصور لایاتی النساء حوالت شتران باری خد و اصفه **دیو**

دفع و ریزند م دلول رام ذنوب کار و دلول برآب رسول یغمبر **دذر**

رکوب و رکوبه جمّاره نروماده رؤف خشاشنی و مهربانی ز نورفعوک **ز**

معصی مفعول من برای کتب زهوق باطل شده سموم با ذکر م برور **ش**

شکورای مثبت عباد علی اعمالهم بالشکر صبور شکیب صمود بای بالا **دشوار**

ظهور مایته طاهره من الاجداث ظلوم بیداد کر عبوس ترش روی عجل **طاع**

شتر کار

عجز و بیز زان عجز و عجز پیر: عروس و عروپ شوی دوست: عمو و ستون
 عنود للعنیدم عرو و درو: غسل للماء الذي يغسل به: غفور فراپوشنده کاه
 فخور نازنده: قبول پذیرفتن: فتور للضيق الخيل: فتوط نومید: کفور و کفود
 ناسباس: لبوس پوشش: مشقة مزد: منوز زمانه و مرک: منوع للفتور
 مؤودة للمرأة المدقوقة حية: و در دستدار مطيعان: وضو آب دست
 و قود هبزم: ملوح زاری کننده: بؤوس سخت طبعند
 نوع منه و صورته فعلى مشهد الیام محوسى کبر

محوسى پیر: یهودی: جمود یهود: بر: مشهد الواء
 عدو دشمن و یقع على الجميع: اعداء و عدااة پیر: عفو و عفو کننده
 بافعول و فاعول بضم اولهما و ثانیهما

ا جور مردها: امور
 کارها: سرج زجای خنیدن: بطول باطل شدن: بطولت دیر شدن
 بعول شوهران: جموح للجماح: جنوب دور کردن: جنوب یوانکی و شب
 در آمدن: حر و خاله: حر و خاله: حر و خاله: حر و خاله: حر و خاله
 ایام حسوماتی: تباعا متوالیت: حقوف گرد چیزی: ایستادن: حلول
 فرو آمدن: حموضة تر شدن: حیوص بکشتن: حیوق نزول المکر
 بصاحبه: خرو و بیفتادن: خشونة درشت شدن: خلوقه کینه شدن

خور و لته جمع الحال د خورد و ر کردن د و و ب للذائب ر صود نکه داشتن **خ د**
 رطوبه تر شدن ر کوز میل کردن ر یوز غلبه کردن ر فوف شناییدن سرور **ر ز س**
 شاد کردن سکوب آب ر تختن سکون آرمیدن سهولت نرم شدن شهود **س**
 الحاضری و الحضور صعود بر بالا شدن صفوره تلی شدن صلوح للصالح **ص**
 ظلول بروز بودن عبور باب و راه بگذشتن عثور دید و ر شدن **ط ع**
 عذوبه خوش شدن آب عروش للستوف عقود للعمود و للفلاید
 عموته عمان غرور غره کردن غفول للغفلة غلول خیانت کردن فتون **ع ف**
 ازمودن فروج للشفوق فروته للعذوبه فسوق فرمان یزد شدن
 فسود للفساد فطور للفروج قزو للطهارة و للخیض و ملو جمع القراء **ق**
 بالفتح قطوف بارها درخت قعود للقاء عیدین کفور نسباسی کردن **ک**
 لحوق در رسیدن لزوب مثل اللزوم مرور بگذشتن نشوز نافرمان شدن **ل م ن**
 زن مرد را نفور رمیدن نفوخته خوش شدن آب
 فوع منه و صورته فغو و فغو مشدد الواو بدو بدید **ب**
 آمدن نلویبی شدن جثو بر زانو نشستن خبو آتش بلند شدن صبودل **ت ح خ ص**
 بکسی جفتن و زکیشی بکیشی شدن عثو بر رکوبی کردن حد عشوان **ع**
 تاری نار از جواعند ما خیرا عفو بسیار شدن علو بلند شدن غدو بامداد **ع** کردن

غلور در شدن فتوة جوامردی فتو جوامردان قصور در شدن قفوزی شدن
نبوة یغبری فعی بکسر تائید و شد الحاره
لجمع مال اصله بکوی فادعت الواو فی الیافصار بکی جتی و از انوشستن
جله زیور هاه خوی تخی شدن عتی خشک شدن مضی بکشدستن طوی للسقوط
من اعلى الی اسفل بکسر اولد مع منه عتی لجمع العصا قبی کما نداء

ما اوعل بفسخ اولد و ثالثه و سکون ثانیه

اثر دم بر بزه ابرق و مین با سنک و کل ابرص پیش ابکم کنک ابرص سبید

اجمع مده احمر سرخ احمق بی خرد احور نیو چشم اخضر سبز اخرف

بذاسکتان ارعن عناء اربعه چهاره ازرق کرید چشم اخضر سبز اخرف

اسود سیاه اشیت سبید سر اصفردرد اعجم بد زبان اعجف نزار

اعرج لنک اعین چشم فراخ اغلب سبیر کردن قلب اغلف اذا کان

علیه طاجم غلف ومن قر اغلفا ینید جمع غلاف ای قلوبنا او عینه

للعلم الله اکبر ای کبیر اکبره ناینا ماذر زاد اوحد للوحید

امثلهم طریقه ای افضلهم قوه لا اهوز علی ای هیز اهیم هوشاب زده

والموت هیم و کذلک اکثر تلك الصفات و جمعها فعل و فعلات

یضم اولها و سکون ثانیها اینز للجانب الذی یلی الیمین

ب

ح ح ح

ر ز

س ش
ص ص
ع

د و

م ه

ی

نوع منه و صورتند افع مشددا الحرف الاخير اصم كثر
الذ لشديدا لخصومة اعز خلاف الا ذلك نفع مشددا لخصومة

اول خستين و آن كميشه بود ما افعل بضم العين اعين چشمها

انفس لجمع النفس و قولت على فانك باعيننا اي بحيث تراك

نوع منه و صورتند افع بضم الفاء و شد العين قال الله تعالى

بلغ أشده اي منتهى شبابه واحد ما شد و شد بفتح اوله و ضميه و كسر و

لخو فليس و افليس و و د و او و و نعمة و انعم ما افعل و و معاك بفتح اولها و شد ثانيها

افاك دروغ زن اگان بر زكر امانه فرمايند او اب توبت كند و توبت

و كند او اه آوه كند ما تجاج اي رنده جبار بر زكر و ستمكار كند و توبت و كند

جبار و جبارة پير خلاف سو كند خواره حماله الخطب لا مراه

اي كه بزرگ است تحمل الشوك فتطرحه في طريق النبي عيسى السلام خنار و پند

خر اص دروغ زن و قولت على قتل الخراصون اي لغز خلاق آفريندگان و آفرينها

خناس صفت ديوانه خوان خيانت كند دكا للملساء ما بهاد يار

اي احد رزاق رسالتك روزي ستار فرابوشنده كناه سحر جاذبه

سراد زره كرم سماع عجا سوس سياره كاروان ستارگان هفتكانه

سلاق زبان آور صبار سخت شيكاه علام و علامه همه دان غساق

غَفَّارِ امْرُؤِكَ: غَوَّ اضْرِبْ بِرِيفِ وَشَوْكَ: فَتَّاحِ دَاوُرُ وِشَايِنْدَه: خُتَّارِ دَاشِش
مُخْتَارَةُ يَكِي: فَعَّالِ كَرْدِ كَار: تَهَارِ شَكُنْدَه كَا مِهَاه: فَوَّ امْ كَسْبِيَارِ قِيَامِ كَنْد: كَذَابِ
دِرُوعِ زَن: كَفَّارِ نَاسِبَاش: كَفَّارَةُ عَمَلِ نَفَرِ اِي غِيَطَاه: لَوَّاحَتَايِ مَغِيرَةُ:
لَوَّامَةُ اِي كُلِّ نَفْسٍ تَلُومُ نَفْسِمَا: اِنْ كَانَتْ عَمَلَتْ خَيْرًا اَمَّا لَزَادَتْ مِنْهُ وَاِنْ كَانَتْ عَمَلَتْ
شَرًّا اَلَمْ عَمَلَتْ: عَيْنِ نَضَاحَتِ: فَوَّارَةُ نَامَا: نَفَاقَاتِ لِّلْسَوَاحِرِ يَفْتَنُ: وَهَابِ
بُخْشِنْدَه: سِرَاجِ وَهَّاجِ: آفَتَابِ هَمَّازِ بَدَكُوئِي:

بِأَفْعَالِ بَكْسَرِ اوْ لَرُوشْدِ ثَانِيه: فَتَّاحِ خِيَارِ: كَذَابِ دِرُوعِ زَن كَرْدَن
بِأَفْعَالِ بَضْمِ اوْ لَرُوشْدِ ثَانِيه: حَقَّاقِ لِّجَمْعِ حَافِظِ: خَزَّازِ
لِّجَمْعِ خَازِنِ: زَمَانِ نَارِ: كَبَّارِ بَزْرَكِ: كَفَّارِ كَا فَرَاوِ بَرَزْ كَرَانِ:
بِأَفْعُولِ بَضْمِ اوْ لَرُوشْدِ ثَانِيه: سَبَّوحِ قُدُّوسِ مِنْ صِفَاتِ اللّهِ تَعَالَى
ذِي رُوحِ اسْمِ دَوِ بَتَنِي فَيَسْمُ:

بِأَفْعَالِ وَفَعَالِ وَفَعَالِ وَفَعَالِ بَكْسَرِ اوْ لَمَّاوِ سَكُونِ ثَانِيه
اِمْلَمِ نَرَانَكُشْتِ: اَتِيَانِ كَرْدَنِ اَتَشَانِ دَو: اِحْسَانِ يَكِي كَرْدَنِ اِسْلَامِ
لِّلْدِينِ الظَّاهِرِ: اسْوَارِ سُوَارِ وِدَسْتِ وَنَجْمِ اصْبَاحِ بَامِ: اَعْصَارِ كَرْدَانِ:
اِنْسَانِ مَرْدَمِ: بَدِيَانِ رُوشَنِي: مَثَالِ تَنْدِيْسِه: جِيرَانِ مَسَايِكَا:
حَسْبَانِ بِنْدَاشْتَنِ: خَذَلَانِ خَوَارِ كَرْدَنِ: دِينَارِ دِيهَاجِ عَرْدِيوَانِ ع:

اشهاد للسفرة: اشقات براکندگان اصحاب گروه: اضعا فجمع ضعف
 اعجاز لاصول النحل: اعراف لسور بین الجنة والنار: اعلام گویمها و منجوقها
 اعتناق گروه: افواه و منها: الفاف ای ملتفة: امثال لجمع المثلث
 امشاج آب زن و مرد هم آمیخته: املا گروه بزرگوار: انعام جمدار بایان
 اوتان نشان: اوتاد مخمط: وضعت الحرب اوزارها ای اتمام ایتام یتیمان
 ایضا ط جمع یقظ: ایمان سوگندار و دستمراست: رتخان سپهر غم و روزی
 رتخان خشایبده: شیطان دیو: صفوان سنک ساف: صلصال کل خشک
 ظمان تشنه: عجلان شتاب کار: عطشان تشنه: عیثم سپید دار
 غلام و غضبان خشمناک: لیسان المظلم مر جان مروارید: مرجانه یکی و سواش دیو
 یقظان بیدار: و مع منه آلا نیکها: آنا اللیل ساعته

ر
 سر
 ط
 غ
 ی

و مع منه ۲۷

بافعلاز و فوعال و فاعلاز بضم اولها و سکون ثانیها
 برهان حجت: بطلان باطل بنیان دیوار است: ممتاز ز ر گفتن: تعبیر
 مار بزرگ: تنبیه از تبع شیخا حزافا فلا يجوز ان يستثنی منه سی حسابان
 سمار کردز و تیر ناوکی و قولی فعلی حسبنا من السماء ای نارا و الشمس و القمر حسبنا
 ای جعلها حرمان حساب معلوم عنده جلوانش لاجرة الکامین: خسران کاستن

ب
 ح
 ح

ذکر از جمع ذکر رقبان کوشن داشتن و قولم سبحانک اللهم تنزیه له سلطان باد شامی و حجت رس
 طغیان ز حد رکستن طوفان طایغشی کل مکان و ملوک در بیع علوان بیداد کردن طع
 غریبان بون و ملو ما یقدم من الثمن عریان برهنه عمیان کوهان غفران غ
 امر زشت غفرانک رشنای مغفرتک فرقان فرو کردن کثانی کی حوان باطل ف
 جدا کند فسطاط سرباره فسطاط شاهین ترازو قرآن نبی و سنی بذاک ق
 لاند یقرن بین السور فیضهما و نبی خواندن قال الله علی و قرآن الفجر از ای مایقرا
 فی صلوة الفجر قربان طایقرب به الی الله من حج و غیره کشتبان جمع الکلیت ک
 نقصان کم شدن با فاعلان فسخ اولد و ثانیه بر قاز در حشیدن
 ثقلان لافس و الجن حوسان للتدرج خلال الدیارت الفارة حیوان
 الحیاء و لکل ذی روح دوران للدور سفحان لسفوح الدرع سیلان
 للسبیل شنان للبعض شهر رمضان ماه روزه طوفان للطواف طیران
 پیریدن علیان و فودان جوشیدن نسلان شتابیدن هذیان خلد کفتر
 با فاعلان فسخ اولد و کسر ما فیه قطران طایر طلی
 الایک و ما صوره تدا فعی و فعی و هو هم با فسخ اولد و کسر ما فیه
 قطران طایر احوی سبز و نازه اعی نابینا اعلی بلند تر افعی مارت اولی
 سزاوارتر اولی لک فاوالت تمهید ای قد و لیک سو فاحذره هم اسیران

ت ح د بلوی از مودن تقوی تر سکاری جرحی جمع جرح دعوی للادعاء دعوایم قیما
 س ش ای قولم سقنی جمع سقیم سگری مستان سلوی سمانه شتی للختلاف
 ص ط ف صری جمع صریع طغری ز حد بگذشتن فحوی الکلام معناه قتل کشکان
 د م قرحی خستکان کسلی کاملان مرضی بیماران موتی مردگان مولی بار خدا
 و یار و بند و شرعم ماوی جامکاه مرعی چراگاه مرضاه خشنودی
 ن لجوی للسر و قولد تعلی و انهم نجوی ای پناه جون هلاکی جمع هالک
 ما ماصورته افغی و فعلی بضم اول و سلون ثانیه
 انشی ماه آخری از جهان و تانیث الآخر اولی این جهان و ان پیشین
 بشری بشارت حسنی الحسنه و لتانیث الاحسن ختنی نر ماه
 دنیا این جهان رجعی باز آمدن رویا خواب دیدن سوسای دوزخ
 سقیا للشرب سکنی ارمیدن امرم شوری بینم ای متشا و روز قیام
 رقی از تدفع دارک الی رجل فمی ملک للمعمر یورث عند زلفی نزدیک
 طوبی لاسم شجرة الحنة و لطیب العیش لهم عسری لعدا البسری و قیل
 می النمل عقبی للعاقبة و للتسعة قرنی خویشاوندی کبری لتانیث
 الاکبر مثلی للفضلی مجری براندن مرستی بد داشتن و مثلی لتانیث
 الاوسط بپسری کار نیک و بهشت مشدد الثاني منها عزی لصیم

سدر مخضو در ای قطع شوکند فجعل مکان کل شوکند لثمة. مر قوم بشتنه سحاب
 مرکوم ابری برهم افتاده. مسرور شده. مسنون المسکوب و المتغیر الراححة و قوله علی
 و ما مسکوب ای جار لا یقف طع. مشهور روز عرفه و روز قیامت معروف
 شناخته و نیکی. الا ایام المعلومات عشر ذی الحجة. الا ایام المعلومات
 ایام التشریق الحج و أشهر معلومات هن شوال و ذو القعدة و عشر
 من ذی الحجة. معروف شات بستر اینده جز درخت بی ساق. معضوب علیه
 خشم روی گرفته. مفتون للفتنة محو معقول للعقل و فی القرآن یا ایها المفلون
 ای یا ایها الفتنة مقدور تقدیر کرده. مقصورة الحجرة مکنون للمصون
 ممنون للمنفوس ملوک بنده. منبوز للقطب منشور بر اکنده. مؤودة للمدفونة
 منزوف مسخت. منسوخ مابدل حکمة. موقوف للی تضر بالعصا حتی
 طوت ملینور للیسر. ناموس لجریل علیہ السلام و لقیلة الصبیاد. یاقوت
 الخوم درون. یبوع چشمه آب. با فعل و فنعل و فوع و مفعول و مفعله فتح اولها و الیها
 و یسکون ثانیها. بر زخ کور و ما بین الان جین. حجرة بن حلقوم خشم
 سبوی سبز. خردل سبندان. رفر بالشر زلزلة. سبب بیابان
 سر مل همیشه. صومعت طنزل الراهب. صفصف زمین هاون. صر صر با د سرد
 عبقری لیسط کرا نماید. غلصه سر نای. فسورة للاسد و المرأة کوشه نام جوخت
 در غلشت

کوکستان. مالکد بیغام مبلغ مایبغد الشی. متریت درویشی. مجمع
الحزین ای العذب والمالح. محسنة پنداشتن. محصنة کرسنکی. مرجحة
للرحمة. مرقد للمنام. مرصد راه. مسئلت خواستن و پرسیدن. مسغبنة
کرسنکی. مسکن جای مسکن. درویشی. مشامة. الجانب الذي يلي الشمال
اصحاب المشامة ای المشاییم علی انفسهم مشعر الحرام. موزد لفت. مصاعف للابنية.
معشر کروه. مغرم تاوان. مغنم غنیمت. یتمیذا مفریت. یتیمی کجوشاندن بود.
مقبرة کورستان. مقعد جای نشستن. منسک عید. منفعة للنفع.
ملجأ ابناه. میمنه دست راست. اصحاب الیمینة للمیامین علی انفسهم
منسرة للیسر و جانب الیسار. مفع و مفعلة. بفتح او کما او ثانیها و شد ثالثها
محل جای محنة للشارع. مرقة للاصلاح. مصرة زیان. معرة هدی.

مودة دوستی. بامفعلة و مفعلة بفتح او لهما و ضم ثالثهما و سکون ثانیها

مأنة حاجت. مالکد بیغام. مقبرة کورستان. مکسور العین

مجلس نشستگاه. محسنة پنداشتن. مسجد مزکت. مسکن جای. مشرق

خاور. معدرة للعدرة. معرفت شناختن. مغفرة آمرزش. مغرب

باخت. منزل جای. منسک لواحد المناسک. منطق سخن. منکب دوش

وکراند زمین. موبق للموعود و للمملک. و فیل مو. وادی جهم. موثق

للوثیفة

مفعلة

موجدة للعضب: موضع جایش موعظة پند داذن مویک گناه: میسر قراریم
فوع منها **مقصبة للعصیان** و صوته مفعیل یکسور الشالی مشددا لآخر
 بحال المال وقت وجوبه و قوله تعلی حتی يبلغ محله ای من حرة

بامفعیل بضم اوله و کسر ثانی و سلون ثانیه **م**ن طلال الضد الجحوق
 محرم گناه کار: محسن نیکو کار: محصنات لذوات الازواج و الحرائر و العفایف
 محبت الخاشع: مخلص یک روی: محلد کلا غسار: مذنب گناه کار: امرأة
 مرضع ذات ولد رضیع: موضوعة شیر دهنده: مسفرة روشن: مسلم
 مسلمان: مشرك انباز کننده: مصلح نیکو کردار: معسر درویش: معصرات
 استجابات مظهر و قیل و ذوات الاعاصیر: معجزة: مفسد مذکر دار: مفلح
 رستکار: مقنع الراس ای رافعه: مقرز ای مطبق مقسط داذ حر
 مندر بیم کننده: موسر و موسع توانگر: مؤمن آرام دهنده و گرونده: موفق
 بی گمان و الله تعلی مؤمن ای مصدق ما و عده: موریات اسبان گانش
 ارشنگ بیارند سنب: ممرطع المنشرع: **ف**وع منها مبین روشن
 محیب پاسخ کننده خواستندگان: محیط دانا به روی مرید المتهم
 مشک مرید ای مایشت کک: مسئی بذر دار: مصیبة الامر المکره: مطیع
 فرمان بر دار: مغیرات غارت کنندگان: مقیت توانا و تقید بر کینه قوف
 و نگهبان و گوام

مليهم مستوجب ملامت. منيب باز کرده بخداي منير روشن
نوع مسدود صورته محو خلاف المبطّل مذل آخوار کننده. معز

عزیز کننده. مقل درویش. بامفعل بضم اول و فتح ثالث و سلون ثانی

مترف للمنع المطر و قوله علی المرسلات عرفاً للملائكة التي ارسلت
بالمعروف و قبل تتابعت كعرف الفرس. مغرم للمعدت. فتح للرافع راسه
مع غفر بصره منك لصد المعروف. منشآت للسفر. و صورته مفعول منه

بضاعة مزجاة ای قلیله. با افعل و مفعول بكسر اول و فتح ثالثه
اصبع انكشت. ضفدع بزغ. مرفق وارن و مولد علی و مبی للمرفق

مرفقاً ما یرتفع. من صلاح الامر. مسلون باز آون مسرد درفش
مشر بنوع. منساة دستوار. میسم علامت. با افعل بكسر اول و ثالثه

بنصر انكشت بر ابر کین. سلسله زنجیر. شرد متروکی اندک

بامفعل و مفعلة بضم اول و فتح ثانی و شد ثالثاً

محرر ای عتیق للذر محفلة للمصراة. محكفة تمام آفریده. غیر محفلة

للسقط. مدین بنده کی از سر مرگ خداوندش آزاد شود. مسند بهم نهادن

مسنو ای مطمئة و قبل معكمة. مفصل لخواجر السور و القصار. استودع الله

غیر مودع ای غیر متروک. المولفة قلوبهم للذین بتالفهم و البی علیهم

علی الاسلام. مفعلة. و صورته

مصرّاة حلوت یضّر اللبّی فی ضرعیاه ^{ع۷} بامفعّل بکسر العین

مبشر مزده منده. مبشران للرياح التي تهبّ بالسحاب والغيت محلقون

ای خلّواری سیم. مدبرات فرشتگان کار خلق سازند. مذکر پندارنده

مصور نگارنده خلق با فریش معقبات نکر مانان مقسمات فرشتگان مقرب

وسمت کننده. مقدم فرایش دارند. مقصرون اخذ و امن شعور هم مکتب

سکبان و صورته مفعّ مشدّاد العین ^{ع۸} مصلّی ساز کننده

بامفعّل مشدّد الفاء والعین ^{ع۹} مدد کرد و آباد آورد

و مژّ مجامد سر کشیده. مصدّق للمتصدّق مَطْوَع للغاري ^{ع۱۰} مدد کرد و آباد آورد

بافعلوت بفتح اوله و ثانیه و ضم ثالثه

جبروت بر کواری رحمت للرحمة رغبوت للرغبة ملکوت للملك

بافنعلوت ^{ع۱۱} عنکبوت بر تنده

بافنعلیل و فنعلیل ^{ع۱۲} زهر بر باد سرد سلسبیل لاسم

عین فی الحنة قم طیر سخت بافعلل بضم اوله و فتح ثانیه و شدّه

تبع ملک الیمن خضع لجمع الخاضع خلّس و کنس الخمسة انجم زحل و المشتري

و المریخ و الزهرة و عطارد خلّس فی مجراها ای ترجع و کنس ای تستنیر کما کنس

الظلمة کتوبها سجّد للساجدين سکر شکر سلم نردان شرع ای طهره

و احلهم شارع

٩٣
فَلَمْ يَلْجِ بِسَادَةٍ بِأَفْعَلٍ وَفَعْلٍ بَكْسَرٍ أَوَّلَهُمَا وَثَانِيَهُمَا وَفَتْحٌ ثَالِثُهُمَا وَشَدٌّ
جَبَلَةٌ أَفْرِيدُكَانَ سَجَلٌ لِلْكِتَابِ وَلِلْعَهْدَةِ وَقِيلَ بِهِ هُوَ كَاتِبُ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلَهُ وَثَانِيَهُ وَشَدٌّ ثَالِثُهُ
أَزْكَرُ نَجْمٍ جَبَلٌ خَلْقٌ لِسِيَارٍ عَتَلٌ لِلشَّدِيدِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلَهُمَا وَثَالِثُهُمَا وَشَدٌّ ثَانِيَهُمَا

زُخْرُفٌ كَوْنَهَا كِيَاهٌ وَزُرٌّ سَبِيلٌ خَوْشٍ سَبْدٌ سِنْ بَنُونَ لَوْلُو مَرُورٌ يَدٌ

مَرْقَةٌ بِالشَّرِّ هَذَا طَوْطِي بِأَفْعَلٍ لَا يَفْتَحُ أَوَّلَهُ وَشَدٌّ ثَانِيَهُمَا

سَرَّ الْمُسَرَّةِ سَمَرٌ أَكْنَدَمٌ صَحْرٌ أَدَشْتُ فَحْشًا مَعْصِيَتٌ اشْتَمَلُ الصَّمَايَ جَمْعٌ

أَزَارُهُ عَلَى جَسَدِهِ وَلَمْ يَرْفَعْ لَهُ جَانِبًا ضَرَّ الْمَضَرَّةُ نَعْمَانِيكُهُمَا

بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلَهُ وَفَتْحٌ ثَانِيَهُ وَثَالِثُهُ

جُنُفَاءُ مُسْلِمَانَانِ خُلَفَاءُ جَمْعٌ خَلِيفَةٌ شُرَكَاءُ أَنْبَا زَانٍ شَعْرٌ أَجْمَعٌ

شَاعِرٌ شَفَعًا جَمْعٌ شَفِيعٌ ضَعْفًا جَمْعٌ ضَعِيفٌ شَمْدٌ أَجْمَعٌ شَاهِدٌ

وَلِجْمَعٍ شَهِيدٌ وَهُوَ مُقْتَوَى الْغَرْوِ عَشْرٌ أَقْدَرُهُ مَا هَذَا بَسْتَنٌ نَفْسًا

تَوَزَّاهُ بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلَهُ وَفَتْحٌ ثَانِيَهُ مُطَبِّطًا لِمَشْيَةٍ فِيهَا

يُخْتَرُ وَمَوَازٍ يُلْقَى بِيَدِهِ وَتَكْفَاهُ بِأَفْعَلٍ بَكْسَرٍ أَوَّلُهُ وَثَالِثُهُ وَشَدٌّ ثَانِيَهُ

كَبْرِيَا بَنِي رَكْوَارِيٍّ أَفَاعِيلٌ وَمِفَاعِيلٌ وَفَوَاعِيلٌ

اساطیر افسانها: اسطوره یکی: احادیث حدیثها: احدثه یکی: سر او پلشوار: قواریر شیشها: مصایح جراحها و ستارها: مضامیر از بیع الرجل ما فی بطون النوق ملایح از بیع الرجل ما فی بطون الحوامل معاذیر عذرها: ۴۱

بافعلته یلکس اولها و شد ثانیها: ۴۲

امعة لمن يكون مع كل احد

ضعف رابعه با افعل بضم اوله و ثالثه و شد آخره: ۴۳

اشرح استغف للکیر النصاری المتعبد: با فاعلیته یلکس اولها و ثالثها

صبیئة لفرز الثور: صیاحر المحضون: بامفعاعل بضم اوله و فتح ثانیه و رابعه

ما مبارک فیه حیاة الاشیاء و قوله تعالی فی لیلۃ مبارکة ای لیلۃ القدر

و قوله تعالی مراغما کثیر ای مهاجرا: مکاتب بند کخویشتر را باز خرید باشد

بامفعاعل بضم اوله و کسر رابعه: ۴۴ مجاهد للغازی: مسلح بلیزکارت

مسافر: منافق دوروی: بامفعاعل بضم اوله و فتح ثانیه و رابعه و سکون ثالثه

مذبذب للمتردد بین جبلین لا یتب چالته لا حیر منهام: ۴۵

بافعلول یلکس اوله و فتح ثالثه و سکون ثانیه: ۴۶

فرد و سر باغی که درختی در وی بود: بافعول یلکس اوله و شد ثانیه و سکون ثالثه: ۴۷

بلور: ستور که به: با تفعلته بفتح اوله و رابعه و سکون ثانیه و ضم ثالثه: ۴۸

ترقوة جنب کردن تملکة للملاک: با تفعلله یلکس ثالثها: تبصرة بینا کردن

تذکره وایاد اوردن تضرع للتصفيق وللصفرم تفعاہ ^{و مع مسو صوته}
توراة و اضلما توریه و معناها الضیا والنور ^{و مع مسو صوته}

حکة لکفارة الیمین ^{۷۱} بافعالی یفتح اولما و ثانیما و رابعما
ایامی سوکان ^{۷۲} حیارى جمع حیران خطایا کناهان نصاری ترسان تیلج تیمان
بافعالی بضم اولما ^{۷۳} استاری اسیران حیارى خرجال

سکارى مستان وادی یک یک جمع فرید و فرد کسالى کاملان
بافعالی یفتح اول و شد آخره ^{۷۴} حوارى یار ز رانی شادر و انما
بافعالیة محففة لیس ^{۷۵} ثانیہ هست زبانیة دوزخ بانان

طواعیه للطاعة ^{۷۶} علانیة آشکار کراهیه للکراهية
بافعالی یفتح اول و ثالث و سکون ثانیة شد آخره ^{۷۷}
ربانی خدای شناس نصاری ترسان بافعیل و صورته بیع مشد لیا
ایمر بیوه ^{۷۸} بکنته روشنی ثبت شوی کرد ^{۷۹} چیز بیغولنه حیطة للشفقة

سمند شوی و معنه ساد و سادات پر صیبت ماران من صابت بصوت
نزل من السماء ^{۸۰} ضیق تنک طیب حلال و خوش قیمت راست ^{۸۱} میت مردم
بامفتعل بضم اول و سکون ثانیة و فتح ثالث و رابعه ^{۸۲} متکا ای متکاف
علینم

جَدِثٌ مَحْتَلَوِي مَوْضُوعٌ مَدْخَلٌ لِلْسَّرِبِ فُرُجَةٌ وَازْدٌ مُسْتَطَرٌّ
نَلِشْتَنَه مَعْتَسَلٌ تَشْوُ مَلْحَدٌ لِلْمَلْجَأِ مَفْتَعِي ^{۷۸} وَع مَنْصُوعٌ

مَفْتَرِي أَي كَذِبٌ مَوْضُوعٌ مُنْتَهَى وَكَشْتَرٌ مَخْلُوقٌ بِأَمْفِعِلْ بِكسر العین
مَقْچِمٌ لَمْ يَدْخُلْ فِيهِ فَمُ الْأُمُورِ مَقْتَصِدٌ مِيَانِجِي كُنْدَه مَقْتَصِرٌ وَمُتَقَمٌ
دَا سِتَانِ مَوْثِقَاتِ دِيَارِ ثَوْدِ وَبَا زَهَا مُخْتَلَفٌ وَصَوْتٌ مَفْتَعٌ ^{۷۹} وَع مَنْصُوعٌ
فُرْتَدِ زِي بَرِ كَشْتَنَه مَعْتَرٌ لِلَّذِي يَعْثُرُ بِكَ لَتَعْطِيَهُ وَلَا يَتَكَلَّمُ
فَوْع مَنْصُوعٌ مَخْفَفٌ الْعَيْنِ شَمَمَنْدَ رَاهِ رَاسْتِ يَافْتَه

مَعْتَرٌ بِيَدِ اذْكُرْهُمُ وَصَوْتٌ مَتَعٌ ^{۷۹} وَع مَنْصُوعٌ مَتَقٌّ رَهِيْزِ كَارِ
مَنْقِيَارِ وَ مَنَقُوزِ بِأَمْنَفَعِلْ وَمَنْفَعَلَةٌ بضم اُولِ وَفَتْحِ ثَالِثٌ وَكسر رَابِعٌ
مَنْقَعٌ لِلَّتِي يُخْتَفَى فِيهَا مَنَقُوتٌ مَنَفَكٌ أَي زَائِلٌ مَنَقَرٌ أَرْبَعٌ وَبِيحٌ يَكْنُدُ
مَنْهَرٌ رِيْزَنْدَه بِأَمْفِعِلْ بضم اُولِ وَفَتْحِ ثَانِيهِ وَكسر رَابِعِهِ وَكُوزٌ ثَالِثٌ
مَهِيْمٌ كَوِي رَاسْتٌ مُسَيِّطَرٌ لِلْمَسَلَطِ مَا أَفْعَلْتِ يَفْتَحِ اُولِهَا وَرَابِعُهَا وَكُوزٌ ثَانِيهَا

أَفِيْلَةٌ دِلْمَا اسْوَرَةٌ لِّجَمْعِ سَوَارِ أَعْمَدَةٌ سَتُونَمَا أَوْعِيَّةٌ مَارْدَانَمَا
أَفَعْتِ مَشْدَدُ الْعَيْنِ وَع مَنْصُوعٌ أَحْمَدٌ لِّجَمْعِ جَنِينٍ أَذَلَّتْ لِّجَمْعِ ذَلِيلٍ
أَشْحَةٌ نَحِيلَانِ أَعَزَّةٌ لِّجَمْعِ عَزِيْزٍ يَعْزُوزُ الْكَفَارِ أَيْغَالِبُونَمَا أَكْنَتْ لِّجَمْعِ
كَفَارِ أَهْلَةٍ لِّجَمْعِ هَلَالٍ بِأَمْتَفَعِلْ بضم اُولِ وَفَتْحِ ثَانِيهِ وَثَالِثٌ وَكسر رَابِعِهِ وَشَدَّةٌ

متحيز جای کبر متفتح للمحرم بعمرة الى الحج متلقين للتعبدین متکبر بزرگواری
 با مستعمل بضم اوله و کسر خامسه مستبصر بینده دل مستیقن بکمال
 مستمر ای بشدیده با مستعمل بضم اوله و فتح خامسه واللسه غلی
 فمستقر و مستودع فالمتقن للولایة الصلابة والمتودع للولایة
 الرحم با افعل لکسر اوله و سکون ثلثیه و فتح ثالثه و خامسه
 استبرق و استبرم با مفعلة محاکلة لبيع الزرع
 بالحنطة و اکثر الارض بالحنطة و المزارعة بالثلث والرابع مخاضرة لبيع
 الثمار في حال الحضة مزارعة ان تستاجر اكارا البزرع ارضا فمارزقه الله يكون
 بینكما علی النصف او الثلث او غیرهما معامله مکاری کردن موافقة
 ساز کاری کردن مزاینة لبيع الثمر في زور النخل بالتمر كمالا عالمته
 مساوغة و مسانمة و مشاقاة و مصایغة و مشاهرة و ملائمة ای في هذه الاوقات
 شرکة مضاربة شرکة مفاوضة ان يشترك الرجلان في جميع المال
 نوع منه مباهاة فخر کردن مساقاة ان تستاجر من یسقی
 حدیقتك علی ان تمارزقه الله يكون بینكما علی النصفین او الثلث او غیرهما
 با افاعل و فعایل و فواعل و مفاعل اباعد و ران اقارب
 خویشتان اساور لجمع اسوار افامل سرانگشتان حدائق باغبان

اذا اكثر ذلك منه: شر من الكثير الشر: صدق تحت راست گوی: طحیر لحد و معروف

صراط

عرفت دیو ستنبه: غریب تحت سیاه: غسلین لما یغسل من اجسام الطعذین

۶۶

قتیس لر اس النصارى: قطمیر للفاقة النواة: مسکین طری لا شیء لهم

ق م

فوع منه مشددا لآخره: ربی خدای شیناسی

بأنفعیل وفعیل یفتح اولما و سکون ثانیما

تاویل ای مصیر و عاقبة: وقوله تعلی ابغاث تاویل ای مای و ول الیه من معنی

و عاقبة: تثبیت ای تحسیر و هو النقصان: حریم الصلاة هو التکبیر ای اذا

کبر التکبیرة الاولى: حرم کل عمل الا الصلاة و تحلیها التسلیم ای اذا سلم

فقد حل ما حرمت الصلاة: تدیح ان یخفض المصلی راسه اکثر من اخفاض البتیه:

تسبیم لا رفیع شراب فی الجنة: لغز بر ملا دون الحذر و هو ان یضرب دروز الامربعین

تقوم اندازه: یقطین درخت کزوه: ما فی فعل و فاعول و فاعول

و یفعل و یفعل یفتح اولما و سکون ثانیما: تنور عودی مجور و تا

واسم جبل شجرة الزقوم لشجرة فی النار: طاغوت دیو: قار

قیوم پاینده: کافور و معوز فی الجاهلیة ما فیه نفع کالفاسر و

لا سلام الزکاة: مجنور دیوانه و قوله تعلی فتقعد ملوما محمدا

على اتلاف مالک و تبقى محشورا منقطعاً عن النفقة: محروم و

خبايت بليديها خزائن خزينها: خلايف خليفان: سفاح سقما: سلاسل
 زخيره: صوامع جاي رهبانان: غرايت القرآن فرايض قران: اهل الفريضة
 عصبة وذو رجام وذو سمام: قوارع القرآن للآيات التي اذا قرأتم لم تفرح
 كباير جمع كبيرة: مارت حاجتها: مداير جمع مدينة: مصانع للابنية
 معارج نردبانها: مقام تيرينها: منافع منفعتها: مناسك كارها حج
 ملايكه فرشتگان: مفاع ^{وع} من صورته: مثان لسور القرآن
 قصارها وطوالها: بامتفاعل ^{متعال} برتر شده از همه كهوتي
 متشابهة للتساوي في العدل والصلاح
 آخ رتاج الله پيامي ولله الحمد والشكر والصلوة على سيد محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم بالله نستعين

بنا الادوات والكلمات المبدئية وكونها واسما التي لا يدخلها الالف واللام
الالف واللام للتعريف والالف للاستفهام: ايتان كذا: ايتي كذا:
اين كذا: اينما كذا: جاي: امين وامين اي اللهم استجب اليه واو لم
واولا للاستفهام: او يا: ام يا: او مكر: اي خواستن: الا بدان
امام يديش: ايتي كذا: الان كنون انفا ذكر بار: اف وثقت لما يستقل
وضجر منه: يا ايت يا بدو: امسدي: انت تو مرد: انتما شما دو مرد: انتم
شما هم مردان: انت تو زن: انتما شما دو زن: انتر شما مردان: انان
من: انان و انتان: اما للامر والاختيار: اما للشك والاختيار: اخذ
لاسم جبلت ارم لاسم بلد وقيل هو اسم والد دعا: ان وان للتاكيد
انما الانج: الامكر: ان كذا: الا اي ان لا: ان الخفيفة: معني ما ويقع
للجزا وهو في اربعة مواضع من القرآن: معني الجزا ضمت اليها لامنها
قوله تعالى لا تنصروه فقد نصره الله ومنه الاتشفروا بعذركم ومنه
الاتفعلوه تكثر فتنة في الارض ومنه الاتا

اليمن اذ كنود: اذا
قل اي ورتي: الى

مصطفیٰ بن محمد بن علی بن ابی طالب
علیہ السلام

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, mentioning "الشيخ" (the scholar) and "المرجع" (the reference).

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

لوزی فاکتی نیز اقله
تغاریله کدر و صاف
مصلحه

فصل في علم النفس

کتب
 طابعه دارالکتاب
 در کتب دارالکتاب

روزی روسی استیضات نو خدایان
ازین صفت استیضات نو خدایان

وفا کردن ارسل و
از اول و صد است

[Faint handwritten notes or signatures]

شاه شاهی اولو وزیر
 شاه شاهی اولو وزیر
 شاه شاهی اولو وزیر

عشق و محبت

نوع
و در ادوار که
نوع
و در ادوار که

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

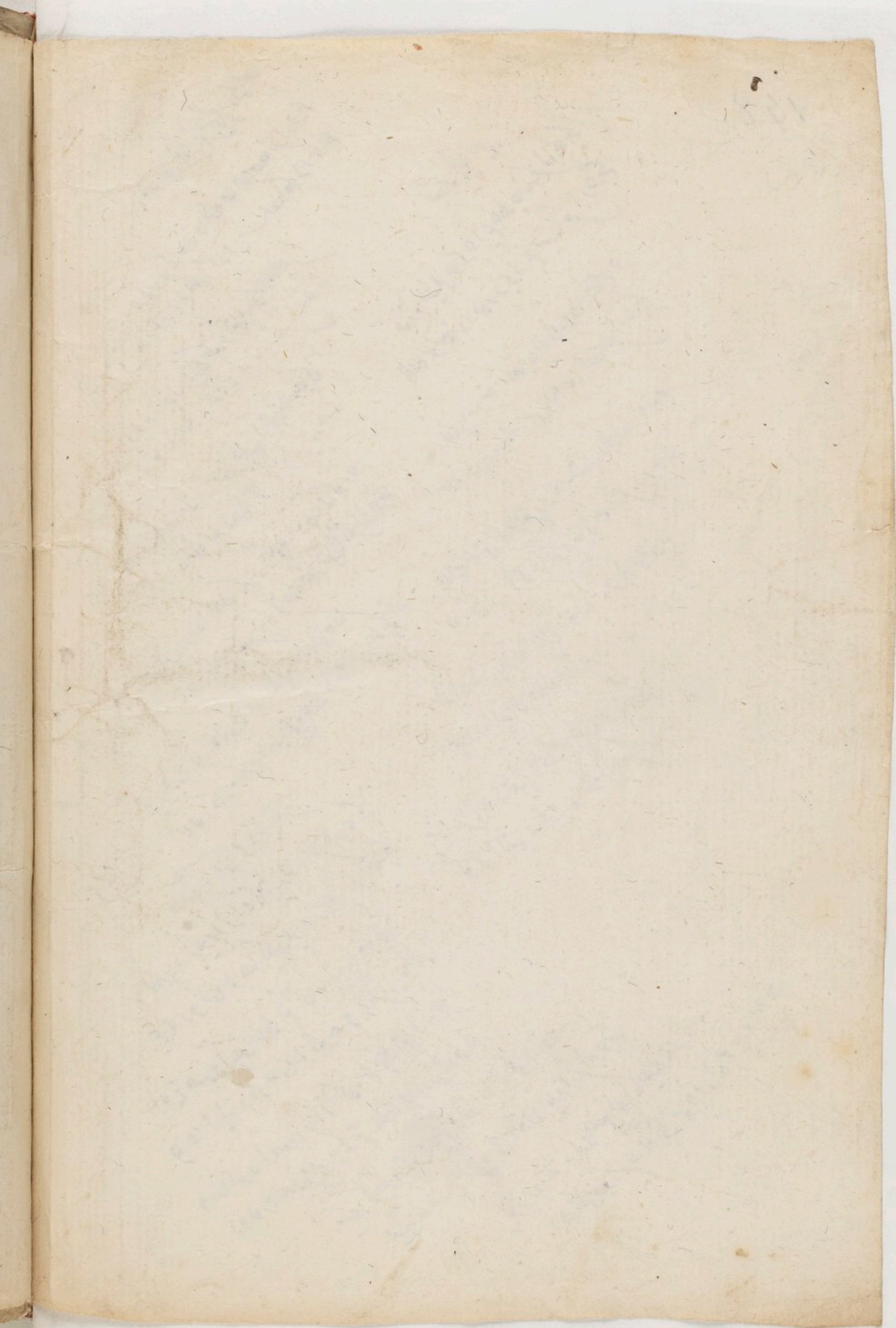
This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, showing the stitching and the inner cover material. There is no text or other markings on the page.

اولا في اوله

بدره صاف و

ماده مکتوبه و در راه مکتوبه

من واره او کیم

6
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 5

[illegible]

۱۴۷

150

رو کار ابراهام مانود کرد و روح و کار کنیم

قال الشيخ الامام العالم الكامل قرق العسلما
 عن هذه الامور على وجه يختص بما سيجي
 عين اختلاط هذا المزمع
 بينه وبين الدين و ارواح ذلك
 بعض وقوله حتى
 بتقوله من بعد
 سديد

والا طبيا يقسمون القاعدة على اربعة فروع
 قاعدة لغرض فوقعها او تختصها بالكلية او جزئيا
 بالادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة

قال الشيخ الامام العالم الكامل قرق العسلما

ورئيس الحكماء فريد عصر ونسج وحل ابو الحسن علاء الدين و ارواح ذلك

على ابن ابي الخزم القرشي المعروف بابن التيسر المنطبي رحمة الله عليه

قد رتب هذا الكتاب على اربعة فنون الفن الاول في قوا

عدي جندي الطبايعي عليه وعملية بقول كلي **الفن الثاني**

في الادوية والاعذية المفردة والمركبة **الفن الثالث** في الاقواقها قاعده

مراض المختصة بعضو من اعضاء الظاهره والباطنه **الفن الرابع** في الامراض التي لا تختص بعضو

دون اخر واسبابها وعلاماتها ومعالجاتها **والفصل** فيه

مراعاة المشهور في امير المعالجات من الادوية والاعذية و

قوانين الاستفراغات وغيرها **وانا سال** الله التوفيق

والعصمة

والادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة

والادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة

والادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة
 في الادوية والاعذية المفردة والمركبة

اي الخطاء الواجب فيه
من اليهود والنصارى
والذين هم في الهوى
لا ينساقون الى الله
مستحقين بذلك زلق القدر
والذي هو الطين

٢٨

١٩٦

151

ثقل من طلق البعوض التثقيب
المضيق الى السهم التثقيب
و طهيرة الماء والتجريد
شبح

جميع المؤلف بين لفظ العلم والنظر
لانها بمعنى واحد وهذا الموضع فذكرهما معا
لزيادة التوضيح وليس قولنا علم او نظرية
الشيء الى نفسه كما ذهب اليه الوهم
بناء على كونها علما ونظرا كما قد رنا
لانه لان الجزء الاول غاية العلم
والثاني غاية النظر

في الثاني اصول يتوصل بها الى الثالث
الى العمل فكان نسب الاول للثاني في
غايته نسب الاول للثالث في غايته
بحيث هو علم وفارقا بحجوات
الاول علم

في الأصول
 إلى الأصول فكلان نفس
 فأنه ينسب الأول
 فلا يلزم فيه
 ان كل واحد منهما علم
 اصول والناتج كيفية اصول
 اصول
 اصول
 اصول

والعصمة والتيمس من الاصدقان يغفوا الزل ويبدو الخلل
التمس طلب الشيء على سبيل التاوى
الفن الاول يشتمل على جملتين الجملة الاولى في قواعد الجبر الخلاء

من الطب وتشمّل على أربعة اجزاء **الاول**

من اجزاء النظر في الامور الطبيعية بقول كلي

يُنْقَسَمُ إِلَى جُزْءٍ يُنْظَرُ فِيهِ وَالْجُزْءِ عَمَلِيٍّ وَكِلَاهُمَا عِلْمٌ وَنَظَرٌ وَالنَّظَرُ يُنْظَرُ فِيهِ

اجزاء و اربعه العلم بالاسباب والعلم بالدلائل والامور الطبيعية

سبعة **احد** ما الاركان وهي اربعة النار وصحارة ياسة

ووهو حبيب
والما وهو اريد رطب والارض وهي تاسعة

وتأينها الزاج واقسامه نعة معتدل ليس مستقام النعا

لَا الَّذِي هُوَ الْكَافُو فَبِذَلِكَ لَا حَوْرَ لَهُ بَلْ مِنْ الْعِيدِ فِي الْقِسْمَةِ

يُسمى اعتدال الطنبي وغير معتدل المأخر وهو رعد حار و

سما ان يكون كشيئا او
وسط القول الاعطاء والثاني

لذات واما ان يكون مبدء
منه في الصور او في الاول هو المتاح والظاهر اما ان يكون من

اول الاول

[illegible]

ووقت الاستهزاء ووقت الاخطاء
ووقت الابتداء ووقت السجود
ووقت الازمنة ووقت ابوة
الغالب عليه اللجوء
ووقت الازمنة ووقت ابوة

هو القوم والثاني هو الافعال

الشيخ الفقيه...
 قال الشيخ الفقيه...
 قال الشيخ الفقيه...

بارد وياس ورطب واما مركب وهو اربعة حار يابس
 شالنا

وحار رطب وبارد يابس وبارد رطب واعدل الا فرجة
 كالماء

مزاج الانسان واعدل اصنافه كان خط الاستواء

كان الاقليم الرابع والسيان اعدل والسيان يثا وونهم

في الحرارة لكنهم اربط فلن لك حار ثم الين وحرارة الشبان شابة
 ثبت النار

احموا الكليل والشيخ باردا يابسا والشيخ اربط بالترطوبة اي قويت
 فويل ساجنوا

الغريبة البالة واعدل الاعضاء جلد اخللة الشابة ثم
 حنة بنانية لان الرطوبة العربية تكون بالة وانعزب غير

جلد الانامل ثم جلد الاصابع ثم جلد الراحة ثم جلد الكف بالة ثم
 جلد اليد ثم جلد مطلقا وحرارة القلب ثم الكبد ثم

اللحم وبارد ما الشعرة ثم العظم ثم العضم ووفى ثم الرباط ثم العصب واما
 الكلى والدم

ثم النخاع ثم الدماغ وبارد ما الشعرة ثم العظم ثم العضم ووفى ثم الرباط ثم العصب واما
 لا يوجد

الاجزاء

قوية

باط

لا يوجد

لا يوجد

لا يوجد

لا يوجد

المزاج معتدل او غير معتدل ولهذا
 التقسيم وجعلنا الاول ان يقسم
 الى اربعة اقسام وهي رطب وبارد وياس وحار
 هذا المعنى مخصوص في اقسام المزاج
 قيل الذي اشتهر وجوهه وهو ان الكتل في الفقدان
 والكمية مع لانه لا يكون غالب فليس للكمية
 على التماسك فيستدعي كل التفتي والميل الى
 تركه

المزاج معتدل او غير معتدل ولهذا
 التقسيم وجعلنا الاول ان يقسم
 الى اربعة اقسام وهي رطب وبارد وياس وحار
 هذا المعنى مخصوص في اقسام المزاج
 قيل الذي اشتهر وجوهه وهو ان الكتل في الفقدان
 والكمية مع لانه لا يكون غالب فليس للكمية
 على التماسك فيستدعي كل التفتي والميل الى
 تركه

المزاج معتدل او غير معتدل ولهذا
 التقسيم وجعلنا الاول ان يقسم
 الى اربعة اقسام وهي رطب وبارد وياس وحار
 هذا المعنى مخصوص في اقسام المزاج
 قيل الذي اشتهر وجوهه وهو ان الكتل في الفقدان
 والكمية مع لانه لا يكون غالب فليس للكمية
 على التماسك فيستدعي كل التفتي والميل الى
 تركه

المزاج معتدل او غير معتدل ولهذا
 التقسيم وجعلنا الاول ان يقسم
 الى اربعة اقسام وهي رطب وبارد وياس وحار
 هذا المعنى مخصوص في اقسام المزاج
 قيل الذي اشتهر وجوهه وهو ان الكتل في الفقدان
 والكمية مع لانه لا يكون غالب فليس للكمية
 على التماسك فيستدعي كل التفتي والميل الى
 تركه

والأضواء أقل من ثلثه في الفظية
من البلغم الذي هو من الصفراء والدم
والأضواء أقل من ثلثه في الفظية
من البلغم الذي هو من الصفراء والدم
والأضواء أقل من ثلثه في الفظية
من البلغم الذي هو من الصفراء والدم

والمختلف القوام الخاطي **ثمة** الصفراء وهو حار يابسه فايدتها

تطيق الدم وتغني **وان** توخل في تغذية مثل الزينة وان

ينصب جزء منها إلى الأمعاء فيغسلها من الثقل والبلغم النرج

والطبيعي منها حار نافع خفيف حار وغير الطبيعي إما لاختلا

طه بالبلغم الغليظ وهو الحار والرقيق وهو البارد الصفراء

أو بالسوداء والاحتراقية وهو الصفراء المحترقة أو لاحتراقه

في نفسه وهو الكراثي والنجاري والاحتراق في النجاري

أقوى فلذلك ينبت السموم **ثمة** السوداء وهي بابة باردة الشيخ

فايدتها أفادة الدم غلظا ومثانة **وان** توخل في تغذية مثل السموم

العظام وان ينصب جزء منها إلى قعر المعدة فينبه على الجوع

ويحرك الشهوة والطبيعي منها ردي الدم وغير الطبيعي يحدث

والأضواء أقل من ثلثه في الفظية
من البلغم الذي هو من الصفراء والدم
والأضواء أقل من ثلثه في الفظية
من البلغم الذي هو من الصفراء والدم
والأضواء أقل من ثلثه في الفظية
من البلغم الذي هو من الصفراء والدم

فائدة ان الدم غلظ رقيق يحس عليه
الغليظ احتباسه موضع واحد
الغليظ في الغذاء فاقترض الكلية
من السوء ان يجرم معدة في العلة شيئا
مثانة وطلاية ويقويه ويفيد

لقد اراد عن الظاهر وهو الاعضاء
اما مفرد واما مركب

لان الاسماء الارضية المحكية
تختلف للجنس والصفات

الوحد بالان
او بغيره

عن احتراقه يخلط كان حتى السوراء نفسها **ورابعها** الاعضاء
منها مفردة كالعظم والغضروف والرباط والعصب والعضو والغشاء
واللحم والتميين والشحم والشرابين والاوردة وكلها يحدث عن
المني الا اللحم فانه يتولد من ميتين الدم ويعقد اللحم والاسمين
والشحم فانهما يتولدان من مائية الدم ويعقدان البرد فذلك
علمهم للحر ومركبة تركيبا وليتيا كالعصا وثانيا كالعين
او ثالثا كالوجه ثم الراس مثلاً ومن الاعضاء المركبة اعضا
رئيسية مبداء واصل لقوى ضرورية اما لحسب الشخص وهي ثلاثة
القلب ويخدمه الشرايين والرماع ويخدمه العصب والكبد و
تخدمها الاوردة واما لحسب النوع وهي هذه الثلاثة والانثيان يخدم
مها بحري المنى الى مستقر **وخامسها** الارواح ولا يغني بها النفس

الاعضاء اجسام معلومة حادثة لا يحصل من
الاشتغال بمعرفة كثير فائدة

فان قلت لا بد من اشتداد الوتر لثوبه
من العصب والرباط واشتداد التن
لتكونها من الدم قلت التكون
من المنى اعني ان يكون بواسطة

مما بدونها

لما ذكرنا الاعضاء المركبة
كان من جعلها الاعضاء الرئيسية
التي لا بد من ذكرها لتوقف الميات
الانية على معرفتها

ووجه المحرر ان القوة هي من الامور
الطبيعية فكلها اما ان يكون مع
شهور او لا يكون والا يكون في القوة
الطبيعية والثاني ان يكون في القوة
الطبيعية والثاني ان يكون في القوة
الطبيعية

فان قلت الغذاء

الناطقة كما يراى فيها في الكتب لا طية بل غنى بها جسم الطين اخباريا

يتكون عن لطافة الاخر لا تكون الاعضاء عن ثافتها والا

روح هي الحاملة للقوى فلذلك اصنافها كما صنفها **وسادسها**

القوى وهي ثلاثة اجناس **احدها** القوى الطبيعية فمنها متصرفة

لاجل الشخص وذلك اما التغذية وهي الغاذية او زيادة في اقطا

والمواد بالغاذية ما هو عذاء بالقوة
على نسبة يقتضيه نوعه وهي النامية ومنها متصرفة لاجل النوع لا بالنقل

وهي قوتان احديهما تفصل من امثالج البدن جوهر المني وتسمى كل بالانفلا

جزئ منه لعضو مخصوص وهي المولدة **وثانيها** تشكل كل جز الشلل تصرف للغاذية

الذي يقتضيه نوع المنفصل عنه او ما يقارب من التخطيط و

التجويف وغيرها وهي للصورة والغاذية تحذفها قوى اربع الجاذ

بة للنافع والماسكة له من طنج الهاضمة والقوة الهاضمة والدا

والقوى بينهما والغاذية فعة

من القوى الطبيعية والقوى العقلية

وهي القوى الطبيعية والقوى العقلية

وهي القوى الطبيعية والقوى العقلية

فان قيل يجذب القوى النافعة

194

X
شمال التقاطع

ثبت
فنفور قوة الابصار قوة مرتبة في ملتقى العصبين
للكودتين من شأنها ادراك الالوان والاضواء
والاشكال واختلفوا في كيفية الابصار منهم من
قال بخروج الشعاع ومن قال بالانطباع وتحقيق
القول فيه يقتضيه بطلان ما يلقى بشرح هذا الكتاب

ودة

نفة للفضلة وهذا الاربع تخدمها كصفات اربع اعنى الحرارة والبر
واليبوسة والرطوبة والغازية تخدم النامية وهما اتخذمان المولدة

النفوس في الغة
جان وتجان
وجد

والجنس الثاني من القوى هو القوى النفسانية فمنها حركة ومنها

مدركة فالحركة منها باغثة على الحركة وهي الشوقية وتخدمها

الشهوانية والغضبية ومنها فاعلة للحركة بان تشنج العضل

فيجذب الوتر فينقبض العضو وترخي العضل فيمتد الوتر

فيبسط العضو فتبارك الله احسن الخالقين واما المدركة

فاما مدركة في الظاهر وهي قوى خمس كلوا سبب للمدركة

في الباطن قوى البصر وموضعها موضع التقاطع الصليبي

العصبتين الايتين الى العينين من شأنها ادراك الالوان

والاشكال وقوى السمع وموضعها العصب المغروشي على الصماخ

القوى النفسانية هي التي بها يكون الحس
والحركة واما الخبيث اليها ليكن الحيوان
قدرة على الهروب من الضر والقرب
من النافع اذ الهروب والقرب
كل منهما حركة ولا بد منها
من ادراك الضر والنافع

القوى النفسانية تنقسم الى قسمين
اولهما القوى الباعثة على الحركة
والثانية القوى الفاعلة لها اما الباعثة
فسمي شوقية ونزوعية في الخيال
لانه اذا اراد تشنج الخيال او التوقف
صورة ملائمة حصل في
القوى الشهوانية

فان قيل يلزم من هذا ان يسمع الشئ
الواحد باثنين لان كل واحد
من اذنين فيهما قوة السمع

وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت
 وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت

من شأنها ادراك الاصوات **وقوت** الشيء وموضعها الزايد

تان الشيتان **بجملتي** الشدي من شأنها ادراك الريح

المتصقة مع الهواء المستنشق **وقوت** الزوق وموضعها العصب

الذي فجيم اللسان من شأنها ادراك الطعوم **وقوت** اللس

وموضعها الجلد وكثير اللحم من شأنها ادراك اللموسات في حر

ها وبردها ويوسيتها ورطوبتها وخشونتها وملاستها و

ينها وصلابتها **واما** مدركة في الباطن فمنها مدركة للصور

المحوسة بادراك الظاهر وهي الحس المشترك وموضعها مقدم

البطن المقدم من الدماغ وخزائنه الخيال وموضعها مؤخر البطن

المقدم ومنها مدركة للمعاني القائمة بتلك الصور وهي الوجود وهو

ضبطها البطن الا وسط وخزائنه الى افظة وموضعها البطن

وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت
 وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت

وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت
 وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت

وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت
 وهو الذي لا ينفك عن
 قوتها في كل وقت

فان قلت المواد بالانفعال جميعها
فلم يفرق بين المواد المتحركة والساكنة
على القول كما قال جباله
هية يكون بها بدن الانسان
في مخرجه وتركيبه بحيث يبعد
عنه الافعال كما قلنا

المؤخر ومنها متصرفه وتسمى باعتبار استخدام النفس الناطقة
هذه القوة

لها مفكرة باعتبار استخدام الوهم لها في الصور والمعاني الخيالية

متخيلة **والجنس الثالث** من القوى هو القوة الحيوانية التي تعقد

الأعضاء لقبول القوى النفسانية **وسابعها** الافعال فمنها

مفردة تتم بقوة واحدة كالجذب والدفع ومنها مركبة تتم بقوة

تتبع فصاعدا كالأزدراد **الجزء الثاني من اجزاء الجزء النظري في احوال**

بدن الانسان احوال ابداننا ثلاثة الصحة وهي هيئة بدنية تكلف

الافعال بالذات بالسياسة والمرضية مضادة لها وحالة لا

صحة ولا مرضا لا انتفاء كونها في الغاية كحال الشيخ والطنيد

والناقيه والاجتماع ما في عضوين كحال الاعمى وفي عضو اثنائي

جنسين متباعدين كصبي المزيج مريض التركيب ومتقاربين

قال بعض الالهة الحالة الثالثة حالة يكون

لأن البسير غير معلوم ككونه غير محدود

الافعال بها خارجة عن مجرى الطبيعة

فان بعض الالهة الحالة الثالثة حالة يكون

قلت اعتمد على الامر في الافعال
فاقلت السلامة
مؤدفة للصحة فلا

يصح التعديق
قلت المواد بالسلامة
مفهومها اللغوي

والمحدود الصحة المصطلح
عليها

فان قيل كيف يستعملها الوهم
في الصور المخولة مع

انه ليس مدركا
لها

قال الفاضل العلامة ان الافعال من الصور
الطبيعية اذ لا تعجز بها الا ان

الامور المقومة للبدن
في ماهيته وجوه

واما الذي قيل كيفية وان كانت الهيئة اخص
لانها غير واضحة المعنى للمجهول

بمخلاف الهيئة

على العلية لذاتها اي بلا واسطة

شيء اخر كالسبب فان

يوجب السلامة لذاتها

بل لا يجابه الصحة

واما قال بها ولم يقل معها لان الصحة

علة السلامة الافعال ولو قال

معها لم يكن لها علة

ان يكون معها

كصبي الخلقه مريض المقدار وفي وقتين كمن يمرض

شتا وشيخا ويصح صيفا او شابا وكل مريض فاما مفرء او

مركب والمغرد اما ان يكون عروضة او لا الاعضاء

المفرقة وهو امراض سوء المراج او الاعضاء المركبة وهو

امراض المركب او يمكن عروضة لكل واحد منها او لا

وهو امراض تفرق الاتصال وامراض سوء المراج هي الثما

نية الخارجة عن الاعتدال وتكون سادجة او مادية

والمادة تكون مجاورة او مدخلة موزمة موزمة وامر

التركيب اربعة امراض الخلقه وامراض المقدار وامراض

العدد وامراض الوضع وامراض الخلقه اربعة امراض الشغل عظمها

كالراس المقط ورياح الافريسة وامراض المجاري اما بان

هذا هو المرض المركب
وهو الذي يكون فيه
اكثر من عضو واحد
مريض او يكون فيه
عضو واحد مريض
ولكن في وقتين
مختلفين

وهو المرض المركب
او المزدوج
وهو الذي يكون فيه
اكثر من عضو واحد
مريض او يكون فيه
عضو واحد مريض
ولكن في وقتين
مختلفين

وهو المرض المركب
او المزدوج
وهو الذي يكون فيه
اكثر من عضو واحد
مريض او يكون فيه
عضو واحد مريض
ولكن في وقتين
مختلفين

وهو المرض المركب
او المزدوج
وهو الذي يكون فيه
اكثر من عضو واحد
مريض او يكون فيه
عضو واحد مريض
ولكن في وقتين
مختلفين

او العصب

اي من الاعضاء المفردة

تنوع الاعضاء

وهو المرض المركب
او المزدوج
وهو الذي يكون فيه
اكثر من عضو واحد
مريض او يكون فيه
عضو واحد مريض
ولكن في وقتين
مختلفين

والمراد بالتجويف ههنا فضاء
من باطن العصب وهو شئ
من اجزاء العصب
والمراد بالتجويف ههنا فضاء
من باطن العصب وهو شئ
من اجزاء العصب

والمراد بالتجويف ههنا فضاء
من باطن العصب وهو شئ
من اجزاء العصب

والمراد بالتجويف ههنا فضاء
من باطن العصب وهو شئ
من اجزاء العصب

تتبع كالاتشار وتضييق كضيق مجاري النفس وتند
كاسد مجرى المارة وامراض التجاوي فاما بان تكبر و
تتبع كاتساع ليس الا نشين وتضييق وتضيق كضيق المعد

او تنفرغ وتخلو كخلو القلب عن الدم عند الفرج المهلك
او تنفذ وتمتلئ كالسكته وامراض سطوح الاعضاء
المعد والرجم وخشونة قصبه الريه واما امراض المقدار

فاما بالزيادة او النقصان وكل واحد ماعلم او خاص كالتمن
الزيط وعظم اللسان وكالهزال المغرط وضور الحديقة واما ما
العدد فاما بالزيادة او النقصان وكل واحد ماعلم او خاص كالتمن

الزيت والدور والظفر ونقصان اصبع خلقة اولتا كل
واما امراض الوضع فهو يقتضي المرضع والمشاركة كزوال

المراد بالتجويف ههنا فضاء
من باطن العصب وهو شئ
من اجزاء العصب

من جهة مخصوص
مجاورة شئ لشيئ
الشيء في موضع والحصول
والمشاركة فان الوضع يقال بالحصول
والبعد والمراد بالوضع ههنا يقرب الموضوع
اي نسبة الاعضاء بعضها البعض في القرب

هذا بحث لانهم جعلوا امراض
المجاري من اصناف احوال التركيب
والمجاري الذي بين العبد و
الموارة والذي بين الموارة
والامعاء ليس من الا
المركبة بل من الاعضاء
المتشابهة لا يمكن افعال
ان الوريد مركب
من الناف العصب
واللياف الرباط
والغشاء المحيط
وهذا الجواب
ضعيف
تأمل
ع

१७१८
१७१८

مختار
از کتاب
تاریخ

النفاسين

عقود عن موضع بخلع او بغير خلع او مرکنه فيه حيث

يجب سكونه كالرعيته او سكونه حيث خربته كالحرمين فان العفو
يؤكده

صلواتكم شاع حركة العضو الى جاره او عنه او تحتها

وَأَمَّا أَمْرٌ تَفَرَّقَ الْإِيضَارُ فَتَحْتَلِفُ أَسْمَاءُ وَهَذَا بِالْإِخْتِلَافِ

محالها فالواقع في الجلد يسمى خدشا وسحجا والحق جراحة فان

تتقدم فقرحة والعظمى والغضروف في العرض اما كائنا و

فاسخا وفي الطول صا دعا وفقتا والعجبى والعرقى العرضى

بأثر الطوبى مادعا والمفتح المفوهات بأشقا والقلب لا

يعمل الراحة ويفجها الموت وأما الأمراض المركبة فهي التي

تَحَدَّثُ عَنْ أَجْمَاعِ أَمْرَاضٍ كَالسَّيْلِ فَإِنَّهُ يَحْدُثُ مِنْ جَمْعِهِ

دقية وقرحة في الزينة والأمراض لحقها التسمية أما من

[illegible]

بحر
المجلد
اصراف خزانة
جمهورية الادوية
لجنة الوصية
مجمع بيان فوائد
الوصف ضرورية واما
جهة

المجموع لا
يثبت اذا راها
محدودة
نصف لها فان
وان كانت
من مفسود

عمره
الناسخ
الفاضل
في مملكة

يقال لها
المتة واحدة
ولم يحصل
عصفو
لها

محمد بن عبد الله بن محمد
بن عبد الله بن محمد

117

موجوده اور حوالہ
لکھنے پر توجہ دینا
بغاوض و احاد
وینوں پر

راجع و الا ان كان من غير
 ومن غير ان يمتد الى واحد
 منها هو الا ان كان من
 من غير ان يكون من

[illegible]

فقد لا المشهور بين
الفرقة البرية وحقه
سببه

لخطيب الديار
الطريق ان احدا ذهب
والثانية تفوق
اول من احو
والثانية قومه
من احد
عن يحد
بالر
نقطة

موصوفه
بها

$\left. \begin{array}{l} 3 \\ 3 \\ 3 \end{array} \right\} \begin{array}{l} 3 \\ 3 \\ 3 \end{array}$

وجبة تسمى القومين العدو وبين
 نبات الجنب والوجه حد بينهما
 صاحب وبينهما موضع
 وجبة تسمى القومين العدو وبين
 نبات الجنب والوجه حد بينهما
 صاحب وبينهما موضع
 وجبة تسمى القومين العدو وبين
 نبات الجنب والوجه حد بينهما
 صاحب وبينهما موضع

وجبة تسمى القومين العدو وبين
 نبات الجنب والوجه حد بينهما
 صاحب وبينهما موضع

جهة التشبيه كداء الأسد والفيل ومن محلها كذا

سمي به وقيل به لالتشبه
 بل لانه يحوض للفيل كثيرا
 وقد قيل في ايضا ما قيل

الجنب والزية او من سميها لقولنا مرض سور او من عجزها
 كالمرج وكل مريض فاما ان يكون اصلها وهو لا يكون حصو السبب
 وقد تسمى التسمية من جهة له

لا على طريق
 النسبة كالما

في العضو تابعا لمحصل مرض في عصب وخر بالشركة فيختلف

ليخوليا فان معناه
 في لغة اليونان
 الخلط السد
 داو على

حاله باخلاف حال الاصل ويتقدم الضرر في الاصل
 وهو ان يكون حصوله في العضو تابعا لمحصل

فان العضو تابعا لمحصل
 حصوله في العضو تابعا لمحصل

شركة الشركة قد تكون لتجاوز العضوين اولان احدهما طريق
 الى الآخر كما يرم في الجراحة في الرجل اولان احدهما

بجانب المكان العلاج يختلف
 من وجهين احدهما ان علاج
 الاصل ينبغي ان يكون اولاً وبالذات

يخدم الآخر كالعصب للذماغ او مبداء لفعله اولان احده
 هما على سمت الآخر فيرتفع اليه بخان اولان احدهما مقب للربة

بالطبع وينضو ذلك
 في النفس فانه يتحرك
 الربة بالا

لا تحرك الا بطل القلب والاربية للكبد وخلق الاذن للذ
 ماغ وكل مرض متغير اما ان يظهر اشتداده او انتفاضه

النفس فاذا اصابته
 افة شادته
 الربة لذلك

فان هذه الاعضاء خلقت رقيقة
 البهاض والاعضاء الرقيقة
 الربة لذلك

فان هذه الاعضاء خلقت رقيقة
 البهاض والاعضاء الرقيقة
 الربة لذلك

فان هذه الاعضاء خلقت رقيقة
 البهاض والاعضاء الرقيقة
 الربة لذلك

[illegible]

فان قيل استبدء بالبيع مع انه افضل الفصول قلت الكلام

بسم الله الرحمن الرحيم

والسعال ويكثر البلغم واما راحته **والخريف** يكثر فيه الامراض الصدرية لانها

لتفريق الهواء فيه من برد الليل والغدوات الخ الظهاير
بأدبره والبرد يضعفها

الفاكهة

منه
ضارته / الـ / وكنازيه كما في اللصيف بقا الـ اخذه **والـ** **مع**

متنزه في الاصلاح الحقيقى تهذيباً عما للاعضاء

الضعيفة فتحدث فيه الخرجات واورام الخلق ويحرك الحادث فيها

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا هذا كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

الحمد لله
على ما هدانا
لله
الحمد لله
على ما هدانا
لله

2 3 3 3 2

فما قيل في التغيرات الطبيعية
والاخرى التي لا ارضية

وهي التي لا ارضية
من المكنون او من التغيرات
التي لا ارضية
من المكنون او من التغيرات
التي لا ارضية

والصحة واما التغيرات الغير الطبيعية والاضادة لها فتكون

اما من اسباب سمائية او من اسباب ارضية **اما** السما

وية فكلما جمع مع الشمس كثرة من الذراري فتوجب لنا

حتى في الشتاء وما يحصل عند كسوف الشمس من برد رفة

حتى في الصيف **واما** الارضية فكما يكون بسبب اختلاف

المكانين فختلف المكين **اما** لاجل عرضها ووجا ورز الجبال

والبحار لها ولوضعها اولترتها والعرض هو مقدار البعد

عن خط الاستوائ الذي في غاية الاعتدال والاقليم الثا

في الثالث مفرط الحرارة والسادس والتابع مفرط البرودة

فلذلك قرب الرابع من الاعتدال ووجا ورز البحر

طب والبلد البحرى يعتدل حره وبرده لعصيان هوايه

بما قيل في التغيرات الطبيعية
والاخرى التي لا ارضية

لقلة الضوء والنور
لا بد من زمانه لسرعة حركه القمر
للعصل منه الهواء ببرد يعتد به

مكة ومدينة ثانيا
حدائق ذيا

بوايك سنك في برو
دنة ذيا

الاعضاء في غير تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب

والاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب

ويجتنى اللون وامراضه الزكام والنزلة والصرع والفالج

والزحشة والحار فرج مضيق مسي للمضيق مكدرا الحواس مشقلا

المساع وامراضه الخناق والحيات والتمدد اما التفيرا

المضادة المحي الطبعي فكالباء **وتأنيها ما يوكل ويشرب**

وهو يؤثر في البدن اما بكيفية فقط وهو الزوال وبما دته

فقط الغذاء او بصورته فقط وهو ذوالخاصية الموافقة

كالبارز زهرا والمخالفة كالنجم وبما دته وكيفية وهو الغذاء

فانه يقوى الطبيعة حتى يقاوم السموم القاتلة

الذوي او بكيفية وصورته وهو الزوال الذي له خاصية

او باده وصورته وهو الغذاء الذي له خاصية او باده

ته وكيفية وصورته وهو الغذاء الذي له خاصية و

الغذاء قد يكون لطيفا وخليطا ومتوسكا وكل واحد منها

له قوة في البدن

وهو ما يتولد عنه

وهو ما يتولد عنه

الاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب
والاعضاء في تلك المراتب

ويضطر اليه لان البدن قائم التحلل بالاسباب
الداخلة والخارجة فلو لم يرد عليه غذاء يقوم
بدل ما يتحلل منه لابق منه تكونه في الظاهر
لذلك لا المتكول واما الاضطراب المتكول
فلطبخ المتكول وتوقيفه وتنقيته فهو مهم
لامر الغذاء وقد مدد على الاسباب الباقية
لا الحاجة اليه الشد منها اليه ما واخذ
عن الهواء لانه غليظ بطبيعته التحلل يبقى
القدر المستعمل منه في البدن مدة
قائمة فلا يحتاج الا تناوله مرة
بعد اخرى والحظة بعد لحظة
بجلاء الهواء

لا يقال كيفيات البسائط
تأبئة لصورها النوعية
فاذا زالت تلك الصور
زالت الكيفيات باا
الضرورة واما المر
كبايات فصورها النوعية
عينة حاملة من المزاج تأبئة
لكيفية المزاجية فيجوز ان
يزول صورها وينتج كفيها
فيوتثر البدن

وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه

وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه

وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه

وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه

وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه

وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه
وهو ما يتولد عنه

من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي

قد يكون صالح الكيموس وقد يكون فاسد وكل واحد فيها
 قد يكون كثير التغذية وقد يكون قليلها وأما لا يغزو
 وللبساطته وأما يستعمل لترقيق الغذاء وطخه وبذ رقيه

لِيُعْلَمَ فِي الْحَارِي الضِّيقَةِ وَأَنَّهَا الْحَرَكَةُ وَالسُّكُونُ الْبَدَنِيَّ

وتختلف الحركة بالشد والضعف والكثرة والقلّة والسرعة والبطء
 والبطء فالسرعة القوية القليلة تُخَيَّرُ كَثْرَتُهَا لِحُلُولِ
 البطيئة الضعيفة الكثيرة بالعسر وإفراط الحركة و
 السكون مُبْتَرَدُ السُّكُونِ أَعْوَنُ عَلَى الْهَضْمِ وَالْحَرَكَةُ عَلَى

الْإِحْدَارُ دَائِمُهَا الْحَرَكَةُ وَالسُّكُونُ النَّفْسِيَّ وَالْحَرَكَةُ النَّفْسِيَّةُ

يَلْتَزِمُهَا حَرَكَةُ الزَّوْجِ أَمَّا إِلَى خَارِجٍ دَفْعَةٌ مِمَّا عِنْدَ الْقَضَبِ

أَوْ قِيلًا قَلِيلًا مِمَّا عِنْدَ الْفَرْحِ وَاللَّذَّةِ أَوْ إِلَى دَاخِلٍ دَفْعَةٌ مِمَّا عَلَى الْمَنَافِقَةِ

من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي

من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي

من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي
 من لا يتناول الغذاء الكافي والبدن لا يكون قويًا ولا يتحمل الشد والشد لا يكون إلا بالبدن القوي

التَّامِلَيْنِ سَهْرٍ وَنَوْمٍ رَزِيٍّ وَسَادِهَا اسْتَغْفِرُوا لِإِحْسَابِي

والمُعْتَدِلُ شَهْمَانِ فَعُ حَافِظُ اللَّحْمَةِ وَأَفْرَاطُ الْإِسْفَرَاخِ يُحَقِّقُ

الْبَدَنَ وَيَبْرُدُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْمُسْتَقَرُّ بِأَرْضٍ أَوْ بِمَاءٍ أَوْ بِشَيْءٍ مِثْلِ ذَلِكَ

وَيُذْطَبُّ بِالْعَرَضِ وَافِرًا ^{الاحتباس} يَلْزُمُهُ السَّدُودُ ^{مضارة} ^{على}

لِعَفْوَئِهِ وَسُتُوطِ الشَّهْوَةِ وَثِقَلِ الْبَدَنِ **وَأَمَّا** الْأَسْبَابُ الْفَعِيرُ

لضورية ولا المفادة للطبيعة فكلا لاند فان في الزملا والتمخ
توم كومتد

يَهْدِيهِ فَيُنْتَفِ الزُّطُوبَةَ الْغَبِيَّةَ وَيَنْفَعُ الْإِسْتِيقَاءَ وَالشَّرْهَ

وكل ذلك بالحقيقة داخل في الاستفراغ وكذلك الآلات
بأن الزيت والافهان المحللة ومن ذلك رش الماء البارد الغير الفرو

إلى الوجه فإنه ينفع الحراة العريضة ويقوتها وينفع

الغشي

منه الى الله تعالى
والله اعلم بالصواب

و اما كثير عقدا فان يجر
بالطعام الحارة واما قلبية
الطعام فان يجر ايضا
تقليد الى الله
نور

والمراد بالجميع هي هذه الحركات البدنية التي
يكون يجلها البدن والجملة عضو خاص
فان غير هذه من اصناف الحركات
التي تخصها مثل الحركات
والتي لا تجوز ان يرد بها
والتي لا يكون لها
المراد بالجميع هي هذه الحركات البدنية التي
يكون يجلها البدن والجملة عضو خاص
فان غير هذه من اصناف الحركات
التي تخصها مثل الحركات
والتي لا تجوز ان يرد بها
والتي لا يكون لها

تَنْهَى عَنْهُ الْغَشَى الْحَارِثَ عَنِ الْكَرْبِ الْخَفَافِ وَغَيْرِهِ **وَأَمَّا** الْأَسَابِغُ

المضادة للهوى الطبيعي فكالغرق وقطع السيف وحق النار

استعمال السموم ولنعدوا سبابا جزئية **المسحوق** الحكة الغير

بالنسبة الى الاسباب المذكورة
المفصلة واستعمال المسخنة اعذية وادوية داخلها

رجال غير فراطٍ ولا غفلة معتدل والمفونة والتكاثف

المبررات كل ما يخن إذا أفرطت والفحاجة واستعمال المبر

دَاتِ اغْذِيَّةٍ وَارْوِيَّةٍ دَاخِلًا وَخَارِجًا **وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ** اسْتَعْمَالُ

طَبَاتِ اغْذِيَّةٍ وَاَدْوِيَّةٍ دَاخِلًا وَخَارِجًا وَالحَمَامُ وَالدَّعْدَةُ

وَكثْرَةُ الْعَذَابِ وَأَجْنَابُ الْحَلَالَاتِ وَاسْتِغْرَاغُ الْمُجَنِّفِ **المحفظات**

كل ما يقرب من الله داخلًا وخارجًا وحسُّ الغذاء عن العضو

استعمال الحفنة بـ كذا كذا

والله اعلم بالصواب

سین داخل
ندیدتها
نظرها جا
سوانه
دوای
درد عنها
تخلف
الجب

الحملت من ولد وودودها
والا وودودها
ضاهيا
المعنف
ولما في
بين
المعنف

فأما قوله والله اعلم بالصواب

من داخل كالمسئولة ومن
تغذيتها والادوية المبنية
والغظها جواهرها خيل
القوة الواعية المبنية والانه
فانها تنجف ليب فيها من
كالاعدية المبنية الياسية
نفاذ صحتها

فان الغداء والدواء الذي
من داخل فاذا اخبر

من داخل فاذا خرجت مودودتها

اما اللحم فلا ينسب المادى هو
يشق الدر ادر اطلب الاختلاط
واما السمين والشمع فلا ينسبهما
المادى هو ما تحية الدر وهو ادر
من يتبينه

لان الصفة ما يستحقها وذلك
واستحقها ما يتكلم به عند ال
لها ما يظهر به واما في المقابل
للمرئى فيجب ان يعرف على ما
الحكمة لا جرحها وعلا ما
المرئى انما السمة

من مميزات التكوين وتبينها على
الاعضاء المتكونة منها
المرئى على ما هو عليه

ومنها ما تدل على التركيب وعلامات الاخرية عشر

اجناس احدها **المحسوس** فالماوى لمعتدل المزاج معتدل لفظا
اي لصحيح المزاج فانه نواحر معتدل

له مخالف له في الجهة التي يفعل عنها **وتانيها اللحم** و **السمين**

والشمع فكثر ذلك للرطوبة وعدمها باليبوسة وكثرت

اللحم للرطوبة جحر والحرارة وكثرة السمين والشمع للرطوبة والبرودة

وتاليها الشعر فكثرته وغلظه وجعودته وسواده لحرارة

واليبس واخذ اذ ذلك للبرودة والرطوبة **وباجمالها**

البدن فالبياض للبرد وغلبة البلغم والحرارة لحرارة

غلبة الدم وتركيبهما للاعتدال والشمع للحرارة والصفرة

للحرارة وغلبة الصفرة لولقلة الدم كما في الناقصين والكد

لا فراط البرد والسوداء **وخامسها هيئة بنية** فسيعة الصدر

واما سعة الصدر فلان الحرارة

الطبيعية في جميع افعالها

فاذا كانت قوية فعلت الطبيعة

افعالها على ما ينبغي من تعظيم الاعضاء وتوسيع التجاريف سيما الصدر

فان الجهور لا يجعلو الرطوبة
واليبوسة من الصفات المحسوسة ويمكن ان يقال
من الصفات المحسوسة انما جعلوها من الصفات
ان الجهور باعتبار ان الرطوبة
المحسوسة باعتبار ان الرطوبة
يفعل في اليبوسة وبالعكس
فا الجسم اليابس يفعل
عن الرطوبة والرطب
عن اليبوسة فيلوان
يحسوسين

اما اللحم فلان سببه المادى هو
يشق الدر ادر اطلب الاختلاط
والسمين والشمع فلان سببهما
المادى هو ما تحية الدر وهو ادر
من يتبينه

فان كان في الجسم
فان كان في الجسم
فان كان في الجسم
فان كان في الجسم

واما سعة الصدر فلان الحرارة
الطبيعية في جميع افعالها
فاذا كانت قوية فعلت الطبيعة
افعالها على ما ينبغي من تعظيم الاعضاء وتوسيع التجاريف سيما الصدر

الرطوبة فلان سببه المادى هو
يشق الدر ادر اطلب الاختلاط
والسمين والشمع فلان سببهما
المادى هو ما تحية الدر وهو ادر
من يتبينه

فان كان في الجسم
فان كان في الجسم
فان كان في الجسم
فان كان في الجسم

واما سعة الصدر فلان الحرارة
الطبيعية في جميع افعالها
فاذا كانت قوية فعلت الطبيعة
افعالها على ما ينبغي من تعظيم الاعضاء وتوسيع التجاريف سيما الصدر

والسنة
من البرد
نم

انها خفيفة فلا تنها انما يكون لعدم
الثابتين التابع لقوة القلب اللازمة
للموت وسعة الحركات وحرارة الدماء
الحيوة فلا تنها تابعة لقوة
القلب والحيوة
انها خفيفة فلا تنها انما يكون لعدم
الثابتين التابع لقوة القلب اللازمة
للموت وسعة الحركات وحرارة الدماء
الحيوة فلا تنها تابعة لقوة
القلب والحيوة

والقحة والطيش والحيوة والحدة وكثرة الكلام وسرعته وانما
وهو حالة يكون معها الانسان سريع المباداة والنهوض
له الحرارة وكثرة الحياء والوقار للبرودة **واما علامات الاموجمة**
وهو ضد الطيشية
المكبدة فهي من تركيب العلامات المغردة فهذه علامات الاخيرة
تعرف

جفة الجليدية واما الاموجمة العارضة فان تكون هذه العلا
تكون اي المولودة
مات عارضة ويكون تلك الاموجمة ضارة وان كان المزاج
للافعال

ما ينادل على الصفراء والوخز والخش وقيل ثقيل **وعلى**
الزمنى الثقيل والحمة والتمدد وانتفاخ البدن **وعلى** البلغمي
البياض وقلة العطش وكثرة الريق والتعاس والتقلل للذاياد

وعلى السوداء الفحل والسهر وثقل قل والاحلام ايضا قد
من البلغم والدموي لقلته
تدل على نوع الادة فان روية الحيات لآت الصفرة النيران

والشغل تدل على الصفراء ورؤية الاشياء الحمرة تدل على الدم
الاحمر

تدل على نوع الادة فان روية الحيات لآت الصفرة النيران
والشغل تدل على الصفراء ورؤية الاشياء الحمرة تدل على الدم
الاحمر

تدل على نوع الادة فان روية الحيات لآت الصفرة النيران
والشغل تدل على الصفراء ورؤية الاشياء الحمرة تدل على الدم
الاحمر

انها خفيفة فلا تنها انما يكون لعدم
الثابتين التابع لقوة القلب اللازمة
للموت وسعة الحركات وحرارة الدماء
الحيوة فلا تنها تابعة لقوة
القلب والحيوة
انها خفيفة فلا تنها انما يكون لعدم
الثابتين التابع لقوة القلب اللازمة
للموت وسعة الحركات وحرارة الدماء
الحيوة فلا تنها تابعة لقوة
القلب والحيوة
انها خفيفة فلا تنها انما يكون لعدم
الثابتين التابع لقوة القلب اللازمة
للموت وسعة الحركات وحرارة الدماء
الحيوة فلا تنها تابعة لقوة
القلب والحيوة

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content.

١٠
 والى ان كان الله تعالى
 الضيق وهو الذي
 والى ان كان الله تعالى
 الضيق وهو الذي
 والى ان كان الله تعالى
 الضيق وهو الذي

لا يظن انهم يحسنون وهو على وجهه
 الحقيقه انهم يحسنون
 في كل من هذه الجمل
 واما في قوله لا يظن
 انهم يحسنون
 فهو على وجهه

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

و

فان ذات الحاجة يروح الحار الغري فان زادة
مع ذيادة النطفة وهم
انما يحصل باجتناب النسيج

البض **البض** الحاجة الى البض هي تروح الحار الغري فان زادة

الحاجة لزيان في الحرارة فكانت الآلة مطاوعة بليتها و
مع ذيادة الحاجة
القوة مساعدا كان البض عظيما فان كانت الحاجة از
لا العظيم باجتماع هذه الاشياء الثلاثة فيه
يد من ذلك اسرع فان افرطت تواتر واما ان كانت الآلة

عاصية لصلابتها اسرع مع صغري تواتر فان كانت القوة
ازيد من صغري

ضعيفة تواتر مع صغري من صغري الضلالة **وقد** يصغر

البض لان البض لا ينضاط القوة تحت المادة العذائية او الخلطية

لان الغذاء الكثير المقدار عند ما يد وي على المعد
كافي اول النوب وانطأت القوة في اصلها قوتية وحين
فانها تضعف فيقبل على القوة وتحمّل الحرارة الغريزية

النصر للزطوبة وصلاحته لليبوسة وقد يصلب في الجارين
للمدد بسبب ندفاع المواد الى جهته واختلافه لثقل ماتي
المادة في الاعضاء في يوم الجودان منه
او شدة ضعيف والمفرط من ذلك يبطّل النظام وحين الزفة

والخلط عليها وايضا تحرك الحرارة الغريزية
والتقوى في هاتين الحالتين الى الباطن
لذلك الى الهضم والنضج فيميل البض
وان فيهما نوعان من التواء
واذا تواءم بسبب الاختلاف في
الاصلا وحين في النظام والوزن

في النوب فيجوز الطبيعة لذلك على
التحرك المستوي لما تحت هذه التحريك
للتوزيع ثم ينفق منه للعجز ثم يعود
الب

فان في النوب فيجوز الطبيعة لذلك على
التحرك المستوي لما تحت هذه التحريك
للتوزيع ثم ينفق منه للعجز ثم يعود
الب

هذا هو المذهب الذي لا يكون له
على ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

هذا هو المذهب الذي لا يكون له
على ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

لحركة مادة سوداوية كما في الجران او شاول ضايغ كالمركا

والشراب الاسود **وخامسا** لا يبيض منه حقيق كلون

اللبن ويدل على غلبة بلغم وبرد او ذوبان شحم واعضاء

اصلية كما في الخالدق ومنه مشق يقال له ابيض مجازا

ويدل ما على عدم التصرف في الماء البتة وهو رديا موش

من النضج او على سد تمنع نفوذ الصايغ **و ثانيا**

الادلة القوام فالرقيق لعدم النضج وخصوما في الصنباة

وهو فهم اراد الان بولصه الطبيعي اغلظ اولسدا ف

لكثرة شرب والغليظ اما بعد النضج اولنضج خلط

في غاية الغلظ ويفرق بينهما بما تقدم من افراط الغلظ

والمعتدل القوام للنضج **وثالثا** الصفا والكدر

في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

هذا هو المذهب الذي لا يكون له
على ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

هذا هو المذهب الذي لا يكون له
على ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه
في ان يكون له في نفسه

في النسخ وسكون الاخلط والكدر لعدم النسخ يتبعه
 سواء القوام وقد يكون لسقوط النسخ او ورم باطن والكدر
 المتشور ينذر بصداع كايين او مطلق والغليظ ينارق الكدر
 اي المتشيت الاجزاء كانه مخضضه
 باستواه قوامه وقد يكون غليظ صاف كبياض البيض
ورابعها الرايحة فالمنشنة جدا لافراط العفونة او قوح
 باعتبار وجودها وعدمها
 عنه في مجاري البول ان كان معه نفع وعدم الرايحة
 تختلط منها مئة منته مع البول
 البشة لجود ومجابه ورتداد على سقوط النسخ والمعتد
 في الاختلاط مفروض اذ لو كانت هناك حواء
 له النسخ **وخامسها** الزبد وكثرة وكبره وبطوء انفقائه يذ
 ل على مادة غليظة لزجة فلذلك هو في امراض الكلى اذ
 ينذر بطل المرض **وسادسها** الرسوب فالذال منه على نفع
 هو الاملس الابيض المستوي المجمع والزاسب من الحمود

فانه غليظ لا يتغير في رطوبة وحرارة
 لانه لا يجف الا بغيره ان يكون حار فاما بالبرودة
 والبرودة لا يجف الا بغيره ان يكون باردا فاما بالحرارة

فتوشرك تلك المادة من غير لطافة كالقيح
 منها انجرت ورياح غليظة كثيرة توجب الكدرة
 المتشورة والصداع وانما علم الغليظ والكثرة لان
 اللطافة والقلية توجبان سرعة التحلل فلا يكون البول
 متشورا فانه انقدر تشور البول فالصداع حار او بارد
 عن قريب لان الحارة اذا كانت قوية والباردة غليظة
 والباردة الخفيفة والرياح المنحلة عنها كثيرة والدماع
 او سيجود تصورها كان الصداع حارثة بالضرورة
 يغني وجد ان البول المتشور مع اي صداع كان
 اذ قد يكون الصداع لسوء المزاج في الحواس والمادة فيه
 او لسة المشاركة المحركة او غيرهما من الاعضاء
 لان النسخ من الحواء الغوزية وهو لا توجب
 الفساد والعفونة والعفونة فان كان البول
 مع انواط العفونة نضجا دل على ان الحار
 الضريب لا يتصرف في رطوبات البدن
 والا لم يكن نضجا

المتشور ينذر بصداع كايين او مطلق والغليظ ينارق الكدر
 اي المتشيت الاجزاء كانه مخضضه
 باستواه قوامه وقد يكون غليظ صاف كبياض البيض
ورابعها الرايحة فالمنشنة جدا لافراط العفونة او قوح
 باعتبار وجودها وعدمها
 عنه في مجاري البول ان كان معه نفع وعدم الرايحة
 تختلط منها مئة منته مع البول
 البشة لجود ومجابه ورتداد على سقوط النسخ والمعتد
 في الاختلاط مفروض اذ لو كانت هناك حواء
 له النسخ **وخامسها** الزبد وكثرة وكبره وبطوء انفقائه يذ
 ل على مادة غليظة لزجة فلذلك هو في امراض الكلى اذ
 ينذر بطل المرض **وسادسها** الرسوب فالذال منه على نفع
 هو الاملس الابيض المستوي المجمع والزاسب من الحمود

وهو الذي لا يكون في وسط القارورة ثم الغمام و
هو ما يرى في اعلاها واما الزسوب الذي كالا شقروا الا
سود والكد والخال والقشعرى والخرطوط والصفاحي فانه
وهو الزسوب الذي لا يكون مقداره في العرض كثيرا ويكون في
الزاسب ثم المتعلق ثم الغمام الا ان يكون تعلقه لريح
وعدم الزسوب ما لعدم النضج او لسد او قلته مان
على ان الزسوب يقل في الاصحاب المومندوين و
حصولا المرتاحين ويكثر في المرضى السمان المتدخين
لان الصبح قد يخلو عن مادة تدفع بالنضج والرب
المدى يخالف الخام بالثقل وتقدم الورم وسهولة الا
جماع والنفق **وسا** مقدار البول فكثره لكثرة شرب
او ذوبان او استفرغ الفضول كما في البطن ان كان مع
قوة

وهو الذي لا يكون في وسط القارورة ثم الغمام و
هو ما يرى في اعلاها واما الزسوب الذي كالا شقروا الا
سود والكد والخال والقشعرى والخرطوط والصفاحي فانه
وهو الزسوب الذي لا يكون مقداره في العرض كثيرا ويكون في
الزاسب ثم المتعلق ثم الغمام الا ان يكون تعلقه لريح
وعدم الزسوب ما لعدم النضج او لسد او قلته مان
على ان الزسوب يقل في الاصحاب المومندوين و
حصولا المرتاحين ويكثر في المرضى السمان المتدخين
لان الصبح قد يخلو عن مادة تدفع بالنضج والرب
المدى يخالف الخام بالثقل وتقدم الورم وسهولة الا
جماع والنفق **وسا** مقدار البول فكثره لكثرة شرب
او ذوبان او استفرغ الفضول كما في البطن ان كان مع
قوة

وهو الذي لا يكون في وسط القارورة ثم الغمام و
هو ما يرى في اعلاها واما الزسوب الذي كالا شقروا الا
سود والكد والخال والقشعرى والخرطوط والصفاحي فانه
وهو الزسوب الذي لا يكون مقداره في العرض كثيرا ويكون في
الزاسب ثم المتعلق ثم الغمام الا ان يكون تعلقه لريح
وعدم الزسوب ما لعدم النضج او لسد او قلته مان
على ان الزسوب يقل في الاصحاب المومندوين و
حصولا المرتاحين ويكثر في المرضى السمان المتدخين
لان الصبح قد يخلو عن مادة تدفع بالنضج والرب
المدى يخالف الخام بالثقل وتقدم الورم وسهولة الا
جماع والنفق **وسا** مقدار البول فكثره لكثرة شرب
او ذوبان او استفرغ الفضول كما في البطن ان كان مع
قوة

وهو الذي لا يكون في وسط القارورة ثم الغمام و
هو ما يرى في اعلاها واما الزسوب الذي كالا شقروا الا
سود والكد والخال والقشعرى والخرطوط والصفاحي فانه
وهو الزسوب الذي لا يكون مقداره في العرض كثيرا ويكون في
الزاسب ثم المتعلق ثم الغمام الا ان يكون تعلقه لريح
وعدم الزسوب ما لعدم النضج او لسد او قلته مان
على ان الزسوب يقل في الاصحاب المومندوين و
حصولا المرتاحين ويكثر في المرضى السمان المتدخين
لان الصبح قد يخلو عن مادة تدفع بالنضج والرب
المدى يخالف الخام بالثقل وتقدم الورم وسهولة الا
جماع والنفق **وسا** مقدار البول فكثره لكثرة شرب
او ذوبان او استفرغ الفضول كما في البطن ان كان مع
قوة

من جهة البطن كالماء واد من جهة
من جهة الصدر كالماء واد من جهة

من جهة البطن كالماء واد من جهة
من جهة الصدر كالماء واد من جهة

تقوة واعقبته راحه والبول الردي اسلمه اخضره وقتله
تدل على فطر خلل وفناء رطوبة او سدرا واسهال وقلته
البول جزا مع قله التخلل ينذر بالاستسقاء **البواسير**
يدل بلونه فالطبيعي منه خفيف النارية فان اشتدت
فلمرة وعليهمرار وان نفقت فلحاجه وبرر وبياضه
اخضره بلغم اوس في محرم الممره فينذر بالقولنج واليرقاه
وامدتي والقيح لانفجار ريلة وكثرا ما يجلس امتدح التا
دك للرباضه شيئا شيبا بالقيح فينفعه ويزول به تر
هله الحار ت لفرط المدعة والبراز الاسود كالبرر دوالا
حضر ان لم يكن عن احتراق كالزنجاري والكرا في دل
على فطر جمود **وي** عقدا مع ثقته لقله القصور الغذائيه

ناريتها بان يصير احمر
ناريتها بان يصير احمر

اما القولنج فلان الشغل يحبس الامعاء
لفقدان المنبه للقوة الدافعة على دفعه
فيستخرج طوباقه ويحرق وينسد منه مجرى
الامعاء واما اليرقان فلان الصفراء
حيث لا تندفع مع البراز يندفع
مع الدم الى الاعضاء ويحدث اليرقان

وهو ان يكون في الاماكن التي هي في القفار
وهو ان يكون في الاماكن التي هي في القفار
وهو ان يكون في الاماكن التي هي في القفار
وهو ان يكون في الاماكن التي هي في القفار

اولا احتسابها فينذر بالتولج وقد يكون لضمن الدا

فعه وكثيره لا ضدار ذلك **وبدل** بقوامه ورقته اما

الضعف المضمرا والسدد في الماساريقا والضعف جذيها

اولنزلہ اولغواء مذلق واللّٰج بغداد اوخلط بزاو ل

وبان ان كان معه نقر وسقوط قوع والزبدى لرياح او غليا

واليايى لفظ مختل بـ بـ ثقب اوله فـ حـ ر وخصو

صافي الطل والكبد وقله شرب اويدي اعذيه او كثر

بول وافضل البراذ مكان سر الخرج من شابه اخفيف الن

اي غير مختلف القوام لان

بين اليابس المحجور والريق السيل

منكر يد لان على الموت ثم الجواز نظري من القلب الجملة الثانية

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

خ

ي

نقي خد

١٠

عقله

١٠

قبض داخل

١٠

بياض

١٠

نصر خارج

١٠

قبض خارج

١٠

رايت فرح

١٠

انكيس

١٠

طريق

١٠

الحيان

١٠

حرم

١٠

نصر داخل

١٠

حودله

١٠

عبد خارج

١٠

اجتماع

١٠

صادف وبال

الشيء الحشيش واحدته بها وبالكسر والمد لعمري وسأله الكتاب
كنوا ارج الحية وكثرت الكهنة سجدته به واسمى كثر
عنده الامية وسكنت الفرس اسماه قسرة وكل جلد
رقين سماء والسماء اربعة وسكنت الفرس على وجه الارض
وسميت جرفته وانا اسمي واسمها هو سماء والسماء
التي صنعتها السحابة وان جنة المطرة السدنة الرقعة التي تفسر
وجه الارض وماح السماء سحابة من سحاب قطرة والسحابة
اقم الترس والاسحوان اجل الطويل والعشرة للكل والسماء بنت
وصفت يروي السحابة

وبل المرتفع يوبل نفها وبيل ودبالا فهو وبيل اي ثقيل وخم
ومن الوبال الغدا والوبال المطر الشديد وولت السمك كوعده
واخذ او بيل اي شديد ثقيل وعذاب وبيل شديد وطعم وبيل
لا يسمى لثقله وبله بالعصا طرب بالوبيل ومن العضا الفخمة كالبيبل
والمويل والوبيل واييل ومع وبيل اي شيخ عاصا والوبيل والمويل
الحرم من طيب وما استشهد به الجوري ليس طراهم سله واما هو
العصا ودهنت وبلته مفرقة واثمة وارفض وبلية اذالم توافدك
بيدك وان كنت تجربها وقد استوبل البلد استوحى وان صارت
بها وبلية اي شهوة للفعل والوبال طراف الكنف وهو ريس العنقد
وطرف العنقد الوركة او ابل وثل الايل والغنم والوبال تجوز الذي
تدر بعد الدفعة السدبة الموالبلة الموافقة ودبال ما وبلغ اسد
وعين باعالي المدينة والبيبل السد وهاه الدرة

الاسم في الوبال

١٠

زُرْق الطائر كزرب ونفوذ زرق والناقة الرقل اخرته الى ورايها كازرقته فانزوى ذريها بالمرزاق وهو الدرع العقيق طعنهم اذ
به وعينه كحوي انقلبته وظهر بياضها كازرقته وارزقت الزرق محركة بحجل دون الاشعر وبياض لا يطيف بالعلم طم ولكن
في بعضه قد رقت عينه كطرب فهو اذرق العين هي ذرقاء والاسم الزرقه كاذرقته اذرقا قاء وازرقا قاء والاسم الزرقه الشذر الزرق
للذكر والانثى وتسمى الكسنة زرقا للونها ونصل اذرق بيوت الزرق اي سلبها الفناء ومعالي للمواد الصافي وللزرق اذرق ح مكان
هو وان اذرقان لسالمه الزرقه فقط بل وصفها بتقليد البصر فيه وتخيلا للنظر اليه ولهذا يوصف العدو بالزرقه وقال
هو وان لكبد اذرق العين اذ من عادة الحدو انه اذا نظر الى من يبغضه ويجاديه ان ينظر اليه شركا او مودا وصف لهما بالعج
لان العين اذا ذهب نورها اذ رقت ق وخضر العينين يومئذ زرقا اي غميا عيونهم لان نورها والدليل عليه
فيقبح له اعى واصم وانزوى استلق على ظهره وتاخروا السهم نفذ وفي الحجر دخل والذرق كسكر طائر يصاد به في زرقا
ويبيض في ناصية الفرس والذرقاء عين يات به والحمر وفرس وذرقاء الحمامة امرأة كانت تسمى ميسرة ثلثة ايام
مضغرا الثريد بلبن وزيت ودويته كالسور والذرقه خروزة للتأخيد وذرقة ع بر و ينسب اليه محدث دوال
عمر وشيخ الاصم وكثير الحصن شيخ عباد بن عباد واني رزق محدثون ونوزيق بطن من الانصار والازرقه
صنف من الخوارج شبه الانا فاعى الازرق والذرق ضرب من الفرس اعلم كطرب غضب وانضم والبيت
كضرب ضيق فاما وعلى البيت رجي مستور والاطم كعسر الفقر وكل بيت مسطح والاجم اطام والواحد اطمة
بالتريد وفي اليم بحسين يعرف باطم الاضبط والاطام كخراب احتباس وقد اوتطع واطم البعير هو ما طوم اذ لم يبل
من ذاد والاطم موقد النار والاطوم التلخفات البحرية وسكنه والصدف واطم السيل ارتفعت في وجهه كالامواج
ثم تكسر بعضه على بعض والليل لشدت ظلمته والينور خرو في نومه وفلان سكت على ما في نفسه وعما فلان تاجم غفص
غافضه اخذ على غرق القنطرة حارة الصنف قاط بالمكان وتتنظ به اقام به في الصيف والموضع مقنط وقاط بومنا شدة حرق وقنط هذا
الشي كفا في القنط وعامله مقنط كمشاهدة وخفي بن لوزان محبة الحسد نزل السعدان ويكون فخا ذانك شعب شرب نبت
الحية وعصو ورق جيد لحس البول ونش الافاعي ورشة في المنزل يقتل البراغيت والحسد ما يعالج الحديد على مثاله وهو من الان
العسكرة صده على حسك وبها حسيكة وحكاكة وضغن وعدلوة وعسك على كطرب والحسيكة القنط وبها
انقصير وهو محسك كناية عن الامساك والنجال فالصر على الشيء الذي عنده حسيكة مصغرا عن بالمدينة الكفال
بالكسر القطران والزرق ونبت صرة الدفلى سلم للواحد والجمع واللفه للمالحاق فينون او للثانين فلا ورش طين
بطر البراغيت وطلاده يلبس يزيل البرص بعد الانقاء الكوك كلبد واللو كخي طائر كراكي دماغه ومرارته فضلو طابهن
الزبن سعو طاكش النيران عجيب وربما لا ينس بعد شيئا ومرارته عبادان ساق سعو طاكش ايام يرى من الفوق
البنة ومرارته ينفع الجرب والبرص طلاء وكوك بالتكيني ع خلف جبل لبنان وبالحك قلعة بنواحي الميلاقا وكذل
لجنة لهم الكسك موقوف الحنطة او الشعير معرب ومنه الكنيكة من الحنطة الكلك الحنط واللو شي احمر يصنع به وبالضم
نقل او عصارة وشرب درهم منه نافع للحفان والاستقاء والحال وشي يركب به الفضل النصاب وكلة الحاضر
واللح فطم غر نظامه واللحان الزحام والغديقة اللحم من النوق والكحك ككسر اللحم والقطران وشي وع وكعرب
ع كالتك في كل امه اخطا وفي حجة ابطا والقمع اذ حرا والكلك ككسر اللحم والقمع من الدليل

$$\begin{array}{r}
 270 \\
 180 \\
 \hline
 450 \\
 100 \\
 \hline
 550
 \end{array}$$

111

$$\begin{array}{r} 2. \\ 74. \\ \hline 11. \\ 74. \\ \hline 2. \\ 95. \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1 \ 8 \ 2 \\ 1 \ 7 \ 2 \\ \hline 2 \ 5 \ 2 \\ 7 \ 4 \ 2 \\ \hline 3 \ 8 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 9. \\ 12. \\ 12. \\ \hline 24. \\ 12. \\ \hline 36. \\ 12. \\ \hline 48. \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 900 \\ 280 \\ \hline 1180 \end{array}$$

۲۸۰
 ۲۴۰
 ۵۲۰
 ۸۸۰
 ۱۴۰

$$\begin{array}{r} \text{E.} \\ \text{A.} \\ \hline \text{N.} \\ \text{V.} \\ \hline \text{Y.} \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 11 \\ 50 \\ \hline 61 \end{array}$$

9. 1. 9.

21.9.4

$\begin{array}{r} 1750 \\ \times 12 \\ \hline 3500 \\ 17500 \\ \hline 21000 \end{array}$

المرتب القسط الابل الجنطيانا كحل الوحل الواسع الدارفلل العارضى الافرقتون
 الحاشا البفاج الافرلهدي كسقونيا السليخة المضدل الاسادون النأخه لدوقو القننه الكافور
 الطاشير الغار الوفا المرزجوشي حب الرأس الحوي الاسف الحوي هور الصغر الخيلجان الافر
 الكرويا القرطانا الهوما لجاوشير التكييح الاربندان الحلشيت الفروخ الازنبا عصى الراعي
 حي العالم ابل كسل كفل الكانيطه الكاذرييس الكمون الابيض الكمون الافر الكوشن
 علكه الازنبا طرائث الحاما الانيسون حبالبان كرميل الافر الخ حباليل خنثا
 المغنيطى دم الافر الكوفت الرب الكوفت لباس الكفر الهوي الفجكشت الدفلا الهوي الافر
 البوردجان الكرفى الكرفى عين الكلفور كرفينا خصال العلب الكاسم كميل الافر
 الدار شيتان الافر كحل الافر الخ المشكط امير كفتاء البراخي الدرجه الرابعه
 العاقر قرحا كيموان كرفيون القطران النفط الافر الخ
 الشيطرح كلفل الكبريت الكندش الخشخاش الافر
 حجر الدلس الكلس المشمبتاني التوم بري البلاءر البنج كزول
 الحرف الخاى الخاى كزول كطالعون زهر الخاى الزخار الشهاب
 المشيم كيتوعات كبتة الح كبتكار كفتادر البوق كشت الزاجات
 الكزادوق كزوتيا الافر حجر كفتور كجص حجر كدينج و كلس

$$\begin{array}{r} 1 \\ 3 \\ 5 \\ 7 \\ \hline 16 \end{array}$$

در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب

$$\begin{array}{r} 16 \\ 9 \\ \hline 25 \\ 16 \\ \hline 41 \\ 25 \\ \hline 66 \\ 41 \\ \hline 107 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 16 \\ 9 \\ \hline 25 \end{array}$$

در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب

اذا انزل الى كتاب السجدة
 في يوم من يومين الاربعة عشرين
 وقد استقرت الشمس في مكانها
 ان ينجوا من عذاب النار
 من السجدة والاربع عشرين
 ما عند الله تعالى

17
 15/3

دعای شیخ کبیر شیخ ابواسحاق کازرونی اللهم لا تجعلنا بشرا، الکما مغرورین ولا عن یاکل مطرودین
ولا عن خدمک مبهجمین ولا بنعمتک مستدرجین ولا من الذین یاکلون اموال الدنیا بالذین
اللهم غننا عن باب الامر، وعن باب الغنیا، وعن باب الالحباب، یا من اد ادعی اجاب واد ابطل
اعط ربنا هب لنا من لدنک رحمة وهی لنا من امرنا رشدا وحمک بالعلم الامم

[illegible]

20

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فال که لزه قرآن مجید بگوید بگوید که کسی خواصه که
لزه قرآن مجید و کلام قدیم فال بشاید لزه بر سر حضرت **اول** انست که بپوشد
باید که باشد بعد از لزه **س** بار فاتحه الکتاب بخواند و **و** بار سوره الاخلاص و
ا بار صلوات بر روضه محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم بفرستد و نیت کند و
قرآن از جدا کند اگر اینه رحمت آید یا اینه عذاب شاخه که کرد و غفلت نشود
و باید که چشم بر حرف اول لزه سطر مفتوح **د** لزه صحیفه اول و بیند که چه حرف
و در بر مجموع طلب کرد و فال خوف را معلوم کند چنانکه جمله **انیت** **و** **س** صلوات
الله علیه و آله بریزد و بعد از آن اگر حرف اول لزه سطر مفتوح **ا** بیند ابتدا، لزه
کار خیر و صواب باشد و اگر **ب** باشد لزه صاحب دولتی نیکی بیند و اگر **پ**
بیند بصلح باز گردد و توبه کند لزه کار **و** اگر **ث** بیند در دنیا بسبب
لوقت نیکی نام کرده و اگر **ج** بیند در کاری که فال زحمت جد و جهد نماید و
اگر **ح** بیند کار حلال باید و لزه کار راحت بیند و اگر **خ** بیند لزه خویشان قوی
نام باید و لزه بلا ایمن گردد و اگر **د** بیند با صاحب دولتی مشوره کند و بر لزه
کار بد و اگر **ذ** بیند دشمن خداوند فلک مقهور و حقیر کند و اگر **ر** باشد
بهتری و سروری و برادر باشد و اگر **ز** باشد در کاری شروع کند که مدتی
در لزه نماید و اگر **س** باشد صاحب سعادته و دولت یابد و اگر **ش** باشد
دشمن بر وی وعده کند و اگر **ص** باشد در عهد کار کسر شود و در لزه بکوشد و اگر
و اگر **ض** باشد در کاری افتد که دروغ کواهی مانند باشد و اگر **ط** باشد بر هر کار

١٧٤

قال النبي عليه السلام

من طلب دواء من طبيب كثره يكون داءه علم
صدق رسول الله

بجميع اليهود ابطال الشر على من يحاكيهم
في الدين باي وجه كان اما بالنسب والاما
بالنسل والاما بالشوكة والاما بالمناداة
وبالغيب ذلك

ينبغي ان يكون متعلم صناعة الطب في حسيبه هو لا فاسقا ولا كافرا بآياته
لان العبد ومن يشبهه غير ما يستغل عند الناس فلا يكون عندهم بمنزلة
المستشار في الرقوع الذي يحتاج ان يكون في غاية الامانة وحكم ذلك
المستوزل بنفسه او بحسيبه فليكن ثمن على الكفار خصوصا فيهم اليهود
وهم اشد الاعداء للمسلمين ومن يتدبرن بدين غير الاسلام ثم لم

ذِيَا لَهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ق وَالْقُرْآنِ
 الْمَجِيدِ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَاسْتَعِذْ بِالْعِزِّ
 وَالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

فَانْمَاحِ عَنَّا عَذَابَ عَظِيمٍ
 بِالْآخِرَةِ هَاجِرًا مَنُورًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَوَعَلَى
 سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا
 عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ
 إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا إِنَّا نَحْنُ اللَّهُ هَوَاهُ
 وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ

غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ يَس وَالْقُرْآنِ
 الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ نَزَّلْنَا الْغُرُوبَ الرَّحِيمِ
 لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَنْذَرْنَا أُولَئِهِمْ فَهُمْ غَافِلُونَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ عَلَى
 أَكْثَرِ هِمٍّ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ غُلًّا لَا يَرَوْنَ إِلَهًا إِلَّا
 نَحْنُ مَقْشُورُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَا

اَنْ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنْكَ تَتَوَدَّ اِدْنِي مِنْ تَلْثِي النَّبِيلِ وَنُصْفِهِ
 وَتَلْثُهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الدَّيْنِ مَعَكَ وَاللّٰهُ يَقْدِرُ النَّبِيلَ
 وَالنَّهَارَ عِلْمُ اَنْ لِيْ تَحْصُوهُ فَاَبْ عَلَيْكُمْ فَاَقْرَؤْا مَا يَنْتَسِرُ
 مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمُ اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضِيٌّ وَآخِرُونَ يَضْرِبُونَ
 فِي الْاَرْضِ وَآخِرُونَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاَقْرَؤْا
 مَا يَنْتَسِرُ مِنْهُ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَؤُوا اللّٰهَ
 قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَقْدَمُوا لَكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ
 هُوَ خَيْرٌ وَّاَعْظَمُ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ لِيْ بَسْطَتْ اِلَيْكَ لَيْسَ لِيْ مَا اَنَا
 سَاسُ يَدِي الْيَاكُ لَا قَوْلُكَ اِنْ اَحَافِ اللّٰهُ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ

فَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَكِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ لَهُمْ بَعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ
عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا
أَنْ لَا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَانَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقُلْنَاهُمْ لِلنَّبِيِّاءِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُنُوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ
مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَئِنْ كُنْتُمْ
فَنِيلاً وَاتَّقُوا اللَّهَ بَنَاءَ بَنِي آدَمَ إِذْ ذُوقُوا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ

مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَا قُتِلْتُكَ قَالَ إِنَّمَا تَقْبَلُ

مِنَ الْمُتَّقِينَ لَنْ بَسُطَ إِلَيَّ يَدُكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيَّ

إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَتَأْخُذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي السُّمُوتُ

وَالضُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَعُوا كَلْفَهُ

فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ

الْقَهَّارُ يَا اللَّهُ يَا قَائِمُ يَا قَادِرُ يَا قَدِيرُ يَا قِيَوْمُ يَا قَدِيمُ

يَا قُدُّوسُ يَا قَاهِرُ يَا قَهَّارُ يَا قَوِيَّ يَا قَرِيبُ يَا مُقَدِّرُ يَا قَابِضُ

يَا فَاضِي الْحَاجَاتِ سَلَامٌ عَلَيَّ نُوْحٌ فِي الْعَالَمِينَ وَآدَمُ

وَلِ نُوَّةٌ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

فقط خمس

نفض الثوب والشجر كضرب حركته والتنفذ حركته ما سقط من الدرق والتمر

قرى لى ما قوى به الضيف

فذلك حسابه انهاء وفرغ منه مخترعة من قوله اذا اقبل حسابه
فذلك كذا وكذا

والقري يقرى فيه الضيف

والقري مجري الماء في الرقعة

قريان ١٧٧ ١٧٨

يعتد دكنه

حب الحب مثلته الجيم الصوت والجلبة من حب البحر وصوت النظام
امواجه والحببة مثلته اللام وكعبته وكلمة بالحرث الشاة التي عليها بعد
نتاجها اربعة اشهر فجت لبنها والغيرة او خاص بالمغري وقد لجبت الصم
ولجبت بلجيبا ح لجا في لجبات والمجاب سهم ريش ولم ينصل في الامر
العقل الخط بين الذكر ومجتر الشاة بين رجلها اذا اردت ان تعرف
سمها وكبش اعقل شحم الحفصة من السمن والعقل والعقل تجر كنه ما شئ يخرج
من قبل النساء وحياء الناقة شبيهة بالادرة التي للرجل فهي عفلان
والتعفيل اصله ذلك والنسبة اليه وكقطام شحم المرأة والعافل من يلبس
التياب التصار فوق الطوال وعفلان له دهاء ماء عادية وبها العفيل
كذبي نوما لك بنو رهط العاج والعفلات الشفة التي ينقلب عند الضحك والامور
الوضم كل شئ يوضع عليه اللحم من خشب او بارية توقي به من الارض او وضام
واوضمة ووضع اللحم كوضع مع الوضمة وله جعل له وضما وشقة عمر النساء
في قلة امتناعهن عن الرجال الا بالذب والدفع باللمح على اللطم وذلك ان من عادة
العرب اذا اخرجوا جماعة فيتممون لحم ان يلقوا شجر ويعضوا اللحم ويوضم بعضهم
على بعض ويوجه النار فيشوي منه من حفر شيا بعدى مع ذلك الجمل لا يتبع منه احد
فاذا وقعت المقاسم حول كل واحد قسمه على الوضمة الى بنده ولم يعرف من له احد وتركهم
لحم على وضمة ذلهم فادجهم والحي وضمة واحدة اى جملة صفارية والوضمة
والوضمة ضر من الناس يكون فيه ما يتا انسان او ثلثاته والوضمة قوم يقل عددهم
فيكون على قوم والوضمة مثل الوشمة من الكلال وطعام المائمه وتوضمة ظلم وتوضمها
وقع عليها من الامور ونحو كنفردقة وكسر والحانة رجله ادمتها وخف منم
شديد الوطى كانه يثمل الارض ووثم يثم عدا والوشمة الحمار والحامة من الجشش الطعام
ويقال ثم لها اى اجمع والوشم المكسر لحا وفعله كظرب والوشم حركه القلة ووثمت ارضا
كظرب وما اوغتها اى ما اقل رجيمها من الامور

صك كرو ضربه والباب طبقة
او اغلقة ومواصك ومضك اذا امطكت
وفعله كظرب وهما من اجمال التوي الشديد
والمصك المغلاق وفوس والصكيد الضيف
وكغراب الهواء والصك كتاب الاقارب المال فغير
معرب ح اصك وصكان وصلوك وبالهاء
اشد الهاجة حوا وتضاف الى عى رجل
من العالقة اغار على قوم في ظهيرة
فاجتاحهم من الامور
دكن المتاع كضرب نضد بعضه على بعض
لكنه والدكنه لون يضرب الاباد
وكن الشئ كظرب صا اذ كن والشرب
اشخ وتربية دكفا وكثرة الاباير والوكا
واحد الكفا كنى ومى الحوا نيت معرب
والنون زايده من الامور
عوت الرق اضرب والرق ملح وانفد
دلكه الكل كضرب ونضرو فاهم من الامور

أهبط فشد
نارية بابا باع

يوتن صتض
طبع التريب باعادي

جوز كس قنط
من ستم الهول

(111)

الذين هم في الدنيا
والذين هم في الآخرة

دخل رخن
جميعها للآخرة

صرت تفر بين فعل مصارع
مردع الخجوة على الحاسب
والحارم وعلى ربا منع
مذق على ما قبل ربا منع
من طهر بهن سبعة
الحل بحرية سبعة

سبحان من قدر الاضحية والاجزاء
ودبو الارواح والقوي والاعضاء

صدف سرب وحل عرض كصدف واصدق عم امانه والصدف
والنق عرض وهرها تم كصدف والاصدق العرض المتداني الخدين
المتباعدا الحافرس في التواء من الرغين والصدف ميل في الحافر
او في الحف من اليد والرجل الى الجانبل الاحي وكل شئ صرته وغشا
البدن والواحد صدقة في اصداف وهو كعنق وصدق
منقطع الجبل او ناحية وفري بهن والصدفان هما جبلان
متلازمان بينا ومن ياجوج والصدفان بعض خاصية
ناحية الشعب والوادي وصا دق وجده والصدف والابل
التي ماتي الابل على الحوض فتقف عند اعجازها تنتظر غدا انظر ان رب
لندخل في والصدف كلبدع والنسبة صدق في بالخرنك

١٢١

مكة بركة

١٢١
١٢٢
١٢٣
١٢٤
١٢٥
١٢٦
١٢٧
١٢٨
١٢٩
١٣٠

١٢١ ١٢٢

بين در بيت ولكن الله رمى سحرهم الجمع وسولون الدبر ١٧٨
 منقول ذلك فاعلموا العدو عنه ووقع القتل فيه ومن كتب الجمل
 على رغب وقوا سورة الرعد الى رجب هـ واطعموه
 لحمه الكلب وقال عند اطعامهم كلوا لحم فلان بن فلانة ومن قوا
 عظامه فان ابلا لكل به ثم وكل

ومن جمع بين المثلث ومن جمع بين الخمسة الاربعة والمثلث العددي
 في مربع واحد اسرع له الا نفع في كل ما يحا وله من التصرف
 قوله تعالى وكذلك اخذ ربك اذا اخذ القربى وهي ظالمه ان اخذه اليه شديدا
 وهي اية جلية التدرج فيها سر للصعقة تن كتبها في شقة والقالماني
 دار ظالم حرب الله دياره وعجل دماره فصل اعلم ان الحروف النارية
 عند ارسطاطاليس الحكيم والقائل بقوله الشيخ ابي الحسن الخراساني وعبد
 ابن سبعين اعطى حروف الحروف الهوائية فيضغظ كفن والحروف
 المائنة سلققنو د والحروف الترابية جمر مختد وذكر ان الحروف
 النارية كلها مروضه واعلم انه علم شريف وسر لطيف من تاليف اديب
 عليه السلام حل رموز معانيه وفك كنوز مبانيه ارسطاطاليس اليوناني
 لاجل الاسكندر ذي القرنين والله ولي التوفيق فايده عظيمة لسان
 جليله البرهان اما وفق اسمه الله فهو هكذا في كل ضلع منه ستة وستون
 من داوم على ذكره في ساعة الشمس ثمانية واربعين مرة ارتفع
 قدره ونفخ امره وعظم شأنه عند الملوك والاكابر

وهذه صورة وضع

١٢	٢٢	٢٣	٩
١٧	١٥	١٤	٢٠
١٣	١٩	١٨	١٦
٢٤	١٠	١١	٢١

١٤	٢٢	٢٣	٩
٢٥	١٩	٢٠	٢٢
٢١	٢٣	٢٤	١٦
٢٤	١٦	١٧	٢٨

وجه آخر وهو ان تترك الاول على ما مضى
 ثم تقلب الثاني في الاول في الثاني اعني
 تضع حروف السطر الاول مقلوباً
 فالتى في الآخر يكون في الاول ثم تكتب
 بالسطر الثاني في الثالث فترساً كما عملت
 في الوجه الاول فيجد السطر الثاني
 فتشبه به في الرابع مقلوباً ايضاً كما
 عملت في الثاني وقد كمل

٢
 ٣
 ٤
 ٥
 ٦
 ٧
 ٨
 ٩
 ١٠

قلم الغار
 ا ب ج د ه و ز ح ط
 ا ب ج د ه و ز ح ط

١
 ٢

فائدة من وضع الآلة
 على خاتم من فضة في الساعة
 الأولى من يوم الجمعة
 صدره وانسط فكره ويبر
 أسره وزال عهده والخلي
 كرمه ولا ينع عليه بصر احد
 الا اجه ووجه لدفع الخوام
 المضمرة سر غير بسبب

[illegible]

3	2	1	2
9	2	1	1
8	9	2	3
5	2	1	1
2	3	1	2

قال بعض الراخين في العلم من نقش هذه الحروف النورانية والاسرار
 الربانية في خاتم فضه في اول خميس من شهر رجب وابسه ان كان خايف
 امن او موطلا تصرف ومن دخل به علي سلطان الكرمه وقضي حوائجه ومن
 مسح به راس غضبان رضي عنه وسكن غفبه ومن وضعه في زده وعلو
 عطشان روي ومن نقعه في ماء المطر وشربه قوتي عظمه وحسن حفظه
 وان لبسته امرأة عازبة تزوجت وان وضع علي راس مصروع افاق
 وان مسح به فواد مطلقه ولدت واذا طبع به علي كندر ونخر به
 علي سحر زوال سحره فتدبره فقيد سر الله الاعظم وهي الحص
 الركبيص طه طس طسم سين ص ص حم عشق ق ن وله مربع
 ثلاثة في ثلاثة وهو جليل الشأن وطه صورة وضعه في باطن
 الورقة قال ابو بكر الصديق رضي الله عنه في كل كتاب سرور
 الله في القرآن في او ايل السور

وقال عمر الفاروق رضي
 الله عنه لعل شي زينة وزينة
 القرآن حروف السجدة
 وقال الامام علي اتم الله
 الاعظم الم كهيص حم عشق
 وما اشد لها سدا ابن
 عباس رضي الله عنه عن

الركبيص	طس	حم ق ن
٣٥٤	٩٩	١٩٨
احد مك	ملك معاقي	ناخيم رحمن
٣٠١	٣٠١	٩٩٤
صمد مكرم	مالك رب	الله كفيل
٤٣٤	٢٩٣	٢٠٤

وحم ونون فقال اتم الرحمن وعين علي ابن ابي طالب رضي الله

عَقِيْقَةُ اَعْلَمُ اَنْ اَلْحُرُوْفَ لَهَا اَسْرَارُ غَرِيْبَةٌ وَاَثَارُ عَجِيْبَةٌ وَهِيَ تَنْقَسِمُ عَلٰى جَمِيعِ مَا خَلَقَ تَعَالٰى مِنْ رَوْحٍ
 وَحَيَوَانٍ وَنَبَاتٍ وَتَعْدُ فَتَا حُرُوْفِ اَلْحُرُوْفِ اَلنَّارِيَّةِ عَلٰى اَلرُّوْحَانِيَّاتِ اَلنُّوْرِ اِيَّاتٍ وَاَلنَّارِيَّاتِ وَكُلِّ حَيَوَانٍ
 نَارِيٍّ وَاَلْحُرُوْفِ اَللَّهُوِيَّةِ عَلٰى اَلطِّيُّوْرِ وَاَلْحَيَوَانَاتِ اَلْهَوَايِدِ وَاَلْحُرُوْفِ اَلْهَامِيَّةِ عَلٰى اَلْجَنَاتِ
 وَاَلْحَيَوَانَاتِ اَلْهَامِيَّةِ وَاَلْحُرُوْفِ اَلنُّوْرِ اِيَّاتِ اَلْهَوَايِدِ وَاَلْمَعْدُنِ وَكُلِّ حَيَوَانٍ تَرَابِيٍّ فَاذَا ارَادَ
 اَنْ يَتَوَلَّفَ اَيَّ جَنَسٍ ارَادَتْ فَتَا صُوْفِ اَللَّيْلِ حُرُوفُهُ فَتَا كُلِّ تَرَبِّيٍّ سِرِّ اَلْاِنْفِعَالِ
 بِاَذْنِ اَللّٰهِ تَعَالٰى

الدرة الثالثة في حرف الجيم من حيث الحقايق منظر جمال ومن حيث اللطائف
 لوح اتصال ومن حيث الاشتراك جمع واجمال ومن حيث العبادة عقل فعال وهو
 حرف ماي ظلماني سفل جسماني ناطق متواخي يتميز في العامة ومفاه انه
 اسم الجمع العلي الذي يظهر رجوع الاسماء الى وحدة اسم الله واحدية
 الذي منه اكمل الجامع وهو حرف جيل القدرة فيه اشارة الى الاحدية
 وقواه الظاهرة ثلاثة تشير الى النفس والروح والعقل واذا
 ضربت الثلاثة في نفسها كانت تسعة فاذا اضيف اليها اسما وهو
 الواحد كانت عشرة فاذا ضربت في نصف الثلاثة كانت خمسة عشر
 فاذا وضعتها في سربع ثلاثة في ثلاثة جات على هذه الصورة

وهو يتصرف في الخير والشر وقد اكثر العلماء على

اسرارها التوراتية واثارها الروحانية وبالجملة

٢	٩	٤
٧	٥	٣
٦	١	٨

مصحح

من ثقتة في خاتم من

فازواج جمال به مشرقه وافراده حلا ليد محرقه من ثقتة في خاتم من

الفضة والطلع الزهرة والقمر مسعود احب من راء وان كان

عدوه واي حاجة قصدها وضت سريعا باذن الله تعالى وقيل من

علم الحقيقة والشكل المثلث على اسم الله الاعظم وقيل هو خاتم اصف

ابن برخيا وزير سليمان عليه السلام وحكي عنه الخليفة الامين ان ا

العدو حاهرة فطلب الخليفة الوفاء فوجده عند الدينوري وهو

ان يقرأ بدوح على التراب في يده اليمنى سبع مرات ثم يقرأ

العدو والريح من جهته عليهم ويقول عند الرمي

بسم الله الرحمن الرحيم ربِّ تَجْمُ بِالْحِجَةِ

ابتداء صدر خافیه کتاب جفر جعفر و این کتاب بیت محقق مصدق و منسوب
است بحجر بن محمد الصادق علیه السلام و بحجر از ارشادش رسیده
و او از مدرسان کتب اوایل حاصل کرده است و ایشان انرا از خزانه
علم سلیمان بن داود علیهما السلام بیرون آورده اند و به انجا اصف
بن برخیا افتاده است آنکه قرآن مجید از وی خبر داد قال الذی
علم عنده من الکتاب و بوی از ذوالقرنین و وی از صحف پیغمبران
علیهم السلام نوشته است و ایشان از سفر آدم علیه السلام یافته
و کرد و آورنده ابو منصور المظفر بن محمود بن الفرج المتطیب بعون
و توفیق خدای عز و جل **فصل** بپایزدانست که حروف مجسم
حرف است از ان جمله بیت وضعت حرف مفردة است که انرا
حروف هیجا خوانند و اندر لغت تازی بکار شود و ان اینست **اب**
ت الی ی و چهار حرف مدغم است و اندر لفظ تازی نیاید بلکه
در لغتهای دیگر بکار شود خاصه پارسی و ان اینست **ثا چا پا ژا**
و هر حرفی که ازین ابر حروف است مرکب است ازین حروف و چون
مرخرد مند در کیفیت اشکال و یکیت نقط و اعداد این حروف اندیشه
کند معلوم او کرد و له در انجا سر و عظیم و ایشارتهاء بزرگ است و هر
گاه که در تکسیر ان تا تل کند یقینش کرد که استیلا ط ان از قدرت بشر بیرون

واستخراجش از طاقت انسانی دور و درین کتاب شرح تکسیر و صفت تدبیر
 و تفسیر این حروف گفته شود و سز این علم و بیان منفعت هر یک باز غوره
 شود بدان غلط و یرا بسیار خواند و در خواندنش هرگاه که اندیشه
 تمام کند رموز آن همه و یرا معلوم گردد و اسرارش مفهوم شود
 و غوامض و مشکلات بروی هیچ کس راه نبرد و نه نیز اشکار است
 چنانکه همه کس انرا در یاد ببلکه بیان مرموز و مکتوبات و میان
 معنی و وضوح نام کس بر قدر معرفت و دانش خود از وی خویش بردارد
 که فوق کل ذی علم علیم او راه نمایند است مردم را بهمه کارهای و آرزو
 وی همه غرضها حاصل شاید کرد و بزودی بهر میادی تواند رسید ان
 شاء الله تعالی تفسیر نامهء بیجا و اهل لغت و ان حروف **اب ت ث**
 است تا با خرد و صفت تکسیر و شرح تدبیر هر نامی از منجیح نامهء خویش
 بهیجا و لغتش بیرون آورد از سفر آدم علیه السلام به یاد داشتن
 که اول چیزی که خدای تعالی بپادشاه قلم افزید انگاه لوح را بر قلم را
 فرمان داد تا بر لوح محفوظ روانه گشت پس رسم حروف جمله بر
 لوح محفوظ مرتسم شد چنانکه فرمود که علم بالقلم یعنی فی لوح المحفوظ
 پس این حروف را بهیجا و لغت نام نهاد انگاه انرا بدل آدم علیه السلام
 و ارشش و یرا خبر داد و تفسیرش او را بیاموخت و شرح تدبیر و بیان
 تکسیر هر یکی بوی آموخت چنانکه فرمود **عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ** و فرمود

خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ آنکه ویرا بر فرشتگان عرضه کرد که و علم
 ادم الاسماء کلها ثم عرضهم علی الملائکة و بدان وجه که خدای تعالی
 بدل ادم فرستاد ادم انرا بزبان عواورد آنکه بدست خویش رسم
 میکرد در روز غامه بنهاد پس آن رسمها با نامها و خویش بعد از تکسیر
 دلیل کردند بر شرح تدبیر هر یکی بهیچای لغتای ایشان هر معنی که آن
 نامها اتفاق افتد و آن هجایی بدیشان لایق آید پس آن رسم که ادم ^{علی نبی و صلوة و السلام}
 علمه در روز نامه خویش ثبت کرد دلیل کند بر شرح یعنی که انرا سر
 چیست و اینام که از تکسیر آن رسم حاصل آمد دلیل کند بر لفظ مشروح
 یعنی بر شرح آن رسم پس چنان گفته شد خدای تعالی ادم را آن
 نامها جمله بیا موخت و بعد از وی فرزندان را که پیغمبران
 مرسل بودند نیز در اموخت و چنانکه فرمود و علمک ما لم تکن
 تعلم تأمل یکی از آن عجایبها نمودند و آثار ظاهر کردند چنانکه در قصص
 انبیاء مشهور است و اندر کتب ایشان مذکور و کسانی که آثار و علامت
 ایشان دیده باشند و دلایل و آیات و براهین و معجزات با هر
 خواننده این علم را منکر نشوند و این کتاب را رد نکند و السلام علی
 من اتبع الهدی این جزو بیت مشتمل بر حقایق علم تکسیر محقق است
 که علم انبیاء و اولیاست و از سفر ادم علیه ^{الصلوة و السلام} یافته اند و بدان کارهای
 بزرگ کرده و بمقاصد دینی رسیده و سرچشمه همه علوم چون باز بینی

اینست و ازین توان همه مطلوب رسیدن **فصل در پدید کردن**
رموزات و مصطلحان در عبارت ان بیاید دانستن که درین کتاب
بسیار جای بکار شود حرف را درجه خوانند هر کجا که این معنی
بیند بدانند که اشارت بحرفست سطر را جای اسم خوانند و جای
زمام و جای برج و جای خاصه پس ازین شیوه هر کجا که بخوانی بدانند که
ویرا غرض سطرست **باب** را جای بیت خوانند و جای سهم و در
هر جای که ازین نوع بینی بدانند از وی مقصود بایست و در علم
تکسیر جای گویند تکسیر کن درجه گویند حرف حرفی جای گویند **منصوب**
و مقلوب جای گویند موخر و صدر جای گویند خفض و رفع پس
ازین دست هر کجا بیانی بانک از وی حرف می خواهند اندر تکسیر زمام
باب اسطر باشد که باب از وی تکسیر کنند و کرده باشند پس هر جای
که زمام باب یا مخرج باب یا بی بدانند کثایت ان سطر باشد که
گفته آمد و عبارت از سهم مقام افتابست در هر برجی سی روز و آن
دوازده سهم است اندر برابر دوازده برج این جمله نیکو فهم کن
فصل در شرح بنای این کتاب که هر چند کلام است و چند
باب بیاید دانستن که بنای این کتاب بر سه باب است و هفت
کلام **باب اول** را باب کبیه خوانند **باب دوم** را باب صغیه
خوانند **باب سیوم** را متصل **باب** کبیه مبنیست بر **۲۴** حرف

وان اینست **اب ت ث تائی** باب صغیر مبنیست بر **هـ** حرف
 وان اینست **ابجد هوز حطی کلن سعفص قرشت**
 باب متصل مبنیست بر **هـ** حرف وان اینست **ب ت ث**
ج ح خ س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن ه ی
 و در باب صغیر این **۷** حرف نیاید **ث خ ذ ض ط غ لا و در**
 باب متصل این **۷** حرف نیاید **اد ذ ر ز و لا** اما صفت کلام اینست
 کلام اول **عافیطوش** کلام دوم **طاهیشا** کلام سوم **رشف**
 کلام چهارم **عنتب** کلام پنجم **عشب** کلام ششم **ازور** کلام
 هفتم **شجع** و اصل این هفت کلام **عافیطوش** است از آنکه
 همه کلامها از وی بیرون می آید پس این تفسیر هر بابی گفته شود و شرح هر کلام
 داده آید هر یک بجای خویش **فصل در باب از نمودن** اسرار این
 کتاب بیاید دانستن که هر بابی از باب کبیر و باب صغیر و باب
 و متصل بر دو بخش است یک بخش را صدر خوانند و دیگر مؤخر خوانند
 و اندر باب کبیر صدر جدا باشد و مؤخر جدا از آنکی صدر باب کبیر
 یک باشد قایم بذات خود و مؤخر همچنین یک باب باشد ولیکن
 اندر باب صغیر و باب متصل صدر و مؤخر هر دو هم یک باب
 باشد و معنی صدر و مؤخر آنست که چون زمام باب را تکسیر کنی
 راست چنانکه تا با خر زمام باب با خبر باز کردی و آن تکسیر را جمله

صدر خوانند پس چون ز مام باب را تمام مقلوب کنی چنانکه حرف
 اول با خرفی با قول او روی او روی آنکه مقلوب کنی چنانکه آخرش با قول
 او روی آنکه تکسیر کنی آن تکسیر را جمله مؤخر و غرض از صدر منصوب
 و صدر مقلوب کنی و مؤخر منصوب و مؤخر مقلوب اندرین
 کتاب است که صدر منصوب آن باشد که انرا از مام باب راست
 تکسیر کنی چنانکه باز نموده شد پس هرگاه که این تکسیر را جمله مقلوب
 کنی چنانکه صدر را باز کردانی حرف اول را با خرا اندازی و آخر را با قول
 بروی پس این صدر مقلوب باشد و مؤخر مقلوب هم برین مثال باشد
 اندر هر سه باب کبیر و صغیر و متصل و ابتدا با ز کرد اینها از سطر
 اول کن و سطر بار می گردان تا با خرو نیک فهم کن که صدر منصوب
 و صدر مقلوب و مؤخر منصوب و مؤخر مقلوب اینست **فصل**
 بدانکه ازین کتاب نامهای خدای تعالی بیرون آید و نامهای
 فرشتگان و نامهای اعیان که ایشان برپا شده هر یک از مخرج خویش
 بحرف دعاء نامهای خدای تعالی ازین شش حرفست **ا گام**
اسم ۳ **اسم ۴** **بسم ۵** **بسم ۶** **بسم ۷** **بسم ۸** **بسم ۹** **بسم ۱۰**
 شناخته اقا حرفهای دعاء نامهای فرشتگان و اعیان این ده حرفست
ا و ۲ عو ۳ طو ۴ ثا ۵ ثی ۶ ثو ۷ ها ۸ هی ۹ هو ۱۰ هل و معنی
 حرف دعاء آنست که آن حرفی علامت مخرج نام بود که بعد از وی

بیرون
 مام

بیرون وان حرف دعاء در تکسیر یا منصوب افتد یا مقلوب اگر حرف
 دعا منصوب افتد ان نام که از وی بیرون آید منصوب بود و اگر
 حرف دعا مقلوب افتد ان نام نیز مقلوب بیرون آید و نام
 منصوب ان بود که حرف دعاء ان نام بر وضعی راست باشد چنانکه
 هرگاه که **عو** که حرف دعاست بدین صفت افتد **عو** که عین مقدم
 بود بر **او** و **او** مؤخر بود از عین پس ان نام که بعد از وی
 بیرون آید بر توالی حروف انرا منصوب خوانند و هرگاه که **عو**
 بدین صفت افتد **وع** که تحت **واو** آید انک عین پس ان حرف
 دعا مقلوب باشد و ان نام که بعد از وی بیرون آید بر توالی حروف
 انرا مقلوب خوانند و مثال این جمله در کتاب بیایمچی خویش پس
 حرف دعا مخرج ان نام بود که از وی بیرون آید اگر منصوب و اگر
 مقلوب بود مقلوب این سر را نیک دریاب که دانش این اصل
 بذکرست بوقت عمل **فصل در شرح عمل** چون خواهی که عمل
 برین کتاب عمل کنی ابتدا کن بنام خدای تعالی و حمد نامهای از درجه
 زماهای باها بیرون از نخست اغا ز کهن از باب کبیر کن پس مرانی را
 از باهای کبیر بنالیف حروفش و هیجا لغزش از زمام خویش میار
 چنانکه حروف تکسیر و سطر از سطر تولید کند و هر حرفی که نقطه دارد
 او را می زن بدین صفت باها کبیر استخراج می کون صدای و مؤخری

صدر کی منصوب و مؤخرش مقلوب جمله بکلام عافیطوش پس ازین
 صدر را و مؤخر را تولیدی کن و صدر را را تکسیمی کن و مؤخر را را
 جدا تا با هم دیگر نیامیزد و بر تو مشتبّه نشود بعدد ساعتها
 سال و این هشت هزار و ششصد و چهل ساعت است بدانکه
 شبان روزی بیست و چهار ساعت است و هر ساعتی را یک باب
 است از تکسیر و مریانی را بیست و هشت اسم است بعدد بیست و
 هشت منزل قمر و مریانی را بیست و هشت حرف است و جمله حروف
 نامها و اسمها حروف **ا ب ت ث** است تا با خرویرا بر هر منزل
 نامیست که آن نام مشتمل است بحرفی که قلم بر لوح محفوظ نوی
 روان کلمه است از بهر کاری معلوم و تقدیری سابق بمشیت
 و خواست باری عزوجل پس با بهار استخراج می کن از موضع
 حق ایشان بتالیف حرفها ایشان بر مثال یک دیگر پس مریانی را
 از با بهاء کبیر بترکیب حروفش بیرون از از زمام خویش بران
 مثال که وصف کرده شد هرگاه که بعدد ساعتها سال تکسیر کنی و با بهاء
 حاصل کنی آن جمله را برد و از ده قسمت کن هر قسمی را از آن بهرچی
 ده ازین بر چهار ده و از ده گانه و قسمت هر برجی منصف و بیست
 ساعت است و دوازده برج اینست **ح ا ب ج د ه و ز**
ح ط ی یا بدانکه آفتاب این بر چهار را بیک سال قطع کند و در هر

برج سی روز مطلق کند اول در حمل شود که اول برج حمل است و اول
 روز کار و اول بابهاست از قسمت دوازده گانه از اول بابها و عملی
 از تکیه نخرج خویش بهیچای لغتش چون جمله که شرح داده شد بدین
 باید که در هر وقت برج قسمت را عمل کنی بکلام یا حصه خویش از موضع
 حق خویش اندر وقت خویش و روز و ساعت و منزل خویش و اندران
 سهم که تو در وی باشی باید منازل و حروف را نکه داری بدان قدر
 که گذشته باشند از آن سهم که تو در وی باشی از روزها و ساعتها چنانکه
 از وی در نگذاری که هرگاه که وقت را نکه داری در هر بابی مرکز عمل تو
 خطا نکند در هر کاری که خواهی فرمان خدای عز و جل پس چنان باید
 که در وقت عمل کردن قسمت آن برج را نگاه داری و بدانی که در آن
 هنگام افتاب در کدام برج است و قسمت آن برج کدام است از اقسام
 دوازده گانه و آن روز که اندر وی عمل خواهی کردن بدانی که حصه وی
 از بابهای آن قسم کدام است و باب کلا آن ساعت را که خواهی از آن
 روز بیرون آری و بعمل مشغول شوی و نام او و مادرش را و نام مطلوب
 و مادرش را بویس و هر یک را از آن روزها بر اول حروفها و زمامها
 بابها و کلام وقت و سهم خویش عرضه ده بر آن قدر که رفته باشد از
 روزها و آن سهم که تواند روی باشی چنانکه سهم را اندر روز و وقت
 و ساعت و منزل خویش عمل کنی و از وی در نگذاری نگاه چون نام طالب

و مطلوب موافق افتد یا بعض از زمامها آن سهم که تو در وی باشی
بس اگر نام طالب در ابتداء درج زمامها آن سهم که تو در وی باشی بالاتر
باشد آن نام طالب بود پس حاجت رواست بفرمان خدای عز
وجل اگر اتفاق افتد که نام طالب بر خلاف این بود چنانکه نام
مطلوب بالاتر از نام طالب اید اندر زمامها باب و نام طالب
زیر تر بود از نام مطلوب در درج سماء باب پس چاره آن
بود که حصه نام مطلوب را مقلوب کنی و آن چنان باشد که آن سطر را
که از اول نام مطلوب بیرون آوردی بلی کردانی اولش یا خبری
و آخرش با اولی تا از آن سطر جمله مقلوب کردانی انگاه حصه
نام طالب را اندر پیش بنوسی و آنرا ابتداء عمل سازی و اندر همه عملها
باید که ابتداء حصه نام طالب را و نامها فرشتگان و نامها خداها
از حصه نام طالب بحرفاء دعاء از تکسیر بیرون آر هر یک را از مخرج
خویش بتالیفش بر توالی راست بهر اتفاق که بتفتد آنرا از لغتها
بیرون آر و معنی این سخن آنست که از آن باب یک نام بیرون آری که ابتداء
حروف اول از حرفها آن زمام حرف اول باشد از حرفاء هیجاء نام طالب
بس انگاه سطر دیگر از باب اگر که ابتداء اول حرف باشد از حرف آن
سطر حرف اول باشد از حروف هیجاء نام مطلوب پس هر سطر را
از آن دو کانه جدا جدا بنویس انگاه نامها خدای را از آن مابین حرفاء دعاء

دعا

دعای بیرون آری و بنویسی بعد از نامهای فرشتگان آن باب را بحرف فاء
 دعای بیرون آری و بنویسی پس از آن جمله نامهای اعوان باب را منصوب
 و مقلوب بیرون آری و بنویسی ولیکن نشاید که هیچ عملی نامهای اعوان
 حصه نام مطلوب را یاد کنی و این نکته در همه بابی نکه داری بس حاجت
 که خواهی بگوئی از آن بس فرشتگان را بدان نامهای خدای سوگند دهنی تا آن
 اعوان را بر حاجت تو کارند پس آن اعوان را بدان باب عزیمتی کنی
 و ایشان را بوی سوگند دهی و بر ایشان سحت بگیری تا اجابت روز دلفند
 و بدان که این از اول تا با خر عزیمت اعوان است و دعاست برایشان
 و چنان باید که پیش از آنکه عمل کنی بگری که چند سهم اقتدا با اتفاق از زمامها
 کیسه بنرخش روزها و ساعتها و وقتها و منزلها یعنی که حصه نام طالب
 و مطلوب در بابها در همه سهمی از دوازده سهم که گفته آمد باز طلب
 کنی و موضع هر یکی بدانی و بدان بابها نشان کنی پس هر بابی را در وقت
 خویش عمل کنی و از وی در نگیری و توفیقی از خدای عز و جل آن شاء
 الله تعالی خواهی چون این جمله که وصف کرده شد بدانشی پس نام طالب
 و مطلوب را بر تالیف حرفها بستان از موضع حق خویش و حصه
 هنگام سهم خویش بر یک نسق بیرون آری اگر منصوب باشد آن نام
 و اگر مقلوب و اگر مقدم باشد و اگر مؤخر و اگر مردد بود و منصوب گردد
 و چون ویراد کنی و باز کردانی پس اگر نام منصوب باشد چنانکه در وی

تقديم و تاخير نيفتن و مرد و مقلوب نباشد و چنان نباشد که بر دوش
منصوب کرد و مانند علی که ناميت منصوب و در باب حساب
مرکز باز نکرد در ريرا که **ع** حساب ترتيب و نهاد حروف همچا هر دو هم
حرفست **ل** بيت و **ي** بيت و نهم حرفست و بين ناميت که
در باب کلام مرکز جمع نشود و مکرر نکرد پس بدین سبب از همه
روی منصوبست هم از روی نهاد و هم از روی حساب پس اگر نامی
باشد که در روی تقديم و تاخير افتد مانند سهل که در سهل **ه** مقدمست
بدل و لام و آخرت چون **ه** را بجای **ل** کشد و **ل** بجای **ه** نام منصوب
کرد و از روی نهاد حساب و ترتيب طبعی پس اگر نامی باشد که در روی
تقديم و تاخير افتد مانند يعقوب که چون **ب** را بجای **ي** نهند و
ي را بجای **ب** نام منصوب شود و اگر نامی باشد که مرد و بود تنها
مانند **داود** که اگر **اود** بودی مرد و بودی بتقديم پس اگر نامی
باشد که مکمل که توا و را رد کنی منصوب کرد مانند **احمد** و جعفر
که اگر در **احمد** را بجای **م** نهند و **ي** را بجای **د** تا منصوب کرد
و در **جعفر** چون **د** در پیش **ع** و **ف** نهند تا راست شود از روی
ترتيب اصلی و نظم طبعی پس اگر نام مقلوب باشد مانند ملک
چنان باید که نامی را که منصوب باشد و اگر مقلوب بتالیف حروف
از ابتدا درج نامها را با بها که منصوب باشد بدان نامها را هر یکی بقسمت

خویش از موضع حق و حصه خویش بیرون آری در وقت وساعت
 و روز و منزل خویش بدان مثال که پیش ازین باز نموده شد اگر اتفاق
 افتد که نام مطلوب در سطر افتد از سطرهای باب و از اول سطر
 بیرون بیاید که اینجا بیرون آری و عمل کنی ان شاء الله **فصل**
 اکنون شرح دیگر موارده کتاب گفته شود و بر وجهی روشن تر
 و قوی بلیغ تر چون خواهی که بدین باب عمل کنی که صفت کرده شد
 نخست نام طالب و مادرش را بدان اگر نام مادر یکی ازین دو کس ترا مقلوب
 نشود نام در آن دیگر را بگذار و حصه نام طالب و مطلوب را بیرون
 آر که ابتداء هر سطر از آن دو گانه بنام طالب باشد و ابتداء از سطر
 دیگر نام مادرش و هر دو سطر را بر ورق آهونویس و ورق باید که با
 کیزه باشد پس نامهای خدای تعالی بعد از هر دو سطر بنویس پس دو سطر
 دیگر بیرون آر که آن حروف از حرفهای یک سطر اول باشد از حروف هجا
 بنام مطلوب و اول حرف دیگر سطر از حرفهایش حرف اول بود از حروف
 هجا بنام مادر مطلوب و هر دو سطر را بعد از نامهای خدای تعالی
 بر ورق بنویس بعد از آن نامهای فرشتگان را بنویس پس نامهای اعوان را
 بعد از این نامهای فرشتگان بنویس بعد از نامهای قسم و غریب اعوان را
 بنویس و آن باب باشد که تکیه کرد و نام طالب و مطلوب و دیگر نامها
 از وی بیرون آوردی انگاه بگوی اقسمت علیکم یا ملائیکم رب عنقه فلان

و فلان و هر فرشته بنام خود یاد کن هذه الاسماء اسر عوالی هؤلاء الا
 عوان فلان و فلان و نامها جمله اعوان بر رسم کتبی حاجتی و ایجاب طلبی
 الوحا العجل الساعه بالذی الذی اوجب علیکم الطاعة اسألكم یا ملائکه
 الله بعزة الله و بکم و بما قسم الله به علی ما خلق و ذر و ببر و العجل الی
 هؤلاء الاعوان و من نزع منهم ندقه من عذاب السعیر بر خطاب
 باعوان کن و بکوی یا معشر الاعوان هذه الاسماء التي دعوتکم الوحا
 و لا تسلط الله علیکم معشر الاعوان فلان الملك و فلان الملك یعنی فر
 شتگان باب هذه الاسماء الوحا الساعه بالذی اوجب علیکم الطاعة
 بعزة الله و بنور وجهه الله و ما یغشی العرش من حلال الله و غشی اینجا
 تکرار آوردن لفظ تازی ان بود که قسمت و عزیمت و آنچه بدان ماند
 در هر بابی اگر بلغت تازی و زبان عربی گویند و نویسند نیکوتر و فصیحتر
 باشد چون همه این شرایط بجای آری بزودی مقصود حاصل شود و هر
 چه خواسته باشی بتمامی بیانی ان ساء الله تعالی **فصل** اکنون معرفت
 بایها و کلام بکلام عافیطوش گفته آید و شرح تدبیر و صفت تکسیر بابی
 باز نموده شود ان شاء الله تعالی ابتداء باب کبیر کرده آید بعد از ان در باب
 صغیر شروع کرده شود پس از ان در باب متصل سخن رانده آید بباری
 خدا ان تمام عز و جل معرفت بایها و کلام عافیطوش تفسیر باب کبیر بکلام
 عافیطوش بدانکه اسم قایم درجه کبیر است و ان بیت و نه درجه است بدین

صفت

چون به هر دو پیر، نه هم از هم جدا می شود و نه به هم می پیوندد

صفت اب ت ث ت ای صدر مابین منصوب باشد و مؤخره
 مقلوب تا حرفی که خارج بود از ایشان و مضاف باشد ایشان
 پس تکیه کنی آخرش را بر اولش و حرفی بر از حرفی و اسمی بر اسمی
 و بر تالیف تا آخر مخرج باب چند آنکه زمام باب تا آخر اید بدین
 صفت سطر سطر تولید می کن و درجه با بر ایشمار نگاه می دار و از
 غلط بهر هیز چند آنکه توانی ان شاء الله تعالی **صفت صیدر باب**
 اول از باب کیه بدانکه اول از حروفش از اول باب کلامش است
 و آخر حرفی از وی **ی** است پس ابتدا کن و نخست حرف آخر را که
ی است بر گیر و بنویس انگاه حرف اول را که **ا** بنویس بعد از آن
لا بعد از آن **ب** بعد از آن **ه** بعد از آن **ت** پس هم برین صفت
 حرفی از آخر و حرفی از اول می گیر و می نویسی تا آخر نهاد زمام را
 تمام تکیه کنی چون تکیه کرده باشی و اسم از وی حاصل آید که اولش
ی باشد و آخرش **ض** بدین صفت که مرقوم شده است **ی اللّٰه**
ت و ث ن ج م ح ل خ ک د ق ذ ف ر غ ز ع س ط
ش ظ ص ض انگاه این اسم را هم بدان نسق تکیه کن حرفی
 از آخر و حرفی از اول تا اسم دیگر از وی حاصل شود که اولش **ض**
 باشد و آخرش **ک** بدین صفت **ض ی ص ا ل ط ش ب ظ ه س ت**
ع و ث غ ن ر ح ف م ذ ح ق ل د خ ک ض ی ص ا ط ل اش
ب ظ ه س ت ع ز و ث ع ن ن ج ف م ذ ح ق ل د خ ل

حرفی از اولش تا آخر مخرج
 حروفش را در دو ردیف بنویس
 و در هر ردیف از اول تا آخر
 و در هر ردیف از آخر تا اول
 و در هر ردیف از اول تا آخر
 و در هر ردیف از آخر تا اول

بدین مثال حرف بر حرف تکسیر می کن واسم از اسم تولید می کن تا
بیت و هشت اسم حاصل آید وان **۲۹** اسم همان زمام باب
کلام باز کرد پس این باب صدر اول او باشد و از باب کبیر اول
حرف از اسم اولش **ی** باشد و اول حرف از اسم آخرش **ب** باشد
انکان ان زمام را که از آخر باب بیرون آمده باشد بر زمام باب
عرضه ده و با وی مقابله کن تا اگر سهوی رفته باشد در نقطه
یا خطایی رفته باشد در حرفی بدانی و صلاح کن و در هر بابی
از صدر و مؤخر این دقیقه نکه داری که اگر نه چنین کنی هر بابی که از
ان باب تکسیر کنی غلط شد و هیچ کاری نباید و بداند که مؤخر را
هم بدین قیاس تکسیر باید کردن **صفت باب دوم** از باب
کبیر انگاه ابتداء در چهار زماماء صدر اول بر ولا یکبار از کنار
باب وان **۳۱** درجه باشد اول **ی** بود و آخرش **ب** اندر در یک
شطر بنویس بدین صفت **ی ض ک ز م ح ت ل ا ص خ و**
ش ل ع ذ ن ط ق غ ف ر ج ه ط ث ب و بدانک در باب
کبیر دو حرف می نایید که انرا خارج خوانند وان **اوی** است و خارج
بدان خوانند که در ابتداء حروف زماماء نباید و بیرون از ان حرفها
باشد در هر صدای که و خری از صدر ماء باب کبیر و مؤخر ماء ان
یک حرف ازین دو حرف نیفتد البته پس در صدری اول چون باز

طلبی بصورت حرف خارجه آرایانی بس آ در اخران حرفها ببرند
 تا زمام باب تمام شود و **۲۹** حرف کرد درین صفت **ی ض**
ک ز م س ح ت ل ا ص خ و ش ل ع د ن ط ق غ ف ر ج
ه ط د ث ب ا انگاه حرفها را اخر در حرفی بر حرفی اول نگیر
 کن حرفیست از حرفی بدان طریقه که در صدر اول شرح داده
 شد همچنین اسمی بعد از اسمی تولیدی کن تا اخر منخرج باب **۳۸** نام
 بیرون آید که آن صدر دوم است از باب کبیر حرف اول از اسم اولش
 باشد و حرف اخر از اسم اخرش **ض** باشد زمام باب **۲۹**
 نام باز کرد پس بدین نسق از استخراجها صدرهای کبیری کن
صفت صدر باب سیم از باب کبیر انگاه ابتداء حروف
 زمامها و صدر دوم را بر **و لا** بگیر راست از طرف باب وان
۳۸ حرفت در یک زمام انرا بر توالی ثبت کن و حرف
 خارجه را وان **ی** باشد در اخرش بیفزای تا زمام تمام شود
۳۸ حرف کرد درین صفت **اع ر خ ه و ش ک ل ب ل ح**
د س ج ط ل ا ط ن ف ق ع ص م ث ذ ت ز ث ی
 بس ویرا بر سیاق اخوات خویش تکمیل کن و یک باب تمام از وی
 استخراج کن که آن صدر سیم باشد از باب کبیر اول حرف از اسم اولش
ی باشد و اول حرف و از نام اخرش **غ** باشد برین منوال باب

از باب تولید میکن و صدر از صدر بیرون میار و هر نامی را که از آخر
 باب بیرون آید انرا بر زمام باب خویش عرضه ده که هرگاه که زمام
 آخر باب با زمام باب راست آید تکیه آن باب نیز راست آید
 و راست کرده باشی و زمام هر مابقی را با بش جدامی کن که اندر
 عمل بکار بیاید و بر حروف دعاها و نامهای خدای تعالی و بر حروف
 دعاء نامهای فرشتگان و بر حروف دعاء نامهای اعیان نشان می کن
 و هر چه کنی ازین معنی بتائی و ثبات و فهم و اندیش کن و زهری و حیل
 در وی بجای آر و نکر تا در غلط نیفتی که آن که رنج تو هم ضایع شود و روز
 کارت فوت کرد و صفت صدرهای تکیه مؤخره صدرهای باب کبیر بکلام
 عافیتوش و این مؤخر جزو بیت از باب کبیر چون این جمله که شرح داده
 آمد فهم کردی پس زمام صدر باب کلام اول را مقلوب کن ترا معلوم
 شده است که حرف اول از زمام اول است و حرف آخرش **ی** است
 پس حرف اول را از وی **ی** کردن و آخرش را **ا** برین صفت **ی لاه و**
ن م ل ک ق ف غ ظ ط ض ص ش س ز ر ذ خ ح ج ث
ت ب ا افکاه بر قاعده حرفی معلوم انرا تکیه میلن حرف از آخر
 و حرفی از اول می گیر بر توانی حرفها حرفی از آخر و حرفی از اول می ستان
 پس هم برین منوال حرفی بر حرفی تکیه میکن و نام از نام تولید می کن
 تا **۲۸** نام حاصل آید و یک باب تمام کرد پس ان مؤخر صدر باب

ع ۴

اولست از باب کبیۀ اول حرف از نام اولش باشد و از نام آخرش
 لا و زمام باب کلام در ۲۹ نام بیرون آید و التسلام **صفت مؤخر**
باب دوم از باب کبیۀ انگاه از خایشه باب از هر زمام حرفی
 از اولش برتالیف برگیر تا با خرز ماها وان ۲۸ حرف باشد از
 ۲۸ زمام پس انرا در یک زمام برتوالی بنه که اولش باشد و آخرش
 لا پس حرف خارج آن **ی** بود بان جمله ضم کن تا زمام تمام شود
 ۲۹ حرف گردد برین صفت **اض د غ ج ع م ه ب ط ل**
ث ظ خ س ق ح ش ذ ز ر ف ن ت ص ک و لای
 پس بدین نعت که گفته شد انرا تکسیر کن بانی پس از باب بدین
 ترکیب حرفها و تولید زمامها میکن تا باب تمام شده باشد و بعد از
 ۲۸ سطر زمام باب بیرون آید پس حرف اول از زمام اول **ی**
 باشد و از زمام آخر **ض** پس بدین بنیاد استخراج مؤخره
 باب کبیۀ کن و التسلام **صفت باب سیم از باب کبیۀ** انگاه
 اول حرف هر سطر از یک جانب برتالیف بلیب و در یک زمام انرا
 بر ولا فزونه و حرف خارج را در آخرش بیفزای پس تکسیرش کن
 بدان شکل که پیش ازین گفته آید تا مؤخر باب سیم حاصل آید پس
 هم برین اساسی باب از باب استخراج می کن و مؤخر از مؤخر تولید
 می کن بر یک نسق و زمام آخر **اض** باب را بر زمام باب عرضه

و نکر تا سهوی نکنی پس برین بنا صدر ما و مؤخر ما باب کبیر را
منصوب بر یک ترتیب بکلام عافیطوش خرتج می کن چندان
که انرا نهایت نباشد بعد ساعتها سال ان شاء الله تعالی و بدانکه
دیل ز ماها و ترکیب حرفها و تولید نامها و تالیف بابها جمله یکسان
بود و چنان باید که صدر ما را از مؤخر ما و ز ماها بابها را جدا کنی
که ان بکاری نیاید **صفت تکیه باب صغیر از باب**
کلام صغیر بکلام از باب عافیطوش و این تکیه صدر ما منصوب
و مؤخر ما مقلوب است بدانکه اسم قایم درجه و صغیر است و ان
۲۲ درجه است بدین صفت اب ج ده و ز ح ط ی ک
ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت پس صدر و مؤخر را هر
دو در یک باب جمع کن و ان **۲۲** ز ما م باشد و هر ز ما م **۲۲** حرف
بود چنانکه درین کتاب باز نموده اید و السلام **صفت صدر باب**
اول از باب صغیر بدانکه حرف اول از ز ما م باب صغیر است
و اخر حرف زوی **ت** پس حرف اخر را بر حرف اول تکیه کن حرفی
بر حرفی بمچنین سطر از سطر تولیدی کن بر وفق معلوم تا یازده
سطر حاصل آید پس ان سطر اول باشد از باب صغیر اول حرف
از اول سطرش **ت** بود و اخر حرف از سطر اخرش **ب** و ز ما م
باب بد و از دهم بیون آید و السلام **صفت مؤخر صدر اول**

از باب صغیر انگاه زمام باب کلام را مقلوب کن و آخرش را
 باؤل کردان و معلومست که اول حرفش **ا** و آخرش **ت** بود
 پس اول حرف را **م** را **ت** کن و آخرش را **ا** برین صفت **ت**
ش ر ق ص ف ع س ن م ل ک ی ط ح ز و ه د ج ب ا
 پس ویرا بران سیه که میدانی تکیه کن تا یا زده زمام دیگر
 از وی پدید آید بران موخر اول باشد از باب صغیر حرف
 اول از سطر اول **ا** باشد و از سطر آخرش **ش** بدو از دهم
 همان زمام اول باز کرد و انگاه ان زمام که از آخر بیرون آمده
 باشد باز مام اول مقابل کن جای سهوی نیفتاده باشد و تو
 از ان غافل باشی والسلام **صفت باب دوم از باب**
صغیر انگاه ابتداء حروف را مماء باب ربائیف و برتوالی
 راست بگیر از اول زمام پس یا زده حرف از صدر و یا زده
 حرف از موخر یکی جمله **م م** حرف باشد اول حرفها **ت**
 بود و آخرش **ش** پس جمله را در یک زمام نصب کن بدین صفت
ت ک ل ف ن ز ق م ع ح د ب ا ل و ط ع د ی ز ی ف
ش پس ویرا بر زمام عرضه ده تا بدانی که در وی چند حرف
 خارج است و چند حرف داخل است و چند حرف نظیر پس
 در وی لا بد چهار حرف یانی که از ان حرفها بیرون باشد و از خارج

خوانند و چهار حرف یابی البته که انرا داخل خوانند و سه حرف یابی که
انرا نظیر خوانند و دانستن حرفهای داخل و خارج و نظیر و
جناست که انرا ابتداء درج زماهای موخر چهار حرف بر ولا
بشماری حرف پنجم و ششم ضرورت داخل باشد انگاه یک حرف
از نظیر بدیداید و آن حرف هفتم باشد دیگر باره حرف هشتم
داخل و حرف نهم نظیر باشد و حرف دهم داخل باشد بعد
زان یا ز دهم آن نظیر باشد پس هم برین هیات حرفهای
داخل و نظیر از هر یابی از یاهای صغیر استخراج میکن و السلام
و نظیر را نظیر بدان خوانند که از همه یاهای یک یسو نظیر بین
اید و مخرج هر سه حرف مانند یکدیگر باشد و هر کز از یک صفت
نکرد و حرفهای خارج و داخل و نظیر از یو باب اول صغیر
اینست خارج این **ح ه ص د** داخل این **ع ذ ز ق** نظیر **ی س**
ش چون این جمله که ذکر کرده شد بدانستی و حرفهای داخل و خارج
و نظیر را شناختی و مخرج هر یک معلوم شد آن چهار حرف که داخل
است از زمام بیرون کن و سه حرف نظیر بر جای خویش بگذار
بر چهار حرف خارج را در آخر نظیر بیفزای و بر نظم طبعی نخست
ح بنه انگاه **ه** پس **ص** بعد از آن **و** تا زمام حاصل شود و برین
صفت کرد **ت ک ف ن ر ق م ع ح د ب ا ل و ط ی س ش ج**
ه ص

ه پس حرفهای خارج و داخل و نظیر را بدین قانون
 از هر بابی استخراج میکن و جداگانه هر یک از آن جنس بیکدیگر پیوند
 و از هر ده باب زمامی ساز و در سطر نویس بدان کردار که درین
 کتاب یاد کرده شد پس آن زمام را حاصل کردی برسم خویش تکسیر
 کن و صدر و مؤخر از وی حاصل کن پس آن باب دوم باشد از باب
 صغیر اول حرف از سطر اولش **ر** باشد و سطر آخرش **ص** نیک
 فهم کن و السلام پس برین صورت با هماء صغیر را استخراج میکن
 چنانکه توانی چه این طریق عامست در همه بابی از صغیرانگاه این را
 متوج گردان و تا از انجا شعباد تا و خزان بیرون آید هر یک از
 مخرج خویش بلغت خود و شعباد دیدار نمودن پریان بود که تخیم
 کنی ایشانرا دید بنمایند بدان جهت که درین شرح کتاب داده
 سود این جمله که وصف کرده آمد نیک فهم کن تا داناشوی و تعجیل
 مکن تا نادان غائی و قبل عذر من اندر و سلام علی من تبع الهدی
صفت تکسیر باب متصل از باب کلام بکلام عافیطوش
 بدانکه زمام باب اول **م** حرفست بدین صفت **ب ت ث**
ج ح خ س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن
ه ی تکسیر باب متصل و جمع کردن صدر تا و مؤخر تا آن از
 همه روی مانند باب صغیر است استخراج با همایلی از یکی بیرون

آوردن حرفهای داخله و خارجه و نظیر همه بر یک طریق است
 پس بدین سبب بیا زمودن تکسیر باب متصل حاجت نیفتاد
 هرگاه که تکسیر باب صغیر بدانستی تکسیر باب متصل نیز بدانسته
 باشی **و بدانک** تکسیر بابهای سه گانه یعنی کبیر و صغیر و متصل نهایت
 ندارد و آن گرانه بدید نیست زیرا که یک از یک می زاید پس هرگز
 انرا با بیان نباشد و الله اعلم **و دیگر تکسیر** بابها شناوری نهای
 و بی ثباتی نکنی که بیک حرف زاید یا بیک نقطه که در بابی خطا
 کفی صد صد هزار هزار از باب بر بیان اید انگاه در و زکارت بر سر
 ضایع شود و رجعت هباء مشور گردد و السلام **معرفت تاج**
میططرون الملک بکلام هیشا و او را اشراطیل عبدربه خوانند
 و او فرشته سخت بزرگوار است و مقرب و بدانک این باب مرکبست
 از باب صغیر و نهادش بر بنجاه و یک حرفست در یک زمام و اینجا
 نست که **۴۹** حرف از باب کبیر بگیری **۴۲** حرف از باب صغیر
 بر یک نظم و با هم بیوندی تا بنجاه و یک حرف گردد و بیوستن او
 چنان بود که اسم اول از صدر اوّل از باب کبیر وضع کنی پس اسم اول را
 از باب صغیر از صدر اوّل با وی ضم کنی و هر دو را در یک زمام فروونی
 برین صفت **ی ال اب ه ت ن ج م ح ا خ ک د ق ذ ف ر غ ز ع س ط**
ش ط ص ص ت ا ش ب ر ج ق د ص ه ی و ع ر س ح ن ط م ی ل ل ک

انک تکسیر وی مشغول شوی بر قضیت معلوم نخست حرف
 اخر را که **ک** است بکیری پس اول که **ی** است بدان غلط که در بابها
 دیگر از کلام عافیطوش گفته آمد پس همچنین حرف بر حرف تکسیری
 کن منصوب و مقلوب تا جهل و چهار حرف تکسیر یعنی **م** حرف
 از کبیر و **م** حرف از صغیر پس حرفاء صغیر با خراید و هفت
 از کبیر عا کبیر عا ندوان حرفها اینست **ع س ظ ش ط ص ض**
 پس انرا نیز تکسیر کنی بایار ان جمله ختم کنی اول **ض** بکیر انگاه **ع** پس
ص بعد از ان **س** انگاه **ط** پس **ظ** پس انگاه **ش** ان نام اول باشد برین
 صفت **ک ی ل ا ی ل م ب ط ه ن ت ح و س ث ز ن ع ج**
و م ف ح ه ل ص خ د ک ق د ج ق ر د ب و س ر ا
ع ت ز ض ع ص س ط ط س پس چنین این اسم را با خذ
 تکسیر کنی حرف بر حرف مؤخری و صدر مؤخری و صدری بدان
 حال که اسم اول را تکسیر کردی پس برین نظم اسم بر اسم تولید کنی
 تا هر دو باب تکسیر کرده شود و بنجاه نام از وی حاصل آید و به بنجاه و یکم
 معان زما و باب بعینه باز کرد پس این یک باب باب از تاج
 میططرون پس ان زما را که از اخر باب از تکسیر بیرون آورده
 باشی بر زما م باب عد خده تا جای خطایی نبفتاده باشد که
 درین باب سهوی و غلط بسیار افتد زیرا که حرفاء مکرر این باب

بسیارست پس مهم برین کونه اسمی از باب کبیر و اسمی از باب صغیر
می گیر تا با خرمرد و باب و از بخا نامها در تاج میططرون استخراج
می کن بعد دباها کبیر و باها صغیر چنانکه شرح داده آمد

معرفت کتاب مناجات بکلام طاهیشا بدانکه این باب

هر گزبت از باب کبیر و متصل و نهادش هم بر بنجاه و یک حرفت
و ترکیبش هم بران سیواست در تاج میططرون باز نموده شد و جمع
کردن حرفها زمام و تکسیرش بران سبیل است و ابتدا از زمام او
کنی از صدر اول از باب کبیر بعد از ان که تکسیر کرده باشی او را از
زمام خویش انگاه از اسم متصل بعد از تکسیر هر دو را در یک زمام جمع
کنی و بنجاه و یک حرف باشد برین **ک ل ا ب ه ت و ث ن ج م ح**
ل خ ک د ق ذ ف ر غ ز ع س ظ ش ط ص ض ی ب ه ت م
ج ک ح ر خ ف س ق ش ع ص غ ض ظ ط پس انرا تکسیر کن
حرفی بر حرفی و مؤخری و صدری و مؤخری و صدری بدان طریق که
تاج میططرون را تکسیر کردی چون حرفها متصل با خراید حرفها
کبیر که باقی بمانده بود لا تکسیر کنی بران شرط که در تاج میططرون
یاد کرده شد تا اسم اول از وی بیرون آید برین صفت **ط ی ظ ا ض**
ل ا ع ب ض ه غ ت ش د ف ث س ن ق ج خ م ک ح ح ل ل ج
ک ج خ م د ث ق ن ذ ت ف ه ر ب ع ی ن ض ع ص س ط ط

195

پس همچنین حرف بر حرف ماکسیه کنی منصوب و مقلوب و زمام از
 زمام بیرون آری تا بنجاه زمام بیرون آید و در بنجاه و یکم زمام
 باب بیرون آید علی الجملة وجهتی تکسیرش هم بران صفت است که
 تاج میططرون پس هم برین نمودار از هر دو باب کبیر و متصل
 سطر می گیر و در یک زمام فرو می نه و انرا تکسیر می کن و باها
 استخراج میکن چندانکه توانی فهم کن و السلام **معرفت حربه**
میططرون الملک بکلام طاهیشا بدانکه این باب مرکبت از باب
 صغیر و باب متصل و نمادش بر جهل و چهار حرفت در یک زمام
 و بیت و دو حرف از صغیر و بیت و دو حرف از ترکیبش
 چنانست که نخست سطر اول را از باب صغیر از صدر اول
 بگیری و بنهی پس صدر از باب متصل با وی اضافه کنی
 تا به دو سطر بیکد یکریو بسته شود و یک زمام گردد و جهل
 چهار حرف برین صفت گردد **ثا ش ب رج ق د ص**
ه ف و ع ز س ح ن ط م ی ل ک ی ب ه ت ن ث
م ج ل ح ک ج ق س ف ش غ ض ع ص ط ط انگاه
 انرا بر رسم خویش تکسیر کنی و حرف و حرفی منصوب و مقلوب
 و سطر از وی حاصلی کن تمامت ده سطر پس زمام باب
 بیاز ده سطر باز گردد و این یک باب باشد انگاه زمام آخر

بوزمام اول عوضه ده و باوی مقابل کن تا راستی تکسیه و درستی
 باب ترا حقیقت شود و یقین کرد پس برین تدبیر مریانی
 از بابها، صغیر و متصل اسمی ازین واسمی از ان می گیر و تکسیه
 کن چندانکه توانی بعدد بابها، متصل بر صفت لوح ادم
 علیه معرفت لوح ادم ^{علی بنی الصلوٰۃ} بکلام رشف از باب متصل
 و اینچنانست که از حرفها، مقطع بگیر و بر متصل افزای تا زمام
 چهل و چهار حرف کردد مانند حربه میططرون و انگاه انرا
 تکسیه کنی تا زمام بعد از ده سطر برین و ناید و این عمل در همه
 بابها، می کن تا آخر باب متصل بر این کلام بکلام رشف
 باز کردد و کلام رشف تاج زهره است و سفر اصف
 بن برخیا ست فهم کن معرفت تاج ما قهم بکلام عندب
 از باب صغیر و ان نام فرشتگان هفتم آسمان است بعد از
 ان که انرا تکسیه کرده باشی از حرفها، خارجه از ده باب صغیر
 و ان چنان است که از هر باب چهار حرف خارجه بگیر و تا از
 ده باب چهل حرف جمع شود پس جمله را توالی در یک زمام
 وضع کنی برین صفت ج ه س ر ه ز ف ش ر م س ص
 ط ل م ف ا ح ل س ا ح م ع ت ی ل م ز ا د ل غ ش
 ل م ن ص و م ع ف انگاه حرف بر حرف تکسیه کنی ۲۶ نام

از وی تولید کنی تمامت یک باب تا در بیت و هفتم نام زمام
اولش بیرون آید پس همچنین از مریانی از بابها و صغیر چهار حرف
چهار حرف خارج می گیری و از مرده باب چهل حرف وضع
کنی و در یک زمام می نویسی پس تکیه می کنی تا بابها و تاج ماقم
حاصل شود پس این عمل برین نسق می کنی تا آخر نهایت حرفها خارج
معرفت نامها که برد این ماه نوشته است بکلام عشب
از باب صغیر و آن نام فرشتگان است که بر ماه موکل اند
از تکیه حرفها و داخله باب صغیر و آن است که از مریانی
از بابها و صغیر چهار حرف داخله بکیر تا از ده باب چهل حرف
جمع شود جمله را بر توالی در یک زمام درج کنی بدین صفت
د ز ع ق ا ز ل ج ی م ن د ه اول **از ن ق ج و ط ت اه**
ق و ج ز ح ش ط ی ص ا د ز ف ح ط ی ل س ا ن گ ا ه
انرا تکیه کنی بر آن وجه که خارج را تکیه کردی تا **م** زمام حاصل
آید مانند تاج ماقم و السلام **معرفت حربه حنینا**
الملك و او فرشته بزرگست و یثرب حربه و فرشته است که نامش
می ططرون عبد القاهر است بکلام از و را از باب صغیر
و آن نام فرشتگان آسمان ششم است و از حرفها و نظیر باب
صغیر می خیزد و آن چنانست که از مریانی سه حرف نظیر

بگیری و نهی تا از ده باب سی حرف کز اید ان را یک یک جمع کنی بدین

صفت **ی س س ط ص زح ف ر ع س ق ی م ج حل ۵۰**

ع زوم ط ق ع ا ج ن پس انرا تکبیر کنی بران پنج که معلوم است

تا **۴۹** سطر از وی حاصل آید و سی اسم سطر زمام باب بیرون

آید پس این قانون نگاه داری تا آخر حروفاء نظیره **معرفت**

تاج ماقهم از باب متصل بکلام عشب غنثب

وان نام فرشتگان آسمان بنجم است و از حروفاء خارج

باب متصل می زاید و ان چنانست که از ده باب جهل حرف

برگیری بران که در تاج ماقهم صغیر باز نموده شد و انرا

در یک زمام کرد آری برین صفت **ش ج ل ن ح س که س**

ع ف ل ص ض ع ک ب ش ط ف ش ع ف ی ض ط ع ن

ج ط ق ه ط ع غ ل ج ح ق ک پس انرا تکبیر کنی بر شصت تاج

ماقهم از باب صغیر **معرفت ناماء بر قلب شمس است**

بکلام عشب از باب متصل و ان نام فرشتگان است

که بر افتاب موکلند و از حروفاء داخل باب متصل بیرون

می آید بران موجب که از ده باب جهل حرف جمع کنی از هر باب

چهار چهار حرف و انرا در یک زمام نصب کنی برین صفت

ح ص ق م ث ط ع ج خ ح ط ب س غ م ث ح م ی ب

ح م ن ث س ش ه ج ص ض ل ب ح س ک ش ص ط
 ف و آن در جمع و تکسیر هم بران نوع است که در داخله صغیر گفته
 آمد **معرفت حربه و رباییل الملک و نیز حربه فرشته است**
 که او را میططرون عبدالمعبود خوانند بکلام از و را از باب
 متصل و ان نام ملائکه آسمان چهارم است و از حروف نظیم
 باب متصل بیرون می آید بران وجه که سی حرف از ده باب
 بگیری از هر بابی سه حرف و از ادریک زمام جمع کنی برین صفت
ض ف ه ج ص ل غ ش ک خ ق ق م ض ع ث ج ظ ح غ
ق س ح غ ص م ق ب ث ع و تکسیرش از جنس تکسیر
 بکلام از و راست از باب صغیر و السلام **معرفت حربه**
 یوشع بن نون ^{علیه السلام} و نیز حربه فرشته است که نامش سیططارون
 عبدالمولی است بکلام مجمع و این نامها ملائکه آسمان سیوم است
 و از کتاب در چهار راویها تاج زهر می خیزد و ان چهل درجه است
 در یک زمام در جمع تکسیر بران نهاد است که تاج ماقهم از باب صغیر
 نیک فهم کن **معرفت کتاب زراقین** و این عبارت است از
 حروف خارجه و داخله و نظیم از هر دو باب و انجناس است که حرف
 خارجه و داخله و نظیم با نژده حرفست برین صفت **ج ه ص**
رع و ز ق ی س ش ر ص ه ج ق ز و ع ش س ی منصوب

در آینه و طوطا طوطا

و بالایی دارد بر سر

و افق

و در

و اندر در

و

و مقلوب بیست و دو حرفست چنانکه باز نمود شد در یک زمام
ند و تکیه کند و باز مقلوب او را بنهد و تکیه کند و اسماء ملائکه اسمان
دومست اگر چه درین کتاب بیان نکرده بود باز نمودیم تا مجموع
هفت اسمان را ذکر ملائکه و تکیه ان تمام بود و الله اعلم **معرفت**
کلام عافیتوش بدایک کلام عافیتوش جمله با بهاء منصوب
و مقلوب از صدر تا و موخر تا باب کبی و باب صغیر و باب متصل
چون جمله با بهاء را از وی راست نصب کنی **معرفت کلام ط**
هیثا بدانک کلام ط هیثا جمله با بهاء کبی و صغیر و متصل
است چون ایشان هر سه را بهم بیوندی و از وی بحر فاء دعا بیرون
آز بهر کاری که خواهی آنکه ابتداء حرف فاء تاج بگیر و انرا در یک زمام کش
بس تکیه کن تا بایک باب تمام آید بس نامها فرشتگان را ان تکیه حرف فاء
دعا بیرون از بهر کاری که خواهی و السلام **معرفت سفره القدر**
و این کلام سدفت و انجنانست که برجهاء درجهاء باب را بر صفت
تاج زهر بنویس درجهاء تاج زهر از زاویهای کبری و خائنها
سدف نقلی کنی و انرا بتالیف درجه درجه نصب میکنی بران نسق
که از زاویهای کبری و راست نصب میکنی بر مثال زمام ابتداء کلام
در کتاب **سدف** و از اول درجه تاج زهر ابتداء کنی بس نامها اعوان
این با بهاء را بحر فاء دعا بیرون آری بس ابتداء حرفها را بگیر و بر

تاج

تاج ذهن انرا تکسیه کنی و انگاه نامها ملائکه را از وی خرفهاء دعا
 بیرون اری و بهرجه خواهی بکار بری بفرمان خدای عزوجل و حرفهء
 دعاء اعوان این باب اینست نیک فهم کن **او عوطو ثا**
ثی ثوها هی هو هل پس آنکه انرا بکلام **طیر** نقل کن و آن
 سفر آدم است عم نقلش بر قیاس کلام **سدفت**
 حون این جمله که و صفت کرده شد بدانشی پس ابتداء حرفهء
 در چهار **عنتب و عتب** را یکپس و آن بکیده آید و حرف باشد
 در روایهء خانه خویش **خفضی و رفعی خفضش** از اول
 از اول درجه برجه باشد پس ابتداء آخر حرفهء را از اول درجه
 برجه بگیر و انرا یک زمام کردان برتالیف پس اخروش را بر اول
 تکسیه کن درجه و حرفی بعد از حرفی تا نهایت مخرج باب و بدانکه
 مخرج باب باشد چنانکه باب بزمام خویش باز کردان پس
 از آنجا برتالیف نامها ملائکه را از خفض و رفع خرفهء دعا
 بیرون ارا از پس نام مرفرشته که از زمام بیرون آید بحرف دعاء
 ان ملائکه باشند که موکل باشند بر زمام و مرنام فرشته که در ان اسمها
 باشد که توانا از زمام تکسیه کردی ایشان ملائکه باشند که موکل باشند
 بر ان اسمها که از زمام تکسیه کردی پس ابتدا کن و نخست اسمها را بیرون
 بگیر از سوی بالای بنویس انگاه نامها ملائکه که بر ان اسمها موکلند اگر در ان

اسمها بنویس نخست از نیمه در کبر افکاه از بالا در ای پس سوی چپ
 فرود ای بر ولای ان نامها از مخرج خویش بتالیف ایشان افکاه نقش
 از برتر در زیر اسمها هفت بار بالای نکیس بنویس و زمام را در
 اندرون نکیس از سوی زیر بنویس و بر موز زمام ملائکه
 نقش کن پس اگر چنان باشد که از زمام جز نام فرشته بیرون نیاید
 پس هر دو نام مقلوب کن و مقلوبش نیز بنویس چنانکه یکی
 منصوب باشد و یکی مقلوب اگر چنان افتد که جز نام یک فرشته
 بیرون نیاید پس نامش را دوباره با گردان و مکرر کن و انرا
 درهما گوشه زمام بنویس منصوب و مقلوب این معنی نیک
 فهم کن افکاه در چهار زاویه زمام این چهار حرف باری بنویس
ذوالجلال می تد بالکبریایی و بدانند جمله کتاب تاج الملک
 از وی نامهای دعاء اعوانست در باب پس ایشانرا بدان
 عزیمت کن که ان دعاء ایشان است والسلام پس این باب که
 صفت داده امد از کلام **عنتب و عشب** است فهم کن و
 کلام از نور و سجع هم برین مثال است نیک دریاب و در عین
 کلام طاهیتا و رشف اندیشی که هرگاه ابتداء حرفهاش بگیری
 از تکریر کلام عافیتوش بیرون شود **صفت کلام شریعت و معرفت**
و مخرج و بحر بیادان و ان سفر اصف بن برخیا و بر چهار زهره

و بر هفت زبان می کرد و چون خواهی که از ابتدائی ابجد حروف
 بر چهار تاج بگیر و یک زمام ساز پس تا با خربانی تمام تکبیرش
 کن تا زمام با خرباب باز کرد و انگاه نامها و ملائکه را از وی
 نکر نما و دعا بیرون آر و التلام **فصل** پس چون بر چهار
 بر صفت زمام حالص کردی و مخرج هر بابی را از انجی و نامها و اعوانش را
 نکر نما و دعا بیرون آوردی تا صاحب خاتم را بشناختی بسبب
 نامش هر چه باشد از لغتها و هفتکانه یا از لغت فارسی یا روی باز
 سریانی یا از هندی یا یونانی یا عبرانی پس قول نام را از آن نامها که
 در آن باب باشد بالای همه نامها چون بدانیستی پس آن نسب خداوند
 خاتم است و آن نامی باشد از نامها و حجابان بلغتها و برکننده در موضع
 حق خویش از خویش و آن نامها که بعد از نام خداوند خاتم بیرون
 آیند راست بر توالی پس ایشان اعوان باشند با خداوند خاتم
 در آن باب و در آن خاتم و در آخر ایشان در باب عون تو باشند
 و او آن بود که شغل تو بردست گیرند چنانکه تو دوست داری و
 بهم چیزی طاعت تو برند چنانکه تو خواهی و هر کاری که تو او را
 فرمای آنرا بربرند و تمام کنند و پیوسته مطیع فرمان تو باشند و
 ملازم کاری تو گردند و هر گاه که تو باشی با تو باشند و بر خدمت موکل
 باشند و بقضاء حاجتها را ستاده باشند بفرمان ممت که صاحب خاتم است

فصل بس حواشی که مرعون را از ایشان با خاتم خویش جدا کنی
 بس از آن زمامها و حرفها چند انک نام عون را جمع کنی بر توانی
 و راست بگیری و از نامش در نگذری و انرا بر تالیفش از مخرج
 خویش بلغت خویش بیرون آری و انرا زمام سازی و تکسب کنی بس
 زمام را مقلوب کنی و همچنین تکسبش کنی با برجهائیت کنی بر مرجه
 از وی بیرون آید نسل اوست و ایشان عون تو باشند در خاتم و آخر
 ایشان ان بود که خدمت تو کنند بر حسب انک در کتاب تاج زهره
 وصف کرده شد بیوتدی دو عنوان بر سه وجه باشد باب کبی باشد
 که با باب صغیر باشد که با باب متصل مقرون کنی و ان حربه ه ه
 مسطر و ن است و السلام **معرفت کلام رشف** بدانک کلام رشف
 کتاب لوح ادم است عرم فهم کن **معرفت کلام عنشب** بدانک عنشب
 کتاب حروف خارج است از بابا باب صغیر و باب متصل و اللام
معرفت کلام عشب بدانک کلام عشب کتاب حروف داخل است
 از باب صغیر و باب متصل و السلام **معرفت کلام سجع** بدانک
 کلام سجع کتاب در جهاء زاویه تاج زهره است و السلام **معرفت**
کلام ازور بدانک کلام ازور کتاب نظیره است از هر دو باب
 صغیر و متصل **معرفت کلام سجع** بدانک کلام سجع در جهاء زاویه
 تاج زهره است و السلام **فصل** در شرح این هفت کلام بدانک کلام

عافیتوش مشتمل است بر کتاب هیکلها و تاجها و منبرها و کرسیها
ویرقها و علمها و شمشیرها و حربها و عمودها و نیزهها و زوئینها و برحیه
موسی علیه السلام و بر کتاب عصا موسی ^{علیه السلام} و بر کتاب کرسی و
برقبة سلیمان بن داود ^{علیه السلام} و بر هیکل و بر کرسی و لوح زرین سلیمان ^{علیه السلام}
و بر کتاب نحر و بر واکلیلها کلام **طاهیتا** مشتمل است بر کتاب
مناجات و تاج میططرون و حربیه میططرون کلام **رشف**
مشتمل است بر کتاب لوح ادم و رم کلام **عنتب** مشتمل است بر تاج
ماقم از باب صغیر و باب متصل کلام **عشب** مشتمل است بر نامه
که یعنی عطا طیل برد این قرین نوشته است و بر نامه که بر قلب شمس
نوشته است و بر عمود فرشته که نامش عطا طیل است و بر ماه موکل ^{عطا طیل}
است کلام **ازور** مشتمل است بر حربیه فرشته که نامش حفیثا است
و بر حربیه که فرشته است که او را میططرون خوانند و بر حربیه فرشته که
نامش عزرا ییل است کلام **سجج** بدانکه کلام سجج مشتمل است
بر حربیه یوشع بن نون و بر حربیه فرشته که نامش میططرون است
السلام **فصل اولش** در شناختن این صفت زبان جوان خواهی که این
این هفت زبان را بدانی که یاد کرده آمد و هر حصه هر زبانی را از بابها و کبیر
و صغیر و متصل بشناسی پس حرفها و باب را ز نامها ساز بر قیاس
ز نام باب کلام اولش و ابتداء بیاب کبی که پس حرفها و اول از نامها

صدر اول بر ولاء راست بگیروان **۴۸** حرف باشد در یک زمام بین
برین صفت **ی ض ک ز م س ح ت لا ص خ و ش ل ن ج**
ن ظ ق غ ف ر ج ه ط ث ب انگاه تکیه از حرف سیم
بگیروان چنان باشد که دو حرف از وی بیفکنی باقی **۲۶** حرف بماند
انرا بر قاعد خویش تکیه کن تا **۴۵** سطر حاصل آید از صد و زمام
باب در بیست و هشتم سطر بیرون آید بس نامها و اعوان را از ان باب
حرف دعا بیرون آر بر هر یکی نشانی بکن و بدانک تا مؤخره باب
کبیر همین عمل باید کردن نیک فهم کن و از باب صغیر همچنین حرفها
اول را از زمامها صد و مؤخره و لا بگیروان **۴۳** حرف باشد در
یک زمام بنویس و ابتدا بتکیه از حرف سیم کن بدان منج که در باب
کبیر شرح داده شد بس نه اسم حاصل آید و زمام بدهم سطر باز گردد
انکه زمام را مقلوب کن و دیگر باره انرا تکیه کن تا نه اسم از وی متولد
شود بس مرده اسم از منصوب و مقلوب زمام باب حاصل آید انکام
نامها و اعوان از آخره و دعا بیرون آر و باب متصل همچنین است مانند
باب صغیر در تکیه و کلام طاهیشا و کلام رشف و مرد و بر یک
قیاس اند نیک فهم کن والسلام **فصل شناختن لغت بیون نیاید**
تا انرا متوجه نکنی چون متوجه کرده باشی انگاه لغت بیون آید پس اگر
تو لغت را از ابتدا بیون از ی لغت در سطر دوم از صدر بیون

اید و اگر در تکسیر زمام باب را بالغت اضافت کنی پس سطر آخر را
 از صدر بعینه حکایت کنند پس باید که لغت را بعد از آن بیرون آری
 چون خواهی که لغت را بعدانی پس زمام ابتداء کلام بگیر و بر زمام
 یاب نصب کن انگاه اسم را بر تالیف حروفش از زمام باب کلامش
 تالیف کن و بدانکه از باب صغیر و باب متصل هیچ لغت بیرون
 نه باید تا انرا متواخر نکنی بعد از آن بیرون آری که متوجه کرده باشی نیک
 فهم کن و درین سخن نیک اندیشه کن و این صفت لغت اینست اول
عافیطوش و دم **طاهیشا** و سیم **رشف** و چهارم **عشِب** و پنجم
عشِب و ششم **ازور** و هفتم **سجع** چون خواهی که انرا بدانی نخست
 حرفها را باب بگیر را بگیر و انرا در جهاء ثبت کن بر شکل پس بر جهاء
 حرف در عرض زاویهها خانه خویش بگرد و منصوب و مقلوب
 بکلام عافیطوش و همچنین حرف در طول خانه خویش بگرد و منصوب
 و مقلوب بکلام **عافیطوش** بر قیاس زمام کلام خویش انگاه نامها را
 اعوانرا از وی بحرفها دعای بیرون آور و آن دعاء بریاست از اعوانی
 که مسلمانند از نسل **فهد** که او را حارث خوانند اما کلام **طاهیشا**
 و کلام **رشف** حرف در دو عرض خانه خویش بگرد و منصوب
 و مقلوب بعرض **حفضی** و رفعی پس حفظ کلام **طاهیشا** است
 و رفع کلام **رشف** است اما کلام **عشِب** و **عشِب** حرف در جهاء گوشه

خانه خویش بگرد و حضی و رفعی پس کلام **حفض عنتب** است

و رفع کلام **عنتب است** و حضش از اول درجه بایست از زمان

چون توانا راست بر توالی بگیر پس ناماء اعوانرا از وی بخرم

دعا بیرون او را تا کلام **از دور و جمع** حرف درجه و زاویه خانه

خویش بگرد و **حضی و رفعی** نخست ابتدا از حضش کن و آن کلام

از دور است پس بر رفع و آن کلام **جمع است** و حضش از آخر درجه

از زمان باب کلام خویش پس ناماء اعوانرا از وی بخرم دعا

بیرون آرا از هر مرکاری که خواهی انگاه ابتداء حرفها را تاج بگیر

انرا در یک زمان کش پس تکیهش کن تا با خریب باب تمام پس ناماء

فرستگان را تکیه حرفها را دعا بیرون از هر مرکاری که خواهی والسلام

از آن

فصل معرفت سفرد و القرین بدانکه از تاج خانها و شعباد

تا بیرون آید پس چون خواهی که انرا بدانی نخست ابتداء حروف

برجهاء تاج را بگیر و جمله را یک زمان ساز انگاه او را از درازی خانه

خویش تکیه کن منصوب و مقلوب بر قیاس زمان کلامش بدرازی

از آنجا ناماء ملاکه بیرون آید بدان صفت که در کتاب خاتم باب

نوشته اند انگاه ابتداء درجهاء **عنتب** را بیک از اول درجه زمان باب

بر توالی راست و آن چنان باشد که حرف را و نام را در گوشه خانه

خویش بگردانی و حض و رفع پس ناماء اعوانش را بخرم دعا بیرون

اور پس

اور پس مرنامی که از زمام بیرون آید فرشته را زمام باشد و مرجه از
 اسمهای بیرون آید ملائکه ان اسمها باشند چنان پیش ازین یاد کرده آمد
تفسیر باب کبیر بدانکه صیقلها و تاجها و منبرها و کرسیها و
 شمشیرها و حربها و عمودها و زوینها و کوهها جمله از باب کبیر آید
 و به سبط تعلق دارند ان **رثخنه** و ز فرزند ان **جیح** و فرزندان
سبح هر سه فرزندان **تهب بن جان اند** که او را مرزبان شا
 هنشاه ابوالحسن خوانند و او پدر بریان است و فرزندانش مهم
 اند و ایشان صفت کرده اند گروهی را **ملوک** خوانند و گروهی را
لقوا و گروهی را **مرا به** خوانند و گروهی را **قساو** و گروهی
 را **فراعنه** و گروهی را **شعاع و ذه** چون خواهی که نامهای ایشان را
 بدان و مخرج هر یکی بشناسی پس ابتداء باب کبیر کن و حرف اول
 از حروف الفاء دعا از سطر اول از صدر اول بگیر **ث** باشد مقلوب
 پس نام **تهب** بیرون آور و نامش **هدی کعب** است و او را
 در تاج زهره بلغت عمود خوانند و کنایتش **بوفحان است** پس
 ان و او را که در اخر نام و سیت بردار و بر فام **کودر ملک** بریان
 نه انگاه نامهای فرزندان **تهب** که ایشانرا **قائم** خوانند بیرون
 آور و ایشان سه تن اند یکی را **ز تغز القمقام** خوانند و ابوا
 لهراسه و او پدر هر اسه است و نامش از صدر دوم اول از باب

کبیر پیون او ز حریفی از حرفماء دعا وان **عواست** منصوب
 دوم را **جنح القمقام** ابو القسا و نه گویند و او پدر قسا و اول
 و نامش را از سطر اقل از مؤخر اقل از باب کبیر حریفی از
 حرفماء دعا پیون او روان **ثو** منصوب است بعد از آن
 نامها ملوک مرامه پیون او و ایشان پنج ملک اند از فرزندان
ز ثغر القمقام بن قحط لمزبان یکی را **ز رکواطهر ماس**
 خوانند و او پدر ملوک مشرق است دوم را **فصد ب** اطر ماس
 خوانند و او پدر پادشاه قبول است سیم را **ولفظ صند** اطر ماس
 خوانند و او پدر ملوک مغرب است و چهارم را **نج** اطر ماس خوانند
 و او پدر ملوک دبور است و پنجم را **بیو جلد** اطر ماس خوانند
 و او پدر ملک فلک است و مخرج این جمله نامها از صدر اقل است
 از باب کبیر سطر اقل تا بنه سطر بر ولا و بیش حرف پیون
 از حرفماء دعا و حرفماء ایشان بر ولا اینست **ثو عو**
هو هی ثا ها و بدانکه هر یکی را ازین پنج مرامس شش فرزند
 است و ایشانرا پادشاهان نواحی خوانند الا که **بیو جلد** را **ام** که
 فرزندانست ملک یکی را از ایشان مسکنش فلک است و او را **انکر**
 خوانند و ابتداء مخرج فرزندان بیو جلد بعد از بیو جلد است
 از صدر اقل از زما مماء باب بر توانی و همچنین بر ولا و بابها

رنجه قور و رومیش و شیخ یوسف مضافاً نهند فزار
 رب برین و فزار رب کلین و رنجه لایه و ویر که
 برونده نظایته بی بند و و خط ریلوی ابن الی
 و بکله موافا بر فقه قالدی و بر مسئله صورتی
 رندی و روم که سنوکه کلا مکه کفر رایی سکی طور
 و ش بد که سنوکه موشن وین در اسلام روزنه اولیه
 بعده بر نمرانی رب است نامه آونه روم فیض و فلیفه
 کلدی ربی لقی رنجه بولشوب آنده مها جت الی
 ریلدی و رندی رست که بین در ریلدی ترک ریلدی
 سزک و بکله کیم نمرانی قبول ریلدی و رنجه
 قطنطنبه بکندی و فیضه ملاقات رندی و نمرانی
 رولدی و نمرانی روزنه و فاح رندی و ویر که
 ربی ستافاده حفظ رنجه حرض موشده آنده
 صورتی که بیج قرآنده خاطر که سنه قالدی رندی
 بیج سنه قالدی آلا بو آیت که ربا بو و الدین کفر و
 رلوا نوا ملین و بفصل ربی رنجه کلا متقی بو
 مخالف نمرانی رنجه شیخ عبد الله و رکه کلا فی ف

فنده

وکر اوین در **خواجہ عبدالخالق عجمی و زرار** رند جمع فرماید
مقبول و رعای الدولم دره صدق و صفایه و نایبیت شرع
و سنت مصطفایه صلعم و مخالفت بدعت و مهوریه جانشین
ور اندر و کر قلی سبقتی حضرت **حضرت** کرم و ملت در و در
سبقتی در طینت کوسه در و در و صفووم رندی فرزند که
قبول ریش در و در و در که صوحونی رجنه کیدوب طایه
و کوکله وی که لا اله الا الله محمد رسول الله اوله ابدا و یوم
سبقتی ریدند که در ریش مشغول رولد و فتحی که بولد که
ولد حال اندر تا آخر حال رند که رند که روزگاری
جمع طلق یا نده مقبول ریدی بعد شینج لایق و خوار
امام یعقوب یوسف محمد رینی رایی کلدی خوار به عبدی لایق
اندر که صحتین معلوم ریدند که رند و هم و کر قلی و در
خی روه رولد که رند که صحتند رولد و در و در
صفووم رند که بیک سبقتی ریدی و خوار به یوسف پیر صحتی
و حوق سی ریدی و خوار به یوسفه صکه عبدی لایق
ریاضه مشغول رولدی و حوالینی **سید** رندی و در
شوبله رولدیک بر غار و قنده کعبه و در ریدی

ج

بای

وي

دینه کلور لیدی. **ر**ایم عاشوراره بر جو تلقی جا عتق خواجه
 فزنده روتش لیدی. **و**خواجه معشده سوزویلر
 ناکه زار هر صورتند بر جواره جفا کلدی اکنده خفته
 ولوزنده **س**ی و ده دیکو شده روتوی خواجه
 اکانظر رندی. **ب**ر س عند کله روله جواره قاقوب
 رندی رسولم بویر مشدرکه رتقور افراسه اونی
 قافه رنظر بنور الله و حق بو حدیش ستری نه و
 خواجه ویدیکه بو حدیش ستری. **ر**ولدرکه زناری کسه
 و ریاضه کتوره سن روله جواره لیدی خوفه با تده نیم زارم
 روله خواجه حاد و اشرار ریدی. **ح**ادم قاقوب
 روله جواره ارفا کنده خفته سوزوی. **ف**رته
 اکنده زناری. **ظ**اهر اولدی. **ر**وله جواره خالی نه
 ربا کسوب ریانه کلدی. **و**خواجه بویر ویکه ری باره کلوز
 بو نوعمه حور فقت. **ل**یدوب. **ز**نار لر بوی. **ک**سوب ریاضه
 کتوره لوم شوکله بو ظاهر زناری کدی. **ب**زوفی باطن
 زناری که عجبه عبارتدرکه لوم ننه کم روله مغفور ولدی
 بزوفی مغفور روله لم باره بننده عجب حالتی ظهور کلدی

۱۸۲۱

از نری ظاهر دوله هم سخته عقده هم بزم فقرو
خواجه عارف بابا کوکبی خواجه عبدالحق خلیفه سید
خواجه محمد رجبی معنوی خواجه عارف خلیفه سید و خواجه
 امیر خانی رجبی رجبی و نند در **خواجه علی رزمینی** خواجه
 محمد رجبی معنوی خلیفه سید و بوسله و ه لقی حضرت
 عزیزه و رجبی مقامات عالی و کرامات ظاهر گشتی و
 و جلا لقا صنعت مشغول لیدر زنده مور و کرمه ریا
 ندر رتبه کندی کندی و بوسله ریب ریشی مور
 روزوب حق ریشی و ریب و کرمه کرمه عبدالحق
 اولاد و نده بری بر بوزنده اولاد **منصور** و کرمه
خواجه محمد بابا ساسی ۸ خواجه عزیزه خلیفه سید
 و خواجه بابا لیدر خلیفه سید خلیفه سید و
 اولاد و بوزنده و کرمه کرمه خلیفه سید و
 و بر لیدر بوسله و کرمه کرمه خلیفه سید و
 خلیفه سید و کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
 کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
 طرفه توجه لیدر بوسله و کرمه کرمه کرمه کرمه

روغن

روغنم بنالدین صفه ه برنه کنور و ورینخ رنه رولم رلدم
وکنه وسینه رنه رشارت رینه که رلجکی سنس رلجوه
خشک رندم و روحانیتش مرغنی بشریت بیضه سنده
جو قوم رنه سنس نمکش مرغنی بلند پرواز و رشیدی کبر
رجازندر ترک و تاریکده هر پروه که شاکه برخوار برش
رنوکه طلبنده تفصیل رلیه و نفاذ رلیدر که خواجه بنالدین
بربر ویکه رلیه ووه جوه بنفشه طاهر اولدی روله رتلا
وارسطی رولدی اگر رلیدر که عماده تابعی صورتی
روزرنه رولایق ابتدا ووه بعید و سلاسه قریب و لوفی
برکوه رلیدر خواجه به رلیدی جوه بر روستا و شاکرونه
تربیت رلیه رلینه رلکه رلکه رلینی شاکرونه
مطالع رلیده ناکم رکا رعنا حاصل وله که روله رند که
تربیت رلشمن رلدر نه ور رلکه رلکه رلشمن رلدر نه
رصله رلیدر بعده و بدیکه رلشده روغنم بر مانه حاضر
و بیج مکشفه رلنی رکا قوامشدر و تربیت معنوی
رلشدر رلشمن رلشده رلکه تربیت مشغول رلکه رلشده
رلشدر مطالع ایلم و سنکه صفه که به رعنا و حاصل
که

حضرت خواجه مراد قیاسی را و توفیق شد که در این سید خدایت
 متوجه روم شد و بعد از آنکه در غایت رعب و خدایت
 سید روم را در ملک انشا الله توفیق رشتن بدی
 آمد خدایتی بود و یک توفیق رشتن که حضرت خواجه را
 که در انشا الله روم را در ملک باطنه متوجه روم شد
 و آنکه باطنه توفیق رشتن که در ملک روم را
 روم توفیق رشتن که باطنه و ظاهره ظاهره
 و عظیم حال آنکه وجود و ظهوره خدایت و سر
 صفتی رشتی کورندی **خواجه مراد قیاسی**
 آری محمد بن محمد البخاری و در زبانی او غلغله قبول رشتن
 نظری **خواجه محمد بابا** و در روم شد و در آن طریق شمع
 لری یک تصویر سید رشتن که در روم باطنه
 رشتن روم رشتن و تربیتی خواجه عبد الله خدایت و
 آنکه روحانیت روم شد و رشتن که در روم شد
 روم رشتن رشتن و غلبات روم باطنه و روم رشتن
 روم رشتن رشتن که رشتن هر روم روم بر روم رشتن
 کوروم و روم رشتن که تمام روم و رشتن آتیش

بر سهیل و کنت رسد که تا کم رو غنچه چاقوب تازه بخت
 ویره آنکه مزاره قبله فارشور و ترم و رول و ترمه
 عبت در بخت رولدی مش به ریدم که قبله و پورک
 شمع رولدی و بر لولکت ظهور رندی روکنه باشد
 بر وه کرمش و رولکت و ربه سنده بر جاعت
 خواجه محمد بابای رند که بچند کور و ببلد که بوناه کجنگار
 رول جاعت به بری کف رندی کنت روز رندی خواجه
 بعد از کاف در و بوجاعت روک خلیفه لریدر و برینه
 رشت لریدر و کوی خواجه احمد صدیق و
 خواجه رول کلاه و خواجه عارف و پوروی و خواجه
 محمد رنجبر صفوی و خواجه علی را مثنوی قدس رولم
 جوه خواجه محمد بابای ریشیدی بوناه خوه
 حال حیاتانده ریشوب و ریش سنوکه شیخ
 و کباب کلاه و بریدر و کلاه کرامت لریدر و
 ناز لرول بله سنوکه بر کلاه و رول بعد رول
 رند لر قلاع روز و لپو و طه که خواجه بزرگ حفترای
 سوزر سوی که کرد که سنوکه راه فقده کلاه

孝

مذکور و رتبه بعد از سفینه رولوب ریدر سید کلاله
 خدمتگاه و راجه رند که از موضع سفینه و در هم و در که
 خدمت ریدر سید لطف ابدوب رتفات رند و رجا
 تلفیق و رند و رتی و رتبات طریق سفینه و هم به شغول
 فدر و رجه و رنه و ر عمر بر تیله ما مور ریدم و ر علانیه
 عمر ریدم بر رند که سوار ریدر سید سکر و ر و رند
 مودنی و ر یوسف سید و ر بوی و ر که خدمت رند
 رهن تازی عمر رتفات حکیم بوسه رند مشرق اول
 کید و رند و ر مور و ر که سکر طریق کوز و ر و ر هم
 و رطون و ر ساج و ر ریدر بوی و ر که بوقدر رند
 رند که با سکر بنا طریق رند و ر و ر و ر و ر
 رنجی رها هر با رها و ر با رها رجا رند و ر و ر و ر
 شوار شنا و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر
 لم ی خدمت رند و ر که خدمت رجا رند و ر و ر و ر
 تارة و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر
 و ر که خدمت و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر
 سیدین مور و ر بوی و ر و ر و ر و ر و ر و ر

[illegible]

و نه بویر شد که **شیخ** ابو سعید روبرو طریقه
مور واکه **سنگ** جنازه گز روکنده قنقی رتبی روقیه لوم
بویر ویکه رتبی روقی روبرو شد بویتی روقیوکر بیت
چیت ازین خونبار و ربه آفاق کار و دست
رست و ووست یار بن ویکه یار **پس** حضرت
خواجہ بویر ویکه بزم ضار می روکنده بویتی روقی
بیت مغایریم آمده و رکوبی تو **شیخ** الله زبانه روقی
و حضرت خواجہ بویر که اول زمانه که حضرت خواجہ
رمد کلاله خدمتده **ایک** بروقتده محمد زاهد که مرید
ریدی محاروه **ایک** برکشید بچو هفت **ایک** و
له روفه نیش رزم و در روی بر حالت ظهوری
نیش کری بره قویوب بیابانه متوجه اولدق و بری
بریکزه هر نوعده سوزده کپرو که رتبه رتبه کلات اولد
بره ریشد که عیو ویت و فدا باشد سوز و نیش
محمد زاهد شدی **تأیید** قدره و رتیم اولد که
کر و ریش و فاح لیت ویه رتبه کلات گکرد و
و بوخ و برکن بنده بر صفت ظاهر اولدی **محمد**

زاهد و خوشب رو چ بدنند و مفارقت رفتی و بر
 مدتها بود حال روزنه قالدی از فاسی از زنده ریاضی
 قبله و ده کجا شویله قالدیکه تانضی الزهارة و که هر غایت
 کرم ریدی کنش بد زنده چشیدی اوله صفتد بن
 غایت مضطرب اولدم اوله بر و ده بر به وارو
 بر زمانه اوله به و ده تخر روت و م که درونک روزنه
 و دروم کور و مکه کریمت هو و ده یوزی فارغنه باشدی
 جبرتم زیاده اولدی ناکاه اوله جبرتمه کوهک الهام
 اولدی رو چ کره رتدیکه محمد زنده شو یعنی ویری رو
 اثر ضیاع ظاهر اولدی رخصاسی حاکم رتدیکه باشدی
 دخی رالی زنده اولدی ینه روتکی حاله طلدی و بر وقتد
 خواجه ملک هر کس استعاسیده طوده هر رتد
 کتدر بسج لروب با و شایک بوستانه سرانه
 کید و هر کیم که روبروب نظر رتدر قاپوچ و ده و قدم
 و شمشه و رعباه و رکانده و زبر و ده چکسی شغیر
 لاله اوله اولدر و لکنی حاله رتد و ده و ده و وندر
 و تفارغ لندیکه بر کوه خواجه با ربار زنده چکن از فاسی

[illegible]

ۛ

حضرت

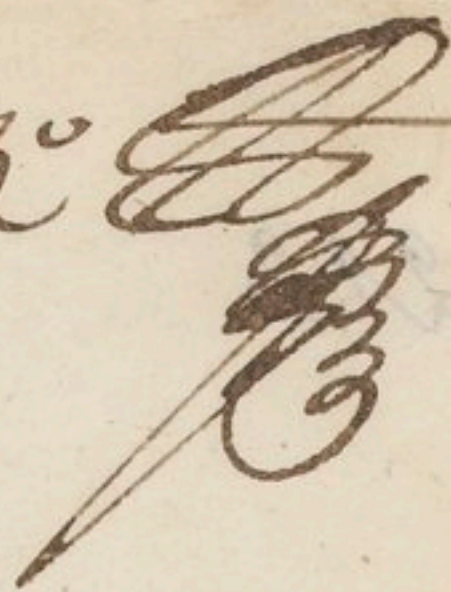
هفت خواجه یکی رسی مقداری بنم نذرده دولری
 و قدم شریفی در سید جبار و ده کلوب کتدر و اعلا
 ربنده و روندیه رده رنده طام رلبو و پروم و اوله
 ینہ شوله قرار سابق روز رنه ایری . . . و هفت خواجه
 کتد کاند ککره و فح جوق زمانا رنده حوزی رندم بیج نقص
 کلیدی . جوه هفت خواجه شش شریفانه و لغت
 ریبوب اوله حاجی لاله و اوله و د سولدم اوله برشته
 بروخی بولدم و رویش محمد زاهد رندی . . . و اولی
 طلبده برکوه هفت خواجه لاله بر جواروه کیدروم فصل
 بنار ریدی بکا قاووه آرزو سی رولوب هفت
 خواجه و ده طلبا رندم و اوله راریه قریب بر موریدی
 و ار روی . . . بوی و ککره ریمانغ کنارنه و ار و ار و دم
 کور و مکه ریک نفس قاووه صویوزنده کلور کوباکه بویت
 شمیدی قویندر و فح رولوب هفت شریفانه کتور
 و نیم مزید یقینه . . . و ککاه رغنفا و . . . ریبوب اولی
 خواجه علا و الدین رح رید کللال فدر کتد رولوب رعلی
 بر تافه رلدی شولیه نقاش ریدر که برکوه هفت خواجه

سوخاروه بزم نذر زوه ریدی **صفت خواجه و**
التی **س** رتد که نیم مولانا عارف زباوه رشت باقم و
وارند سفده ور طر شریفی متوجه رول نیز کلور بی
و بزم صفت خواجه حانقاک طای روزنه جنوب اوج
مولانا عارف بزم رول زمینی **ریشیدی** بو بوطرفه متوجه
رولدی رید بر مایه الدین **ریشیدی** جوه مولانا عارف
سعدۀ بخار ووه سو حاره کلدر زنا ووه صفت خواجه
لویک طلبی **صفت** سوار رتد که رتد کلافه کونره و ملا
ساعده اصحابه روتد شرف که صفت خواجه شریف
ظلامزه و وقیدی **صفت** کال سفده بخار به متوجه رول
بنه خواجه علاء الدین روتد روه نقار بلند که رول
فرصته که صفت خواجه طوسه ریدی بر کوه رتد
کلور عشوق طوسی بی نه زیارتنه کیده لوم و ریش
بر بجا صفت خواجه شرف قدم شریفانه بیل رول
رولدی جوه صفت خواجه عشوق طوسی
مزار نه رید رتد اسلام عکس ریش عشوق طوسی
نچ **س** خوشی بی عشوقش موقدنه رول

کلدر

کلدیکه و علیکم السلام خوشم روله بی عین رنجیده حضرت
 خواجه به کنه ریدر کینه رور ریدری بو حاکم
 من به سینه متغیر رلا حواله رولوب کنه ریری روزه
 بدله رولدی شیخ خضر و کریمی نقول ندیکه بر کوه نصر
 عارفانه حضرت خواجه ریله بر باغده ریدر که کنه ریری
 مرقم مطهر ریری روله باغده ور و حضرت خواجه حوض
 کن رنده روترب بر پیر که کلمات ریدر وی بن و فی حقا و با
 سلام و یروم روله پیر با عین بر طرفنده یکار و رت
 رولدی حضرت خواجه بوی و بکه بو خواجه صفر و علی السلام
 ریکر که حضرت خواجه بویل و بیدار بن بیچ طنخدم و صی سبانه
 کن عسائیله نیم رکا عیلم رولدی جو ریکی رولوب کوه کیری
 خاتمه باغده نه روله پیر که روم کیر و مقید رولدم
 جوه بو حاکم روزنه ریکی رتی مقداری کنه ریری بنی را
 بازار رنده روله پیر ملاقات رولدم بنی کور بن ششم
 رندی رکا سلام و یروم بنی بونه با صدی و بسط
 صنفیده بنو مله کلان رندی و رولمده موروی جوه
 صفر عارفانه کلام حق خواجه بوی و رکه بازار و خواجه

Deux cent quatre vingt quinze

فصله علیه السلام ملاقات ایدک و فاندای و دوشنبه
کبی سنده ریح رلا و کس ر و چنده بیکس بدی روز طقف
برنده ر و لدی قدس سره **شیخ علی کروی**
عقله و فانی دور و رنده ر و ریح کرمان و حور فاعان
ظاهر ر و ریش در اهر و مشق جلد ر و ک مریدی و مقید
ر و ر و کله حاکم حکم ر و کبی حکم ر و ر و ی و ر و ک
حکمه رتبه و ریدر ر و ی **برکوه** و مشق ر و ر و رنده برنه
ر و ر و ی و ر و ریش ر و ر و ی و ر و ر و ی و ر و ر و ی
شخص ترتیب و ر و ر و ی **و و ر و ر و ی**
و مشهور و ر و ر و ی **ر و ر و ی** **جوه** و ر و ر و ی
شیخ علی کروی **ر و ر و ی** **خانه** کلدی و ر و ر و ی
شکر فابری کور و ی **صاحب** خانه ر و ر و ی
بو فابری جلد حوضه بر ر و ی **جمله** سنی خور و ر و ی
و و ر و ر و ی **شربت** ر و ر و ی **و ر و ر و ی** **ر و ر و ی**
ر و ر و ر و ی **و ک** ر و ر و ی **طعام** ر و ر و ی **و و ر و ی**
شیخ علی کروی **خانه** صاحب ر و ر و ی **ر و ر و ی**
فابری حوضه **جوه** **جمله** سنی **طاهر** و ی

دو کبی

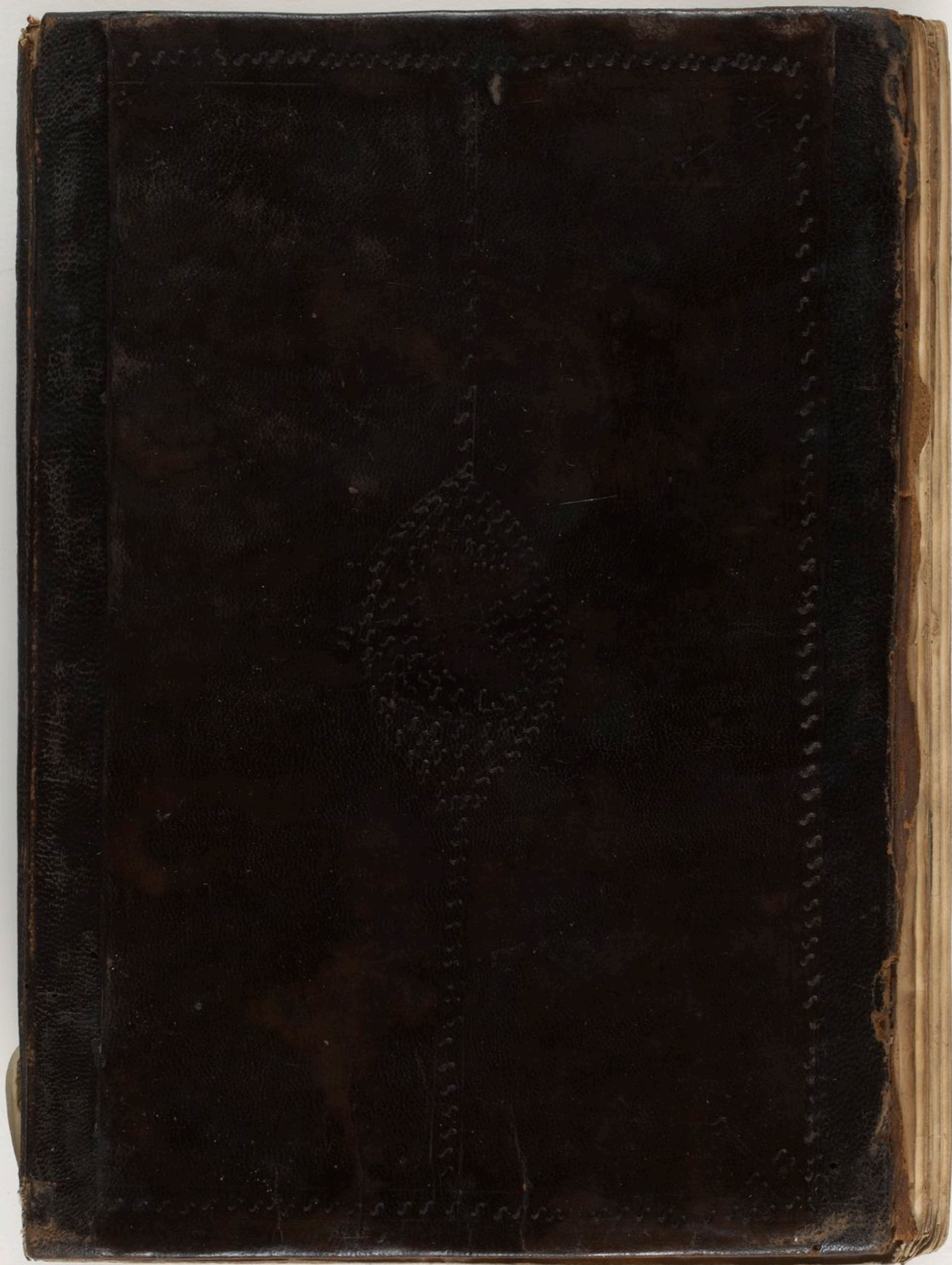

214

ف
ن
ک
ن
ف
و
م
ف
ای

215
وَعَرَّ الْجَبَلَ كَسْهَلًا وَتَوَعَّرَ مَا رَوَعَرَ وَمَوْضِدَ السَّهْلِ حَ أَذْعَرَ وَدَعُورَ
وَمَطْلَبَ وَغَرَّ وَوَعَرَ أَيْضًا كَمَا تَقُولُ وَاعِرٌ وَدَعِيرٌ وَالْهَيْ غَلَطٌ وَدَعْرَةٌ
تَوَعَّرَ وَادَعَرَتْ وَاسْتَوَعَرَتْ وَجَوَتْ وَعَرَّ وَادَعَرَ الطَّرِيقَ دُعَى عَلَيْهِ وَافْضَى
بِهِ إِلَى وَعَى وَزِيدَ مَقْعٌ وَغَرَّ وَقَلَّ مَالُهُ وَدَعَرَ كَظُرْفٍ وَسَهْلٌ قَلَّ رَمْدٌ وَغَرَّ
قَلِيلُهُ وَاعْرَمَ قَلْلُهُ وَقِيلَ وَغَرَّ اتَّبَعَ لَهُ وَتَوَعَّرَ لَا مَرْتَحَرَّ وَالْجَلَّ
تَشَدَّدَ فِي الْكَلَامِ وَخَيْرٌ وَتَوَعَّرَتْ فَهَمْزٌ وَوَعَرَ كَوَعَدَ حَبْسَهُ عَنْ حَاجَتِهِ
كَوَعَمَ وَغَرَّ وَاصْحَ إِذَا فَقَدْ / الْفِتْكَ مِثْلُ الْبَقْلِ عَلَى غَرَّةٍ وَقَدْ قَتَلَ بِهِ
نَفَيْكَ بِالضَّمِّ وَكَهْرَ اغْتَالَهُ وَالْفَاتِكُ الْجَرِي حَ قَتَلَ /

الدَّكْسُ حَرَكَةُ الظَّلْمَةِ كَالِدُكْسَةِ بِالضَّمِّ وَاحْتِلَاطُ الظَّلَامِ وَالْبَنَاتِ الَّذِي يَدْرُقُ
فِي آخِرِ الصَّيْفِ أَوْ بَقَايَاهُ وَادْكُسُهُ وَقَعَوَافِيهِ وَالْأَرْضُ اخْفَرَتْ بِهِ وَتَدَكَّسَ اخْذَالُ الْمَالِ
قَلِيلًا قَلِيلًا وَتَكَّمَّ وَالتَّدْلِيسُ فِي الْبَيْعِ كَتِفَانِ عَيْبِ السِّلْعَةِ عَنْ الْمَشْرِى
وَمِمَّ التَّدْلِيسُ فِي الْأَسْنَادِ وَهَوَاكَ تَحَدَّثَ عَلَى شَيْخٍ الْأَكْبَرِ وَلَعَلَّ سَمْعَهُ
مَحْمُودٌ وَنَهْ وَالْمِدَالِسَةُ كَالْمُجَادَعَةِ وَالِدَوْلَسَى الْأَمْرُ الَّذِي فَتَنَ تَدْرِيسَ
قَالَ أَسَى الْمَسِيَّبِ عَمْرٍ فِي لَدَمٍ يُنْذِرُ عَلَى الْمُنْتَحَةِ لَا تَحْذَرُهَا النَّاسُ دَوْلَسِيَا
أَيَّ سَبَابٍ دَوْلَسِيَا إِلَى الزَّانِمِ دَوْلَسِيَا عَمَّا الْكَثِيرِ مِنَ الرَّاوِ

TURC

25

